

Moeder's Agenda

1971

volume 12

Moeder's Agenda

Vol. XII

1971

Vertaald uit het Engels

Institut de Recherches Evolutives

Dit boek werd eerst gepubliceerd in Frans onder de titel L'Agenda de
Mère---1971
© 1981 Institut de Recherches Évolutives, Parijs,
Geleverd in het Engels onder de aanwijzing van Satprem

*Deze Agenda... is
mijn gift aan
degenen, die van me houden*

MOEDER

INHOUDSOPGAVE

Januari	8
Januari 1, 1971	8
Januari 11, 1971	8
Januari 16, 1971	9
Januari 17, 1971	17
Januari 23, 1971	20
Januari 27, 1971	23
Januari 30, 1971	27
Februari	31
Februari 3, 1971	31
Februari 6, 1971	32
Februari 10, 1971	32
Februari 13, 1971	33
Februari 17, 1971	34
Februari 20, 1971	34
Februari 21, 1971	35
Februari 24, 1971	35
Februari 25, 1971	37
Februari 27, 1971	37
Maart	40
Maart 1, 1971	40
Maart 2, 1971	40
Maart 3, 1971	40
Maart 4, 1971	45
Maart 5 1971, ...	45
Maart 6, 1971	45
Maart 10 1971	47
Maart 13, 1971	49
Maart 17, 1971	52
Maart 24, 1971	55
Maart 27, 1971	56
Maart 31, 1971	57
April	60
April 1, 1971	60
April 3, 1971	60
April 7, 1971	61
Undated	66
April 10, 1971	66
April 11, 1971	67
April 14, 1971	68
April 17, 1971	72
April 21, 1971	81
April 28, 1971	84
April 29, 1971	90
Mei	91
Mei 1, 1971	91
Mei 5, 1971	93
Mei 8, 1971	96
Mei 12, 1971	101
Mei 15, 1971	106
Mei 19, 1971	112
Mei 22, 1971	113
Mei 25, 1971	115
Mei 26, 1971	116
Mei 27, 1971	122
Mei 29, 1971	122
Mei 30, 1971	123
Juni	124
Juni 2, 1971	124
Juni 3, 1971	125
Juni 5, 1971	125
Juni 9, 1971	126
Juni 12, 1971	129

Juni 16, 1971	131
Juni 23, 1971	133
Juni 26, 1971	139
Juni 30, 1971	142
Juli	144
Juli 3, 1971	144
Juli 10, 1971	148
Juli 14, 1971	152
Juli 17, 1971	155
Juli 21, 1971	160
Juli 24, 1971	163
Juli 28, 1971	164
Juli 31, 1971	166
Augustus	169
Augustus 4, 1971	169
Augustus 7, 1971	170
Augustus 11, 1971	172
Undated	173
Augustus 14, 1971	174
Augustus 18, 1971	176
Augustus 21, 1971	177
Augustus 25, 1971	180
Augustus 28, 1971	182
September	186
September 1, 1971	186
September 4, 1971	188
September 8, 1971	191
September 11, 1971	192
September 14, 1971	193
September 15, 1970	194
September 18, 1971	198
September 22, 1971	200
September 29, 1971	202
Oktober	204
Oktober 2, 1971	204
Oktober 6, 1971	206
Oktober 9, 1971	209
Oktober 13, 1971	210
Oktober 16, 1971	213
Oktober 20, 1971	219
Oktober 23, 1971	223
Oktober 27, 1971	225
Oktober 30, 1971	232
November	236
November 10, 1971	236
November 13, 1971	242
November 17, 1971	243
November 20, 1971	247
November 24, 1971	249
November 27, 1971	251
December	256
December 1, 1971	256
December 4, 1971	258
December 8, 1971	263
December 11, 1971	264
December 13, 1971	271
December 15, 1971	271
December 18, 1971	273
December 22, 1971	281
December 25, 1971	283
December 27, 1971	286
December 29, 1971	287
December 29, 1971	287

Januari

Januari 1, 1971

(Op deze dag liepen alle discipelen zwijgend langs Moeder, die nog steeds ziek was en op haar stoel zat.)

1971

Blessed are those who
take a leap towards the Future

*Gezegend zijn zij die een sprong wagen naar de Toekomst
Moeder.*

Januari 11, 1971

(Dit fragment werd uit het geheugen genoteerd door een discipel na de lange fysieke beproeving die Moeder bijna anderhalve maand lang doormaakte.)

Fysiek zicht vereist een veel meer continue concentratie. Het fysieke zicht dient om te stabiliseren. Het geeft continuïteit aan dingen. Hetzelfde geldt voor horen. Dus als geen van beide er is, word je je direct bewust van

hetgeen, dat je de ware kennis ervan geeft. Dat is waarschijnlijk hoe het Supramentale zal werken.

Mijn fysieke zicht en gehoor zijn naar de achtergrond gedrongen om te worden vervangen door identiteit via bewustzijn --- voor de groei van bewustzijn.

De manier om je tot dingen te verhouden, om te weten, is door een identificatie van het bewustzijn met het ding of de persoon. In plaats van het gebruikelijke gevoel van afgescheidenheid, heb je een constant gevoel van eenheid. Er zijn behoorlijk interessante ervaringen. Mensen bellen me en denken aan me. Dat komt in mijn veld van bewustzijn. En na een tijdje wordt me verteld: "Die en die is gekomen," of "Er is iets gebeurd met die en die," en ik zeg: "Ik weet het." Er werd mij niets verteld toen het gebeurde, maar ik was me ervan bewust alsof het een deel van mij overkwam.

Januari 16, 1971

(Satprem heeft moeder sinds 2 december niet meer gezien. Het laatste keerpunt in haar yoga heeft net plaatsgevonden, vergelijkbaar met die van 1962 en 1968. Haar zachte stem trilt en gaat verloren in een gemompel, maar haar lach is fris als die van een jong meisje.)

Ik ben blij je te zien!

Goedemorgen, Moeder.

Voel je je beter?

Ja, Moeder. Het is lang geleden dat ik u heb gezien....

Ja.... Een van mijn benen was lange tijd dood --- het begint net weer tot leven te komen --- het was verlamd. Dit been (*het linker*). Dus natuurlijk was alles moeilijk.... Ik had een darmzweer, maar dat duurde niet lang. Het was ernstiger, maar het duurde niet lang. Een darmzweer. Maar wat me vasthoudt is dit been dat verlamd raakte. (*Moeder raakt haar linkerbeen aan.*) Het onderste deel ervan, van de knie tot de hiel. Dan word je vanzelf een imbeciel!

Oh!

Je bent volkomen hulpeloos.

Maar dat betekent dat er veel werk wordt verzet, nietwaar?

Wat opmerkelijk was (ik wil je dit meteen vertellen) is dat het bewustzijn dat daar is gevestigd (*gebaar boven haar hoofd*) steeds sterker en duidelijker is geworden. En het is CONSTANT. Ik werkte --- ik bleef werken --- niet alleen voor India maar voor de wereld, en in contact ("geraadpleegd," begrijp je), actief.

Wat de transformatie betreft, weet ik niet.... Wat ik had uitgelegd over de "vervanging van het bewustzijn" (*de overdracht*) ging methodisch, methodisch, absoluut methodisch en voortdurend door, maar met... enige schijnbare beperking, of in ieder geval waren de capaciteiten van mijn lichaam gedurende een bepaalde tijd sterk verminderd. Maar er is een merkwaardig fenomeen met betrekking tot zicht en gehoor: van tijd tot tijd zijn ze helder, zo helder als maar kan zijn, en op andere momenten zijn ze volledig wazig. En het heeft heel, heel duidelijk een andere oorsprong --- een andere oorsprong van invloed. Maar ik denk dat het maanden zal duren voordat ik het kan begrijpen. Hoe dan ook, het algemene bewustzijn (*gebaar boven haar hoofd*), wat je het universele bewustzijn zou kunnen noemen (of in ieder geval het aardse), is geen minuut --- geen enkele minuut -- veranderd. Het is daar de hele tijd gebleven. Alleen, je bent een volslagen idioot; je weet hoe het is als je niets kunt doen: je bent hulpeloos, je kunt niet eens van je stoel naar het bed gaan, je kunt niets doen --- één been is er niet.

Zelfs nu kan ik niet zonder hulp lopen, ik heb iemand nodig die me overeind houdt.

Maar het komt terug, moeder.

Het komt terug. Het komt beetje bij beetje terug. Er was een tijd dat het totaal was: het was koud als ijs. Er was geen circulatie. Iets had de circulatie geblokkeerd. Nu is het beter, het komt weer tot leven.

Alleen, ik dacht aan het *Bulletin*, we kunnen het *Bulletin* niet zo achterlaten. Heb je het voorbereid?

Ja, het is allemaal klaar, moeder. Ik heb het al aan de pers gegeven.

Oh, wat heb je gegeven?

Hier....

(Moeder geeft wat pakketten soep)

Dank u, moeder.... Eerst "De synthese van yoga" (het hoofdstuk over "De Bevrijding van de Spirit"), dan "Gesprekken met Pavitra", dan "Gedachten en Aforismen" waar u commentaar op hebt gegeven, en

dan "Moeder antwoordt", en tot slot twee oude gesprekken uit 1953 in de Playground.

Oh, dat is... [oud].

Maar ze zijn erg interessant.

Waarover?

Bijvoorbeeld, iemand vraagt je waarom je geen discipelen van hogere kwaliteit hebt om het werk hier te doen.

*(Moeder lacht hartelijk,
haar lach is zo verfrissend!)*

Hij is een strenge criticus!

Dus u antwoordt dat als u heel "gerealiseerde" mensen had, ze waarschijnlijk meer weerstand zouden hebben tegen uw invloed.

(Moeder knikt)

Heb je gezien wat Z heeft opgeschreven [notitie van 11 januari 1971]?

Ja, Moeder, ik heb het gezien.

Wat vond je ervan?

Ik dacht dat het waarschijnlijk zo moest zijn: het is het begin van een nieuwe werking.

Het is een nieuwe werking. Het is interessant. Ik dacht zelfs dat ik het je misschien kon uitleggen als je me een vraag of twee stelt. En dan zou het misschien gebruikt kunnen worden [voor het *Bulletin*], zodat er geen abrupte breuk in de continuïteit is.

*Is het uw perceptie van mensen en omstandigheden die is veranderd?
Uw manier van dingen waarnemen?*

Ja, helemaal – helemaal. Het is heel vreemd....

In principe werd al die tijd gebruikt om het bewustzijn van het fysieke wezen te ontwikkelen. Het lijkt echt alsof dit fysieke wezen (*Moeder raakt haar lichaam aan*) was voorbereid op een ander bewustzijn, omdat voor bepaalde dingen... zijn reacties totaal anders zijn, zijn houding anders is. Ik heb een periode van totale onverschilligheid doorgemaakt waarin de wereld... niets betekende. En toen groeide er beetje bij beetje een soort nieuwe perceptie uit.

Ik zit er nog maar middenin.

Maar ik dacht dat we voor het *Bulletin* misschien een notitie konden maken die de verschillende periodes met elkaar zou verbinden, want abrupt overgaan, zonder enige brug van wat was naar wat zal zijn --- wat ik voel dat zal zijn --- zou heel moeilijk te begrijpen zijn.

Wat vond je van die notitie?... Ik ben des te meer geïnteresseerd omdat ik op dat moment met niemand enig contact had: Z was toevallig de kamer aan het schoonmaken terwijl de anderen bezig waren --- zij waren mijn benen om dingen te doen! Het was een behoorlijke fysieke opgave, weet je: om me van een stoel naar een fauteuil te krijgen en van de fauteuil naar het bed.... Het was echt erg, ik was als een kind --- erger, erger omdat de rest van het lichaam, de rest van het lichaam was normaal, maar een van mijn benen was een tijdje gewoon... het was alsof het klaar was, alsof er niets meer was. En beetje bij beetje, beetje bij beetje kwam het terug. Dat was de laatste periode. Maar het was geen onschuldige verlamming! Gedurende minstens drie weken --- minstens --- gedurende drie weken was er een aanhoudende pijn, dag en nacht, 24 uur per dag, zonder enige verlichting, helemaal geen: het was alsof alles uit me werd gerukt.... Weet je, ik klaag normaal gesproken niet, maar ik werd bijna gedwongen om de hele tijd hardop te huilen. Dus natuurlijk was er geen sprake van iemand te zien. Nu is het voorbij. De pijn is goed te verdragen en het lichaam heeft een enigszins normaal bestaan hervat.

Maar ik wilde je vertellen dat mijn bewustzijn de hele tijd actief bij je was; ik dacht: als hij het voelt, des te beter; als hij het niet voelt... maakt het niet uit.¹

Ik voelde de Kracht heel intens.

Oh, dan is het dat.

Ja, heel ogenblikkelijk, heel direct.

Dan is het goed.

Ik dacht vooral dat als het in je benen was gegaan, dat betekende dat het nu helemaal in de materie was gegaan.

Ja, precies! Maar zo nam ik het ook op. Het was niet alleen het been, maar ook het onderste deel van het been (*Moeder wijst naar haar voeten*). Deze (*Moeder raakt haar rechterbeen aan*) stond ook op het punt verlamd te raken, maar de dag dat het gebeurde, concentreerde ik me met wraak, ik liep heel, heel lang om te voorkomen dat het verlamd zou raken. Ik heb het voor elkaar gekregen om het niet te laten verlammen; alleen deze (*linker*) is getroffen.

---

¹ Moeder bedoelt dat het hoe dan ook effect zal hebben.

Maar het hele lichaam is drastisch veranderd. Bijvoorbeeld, wat betreft eten heb ik absoluut geen eetlust – helemaal geen. Een tijdje voelde ik zelfs walging, een soort walging voor eten – het was heel moeilijk omdat ze me wilden dwingen om toch maar te eten.² Eten leek me iets... ellendigs, weet je, zonder enige betekenis, precies alsof ik nog nooit in mijn leven had gegeten. Uit pure moeite lukte het me om te blijven nemen wat als onmisbaar wordt beschouwd (*lacht*) om het lichaam in leven te houden!

Het werd bijna ernstig toen er een zweer in de darmen uitbrak. Er ontstond een zweer en toen was er natuurlijk geen sprake van eten.... Maar ik heb gemerkt hoe die dingen, de zogenaamde catastrofes of calamiteiten of ongelukken of moeilijkheden of... hoe ze allemaal PRECIES op het juiste moment komen om je te helpen – PRECIES wanneer het nodig is om je te helpen.... Zie je, alles in de fysieke natuur dat nog hoorde tot de oude wereld en haar gewoonte en manieren van doen en zijn en handelen, alles wat niet (*behandeld*³ is het woord) kon worden, kon niet op een andere manier behandeld worden dan dit: door ziekte.

De artsen maakten zich behoorlijk zorgen over de darmzweer. Als het geperforeerd was, zou het heel, heel ernstig zijn geweest --- de gebruikelijke oplossing is een operatie, dus.... De artsen maakten zich behoorlijk zorgen. Maar ze lieten niets zien, ik wist er niets van --- ik kwam pas achter de zweer toen het genezen was (ik bedoel toen het in het genezingsproces zat).

Het was zeker interessant.

Maar persoonlijk, zelfs fysiek, hield ik contact met iedereen --- ik weet niet wie zich ervan bewust bleef, maar ik hield contact met iedereen, vooral met jou; bij jou had ik het gevoel dat niets stopte, dat ik je regelmatig zag, dat niets stopte. En ik zag Sujata ook. Het hangt allemaal af van de ontvankelijkheid van mensen. Ik had niet het minste gevoel dat er een breuk in onze relatie was of iets dergelijks --- niet het minste. En het is pas... nou ja, het is pas eergisteren dat ik dacht: "Oh, het is tijd voor het *Bulletin*, misschien moet ik eens uitzoeken wat hij heeft gedaan...." En toen was er die notitie van Z... (wat zal ik zeggen?) het kwam als gevolg van iets, en het was ook het begin van iets, op een zeer definitieve manier. Ik wist het niet, en Z was er op dat moment om de kamer op te ruimen, dus ik vertelde het haar, en nadat ik het haar had verteld, dacht ik dat het misschien gebruikt kon worden.

Ik weet niet hoe ze het heeft opgeschreven, of het logisch is....

---

² Dit specifieke probleem zal heel acuut worden. Je kon horen – en zou steeds vaker horen – beneden in de Ashram-binnenplaats de stemmen van degenen die haar vertelden: "Eet, moeder, het is goed, het is goed voor je," de manier waarop je tegen een kind of een seniele patiënt spreekt. Ze mocht haar ervaring nooit doormaken.

³ In de *Agenda* worden woorden die Moeder oorspronkelijk in het Engels sprak cursief weergegeven.

Ja, het is logisch.

Vond je het begrijpelijk?

Ja. Je zei dat de hele werking van het zicht en het gehoor waarschijnlijk onderdrukt was, zodat je je direct bewust kon zijn van dingen, zonder de zintuigen te gebruiken.

Ja, maar die opmerking is alweer oude geschiedenis, want ik ben weer begonnen te zien, maar op een andere manier. Ik ben weer begonnen te zien en te horen.

In essentie zie en hoort u volgens wat nodig is.

Oh ja, precies, dat is helemaal waar! Het is helemaal waar. Ik hoor wat nodig is om te horen, zelfs als het een heel zwak geluid is, maar alle geluiden van gesprekken, alle dingen die veel lawaai maken, hoor ik helemaal niet!... Er is iets veranderd. Alleen is het oud --- het is oud, bedoel ik, het heeft een oud gewoontepatroon. Hoewel gelukkig was ik nooit een gewoontedier.... Ja (*glimlachend*), je zou kunnen zeggen: het is alsof er iets heel taais in het proces van verandering was! Het mist dus soepelheid, gemak. Maar de verandering is er --- de verandering is definitief. Ik ben HEEL VEEL veranderd, zelfs in karakter, in begrip, in de visie op dingen --- heel, heel erg. Er is een hele herschikking geweest.

Maar ik wist niet of die notitie op een manier gebruikt kon worden zodat mensen het konden begrijpen.

Ja, Moeder, het is mogelijk door toe te voegen wat je vandaag net hebt gezegd.

Denk je dat er iets gedaan kan worden?

Ja, Moeder.

Goed dan. Het is alleen zo dat mensen niet zo in de steek gelaten moeten worden: ineens niets. Daarna ben je zo ver vooruit dat ze helemaal verloren zijn. Ik dacht alleen dat je misschien iets kon doen --- het hoeft niet lang te duren.

Ik ben blij dat je mijn aanwezigheid voelde, want het was iets heel duidelijk voor mij.... En hoe zit het met jou? Gaat het met je?

Ja, Moeder, het gaat heel goed met me.

Gezondheid?

Ja, ja, Moeder.

Is je moeder gekomen?

Ja, ze is hier.

Ze is blij?

Ja, heel blij.

Hoe lang blijft ze?

Tot het einde van de maand.

Dan zie ik haar nog voordat ze vertrekt.

Oh, moeder, er zijn zoveel mensen die je nog moet zien voor ze weggaat!

Hoe dan ook, één ding is dat ik me bevrijd voel van alle regels en verplichtingen! (*algemeen gelach*) Dat was het voornaamste resultaat van dat alles. Al het "je moet dit doen, je moet dat doen," is weg!

Nou, het principe van het nieuwe bewustzijn is zeker dat dingen precies worden gedaan wanneer ze nodig zijn, en dat is dat.

Ja, absoluut.

Er is geen planning en verwachting.

Ja, dat is het.

(Moeder zit te kijken)

De wereld verkeert in een vreselijke staat.

Toch heb ik het keerpunt nog nooit zo dichtbij gevoeld als nu.

Ja, ja, dat is helemaal waar. Precies.

Ik heb het gevoel dat het heel dichtbij is.

Ja, ja, heel dichtbij.

Dus, mon petit, ik zie je wanneer je denkt dat het nodig is.

Ik kan u voorlezen wat ik ga voorbereiden voor het Bulletin. Vandaag is het zaterdag... wanneer je maar wilt.

Wanneer is het klaar?

Het kan morgen klaar zijn, Moeder.

Kom dan morgen, het is beter voor de Pers. Ik ben blij je te zien....

(Moeder pakt Satprem's handen)

Weet je (*zich tot Sujata wendend*) dat ik de hele tijd bij je was? Weet je dat? (*Moeder raakt met haar vinger het puntje van Sujata's neus aan.*) Oh!...

*(Moeder blijft Sujata een tijdje aankijken,
en vervolgt dan)*

Een hele periode was ik absoluut onbereikbaar omdat ik constant pijn had, dus ik was gewoon nutteloos --- het was absoluut continu. Je zou kunnen zeggen dat ik de hele tijd alleen maar huilde. Het duurde lang. Het duurde meerdere weken (ik heb het niet bijgehouden). Toen, geleidelijk, wisselde het af met momenten van vrede toen de pijn in het been afnam. En de laatste twee of drie dagen lijkt het te herstellen.... Weet je, het was zo'n... het was het hele probleem van de wereld --- een wereld die niets anders was dan pijn en lijden, en een groot vraagteken: waarom?

Ik probeerde alle mogelijke remedies: pijn veranderen in plezier, het vermogen om te voelen onderdrukken, aan iets anders denken.... Ik probeerde alle "trucs" --- geen enkele werkte. Er is iets in de fysieke wereld zoals die is dat niet... (hoe zal ik het zeggen?) dat nog steeds niet openstaat voor de Goddelijke Vibratie. En dat "iets" is wat absoluut alle problemen veroorzaakt.... Het Goddelijke Bewustzijn wordt niet waargenomen. En dus zijn er veel denkbeeldige dingen (maar heel echt voor de sensatie) die bestaan, terwijl dat, het enige dat waar is, niet wordt waargenomen. Maar het is nu beter. Het is beter.

Het is echt interessant. Ik denk dat er iets is bereikt vanuit een algemeen standpunt (*Moeder maakt een knarsend gebaar*); het was niet alleen de moeilijkheid van één lichaam of één persoon: ik denk dat er iets is bereikt in termen van het voorbereiden van Materie om op de juiste manier te ontvangen, correct --- het is alsof het eerder verkeerd is ontvangen, en het heeft geleerd om op de ware manier te ontvangen.

Het zal komen. Ik weet niet of het maanden of jaren zal duren voordat het ding... helder wordt. Dan kan het worden genezen.

Dus, au revoir, mon petit, ik ben erg blij om je weer te zien, erg blij.

En jij, mon petit (*zich tot Sujata wendend*), ik heb het gevoel dat ik je letterlijk zag: ik zag je elke dag en vroeg je om dingen voor me te doen.

Ik was er constant, Moeder.

Ja, ik had absoluut het gevoel... alsof ik zei: "Hier, geef me dat, doe dit..." Heel interessant. Je bent een heel lief kind.

*(Terwijl Satprem op het punt staat te vertrekken,
geeft de assistent van Moeder hem een briefje
dat Moeder heeft geschreven)*

Ik weet niet meer wat het is.

Het is een bericht dat u voor de radio hebt gegeven.

Ja, het was voor het radiostation hier, ze hadden me erom gevraagd.

(Satprem leest voor)

"We willen boodschappers van Licht en Waarheid zijn.
Een toekomst van harmonie wacht om aan de wereld te worden
aangekondigd."

Ja, dat is goed!

Ze hebben het uitgezonden. *(Lachend)* Het eerste wat ze deden was
het naar Delhi sturen. In plaats van het hier uit te zenden, stuurden ze het
naar Delhi. Ze maakten er zo'n heisa over. Maar het is goed, het geeft
mensen moed.

*Ja, Moeder, ik weet het niet, maar ik heb persoonlijk een sterk gevoel
dat het heel dichtbij is.*

Ja.

Ja, je hebt gelijk. Je hebt gelijk. Ik denk dat je behoorlijk blind moet zijn
om het niet te zien. Het is zo dichtbij.

Au revoir, Mother.

Tot morgen, mon petit.

(Moeder streelt Sujata)

Januari 17, 1971

*(Satprem leest Moeder enkele passages voor uit het gesprek van gisteren
die in het "Bulletin" zullen worden gepubliceerd. Moeders stem is als een*

*lange kreun, maar haar lach staat nog steeds op het punt om los te barsten,
alsof lachen het enige echte fysieke ding was dat nog over was.)*

Het is goed, je hebt precies gedaan wat nodig was. Het is precies goed, je hebt het gewoon perfect gezegd.

Het was echt niet nutteloos.⁴⁴

(stilte)

Ik heb zo'n indruk --- zo'n levendige en duidelijke indruk dat het contact *(met Satprem)* de hele tijd BEWUST was. Het was een bewust contact. Alsof we samen een poging deden om te proberen dingen te begrijpen – omstandigheden zijn er om je te helpen en je begrip te vergroten.

Zelfs toen ik uiterlijk pijn had en mensen dachten dat ik helemaal verloren was in mijn lijden, maakte het me niet zorg. Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen... Ik zag heel goed dat mijn arme lichaam niet briljant was, maar het maakte me niet druk. Er was altijd de indruk van die... die Waarheid die begrepen moet worden en gemanifesteerd.

Ik vroeg me af, ik dacht: "Hoe komt het dat ik je zoveel dagen niet heb gezien?" En ik had de indruk dat ik constant bij je was. Het was levendig - absoluut levendig en sterk, heel sterk.... Een heel natuurlijke indruk --- niet gezocht, niet het resultaat van een inspanning, niets: absoluut natuurlijk; de indruk dat we daar samen waren *(gebaar boven het hoofd)*, net boven het hoofd - gewoon, net boven het hoofd samen. En wat je net hebt gelezen is precies wat ik zou hebben gezegd.

Het is wat u zei.

Het is heel goed. Ik ben blij.

Het diende een doel.

(Moeder pakt Satprem's handen)

Dus... Ik weet het niet, ik kan je op een ochtend zien, als dat nodig is - laat het me gewoon weten.

U moet het me laten weten! Vertel het me als u denkt...

Ik... Weet je, qua uiterlijk (qua uiterlijk, naar alle schijn!) ben ik een arm klein wezentje geworden vol pijn. Het is nog niet voorbij. Er zijn nog uren; urenlang doet het nog steeds pijn. Het is nog niet voorbij. Dus.... Het uiterlijk is vrij accuraat: een soort pijnlijk klein wezentje. Maar het is irrelevant, als je me vertelt, "Ik moet je zien" of "Ik heb je iets te vragen," of... dan zal ik ja zeggen en je roepen. Het zou makkelijker voor me zijn.

---

⁴ De lange periode van lijden.

Ik zou het niet durven.

Ik kan niets plannen omdat....

Ja, Moeder, ja.

Omdat ik nog steeds een... kwart van een persoon ben!

Moeder, wanneer u maar wilt, riep u me zelf.

In ieder geval, als het *Bulletin* klaar is, kom je het me laten zien.

Au revoir.

*(Satprem vertrekt,
Moeder pakt Sujata's handen)*

(Lachend) Ik heb je bloemen aan Satprem gegeven, dus je hebt er geen!

Ik heb uw handen, Moeder!

Gaat het goed met je, mon petit?

Ja, Moeder.

Je had hier wat problemen *(wijst naar de borst)*, is het voorbij?

Het is bijna voorbij.

Alleen bijna.... Hoest je?

Nee, Moeder.

(Moeder zit geconcentreerd)

Wil je een kleine foto om bij je te houden, of heb je er een?

Graag, Moeder.

(Tegen de assistente:) Breng me de doos met foto's.

iets wat je zo kunt neerleggen *(naast de borst)*.

Ken je deze?

Nee, Moeder.

Je kent hem niet!

(Moeder houdt de foto
tussen haar handen)

Ik geef hem je met de speciale bedoeling dat je VOLLEDIG beter wordt.
Volledig, dus er is geen gedoe meer.

Ja, Moeder.

Au revoir, mon petit.

Geef me dan een teken of laat het me weten (*lachend*): "Het zou leuk
zijn als je Satprem zag!" Oké? (*gelach*)

Ja, Moeder.

Als je echt zin hebt om me te zien.

Ik heb altijd zin om u te zien, dus...!

(*Lachend*) Je kunt [elke dag] langskomen en zeggen: "Goedemorgen,
moeder! Goedemorgen, moeder! Goedemorgen...." (*Moeder maakt een
klein gebaar met haar hand.*)

Prima, Moeder.

Dat kan altijd. Nu is het niet meer zoals vroeger. Ik heb tijd.

Au revoir, mon petit.

Ik verlaat je nooit.

Januari 23, 1971

(*Moeder ziet Satprem over de Engelse vertaling van de laatste "Notes on
the Way" voor de volgende "Bulletin." Na het werk:*)

Moeder, ik dacht aan de Agenda...

?...

Nou, als ik u niet zie, is de Agenda leeg.

De agenda? Welke agenda?

De Agenda, alle aantekeningen over het werk van transformatie.

Oh!... Er zijn er een paar geweest, maar.... Als het niet bedoeld is voor publicatie, is er... het is ongelooflijk wat er was. Maar het is niet voor publicatie.

Maar het blijft alleen bij mij.

Ik herinner me dat ik een paar dingen tegen R. heb gezegd --- ik weet niet of ze een goed geheugen heeft.... Weet je, ze kwam binnen toen het net was gebeurd, dus ik vertelde het haar. Maar ik heb haar niet gevraagd om aantekeningen te maken, dus ik weet niet wat ze deed.

Maar als er enige continuïteit moet zijn in de vastlegging van al het werk, zou je me van tijd tot tijd moeten zien.

Oh ja, mon petit, zeker, met groot genoegen! Alleen, weet je, ik heb je niet geroepen omdat ik niet sprak. Ik zei niets.

Mijn enige middel van controle was stilte.... Nu is het voorbij. Mijn been doet nog steeds pijn, maar het is heel goed te verdragen.

Ik moet je zien.... Alleen ik aarzelde om je te zeggen dat je moest komen omdat er dagen zijn waarop... (*gebaar van interiorisatie*).⁵

Maar, moeder, dat maakt niet uit, het maakt me niets uit.

Dagen waarop ik helemaal niets zeg.

Ja, moeder, maar ik zou er gewoon zijn om tot uw beschikking te staan.

Oké, mon petit.

We kunnen in stilte zitten, en wanneer u iets wilt zeggen, kunt u het zeggen.

Oké, prima.... Op dit moment dan. We gaan gewoon door op dezelfde dagen - of vaker als je wilt? Het kan vaker.

Hoe je het ook wilt, moeder. Vroeger zag ik je op woensdag en zaterdag.

Ja, maar zou je liever drie keer willen of...

---

⁵ In feite heeft moeder een groot deel van haar tijd doorgebracht in diepe contemplatie sinds het laatste "ongeluk".

Nee, nee, moeder! Hoe u het ook wilt, wat het beste voor u is.

Ik weet het niet echt.... Het is heel vreemd, voor mij is dit hele gevoel van organisatie... (*gebaar van desintegratie*) geworden. Ik zou plotseling kunnen zeggen: "Nou, als Satprem hier was...." Begrijp je? Het werkt wel zo, maar het is niet erg praktisch.

Nou, u zou me kunnen laten roepen, ik kom meteen.

Ja, maar je bent misschien ergens mee bezig.

Nee, nee, er is niets belangrijkers!

Kijk, laten we de gebruikelijke dagen aanhouden. Woensdag en zaterdag, en als ik je dan op een dag iets te vertellen heb, stuur ik je een berichtje of laat ik je roepen.

Ja, ik kom altijd, dat is vrij makkelijk voor mij.

Goed, dan.... Ik weet het niet, al dat plannen en organiseren, dat is allemaal weg. Opeens komt er iets tussen --- toen... Als ik maar kon schrijven... Maar dat kan ik niet.

Nou, laat me dan maar roepen.

Ja, dat is het. Het zou altijd rond dezelfde tijd zijn. En dan kom je op woensdag en zaterdag regelmatig.

*(Satprem vertrekt
en Sujata gaat naar Moeder)*

Moeder, ik heb iets voor u.

Wat is het?

We gingen gisteren wandelen en vonden dit op het strand. Het is parelmoer, Moeder.

Ooh!... Het is prachtig. Oh, wat is het prachtig.... Er moet een hele schelp zijn geweest.

Het is voor u, Moeder.

Mon petit, ik heb geen ruimte om dingen te bewaren, jij kunt het beter bewaren.... Ik heb geen ruimte (*draait zich om naar de kamer*), dit is complete chaos geworden. Het is beter als jij het bewaart.

Ja, Moeder.

Ik voel me als een vloeibaar wezen dat geen ruimte inneemt en niets kan bewaren! (*Moeder lacht*) Het is zo. Wanneer dingen naar me toe komen, worden ze altijd naar hun juiste plek gekanaliseerd – laat alles op zijn plek zijn. Ik ben... slechts de plaats van de kanalisatie (*gebaar in alle richtingen*): dit hier, dat daar, dit daar.... Hoe mooi zou het zijn als de dingen waren zoals ik ze zie, oh!...

Januari 27, 1971

(Moeder geeft Satprem een briefje dat ze naar een Auroviliaan stuurde)

“Het zijn de oude yogamethoden die stilte en eenzaamheid eisen. De yoga van morgen is het vinden van het Goddelijke in werk en in contact met de wereld.”

* * *

(Daarna een citaat van Sri Aurobindo dat Moeder in het volgende “Bulletin” wil opnemen.)

“De kracht die in deze yoga werkt, is van een grondig karakter en tolereert uiteindelijk niets groots of kleins dat een obstakel vormt voor de Waarheid en de realisatie ervan.”

*Sri Aurobindo
Brieven over Yoga, XXIII. 803*

* * *

Vertel me, de inleiding van je boek⁶ zou in januari gepubliceerd worden.... Maar nu is januari bijna voorbij.

Het werd naar Frankrijk gestuurd naar de uitgever van “Planète” [een tijdschrift gewijd aan occultisme en parapsychologie] – ik weet nog steeds niet of ze het zullen aannemen, maar het werd naar hen gestuurd.

In Amerika doet het het HEEL GOED. Het is al naar veel mensen gestuurd. En nu heb je een enthousiaste lezer, R.! Ze is absoluut vurig, ze vertelde

---

⁶ On the Way to Supermenhood.

me dat ze getransformeerd is. Dus ze gaat heel hard werken daar in Amerika.

N. van zijn kant dringt erop aan dat het in het Spaans en Italiaans vertaald wordt. Sommige mensen willen het in het Portugees doen.

Maar toen ik het effect op R zag.... Weet je, R. is een persoon die niet snel meegesleept wordt – ze werd getransformeerd, letterlijk getransformeerd, en ze vertelde me dat het voor haar de openbaring van haar leven was.... Dat was het hoofdstuk over het "Nieuwe Bewustzijn."

Ik zou willen dat ze het einde hoorde.... Als je hier zit (*gebaar naar rechts van Moeder*), denk ik dat ik je kan horen.

Zoals je wilt, Moeder. Ik denk dat er nog zes hoofdstukken over waren om te lezen.

Ja, zes. We hadden het tiende gelezen.

Ja! Wat een geheugen heeft u!

(Glimlachend) Dat...

Uw geheugen werkt wanneer het wil!

Nee, het hangt af van de plek die dingen innemen in het bewustzijn. Het is een geheugen van bewustzijn, geen mechanisch geheugen.

Er is de laatste tijd veel gebeurd, nietwaar?

Ja, veel. Veel.

Maar bovenal verwacht ik dat het boek een enorme impact zal hebben in Amerika, VOORAL daar.... Ik denk niet dat ik het mis heb.

Om eerlijk te zijn, ik wou dat dit boek door een Amerikaan in het Amerikaans Engels vertaald kon worden.

Ja.

Want ze hebben echt niet dezelfde taal als het Engels.

Ja.

Brits Engels is te gepolijst, te neutraal, het is niet direct genoeg.

Misschien kun je R. vragen of ze iemand in Amerika kent die het zou kunnen vertalen.... Het zou een Amerikaniserende Amerikaan moeten zijn, ik bedoel iemand vol overtuiging. Er is S., die hier lang was en terugging naar Amerika.... Ze is echt Amerikaans; Ik weet niet hoe literair ze is, maar ze kent wel wat mensen.

Ik had gedacht aan N.D.'s kleindochter, Debbie, moet ik zeggen.

Oh!

Dat meisje heeft iets.

Je bedoelt degene die hier was?

Ja. Ze kwam hier. Ze is vrij jong.

Ja, vrij jong. Het is heel goed. Het is veel beter om iemand jong te hebben, veel beter. Ja, dat is uitstekend.

Om te vertalen naar Brits Engels.... Voor mij is Engeland een halfdood land... maar dat maakt niet uit, veel landen spreken Engels. Maar een speciale vertaling voor Amerika is een heel goed idee.

Ik heb me al een hele tijd nergens mee beziggehouden, maar nu gaat het goed met me.

Gaat het goed met u?

Ja, het gaat goed met me.

Nu moeten we het boek in beweging krijgen.

Het zou volgende maand [in de Ashram] in het Frans moeten verschijnen.

Reden te meer om er overal – overal – aan te werken.

Er zijn de Noord-Europese landen.... We hebben iemand van daar die net is teruggeroepen naar zijn post in Zweden of Noorwegen.... Hij zou daar wat werk kunnen doen. Hij zou de inleiding en het boek moeten krijgen als het uitkomt.

Ja, we moeten het in beweging krijgen. Ik heb het gevoel dat dit het boek is dat Amerika gaat elektrificeren. En toen ik het effect op R. zag, zag ik dat ik niet ongelijk had, want zij vertegenwoordigt het intellectuele element van dat land. Ze was zo enthousiast dat als ze erdoor gegrepen worden... het daar een enorme beweging kan creëren.

Ik reken erop.

(Dan leest Satprem aan Moeder een brief voor van de vriend in het Vaticaan.)

“...Toen de Paus [in de Stille Oceaan] reisde, werden er twee moordpogingen op hem gedaan – ze slaagden niet. Ik beschouw de

Paus als iemand die speciaal door mij, via mij, wordt beschermd. Twee keer probeerden ze hem te vermoorden, en twee keer mislukten ze.

Ik weet niet waarom ze hem willen vermoorden.... Als er iemand is die begrip heeft voor deze hele puinhoop, dan is hij het wel.”

(stilte)

Nou, heb je het volgende hoofdstuk?

Ja, moeder. Ik heb het “De sociologie van de Superman” genoemd. Het is Auroville zonder het te noemen.

Ah!...

Maar een heel ideaal Auroville!

Ja! *(Lachend)* Verre van wat het is.

(Satprem leest een paar pagina's van het hoofdstuk)

Oh, het is prachtig, mon petit!

Op weg om de wereld te veroveren....

Zie je, het is echt gekomen. Ik heb geroepen en geroepen en geroepen, en het is gekomen *(gebaar van neerdaling)*. Het is gekomen. Ik ben heel blij.

Het is prachtig... Ik heb persoonlijk het gevoel dat er een nauwe en onzichtbare verbinding is tussen de aspiratie van Amerika, zoals die nu is, en het boek. Ik heb het gevoel dat daar het centrum van transformatie zal liggen. De Europese landen zijn oud.

Oud, dat klopt.

Ze zijn het enthousiasme kwijtgeraakt dat je laat handelen zonder na te denken over de gevolgen. Ze wegen voortdurend de gevolgen van alles wat ze doen af. In Amerika is er een aspiratie. Daar zal de push zijn, daar *(wijst naar het manuscript)*... moet de bom afgaan! *(gelach)*

Januari 30, 1971

(Moeder is weer niet lekker, ze ontvangt Satprem een uur te laat. En eerst ziet ze Satprem's moeder een paar minuten.)

Dus, hoe vind je hem?

(Satprem's moeder, solide als een Bretonse rots:) Heel goed.

Hij heeft een prachtig boek geschreven. Ik reken erop dat dit boek de wereld zal revolutioneren.... Je kunt trots zijn op je zoon.

(Satprem's moeder glimlacht en gaat naar buiten)

Nou, je hebt het boek meegenomen?

U wilt dat ik u vanmorgen voorlees?

Natuurlijk, daar wacht ik op!

Weet u zeker dat u niet te moe bent?

Oh, dat vermoeit me niet. Dat is niet wat me vermoeit.

Wat vermoeit je nu?

Mijn systeem begint te weigeren om op de oude manier te werken, dus hoe moet ik eten?... Helemaal geen enkele aantrekkingskracht tot eten. Het lijkt stom, en toch "moet" je het nemen. En dan willen de doktoren dat alles als gewoonlijk functioneert – dat is onmogelijk. Dus het brengt me in een staat van... het creëert een soort conflict in de natuur.

Zie je, dingen gaan te snel en tegelijkertijd is er een weerstand van de oude natuur --- aangemoedigd door de doktoren en gewoontes.

Er zijn momenten dat... (gebaar van trekken).

Maar dat is allemaal een symbool van iets anders.

(Moeder lacht) Natuurlijk!... Het is het symbool van alles in de natuur dat zich verzet tegen de transformatie.

Nou ja, de hele wereld!

Maar ik begrijp heel goed dat als de transformatie razendsnel zou zijn, het angstaanjagend zou zijn voor mensen.

Ja....

Ze zeggen bijvoorbeeld dat mijn problemen komen doordat ik niet genoeg eet --- volgens het oude systeem is dat waar; dus willen ze dat ik meer eet, terwijl ik persoonlijk vind dat eten afleidt van het Werk.

Het is ook moeilijk... De aantrekkingskracht van eten is volledig verdwenen, volledig --- het lijkt zo nutteloos, maar ik beseft dat het niet nemen ervan het oude systeem te veel in de war brengt. Dus... *(gebaar van trekken tussen de twee)*.

Oh, lees me voor! Dat is veel interessanter.

(Satprem leest het volgende deel van "Sociology of the Superman" en in het bijzonder citeert hij in de tekst deze passage van Sri Aurobindo over propaganda:)

"Ik geloof niet in reclame behalve voor boeken enz., en in propaganda behalve voor politiek en patentmedicijnen. Maar voor serieus werk is het een gif. Het betekent ofwel een stunt of een hausse --- en stunts en hausses putten het ding dat ze op hun borst dragen uit en laten het levenloos en kapot hoog en droog achter op de oevers van nergens --- of het betekent een beweging. Een beweging in het geval van een werk als het mijne betekent de oprichting van een school of een sekte of andere verdomde onzin. Het betekent dat honderden of duizenden nutteloze mensen meedoen en het werk corrumperen of het reduceren tot een pompeuze farce waaruit de Waarheid die naar beneden kwam, zich terugtrekt in geheimzinnigheid of stilte. Het is wat er met de 'religies' is gebeurd en is de reden van hun falen."

2 oktober 1934
Over Zichzelf, XXVI. 375

Die passage zou getypt moeten worden en in Auroville moeten worden opgehangen. Het is ONMISBAAR. Ze hebben allemaal een verkeerd idee over propaganda en publiciteit. Het zou in grote letters getypt moeten worden; bovenaan, "Sri Aurobindo zei," en dan het citaat, en stuur het naar Auroville.

Stel dat ik degene ben die het stuurt.

(aan het einde van de lezing)

Dat is alles?

Het is de helft van het hoofdstuk.

Het is jammer.... Ik zou er uren naar kunnen luisteren, het is echt heel goed. Is er nog meer?

Ongeveer een dozijn pagina's.

Dat is voor de volgende keer.

Jij geeft mij vreugde.

Maar moeder, u bent degene die mij alles heeft gegeven!

We moeten iets doen aan de vertaling... Ja, ik zou heel graag... iets zegt me (*gebaar hierboven*) dat het in het Russisch vertaald moet worden.

Zie je, ze hebben een ervaring meegemaakt, ze hebben hun mogelijkheden uitgeput en beseften dat het nergens toe leidde, en helaas gaan ze nu achteruit - het is het juiste moment om ze het boek te geven.

Als het echt in heel goed Russisch vertaald zou worden... zou het door het hele land verspreid moeten worden. Nu is het moment dat het iets nodig heeft. Het heeft het vertrouwen verloren in wat het dacht te hebben gevonden.

En dit blijft heel hardnekkig terugkomen: "In het Russisch, het moet in het Russisch."

Kennen we een Rus?

Daar is S. Wil je dat ik met haar spreek?

Ze kent geen Russisch.

Nee, maar misschien kent ze wel wat Russen?

Je zou het haar kunnen vragen. Je zou haar kunnen vertellen dat ik het boek graag in het Russisch vertaald zou willen zien door iemand die goed schrijft, die een levendige stijl heeft --- niet iets droogs en dors: iemand die een levendige en aantrekkelijke stijl heeft. En we zouden regelen dat we het ergens zouden drukken.

Ik zal er met S. over praten.

(stilte)

Het deed me goed.

Oh, Moeder, u bent het die ons goed doet!

Februari

Februari 3, 1971

Nu ben ik klaar om naar je te luisteren.

We hebben ook een bericht nodig voor 21 februari.

Welk bericht?

Ik weet het niet.

Wat stel je voor?... Ik kan iets zeggen, of anders kunnen we een citaat vinden.

Als je iets wilt zeggen....

(stilte)

Nou, ik zeg altijd hetzelfde: een leven gewijd aan de vereniging met het Goddelijke is het enige leven dat de moeite waard is geleefd.... *Een leven gewijd aan het Goddelijke is het enige leven dat de moeite waard is om te leven.*

Zal dat volstaan?

Ja, Moeder, dat zal het zeker doen!

Je zult hier (*rechts*) moeten komen om te lezen, want.... Ik ben beter, ik voed mijn ogen opnieuw op, ze beginnen beter te zien. En ik ga mijn oor heropvoeden - deze (*de rechter*) is open, maar deze....

Ik ben beter, maar ik ben er nog niet.

(Nadat Satprem het boek heeft gelezen, vraagt Moeder om het te vertalen in de talen van India en noemt Bengali, Hindi, Oriya en Tamil.)

(Tegen Sujata:) Ken je een Indiase taal niet goed genoeg om het te vertalen?

(Sujata lacht)

En dan de Scandinavische landen.

Februari 6, 1971

(Einde van het lezen van hoofdstuk 12, "De Sociologie van de Supermens." Moeder uit haar blijdschap en Satprem protesteert.)

Maar Moeder, het kwam gewoon. Het werd me allemaal gegeven, alsof het me werd gedichteerd, begrijp je? Ik deed helemaal niets.

Oh, maar dat zie ik! Voor mij is het heel duidelijk.

Het is zo *(gebaar van neerdaling)*.

Het creëert een geweldige sfeer, geweldig.

Zullen we het lezen voor de 21ste afronden?

Het vervult me met vreugde.

(Moeder pakt Satprem's handen)

Februari 10, 1971

Goedemorgen, Moeder.

Nou, wat is er nieuws?...

Hoe gaat het met u, Moeder?

Het gaat niet zo snel.... Het is goed, het been is bijna beter --- bijna, er zit nog een klein beetje in de voet, maar het is helemaal niets. Maar het zicht is niet al te helder. Het is beter --- alles verbetert, maar heel, heel langzaam. En wilskracht lijkt er niets mee te maken te hebben. Het is iets dat ik helemaal niet in de hand heb --- wat is het precies?

Ik weet het niet. Het moet afhangen van de rest van de wereld, misschien?

Ja, waarschijnlijk.... Ja, het is geen persoonlijke vraag omdat.... De persoonlijke wil is er, maar die wordt zo gehouden *(bewegingloos gebaar op de achtergrond)*. Het is in vrede. Nou....

Plotseling kan ik rechtop staan (weet je, ik was bang dat ik voor altijd voorovergebogen zou blijven staan), plotseling kan ik rechtop staan. Dan kijk ik op een ander moment naar die kaarten om mijn ogen te oefenen⁷; en plotseling, op een ochtend, is het heel helder, kan ik heel duidelijk zien --- alsof het bewijst dat de mogelijkheid er is. Maar de tijd is nog niet gekomen. Dus ik wacht.

Het enige is de 21ste.... Ik zei (misschien te vroeg, ik weet het niet) dat ik naar het balkon zou gaan; daarom MOET ik naar het balkon gaan. Op dit moment ziet het er... problematisch uit, maar.... Ik kan geen stap zetten zonder steun.

We zullen zien. Er is nog een week.

Het is volledig buiten mijn wil --- het is niet dat de wil er niet is, maar... (onveranderlijk gebaar). Dus ik moet zeggen: "Nou, wat moet gebeuren, zal gebeuren."

Mag ik nu een ander hoofdstuk horen?

Ja, Moeder.

(Na het lezen van hoofdstuk 13, "And After?")

Ik vind wat je schreef echt wonderbaarlijk, weet je.

(lange contemplatie)

Februari 13, 1971

(Moeder leest haar bericht voor op de Indiase radio.)

“Echte vrijheid is een opgaande beweging, niet toegeven aan de lagere instincten.

Echte vrijheid is een goddelijke manifestatie.

We willen de ware vrijheid voor India, zodat zij het juiste voorbeeld voor de wereld kan zijn als de demonstratie van wat de mensheid moet worden.”

* * *

---

⁷ Een oogartskaart met letters van verschillende groottes. Moeder doet regelmatig lees oefeningen.

(Na het lezen van hoofdstuk 14 van *On the Way to Supermanhood*, "De overwinning op de dood.")

Ik heb het gevoel dat er een nieuw bewustzijn wordt gevormd.

Februari 17, 1971

Wat is er nieuw?

Wat is er nieuw! Dat zou ik u moeten vragen!

Een bizarre toestand... Een soort niet-bestaand bestaan.

Het is bizar.

Als je me niets te vertellen hebt, wacht ik op je hoofdstuk.

Februari 20, 1971

(Na het lezen van hoofdstuk 15 van *Supermanhood*, "The Transformed Being.")

Dus je maakt het de volgende keer af?

Ja, Moeder.

Wanneer komt het boek uit?

Ze zijn laat. Ik hoop begin volgende maand.

(stilte)

Reageert de aarde een beetje?

Ik denk het wel, bijna overal.

Ik wil dat je boek in alle talen wordt vertaald.

*(Moeder pakt Satprem's handen,
kijkt naar hem, glimlacht)*

Februari 21, 1971

(Het leggen van de eerste steen van het Matrimandir. Moeder is drieënnegentig jaar oud. Ze geeft de volgende boodschap:)

“Laat het Matrimandir het levende symbool zijn van Auroville's streven naar het Goddelijke.

Februari 24, 1971

(Satprem geeft Moeder een witte roos.)

Oh, wat mooi!

Hoe is de 21ste gegaan?

Ik zou het je moeten vragen! *(gelach)* En jij, wat zeg je, hoe was de 21ste?

Nou, ik voel de kracht altijd zo enorm, weet u.

Oh, inderdaad, enorm!... Het... het komt zo *(enorm gebaar)*.

Het lijkt erop dat mensen over het algemeen erg blij waren, dus dat is alles wat nodig is.

Wat zeg jij *(tegen Sujata)*?

(Sujata kijkt moeder aan met een verloren blik,
Moeder streelt haar wang en lacht)

Zie je, het is alsof je het verhaal van iemand anders volgt met een interesse die... niet eens met grote interesse, niet eens met nieuwsgierigheid.... Ik kan niet zeggen dat er een gevoel van plicht is, ik weet niet wat het is --- het is een behoefte en dat is alles.

Het lichaam heeft eens en voor altijd de houding aangenomen om niet aan zichzelf te denken omdat... het zou diep walgen.

Maar ik moet zeggen dat er dagen zijn dat ik heel goed hoor, dagen dat ik heel duidelijk zie, dagen dat ik niets hoor, dagen dat ik niets zie. Dus... het is zo (*gebaar van fluctuatie*).

Het is gedecentraliseerd (ik weet niet hoe ik het moet zeggen), volledig gedecentraliseerd. Dus als ik kijk - als ik KIJK - met het oude bewustzijn, zou het nogal... nogal onaangenaam zijn, kun je zeggen, maar het oude bewustzijn: weg. Het is iets... iets dat geen individueel bewustzijn is, maar het is ook niet alleen een collectief bewustzijn: er is "iets" daarboven - DAT, daarboven - dat ziet, weet, beslist.... Dat, daarboven, is helemaal goed, het is niet bewogen - het is niet bewogen. Maar dit.... (*Moeder wijst naar haar lichaam*)

Er was enige bezorgdheid voor de 21ste om naar buiten te gaan op het balkon,⁸ het gevoel dat het heel moeilijk zou zijn --- het was niet heel moeilijk, het was neutraal, noch gemakkelijk noch moeilijk.... De waarden zijn niet hetzelfde.

Dat is alles.

Oh, ik zou liever jouw hoofdstuk horen.

Hier is mijn pensioen, Moeder.

Heb je niets nodig?

Nee, nee, Moeder! U geeft me alles wat ik nodig heb.

Echt waar?...

(*Tegen Sujata:*) Vertel me of het waar is dat hij niets nodig heeft.

Nee, moeder, hij heeft niets nodig!

(*Lezing van het einde van Supermanhood,
Hoofdstuk 16, "The Season of Truth."*)

---

⁸ Moeder liep zonder hulp het balkon op, nadat ze elke dag had geoefend.

Februari 25, 1971

(Moeder tegen Sujata:)

Er is een invasie....

Februari 27, 1971

Wat voor nieuws heb je?...

(lange stilte)

Het probleem is eten. De dokters hebben beperkingen opgelegd aan alles wat ik eet, dus het is....

In principe beseft ik me steeds meer dat we in totale onwetendheid leven. We weten echt niet wat moeten worden gedaan of hoe we het moeten doen.

Maar dat Nieuwe Bewustzijn zou je toch moeten laten doen wat nodig is.

Ik denk dat we niet weten hoe we moeten luisteren.

We weten niet hoe we moeten luisteren....

(stilte)

Het is heel moeilijk om de oude impuls los te koppelen van de....

Ja, precies.

Het is heel moeilijk.

Heel moeilijk.

Zie je, onze praktische kennis is gebaseerd op een ervaring die waardeloos is geworden.

*(lange contemplatie
met haar ogen open)*

Maar het is beter om een fout te maken door te luisteren of te proberen te luisteren naar het Nieuwe Bewustzijn dan om een fout te maken door te luisteren naar de dokters, toch?

(Moeder lacht) Maar het Bewustzijn spreekt niets tegen.

Bedoelt u dat het neutraal is?

Het Bewustzijn argumenteert niet... Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen....

(lange stilte)

Als er een sterke en duidelijke aanwijzing was, zou ik er zeker naar luisteren, maar dat is niet het geval.... Bijvoorbeeld, de kok is gewend om dingen op een bepaalde manier te doen en doet ze op die manier; de dokter zegt dat ze me dit en dat moeten geven en ze luisteren naar hem.... Maar als ik zeg: "Ik zou dit en dat willen hebben," geven ze het me *met tegenzin*, weet je, bijna alsof het een concessie is aan vraatzucht! Dus....

Ik leef in zo'n conventionaliteit dat het erg moeilijk is.

En altijd het idee dat ik o-u-d ben, dat ik o-u-d word, en dat mijn bewustzijn voor hen dus halfdood moet zijn. Ze hebben geen vertrouwen, wat kun je doen!

Niet allemaal.

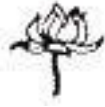
Ga dit alleen niet herhalen. Er is geen reden om iets te zeggen, want ze doen het allemaal... ieder doet zijn beste en doet echt zijn best --- ze doen echt hun best.

Maar ik zou iemand met visie nodig hebben die me zou kunnen vertellen: Nu doe je dit.

Dus heb ik de houding aangenomen om te zeggen: laat het zijn. Ik maak mezelf zo passief mogelijk --- passief voor de Goddelijke Wil --- en ik bid dat het me zal leiden. Dat is de enige manier.

Hoor je me?

Ja, natuurlijk, Moeder!

Maart

Maart 1, 1971

(Een opmerking van Moeder.)

Er is een Opperste Goddelijkheid,
getuige van al onze daden,
en de dag van de consequenties zal spoedig komen.

Maart 2, 1971

(Uittreksel uit Sujata's notitieboekje. De laatste twee dagen is de wang van moeder erg opgezwollen door een abces in haar tand.)

Moeder is beter. Neiging tot terugtrekken.
Terwijl ze mijn handen vasthield,
leek het alsof er iets van mij in haar overging.
Moeder leek goed te rusten.

Maart 3, 1971

(Nadat de lay-out van de omslag voor "Supermanhood" goedgekeurd is, ontworpen door Sujata.)

Je hebt niets te vragen?

Ik heb het gevoel dat uw look veel is veranderd...

(Moeder knikt)

Al ongeveer een jaar, en steeds meer, lijkt het op de look van Sri Aurobindo.

Nou... *(glimlachend)* het kan!

Vroeger was je look een "diamanten look", een look... het was u, het was krachtig u. Nu is het... het wordt als oneindigheid.

Oh, maar mijn manier van kijken is niet hetzelfde.

Ja, Sujata wilde u eigenlijk vragen: als u op die manier naar mensen kijkt, wat zie u dan?

Ik denk dat ik zie... het meest exacte wat ik kan zeggen is hun conditie, de staat waarin ze zich bevinden. En dan zijn er natuurlijk, zij die gesloten zijn, om het zo maar te zeggen, die, voor mij, niet zien, die volledig in het uiterlijke bewustzijn zijn; en er zijn er die openstaan --- er zijn er een paar... bepaalde kinderen zijn opmerkelijk, het is alsof ze wijd open staan (*gebaar als een bloem naar de zon*) en klaar zijn om te absorberen. Het is vooral de ontvankelijkheid van mensen die ik zie, de toestand waarin ze zich bevinden: degenen die komen met aspiratie, degenen die komen met nieuwsgierigheid, degenen die komen uit... een soort verplichting, en dan degenen die dorsten naar licht --- er zijn er niet te veel, maar er zijn verschillende kinderen. Vandaag zag ik er een, hij was zo lief!... Zijn vader woont aan het meer, hij heeft wat land gekocht aan het meer; hij woont daar met zijn vrouw en kinderen, en het was de verjaardag van een van de kinderen – oh! (*Moeder opent haar ogen wijd*) geweldig!

En ik zie alleen dat. Niet wat ze denken of zeggen (dat lijkt allemaal oppervlakkig en oninteressant): alleen de staat van ontvankelijkheid waarin ze zich bevinden. Dat is wat ik vooral zie.

(stilte)

Ik denk echt dat degenen die het nieuwe ras kunnen beginnen, onder de kinderen zijn. Mannen zijn... met korst bedekt.

Weet je, ik worstel altijd met mensen die hier zijn gekomen om zich op hun gemak te voelen en "vrij te zijn om te doen wat ze willen", dus... ik zeg tegen ze: "De wereld is groot, je kunt gaan." Geen ziel, geen aspiratie, niets.... Ik vertrouw heel erg op je boek.

Is T. [de Engelse vertaler] klaar met haar vertaling?

Nog niet, maar het vordert.

Wat zegt ze? Reageert ze?

Nou... ik weet het niet.

(Moeder knikt)

Op sommige plaatsen.

Weet je wat ik denk? Ze zijn allemaal oud en ik ben de enige die jong is!⁹ Dat is het, weet je, die vlam, die zal... wat *duwen* wordt genoemd --- ze zijn tevreden met domme kleine persoonlijke bevredigingen... die nergens toe leiden, gepreoccupeerd met wat ze gaan eten en... oh!

Ik heb de indruk dat er nu een soort vertoning is, een *vertoning* van alles wat er niet zou moeten zijn.

Ja.

Maar de vlam, de vlam van aspiratie (*Moeder schudt haar hoofd*), niet veel mensen brengen het naar mij toe.

Mits ze zijn wat ze noemen "comfortabel", is dat alles wat ze willen --- en vrij om wat onzin te doen die ze in de wereld niet zouden doen! Terwijl jij het gevoel hebt dat je de komst zou kunnen bespoedigen - je ZOU het KUNNEN bespoedigen als je... als je een overwinnaar was!

Ja.

Hoe dan ook....

(stilte)

Eigenlijk...eigenlijk kan het ze gewoon niets schelen.

Niet allemaal.

Nee, maar degenen die anders zijn, zijn er maar heel weinig --- in ieder geval onder degenen die ik zie, weet ik het niet. Natuurlijk zijn er mensen die dichtbij zijn --- mensen die dichtbij zijn, die alleen daarvoor leven; natuurlijk, ik heb het niet over hen. Ze hebben allemaal gelijk, denk ik.... Van tijd tot tijd krijg ik een echte roep om hulp, echt een verlangen --- dat, ja, als dat er is, het heel goed is, het van heel goede kwaliteit is. Anders....

Ik zou mezelf kunnen uitschelden, omdat ik een slecht voorbeeld heb gegeven: ik zou niet zo'n versleten lichaam moeten hebben, maar het is alsof.... 's Nachts slaap ik bijvoorbeeld niet, maar ik ga in een heel diepe rust; en dan wordt alles wat niet goed is (*Moeder raakt haar gezwollen wang aan*) erger. Pas als ik me hier concentreer, begint het beter te worden; als ik het lichaam aan zijn eigen vrede overlaat... is het nog steeds niet aan de goede kant --- het zou niet zo moeten zijn. Ik weet dat de grootste moeilijkheid voor mensen mijn leeftijd is --- ze denken allemaal: "Oh, ze is oud, ze is oud, ze is oud...." En dus ik.... Ik ben in feite jonger dan zij! (*gelach*)

---

⁹ Laten we de *Tantrasara* in herinnering roepen: "Hoewel jij de oeroorzaak van de werelden bent, ben je toch eeuwig jong."

Ja.

(stilte)

Maar de moeilijkheid komt voort uit het feit dat velen de eenvoud van het ding niet begrijpen.

Ja.

Velen van hen zijn nog steeds op zoek naar ervaringen hierboven, en visioenen, en mentale stilte, en dat alles, terwijl dat het helemaal niet is.

Nee, dat is het niet.

Ik zie veel mensen en ik word gedwongen om... Ik kom altijd terug bij het simpele, namelijk de BEHOEFTE.

Maar ik reken erop dat jouw boek dat allemaal opschudt – het wordt daar heel goed uitgelegd, heel goed.

Ik herinner me de eerste keer dat Pavitra iets van jou las¹⁰ (het was lang geleden, meerdere jaren), hij zei tegen me: "Oh, het is een openbaring voor mij!" Hoeveel jaar was hij hier al!...¹¹ Hij zei: "Oh, eindelijk begrijp ik dat het in eenvoud zit...."

Het was een openbaring voor hem.... Ik reken echt heel erg op jouw boek.

Wanneer ik het ze probeer uit te leggen, zijn ze altijd verrast door de eenvoud ervan.

Ja, ja!

Het verrast ze alsof....

Het is niet ingewikkeld genoeg.

(stilte)

Heeft S. iemand gevonden voor de Russische vertaling?

Ze heeft een toenaderingspoging gedaan, maar daar is niets van gekomen; ze heeft een tweede gedaan en nu wacht ze.

---

¹⁰ *Het Avontuur van het Bewustzijn.*

¹¹ Negenendertig jaar.

Ik heb het gevoel dat het boek daar een nieuwe oriëntatie zal geven. Daarom dring ik erop aan. En Rusland... Rusland, veranderd naar de goede kant, dat zou geweldig zijn!... Ik weet niet waarom.... Natuurlijk was ik Russisch in een recente incarnatie, toen ik.... Is het Catherine?

Catherine, ja.

En dat leeft nog steeds in mij.

Mijn indruk is dat als het hele Russische blok naar de goede kant zou gaan, dat een enorme steun zou zijn.... En ze zijn niet tevreden; weet je, ze bevinden zich in de staat waarin je in staat bent om iets te doen omdat je niet tevreden bent --- ze zijn NIET tevreden. Hun ervaring... in principe willen ze het niet toegeven, maar hun ervaring is mislukt.

(stilte)

Dit alles, alles wat met politiek en landen te maken heeft, kan niet worden gepubliceerd. Het moet worden bewaard. Omdat ik officieel niet aan politiek doe.

Ja, natuurlijk, Moeder.

Wanneer is de volgende keer?

Zaterdag, Moeder.

Zal het boek dan uitkomen?

Ik denk het niet. Volgende week, denk ik.

We zullen het met kracht vullen.

(Moeder pakt Satprem's handen. Dan komt Sujata dichterbij. Laten we opmerken dat Sujata aan een van de bedienden die moeders eten klaarmaakte, had voorgesteld om wat kokoswater voor haar te maken. De suggesties werden aan moeder doorgegeven. Achter moeders antwoord kunnen we een glimp opvangen van een hele wereld van dingen.)

Het is eerder de MANIER van het bereiden van dingen dan nieuwe dingen.

Maart 4, 1971

(Moeder antwoordt op een Auroviliaan:)

(Vraag:) Je zei dat je geen regels wilde maken voor Auroville. Maar onlangs schreef je: "Drugs zijn verboden in Auroville." Heb je je kijk op Auroville veranderd?

Misschien hebben Aurovillianen nog niet het bewustzijnsniveau bereikt dat van hen verwacht wordt.

* * *

"Je moet hoog genoeg in je bewustzijn stijgen om boven tegenstrijdigheden te staan. Dat is de oplossing."

Maart 5 1971,

(Uittreksel uit Sujata's notitieboekje, na een bezoek aan Moeder.)

Een warm, gouden licht
straalt uit Moeders ogen.
Het komt in mij binnen.

Maart 6, 1971

(Moeder belt Satprem anderhalf uur te laat.)

Het is een invasie! Een invasie... Het is vreselijk... Ik weet niet wat ik moet doen.

En jouw nieuws?

Mijn nieuws!... Ik weet het niet.

Is het boek al uit?

Nee. Ik hoop tegen het einde van volgende week.

Het einde!... Mensen hebben het echt nodig. Ik krijg brieven van tien pagina's waarin staat dat ik "spirituele ervaringen" heb --- die helemaal in het vitaal zijn. Ze begrijpen er niets van. Zelfs in Auroville zijn ze zo, ze begrijpen het niet.

Dus ik schreef... (*Moeder probeert zich te herinneren*) wat ik schreef?... Ik kan het me niet herinneren. *Ware spiritualiteit...* Ik weet dat ik *eenvoud* heb geschreven. "Ware spiritualiteit" in grote letters.

Ik had moeten zeggen dat *ware spiritualiteit HEEL eenvoudig is!* (*Moeder lacht*) Dat is nog beter.

En dan ruzies om niets, mensen die meer geld willen --- oh, een ondermenselijkheid! En ze denken dat ze... Zie je, ze zijn grofweg onwetend; ze komen hier zonder ervaring, zonder kennis, zonder voorbereiding, en ze denken dat ze het Supramentale meteen gaan realiseren.... Het is echt pathetisch.

Sommige dingen zijn... ze vertonen reacties en houdingen waar je je in het gewone leven voor zou schamen.

Ze hebben iets nodig om ze recht te zetten.

Moeder, misschien kunnen we in het volgende "Bulletin" een deel publiceren van wat u de andere dag zei over uw perceptie van de innerlijke toestand van mensen en de frequente afwezigheid van vuur.

Ze gaan wanhopen.

Misschien wordt het een "uitdaging"!

Kun je het me voorlezen?

(leest)

Het is goed, het is heel goed.

Ja, dat is het, precies.

(lange stilte,
Moeder zit in de verte te kijken)

Er is duidelijk een grote verandering in de natuur, ik kan het zien. Als ik naar mijn lichaam kijk, is het alsof ik het lichaam van iemand zie die helemaal nieuw is. Helaas is dat zo... het mist soepelheid, denk ik.

Er is deze hele "vorming" van leeftijd zoals deze (*gebaar rondom Moeder*), een bijna onbewust idee dat "ze oud is, ze is oud...." Het creëert een sfeer van weerstand tegen de verandering. Het creëert bijna een conflict in het wezen. Van buitenaf is het niet zo goed. Toen ik ziek was, bijvoorbeeld, werd ik steeds meer voorovergebogen; nu wil ik rechtop gaan staan: de dokter zegt op een peremptoire toon dat als ik probeerde abrupt rechtop te staan, ik mijn rug zou breken.... Zie je, zulke dingen. "Het is onmogelijk, onmogelijk, onmogelijk," van alle kanten.

Herhaal dat niet; ik vertel het je zodat je het volhoudt.

Dus er is maar één oplossing voor mij... Eigenlijk is de enige wil die almachtig is de Goddelijke Wil --- wat Hij wil zal ondanks alles zijn, of dankzij alles. Dat is alles. Het is niet mijn zorg. Alleen, het gaat niet zo snel als het zou kunnen als de omstandigheden anders waren. Maar dat is waarschijnlijk mijn eigen mening. Waarschijnlijk is het zo goed als het kan zijn.

We zullen zien! (*Moeder lacht*)

Oh, ik reken heel, heel, heel erg op je boek.

(*Moeder pakt Satprem's handen*)

Maart 10 1971

(*Satprem begint met het voorlezen aan Moeder van een ongepubliceerde brief van Sri Aurobindo.*)

Een Zeer Vruchtbaar Avontuur

"Zoals er een categorie feiten is waar onze zintuigen onze best beschikbare maar zeer onvolmaakte gidsen voor zijn, zoals er een categorie waarheden is die we zoeken met het scherpe maar nog steeds onvolmaakte licht van onze rede, zo is er volgens de mysticus een categorie van meer subtiele waarheden die het bereik van zowel de zintuigen als de rede te boven gaan, maar die kunnen worden vastgesteld door een innerlijke directe kennis en directe ervaring. Deze waarheden zijn bovenzinnelijk, maar daarom niet

minder echt: ze hebben immense resultaten op het bewustzijn dat zijn substantie en beweging verandert, wat vooral diepe vrede en blijvende vreugde brengt, een groot licht van visie en kennis, een mogelijkheid om de lagere dierlijke natuur te overwinnen, vergezichten van een spirituele zelfontwikkeling die zonder hen niet bestaan. Er ontstaat een nieuwe kijk op dingen die, als ze volledig wordt nagestreefd tot in de gevolgen ervan, een grote bevrijding, innerlijke harmonie, eenwording met zich meebrengt --- en nog veel meer mogelijkheden naast. Deze dingen zijn weliswaar ervaren door een kleine minderheid van het menselijk ras, maar er zijn toch in alle tijden, klimaten en omstandigheden talloze onafhankelijke getuigen van geweest en tot hen behoren enkele van de grootste intelligenties van het verleden, enkele van 's werelds meest opmerkelijke figuren. Moeten deze mogelijkheden onmiddellijk worden veroordeeld als hersenschimmen omdat ze niet alleen buiten het bereik van de gemiddelde man op straat liggen, maar ook niet gemakkelijk te grijpen zijn, zelfs niet door veel ontwikkelde intellecten, of omdat hun methode moeilijker is dan die van de gewone zintuigen of rede? Als er enige waarheid in zit, is deze mogelijkheid die ze openen dan niet de moeite waard om te onderzoeken als het onthullen van een hoogste bereik van zelfontdekking en wereldontdekking door de menselijke ziel? Op zijn best, als waar beschouwd, moet het zo zijn – op zijn minst, als alleen een mogelijkheid beschouwd, zoals alle dingen die door de mens zijn bereikt, slechts een mogelijkheid waren in hun vroege stadia, is het een groot en kan het wel eens een zeer vruchtbaar avontuur zijn.”

Sri Aurobindo
7 januari 1934
Brieven over Yoga, XXII. 188

* * *

(Over een discipel die “The Life of Sri Aurobindo” wilde afmaken, dat onafgemaakt was achtergelaten door Rishabhchand.)

Ik dacht dat Rishabhchand “The Life of Sri Aurobindo” had afgemaakt.

Hij stopte waar Sri Aurobindo in Pondicherry aankomt [in 1910].

Dat is genoeg. Er is geen behoefte om iets toe te voegen, alleen een opmerking --- een zin of twee is voldoende.

Er is hier niets te zeggen over zijn leven... Eigenlijk weet niemand echt wat voor leven hij hier heeft geleid. Ik ben bang dat ze een hoop onzin zullen schrijven. Ik zou liever willen dat er niets over gezegd wordt --- ze kunnen zeggen dat hij met pensioen ging in Pondicherry om een leven van Yoga te leiden en dat alleen dat er nog toe deed, en het is beter om er niet over te praten. Dat is alles.

Het hoeft niet lang te zijn: gewoon een hoofdstuk om de serie af te sluiten, om te zeggen dat zijn leven in Pondicherry exclusief in beslag werd genomen door Yoga en dat hij schreef wat hij wilde zeggen, en dat er bijgevolg niets meer aan toe te voegen is.

We hebben alles wat hij schreef, en het is veel beter dan wat we er ook over kunnen zeggen.

Wat is dat voor geluid?

Niets... Iemand speelt fluit op school... Iemand die veel hart moet hebben!

*(Moeder streelt Satprem's hoofd
en gaat naar binnen)*

Maart 13, 1971

Er is een kwestie van C.S. [een Duitse vertaler]. Omdat er verschillen zijn tussen C.S. en T.K. [een andere vertaler] over de te gebruiken woordenschat. Drie of vier jaar geleden al, toen C.S. mijn eerste boek vertaalde, was er een hele discussie en deed je bepaalde suggesties. U zei met name dat het woord "mental" [denkvermogen] en het woord "esprit" [spirit] niet met hetzelfde woord vertaald zouden moeten worden.

Natuurlijk niet!

Dus werden er verschillende woorden voorgesteld voor "mental" en "esprit," en uiteindelijk hadden we twee woorden gekozen: het woord "Geist" voor "mental" (als ik me goed herinner) en het woord "Spirit" voor "esprit," hoewel "Spirit" niet Duits is. En nu wil C.S. dezelfde termen opleggen aan alle Duitse vertalers en aan T.K. in het bijzonder --- maar de andere vertalers zijn het daar niet mee eens.

Hoe vertaalt T.K. "esprit"?

Ik weet het niet.

"Spirit" is duidelijk niet zo goed, maar is er niet een woord in het Duits voor "Esprit"?

Ik geloof dat ze hetzelfde woord gebruiken voor “mentaal”: “Geist” en “Geist.”

Wat vreselijk!

(stilte)

We moeten erachter komen wat T.K. gebruikt, want... Hetzelfde woord gebruiken is uitgesloten.

Maar T.K. gebruikt misschien niet hetzelfde woord omdat ze een totaal andere woordenschat heeft.

Ja, maar we moeten erachter komen wat het is.

We hebben hier Duitsers, toch?

Die kunnen het niet met elkaar eens worden! (gelach)

Dus wat gaan we doen?

Ik zal T.K. vragen wat ze gebruikt.

Ja.

Maar ik vind dat C.S. verteld moet worden dat hij niet kan dicteren.

Nee, hij kan niet dicteren. Hoe kan hij dat?... Bovendien heeft hij de middelen niet.

Hij zei bijvoorbeeld dat hij, omdat hij een boekverkoopkantoor heeft, zou weigeren om een boek te verkopen met andere terminologie!

Dat is absurd.

Wat er met deze boeken gedaan zou moeten worden, is een notitie in elk boek te zetten waarin staat dat dit bepaalde woord dat hier gebruikt wordt overeenkomt met dat woord dat in de andere boeken gebruikt wordt – om mensen dat te laten weten. Want als het hetzelfde woord is als “mentaal”, leidt dat tot vreselijke verwarring – vreselijke, de ergste verwarring. Er moet een onderscheid zijn, het is noodzakelijk: of T.K. moet een notitie plaatsen of.... Want zie je, als ze “mentaal” voor beide woorden zetten, of zelfs een ander woord dat hetzelfde betekent, dan verdraait dat de leer onmiddellijk. Het creëert onmiddellijk vreselijke verwarring.

In ieder geval zou er een notitie moeten zijn waarin staat dat het woord in een bepaalde betekenis wordt opgevat.

Kennelijk wilde C.S. dezelfde woordenschat gebruiken in het andere boek als die hij gebruikte in "The Adventure of Consciousness."

Dat is redelijk genoeg.

Ja. Alleen denk ik dat T.K. bezwaar heeft tegen het gebruik van het woord "Spirit", dat niet Duits is.

Ik vind het ook niet leuk.

Maar is Duits zo'n slechte taal? Is al die onwetendheid niet van hun kant?... Ze zouden een woord kunnen nemen dat geen gangbaar woord is en er een speciale betekenis aan geven - en dan een aantekening maken van de speciale betekenis die ze aan het woord hebben gegeven. Maar een woord gebruiken dat "mind" betekent is gek, het verdraait meteen de leer.

Ja. Het probleem is dat het woord dat ze gebruiken voor "spirit" het woord is dat over het algemeen wordt gebruikt voor "mind". Dus als het uitsluitend "mind" betekent, hebben ze niets voor "spirit", maar als ze het exclusief voor "spirit" gebruiken, kan het worden geïnterpreteerd als "mind".

Nee, ze zouden een aantekening moeten maken.

Maar hebben ze niet een ander woord voor "mind"?

Ik weet niet wat T.K. gebruikt, maar sommige mensen hebben het woord "mentaal" bedacht (ik geloof "das Mental", ik weet het niet precies).

Zolang het onderscheid maar duidelijk genoeg is.... Het moet expliciet zijn.

Oké, Moeder.

Het moet niet aan de intuïtie van mensen worden overgelaten: expliciet.

*(Moeder heft haar armen op in een zwaar gebaar,
gaat dan naar binnen)*

Maart 17, 1971

Je hebt niks te melden, geen nieuws?

Nee, Moeder. Hoe gaat het?

(na een stilte)

Weet je, ik heb het idee dat het lichaam... omdat het snel vooruit wil, letterlijk wordt opgezweept om vooruit te gaan. Maar dat is geheel persoonlijk... Ik klaag niet.

Anderen hebben er geen interesse in.

Het is alsof er een constante beltoon is die op het lichaam gericht is (*Moeder maakt een hamergebaar*): "Je zegt dat je alleen voor het Goddelijke wilt leven --- leef dus alleen voor het Goddelijke, leef alleen..." (*hetzelfde hamergebaar*).

En zo ziet het hoezeer het nog bij deze oude wereld hoort.

Maar hoe dan ook, het is goed.

(lange stilte)

We zitten midden in de transitie --- voor alles. En hoe lang gaat de transitie duren? Ik weet het niet... Ik heb het gevoel dat de dingen zo snel gaan als ze kunnen, dat als ze nog sneller zouden gaan, alles kapot zou gaan.

(lange stilte)

En jij?

Ik heb het gevoel dat ik getuige ben van een hele vertoning van het onderbewuste en de lagere natuur....

(Moeder knikt)

Verschrikkelijk.

Ja, het verzet zich zo veel als het kan.

Oh, maar het is verschrikkelijk, Moeder! Je krijgt de indruk van een zelfvoorzienende macht die naar niets luistert, waar je geen controle over hebt, die alles bespot, die alleen gericht is op destructiviteit --- omdat het echt een vernietigende macht is --- en het bespot alles: niets doet ertoe. Het is iets in de diepten van het wezen dat bereid is om alles te doen --- om te doden, om... alles.

En het is een zelfvoorzienende macht: je kunt ermee praten, je kunt het bedreigen, je kunt het waarschuwen: "Als je dat doet, zal dit met je gebeuren" --- het kan het absoluut niets schelen.

(Moeder knikt)

Je krijgt de indruk dat je voor iets staat... Je weet niet wat je moet doen, je weet niet wat het kan genezen of eruit kan scheuren.

Oh, het kan de wereld niet uit. Zie je, dat is het: het moet op de plek zijn waar het ONVERMIJDELIJK, noodzakelijkerwijs zal worden getransformeerd.

Ja, maar waar... waar is die plek?

Ah, dat is het.... We weten het niet. Als we transparante instrumenten konden worden --- we hebben zoveel donkere vlekken! Dat is wat vreselijk is, die donkere vlekken. Als we konden zijn als een... zoiets als een zoeklicht van het Goddelijke dat constant schijnt, dat niets kan dimmen - dat is de enige manier. Om te zijn als een zoeklicht dat het Goddelijke op de wereld werpt. Hij is er, maar de wereld... zoals je zegt, ziet Hem niet, geeft niet om Hem. Zo'n verblindend zoeklicht zou van Hem gemaakt moeten worden dat men gedwongen wordt, gedwongen wordt om Hem te erkennen.

Maar is er DAAR een punt dat de rede kan begrijpen?

Oh ja --- alles is goddelijk. Er is ALLEEN het Goddelijke. Maar Hij is opgedeeld in tegenstellingen. En het extreme tegengestelde kan worden aangeraakt, overwonnen, als je wilt, getransformeerd door het goddelijke uiterste --- halfslachtige maatregelen zullen niet werken. Het is het goddelijke uiterste dat het duistere uiterste zal kunnen transformeren: door het te absorberen (*gebaar van in zichzelf opnemen*), het absorberen en uitwissen van de duisternis. Door het te absorberen, kan het zijn actie uitwissen.

Maar er is een enorme kracht nodig.

Ja.

Vooraf een kracht van uithoudingsvermogen. Wat het belangrijkste is, is een kracht van uithoudingsvermogen die absoluut niets kan schudden.

(lange stilte)

Als je er van dichtbij naar kijkt, is het echt een vernietigende kracht, want als je op dat punt zegt: "Maar kijk, als je die kant op gaat, ga je dood, het is je ondergang" --- dan kan het hem absoluut niets schelen.

(Moeder knikt)

Absoluut.

Ja.

Als je ertegen zegt: "Je krijgt kanker, dan ga je...." Dan kan het hem niets schelen, niets doet ertoe --- niets.

(Moeder knikt)

Het is echt iets dat je ondergang wil - dat RUÏNE wil.

(na een stilte)

Ja, maar op zichzelf is het de ergste onwaarheid, omdat het onmogelijk is --- het is onmogelijk: de wereld kan niet verdwijnen, zie je. Dus op zichzelf is het Onwaarheid incarnatie.

*(heel lange stilte
Moeder zit te kijken)*

Het komt zo (*gebaar van hameren*): de enige oplossing is de ENE --- er is een Eenheid. De enige oplossing is altijd Eenheid. Er is een soort onvermogen om te zien dat alles wat we "onwaarheid" noemen het ENE EN HETZELFDE Ding is, wij zijn het die het verkeerd zien. En natuurlijk lijkt het nogal dom, en toch is dat het: EEN – EEN, EEN, EEN... (*hetzelfde gebaar van hameren*).

(stilte)

De oplossing ligt in het vermogen tot eenheid. Maar hoe?... (*Moeder schudt haar hoofd*)

(lange stilte)

Weet je, de schepping is het resultaat van verdeeldheid; maar die schepping moet Eenheid worden om weer goddelijk te worden. Op dit moment lijkt het absolute onzin, en toch is dat het.... De schepping is het resultaat van deling (of in ieder geval, om preciezer te zijn, deling is het resultaat van de schepping geworden), en dat moet ook zo zijn.... Alleen Eenheid kan herstellen --- herstellen hoe? Ik weet het niet.

Inderdaad, men kan gemakkelijk begrijpen, in flitsen, wanneer men geconfronteerd wordt met die... die Zwartheid, die duisternis en onwaarheid, dat het uiteindelijk niet hier is om ons te ruïneren, maar om ons naar iets anders te leiden.

Ja. Ja, precies.

Dat, begrijpt men in flitsen. Het is er om ons naar een sterker lichtpunt te leiden.

Ja.

Maar de overgang is niet gemakkelijk.

(Moeder schudt haar hoofd)

*(lange concentratie,
Moeder neemt Satprem's handen)*

Maart 24, 1971

(Nog een teken van de tijd: de discipel die op het postkantoor van de Ashram werkt, weigerde postzegels te plakken op Satprem's brieven --- waarom, weten we niet. Satprem gaf toen al zijn geld aan moeder en bezat niets persoonlijk. Moeder wordt daarom gedwongen een briefje met haar eigen hand te ondertekenen, zodat Satprem's brieven gestempeld worden.

Vervolgens blijft ze tijdens het hele interview erg innerlijk. Het was hetzelfde op 20 maart, tijdens het laatste interview: die dag gaf ze Satprem het eerste exemplaar van "On the Way to Supermanhood", en ging daarna de rest van de tijd naar binnen.)

Wil je iets zeggen?

*(Moeder schudt haar hoofd
en gaat naar binnen)*

Niets te zeggen. Heb je nog vragen?

Ik heb geen vragen. Ik heb nogal wat wensen...

De situatie is erg moeilijk. Ik spreek liever niet.

(Moeder gaat terug naar binnen)

Maart 27, 1971

(Moeder blijft erg verinnerlijkt. Je hebt de indruk van totale passiviteit binnen enorme activiteit. Het voelt alsof je in een bijna verpletterend bad van macht zit.)

Hier!

(Moeder houdt een hele krantenpagina op haar knieën)

Het is de introductie van je boek... in Amerika.

Het staat in "Ulster County" [het stuk was zonder commentaar door Amerikaanse vrienden ingediend bij de Ulster County Townsman, een weekblad dat werd uitgegeven in Woodstock, New York, en de krant had het gepubliceerd].

(Moeder glimlacht en gaat naar binnen)

Heb je iets?

Als je kijkt naar wereldgebeurtenissen,¹² en zelfs naar wat er gebeurt in het individuele bewustzijn van mensen, krijg je steeds meer de indruk dat er een radicale verandering gaande is....

(Moeder knikt krachtig)

Het is niet langer de Valsheid die de Waarheid aanvalt, de Waarheid valt de Valsheid aan.

(Moeder knikt ja, gaat dan lange tijd naar binnen)

Is dit niet het voorspel tot de hereniging van India?

Ja.

(Moeder gaat terug naar binnen)

Tijdens de laatste Darshan [in februari] had iemand een visioen. Het is G., mag ik toevoegen.

Oh!

---

¹² Satprem denkt vooral aan Oost-Bengalen (Bangladesh), dat net de onafhankelijkheid heeft uitgeroepen te midden van bloedbaden die zijn aangericht door de troepen van West-Pakistan.

Terwijl je daar was, zag hij je lichaam zoals gewoonlijk, maar plotseling waren je armen... enorm, immens, uitgestrekt zoals dit, fantastische armen, en de mensen van de Ashram waren hier, beneden, heel dichtbij, en achter, waren er menigten en menigten en menigten... die in die armen kwamen. Alsof de hele mensheid van ver hierheen kwam, dichterbij kwam.

*(Moeder knikt met haar hoofd
en gaat naar binnen)*

Maart 31, 1971

Je hebt al lang niet meer over Sri Aurobindo gesproken.

Ik, ik heb niets te zeggen.

Wat over Sri Aurobindo, zegt hij iets?

(na een stilte)

Hij is erg druk met... *(gebaar naar het noorden)* met alles wat er in het land gebeurt. Het is serieus, weet je.

Maar waar wacht India op?

Wachten op wat?

Nou, om dat land te erkennen.¹³

Oh, ze heeft het erkend!

Nee, Moeder, dat heeft ze niet.

Ze vertelden me....

Ze heeft haar "sympathie" uitgesproken, dat is alles. Maar ze heeft het niet erkend.

---

¹³ Om de "voorlopige regering" van Bangladesh onder leiding van Sheikh Mujibur officieel te erkennen. Pas acht maanden later, op 6 december, zou India Bangladesh erkennen.

Ik kreeg vandaag nieuws van de regering. Ze vertelden me dat ze wachtten op nieuws van Amerika voordat ze de officiële erkenning zouden verlenen.¹⁴

Goed.... Nou, het werd tijd.

(stilte)

Maar ze zou Amerika daar niet voor nodig moeten hebben!

Het is tegen China, zie je. China is het enige land dat Pakistan steunt.¹⁵

Ik denk dat de hele wereld wacht tot India Bangladesh erkent om het voorbeeld te volgen --- ze wachten erop.

Niet helemaal --- ze hebben allemaal hun besluit genomen.¹⁶

(stilte)

Omdat er daar veel mensen sterven.

Oh!... *(Moeder maakt een gebaar van afschuw)* het is vreselijk.

Ja.

Het is een bloedbad.

Ja. En dan sturen ze elke dag troepen [West-Pakistan] en tanks en vliegtuigen.... Het lijkt me .... Ik weet het niet... er is geen tijd te verliezen.

(stilte)

Maar India zou de moed moeten hebben om in te grijpen, Moeder.

(Moeder gaat diep naar binnen, maakt dan, na lange tijd, een gebaar alsof ze wil zeggen: "Wat kan er gedaan worden?" en gaat weer naar binnen)

Vanmorgen vroegen ze me wat er gedaan moest worden, maar ze deden het niet.... Ze vroegen het, maar ze deden gewoon wat ze dachten.

---

¹⁴ Het was meer een kwestie van ervoor zorgen dat Amerika zich niet zou verzetten tegen de onafhankelijkheid van Bangladesh!

¹⁵ President Nixon zal oorlogsschepen sturen om India te bedreigen voor het geval ze tussenbeide komt aan de kant van Bangladesh.

¹⁶ Helaas....

We zullen zien.... Ik heb maar één middel, weet je, en dat is... (*gebaar om de Kracht op de wereld te drukken*). Het enige wat ik kan doen (*hetzelfde gebaar*) is druk uitoefenen met de Kracht.

April

April 1, 1971

(Op deze dag gaf Moeder de volgende boodschap voor de opening van het sportseizoen.)

“We bevinden ons in een van die Uren van God, wanneer de oude bases worden geschud en er grote verwarring is; maar het is een prachtige kans voor degenen die vooruit willen springen, de mogelijkheid van vooruitgang is uitzonderlijk.

Zult u niet tot degenen behoren die er gebruik van maken?

Laat uw lichaam door middel van lichamelijke opvoeding worden voorbereid op deze grote verandering!”

April 3, 1971

(Nog een teken van de tijd. Dit gesprek gaat over een van de Ashram persen die, ondanks de instructies van Moeder, op het punt stond om frauduleus een goedkopere editie van “Supermanhood” te verkopen in Europa en Canada, terwijl de rechten op het boek waren gereserveerd. Deze goedkopere editie was uitsluitend bedoeld voor India. Satprem protesteert met name tegen de omslag en de presentatie van het boek, die duidelijk zijn ontworpen om zoveel mogelijk geld te verdienen tegen minimale kosten. Moeders gezicht is opgezwollen, haar ogen ook.)

Ik walg ervan. Ik kan niemand vertrouwen!

Ze verkopen boeken zoals je margarine of pinda's verkoopt.

Als iemand zo liegt, is het afgelopen. Ik kan hem niet meer vertrouwen. Je moet wel heel dikhuidig zijn om me in mijn gezicht te liegen.

Ik kan ze bevelen om met alles te stoppen.

Nee, Moeder. Als het om de presentatie gaat, zien mensen het verschil niet.

Dat is waar!

Dan zal ik er met M. [de manager van de pers] over praten, of wil je liever met hem zelf praten?

Ik kan met hem praten, maar het zou goed zijn als jij het hem ook vertelt.

Ik zal het hem in ieder geval vertellen.

Nou....

(Moeder zucht en gaat naar binnen)

April 7, 1971

We hebben een bericht nodig voor de Darshan van de 24ste.

(na een stilte)

Ik weet niet of het goed is... Het zijn mijn ervaringen van de afgelopen dagen.

(Moeder schrijft met haar ogen dicht)

Menselijke blindheid is zo
dat veel mensen
verwachten de Waarheid te bereiken
terwijl ze de gewoonte van liegen in stand houden.

Minstens 4 of 5 mensen om me heen liegen – liegen tegen mij! Alleen al de afgelopen dagen.

Zal ik dat zeggen?... Je bent niet blij!

Oh ja, ja! Ik ben het helemaal met je eens.... Omdat Onwaarheid vele niveaus heeft.¹⁷

Nou ja, hoe dan ook, ik zeg "de gewoonte van liegen", ik zeg niet "de Valsheid."

Ja, Moeder, ik weet het, ik sprak voor mezelf!

---

¹⁷ Satprem dacht aan het onderbewuste niveau.

(*Moeder lacht*) Wat ik daar zeg, betreft het meest grove van alle niveaus: ze liegen tegen me om me bepaalde dingen te laten doen. Alleen al de afgelopen dagen. En het is zo spontaan van hun kant dat ze niet eens doorhebben dat ik erachter ga komen.

Het eerste geval was M.¹⁸

Als ik deze boodschap geef, denken ze: "Oh, nou ja, er zijn er 'veel', dus het maakt niet uit!" (*gelach*) Ze verdraaien de dingen altijd zo!

Ik zou het ook anders kunnen zeggen:

Het is absoluut noodzakelijk om geen leugens te vertellen
wanneer men
naar de Waarheid streeft.

Mensen zullen zeggen: "Oh, dat is duidelijk!"

Nou, het is helemaal niet zo duidelijk!

Maar ze doen het toch.

Ik kan zeggen:

Het spreekt voor zich dat
zij die naar de Waarheid streven,
zich moeten onthouden van
leugens vertellen.¹⁹

Het zijn de leugens van de lagere natuur die moeilijk te... ontkrachten zijn.

(*Moeder knikt*) Ja, maar dat heeft niets te maken met "leugens vertellen".

Liegen is altijd een teken van gebrek aan moed. Een weigering om de situatie onder ogen te zien zoals die is.

*(Moeder gaat terug naar binnen,
lange contemplatie)*

Niets te vragen?

*(Sujata stuurt een briefje naar Satprem:
"Gaat het goed met India?")*

Wat doet India, moeder?

---

¹⁸ Zie vorig gesprek. Het is met betrekking tot deze man dat moeder zei: "Je moet wel heel dikhuidig zijn om me in mijn gezicht te liegen."

¹⁹ Deze versie zal worden aangenomen voor het bericht van 24 april.

Ik kreeg wat nieuws van Indira, die me vertelde dat ze alle hulp die ze kunnen daarheen sturen [naar Bangladesh]. Ze nemen een heel positief standpunt in. Maar ze zegt dat de uitkomst waarschijnlijk oorlog met Pakistan zal zijn, en misschien zelfs met China --- ze verwachten het.

Dat is goed! Laat de Valsheid openbarsten!

Weet je dat ze mijn advies hadden gevraagd? En ik vertelde ze dat ze dringend moesten helpen²⁰ (die brief werd persoonlijk bij haar afgeleverd). En haar antwoord werd aan mij teruggegeven. Ze zei dat ze het ermee eens was, dat ze het al doen: zelfs medische hulp en alles. Ze sturen alles. Maar West-Pakistan schreef naar Rusland... (*Moeder probeert zich te herinneren*). Ze zijn boos [Rusland?], omdat ze hen hadden geadviseerd geen oorlog te beginnen, en het advies werd niet opgevolgd. Dus nu zeggen ze [de Pakistanen]: India had beter niet kunnen helpen, want... dat zou oorlog betekenen. En Rusland stuurde deze informatie naar India. En China heeft duidelijk een standpunt ingenomen voor Pakistan.

Dus het kan heel vervelend worden.

Het moet eens en voor altijd worden rechtgezet, Moeder.

Zowel Engeland als Amerika zijn nog steeds zo (*wankelmoedig gebaar*).

Voor hen is het de "interne aangelegenheid" van Pakistan.

Ja.

Maar het lijkt mij dat India te traag is met het nemen van een effectief standpunt om het land te erkennen.

Oh, het is de afgelopen dagen gebeurd. Al twee of drie dagen geleden....

??... Ik heb het over de officiële erkenning van de regering van Bangladesh.

Er is geen regering.

Maar ze zeiden dat er een regering is – een voorlopige regering.

Wanneer zeiden ze dat?

Al minstens 5 of 6 dagen geleden.

Ja, maar de man [Sheikh Mujibur] is gevangen genomen --- en gemarteld, om hem te laten zeggen wat hij niet wil zeggen.²¹

---

²⁰ Op 3 april stuurde moeder een geschreven bericht naar Indira.

²¹ Om hem publiekelijk te dwingen de onafhankelijkheid van Bengalen af te zweren.

Het is vreselijk, mon petit!

Oh, ja.

(stilte)

Maar ik heb het gevoel dat hoe meer India uitstelt of om de hete brij heen draait, hoe moeilijker de situatie voor haar zal worden.

Oh, maar het is voorbij, ze stelt niet meer uit.

Ja, behalve dat ze de regering van Bengalen officieel niet wil erkennen.

Ja, dat doet ze.

??

Ze hebben zelfs geholpen het te vormen.

!?

Dat was de afgelopen dagen --- het nieuws is nog niet naar buiten gekomen. Ik krijg nieuws dat nog niet naar buiten is gekomen.

(stilte)

Het is veel ernstiger dan het lijkt.

Ja, Moeder.

(stilte)

Maar moeder, ik heb het gevoel dat India het symbool is van de strijd van de wereld en het nieuwe Bewustzijn kan niet in de wereld worden gevestigd zolang India haar eenheid niet heeft herwonnen.

Ja.

(stilte)

Het is duidelijk dat India het symbool is van de Nieuwe Wereld in wording, dus India moet "één" zijn, symbolisch, zodat de Nieuwe Wereld het daglicht kan zien....

Ja.

---

*Bijgevolg moet Pakistan verdwijnen.*²²

Maar natuurlijk!

Daar bestaat geen twijfel over. Dus dit moet het moment zijn.

Maar ze hebben al één kans gemist.²³

Ja, ze hebben al één kans gemist. Maar nu... zouden ze deze kans niet mogen missen.

(stilte)

Maar India zelf is verdeeld.

Verdeeld?

Ja, in Orissa bijvoorbeeld. Een groot deel van Orissa staat volledig onder invloed van Sri Aurobindo, en een ander deel is in opstand... N.S. heeft daar meedogenloze vijanden. Ze werd daar gekozen, maar ze heeft meedogenloze vijanden --- India zelf is verdeeld.

(stilte)

Het is serieus.²⁴

Zo'n vurig geloof zou nodig zijn... maar... (gebaar van iets dat tussen haar vingers tot stof vergaat).

Zie je, de Kracht is zo actief... Leugens die al jaren duren, worden hier ook zichtbaar --- de mix is overal.

Zo'n... zo'n kracht van waarheid zou nodig zijn, weet je, een kracht die groot genoeg zou zijn om dat allemaal te overwinnen.

(stilte)

Voor mij is de Overwinning zeker, maar ik weet niet of het morgen is of... *(gebaar in de verte).*

Ik weet niet welke weg we zullen nemen om daar te komen.

---

²² Satprem betekent natuurlijk niet de fysieke liquidatie van Pakistan, maar het verdwijnen van de kunstmatige scheiding die door de Britten was gecreëerd om te "verdelen en heersen". We moeten ons herinneren dat de moslims eeuwenlang in perfecte harmonie met de hindoes leefden, tot de dag in 1947 waarop Downing Street anders besloot, inspelend op de politieke ambities van sommige Indiërs die graag hun deel van de macht wilden hebben.

²³ In 1965, met het beruchte staakt-het-vuren en de overgave van Tasjkent.

²⁴ De bandrecorder ging op dat moment kapot, terwijl dit precies de passage was die Satprem het liefst wilde opnemen. Dus krabbelde hij haastig de woorden van Moeder op terwijl ze sprak.

De Overwinning is zeker, dat is duidelijk, maar welke weg gaan we nemen om daar te komen?

En het hangt heel erg af van onze individuele positie; dat is wat ze niet begrijpen. We moeten vastklampen, zo vastklampen aan de Waarheid dat niets ons kan raken.

(*stilte*)

Het komt altijd op hetzelfde neer: "Wat U wilt, Heer, wat U wilt."

Maar dat is formidabel geworden.

Undated

(Handgeschreven notitie van Moeder in het Engels.)

Ze willen geen Goddelijke
die ze niet kunnen misleiden.

April 10, 1971

Ik heb twee citaten gevonden voor het Bulletin van april...

"India, vrij, één en ondeelbaar,
is de goddelijke realisatie
waar we naartoe bewegen."²⁵

April 1907
Sri Aurobindo

---

²⁵ *De Leer van Passief Verzet*, I.122.

Oh, dat is heel goed! Het is de huidige situatie.

"Het einde van een evolutiefase wordt gewoonlijk gemarkeerd door een krachtige ervaring van alles wat uit de evolutie moet verdwijnen."²⁶

1909-1910
Sri Aurobindo

Dat is precies goed, precies wat nodig is!... Ze zouden samen moeten worden geplaatst.

(Moeder gaat naar binnen)

Heb je iets?

Hoe zie u de dingen?

Gevaarlijk.

(Moeder gaat terug naar binnen)

Het is beter om niets te zeggen. Ik zou nu liever niet spreken.

April 11, 1971

(Satprem heeft geprotesteerd tegen de "Nietzscheaanse" omslag van "Supermanhood" waarin "supermens" in enorme letters in het Frans was gedrukt, en protesteerde ook tegen de verkoopmethoden van die pers. Dit veroorzaakte een storm. Het is moeilijk om precies te weten wat er aan Moeder werd gemeld, maar ze stuurde Satprem een nogal strenge brief. Wat Satprem toen volledig ontging, was een latente vijandigheid tegen hem, kennelijk omdat hij Moeders vertrouweling was. Hij leefde volledig afgezonderd van de Ashram partijen en kliekjes; hij ging alleen zijn huis uit om belegerd te worden door bezoekers, wat hem een andere vorm van vijandigheid opleverde. Deze feiten zijn hier opgenomen ter wille van de nauwkeurigheid en volledigheid, want ze zijn symptomatisch voor het geheel.)

---

²⁶ *De Karmayogin*, III.347.

Van Moeder aan Satprem

Satprem,
Vanmorgen zag ik B.,²⁷ die mij de brief bracht die u aan M. [de manager van de pers] schreef. Het deed me pijn omdat het een *uitbarsting* was van een opgewonden geest, wat duidelijk niet de heldere intelligentie is die het boek schreef. Ik heb geregeld dat B. je om een of twee omslagontwerpen vraagt die je geschikt vindt, zodat ik de uiteindelijke beslissing kan nemen.²⁸

Maar de les die uit dit alles getrokken kan worden, is om kalm te blijven om het contact met de Allerhoogste Heer niet te verliezen.

Helaas dwingt mijn slechte gezichtsvermogen mij om altijd op tussenpersonen te vertrouwen, en dat verstoort de werkende harmonie.

Met al mijn genegenheid en zegeningen
Getekend: Moeder

April 14, 1971

(Met betrekking tot de laatste brief van Moeder aan Satprem.)

Mon petit, als ik je pijn heb gedaan, dan spijt het me heel erg (*Moeder pakt Satprem's handen vast*).

Oh, luister, Moeder!

Zie je, ik sprak tegen je zoals ik tegen mezelf spreek [in de brief van Moeder aan Satprem], zo openhartig mogelijk. Maar ik dacht echt niet dat dat je pijn zou doen. Ik zag in je dat je dingen wist.... Vertel me wat je dwarszit.

Nee, Moeder, nu is het echt allemaal voorbij. Het is voorbij. Er waren een of twee... nogal moeilijke dagen, maar nu is het voorbij.

(Moeder houdt Satprem's handen stevig vast)

---

²⁷ De grote boekondernemer van de Ashram en broer van de toekomstige eigenaar van Auroville.

²⁸ De boekomslag stond op de voorgrond in de affaire. Wat gemakshalve vergeten lijkt te zijn, zijn de verkoopmethoden van die pers: iemand had het gewaagd om zijn vinger te leggen op het enorme netwerk van financiële manipulaties in vreemde valuta. Dit is nog lang niet het einde van het verhaal.

Uiteindelijk betreurde ik dat dit alles zoveel van uw tijd in beslag nam, en dat we er zo veel ophef over maken, dat is alles....

Oh, dat maakt niet uit. ...

...Terwijl er veel belangrijkere dingen zijn.²⁹

Oh, mon petit, de situatie is... verschrikkelijk gevaarlijk.

Ja.

Er is alleen.... Alleen door ons wanhopig vast te klampen aan het Goddelijke --- maar dan wel aan het zuiverste en krachtigste Goddelijke --- kunnen we een... algemene brand vermijden. Het is vreselijk.

Er is een indruk dat er geen minuut verloren mag gaan, dat we ons constant, constant aan het Goddelijke moeten vastklampen om zijn afdaling hier af te dwingen. Anders... anders is het vreselijk.

Dus ik heb... Ik heb nodig dat iedereen die van me houdt om mij te begrijpen.

Ja, Moeder, ja.

(stilte)

Ja, ik heb ook een periode doorgemaakt (ik durf de verleden tijd niet te gebruiken) waarin er een soort volledige desintegratie was.

Ja. Ik ook.

Een aanval.

Ik weet het, ik weet het.

Iets dat me heel erg wil pakken....

Ik weet het, ik was dag en nacht bij je, je kunt je niet voorstellen hoe concreet.

Weet u wat ik allemaal heb meegemaakt?

Ja, ik weet.... Ik weet.... Vergeet het maar, wil je? Dat is het beste wat je kunt doen. Het is een deel van het wezen dat moet verdwijnen --- het is jij niet.

---

²⁹ Pakistaanse troepen lanceerden een algemene aanval op Bangladesh voor de moesson; ze slaagden erin om bijna de hele grens met India af te sluiten, waardoor alle mogelijkheden voor hulp vanuit India werden afgesneden. Ondertussen hebben de Chinezen hun troepen verzameld bij de noordoostelijke grenzen.

Ik weet dat het niet ik ben, moeder. Maar het probeerde heel hard om me te raken.

Ja, ja... ik weet het. Ik zeg je, dag en nacht, de hele tijd, het kwam de hele tijd zo.... Maar als je kon --- nee... niet "als": je MOET, je moet dat veranderen in een grote overwinning, petit. Laat alles wat nog aan het onderste deel vastzit gaan --- klaar, laat het voorgoed weggevaagd worden.

Ja, Moeder, dat zou ik willen. Met uw hulp, ja.

Het is alsof... alsof je omhoog ging, alsof je een oude jas weggooidde en recht omhoog steeg in het Licht – ik heb het gezien.... ik heb het gezien.

*(stilte,
Moeder houdt nog steeds
Satprem's handen vast)*

Dat citaat dat we in het "Bulletin" hebben gezet, is zo to the point!³⁰

Ja. Ja, het is vechten en schoppen. Alles wat weg moet, vecht terug.

Ja, woest vechten.

(stilte)

Maar de situatie in het land is gevaarlijk, heel gevaarlijk.

Ja.

China.... Lang geleden (lang geleden, meer dan een jaar), zag ik China's bedoeling. Nu heeft ze haar kans.³¹ En China, dat betekent heel India, brfff! (*gebaar van overrompeld worden*). Nee, ik zeg je, alleen het Goddelijke kan de situatie redden. Er moet een goddelijke interventie zijn, dat alleen kan dingen redden --- iets buitengewoons, abnormaals, onverwachts. Anders... anders....

(lange stilte)

Echt... echt kan het zo worden uitgedrukt: alleen de Goddelijke Wil kan ons redden --- alle omstandigheden zijn... (*Moeder verstrengelt haar vingers*). En dus moeten we... weet je, we moeten ons ontdoen van alles wat ons nog steeds vasthoudt om echt klaar te zijn om die Goddelijke Wil te ontvangen.

---

³⁰ Het einde van een evolutiefase wordt meestal gemarkeerd door een krachtige heropleving van alles wat uit de evolutie moet."

³¹ China kondigde aan dat als India zich zou bemoeien met de "interne aangelegenheden" van Pakistan, ze zou aanvallen.

Ik begrijp het heel goed, Moeder, diep van binnen. Maar ik geloof alleen in de Genade, weet je --- omdat onze eigen kracht is....

Ja, ik weet het, mon petit.

(langdurige stilte)

Oh, weet je, het lichaam, het hele lichaam wil echt, het wil de transformatie, en het is... Er is zo'n wereld van onoprechtheid daar, het is beangstigend --- in de cellen, in de... oh!... En dus is er zo'n urgentie, een urgentie --- de urgentie VOOR dat... beangstigend.... Dag en nacht is er de wil, de wil om te worden... om goddelijk te worden.

(stilte)

De laatste paar dagen zijn ALLE oude ideeën ingestort, alle oude reacties zijn ingestort, het was.... En toen, en toen wat? Wat?... Dat is het, zie je, er is niets meer over, niets, niets... alleen *(Moeder balt haar vuisten)*, alleen een wil --- een wil, een streven, een dwingende behoefte: oh, de heerschappij van het Goddelijke moet komen, het moet!

(stilte)

Het gevoel hebben van je minderwaardigheid en onvermogen, en in die aspiratie het Goddelijke alleen laten bestaan.

(stilte)

En jij, mon petit, het is jouw lot. Het is jouw lot: bewust worden en het Goddelijke manifesteren --- het is jouw lot. Je moet... Ik, ik heb haast omdat ik zie dat de omstandigheden steeds acuter worden --- gevaarlijker. Alleen een wonder kan ons redden --- dat wil zeggen, wat wij als een wonder beschouwen: een interventie... een interventie van de Goddelijke Wil in zijn puurheid, onvervormd, onbetwist, onbelemmerd --- precies Dat.

(stilte)

We moeten op ons hoogst zijn --- en het is nog lang niet wat het zou moeten zijn.

*(Moeder gaat in zichzelf.
Lange contemplatie, als een
gemeenschappelijk gebed voor de pijn van de aarde)*

Oh, mon petit!...

(Moeder gaat terug in zichzelf)

April 17, 1971

A. vertelde me dat hij je boek³² erg leuk vond.

Oh, ja! Goed.

Dat is goed... Ik was blij voor hem! (*gelach*)

Maar weet je, vanaf de eerste reacties die binnenkomen, creëert het boek een soort scheuring!

Wat?

Een soort scheuring, ja.

Hoe bedoel je?

Nou, er lijkt een hele groep open en enthousiaste jongeren te zijn, die de nieuwe Mogelijkheid zien, en dan is er nog een andere "school", die veel tapasya [soberheden] heeft gedaan en heel erg gelooft in de deugd van allerlei disciplines, die zegt: "Dat kan het niet zijn! Het kan niet zo zijn!"

Oh!

Mensen die geloven in de deugd van meditatie, tapasya, disciplines, enz., en dan "is er grote inspanning nodig" --- dus hoe meer inspanning ze hebben geleverd, hoe meer geschokt ze zijn door de onmiddellijkheid Ervan.

(*Moeder lacht*) Maar het is veel moeilijker om te doen wat jij beschrijft!³³

Ja, nogal.

(*Moeder lacht*) Veel moeilijker... Dat betekent dat ze het niet begrijpen.

Dat is het precies.

---

³² *On the Way to Supermanhood.*

³³ Om wat licht te werpen op de aard van het "schisma", voegen we aan het einde van dit gesprek de tekst toe van een brief die Satprem schreef aan een enthousiaste en foutieve lezer.

Ze zien alleen de woorden.

Maar helaas kreeg ik ook dat soort reactie van T. [de Engelse vertaler].

Ja.

Dus het stoort me, want ik vraag me af wat voor soort vertaling ze zal doen.

Heeft ze je verteld dat ik haar heb geschreven?

Nee, Moeder.

Oh!... Ze had me geschreven dat er passages in je boek stonden die ze niet leuk vond....

Ja, ze zijn "weezinwekkend", vertelde ze me.

Dus ik zei tegen haar: "Schrijf die passages alsjeblieft voor me op." En daar zat er een bij die precies degene was die ik het leukst vond! (*gelach*)

Dus ik zei: "Het spijt me verschrikkelijk, maar ik moet je vertellen dat je het boek niet begrijpt..." Ze antwoordde nooit.

Ja, ze schreef me ook.

Heeft ze gezegd wat ik tegen haar zei?

Nee, helemaal niet, moeder! Maar ze vertelde me dat er geen "Aanwezigheid" in het boek stond.

Geen wat?

Geen Aanwezigheid.

Maar het is helemaal niet waar!³⁴

Hoe dan ook, het stoort me vanuit het standpunt van de vertaling.

Ja, haar vertaling kan niet goed zijn.... Het zal opnieuw gedaan moeten worden.

---

³⁴ Satprem werd er zelfs van beschuldigd "Sri Aurobindo te hebben verraden." Er was een klein kliekje van "intellectuelen" in de Ashram, die na Sri Aurobindo's overlijden lange tijd weigerden Moeder te erkennen (en zelfs toen Sri Aurobindo daar was, hoeveel brieven moest hij schrijven om Moeder te verdedigen). We vermoeden dus dat ditzelfde kleine kliekje, dat vandaag de dag zeer invloedrijk is, Moeder nooit echt heeft erkend, behalve door lippendienst te bewijzen en zich liever te verschuilen achter een "filosofische Sri Aurobindo", terwijl Moeder hen dwong (of probeerde te dwingen) om een grondigere yoga te doen. Dit is de essentie van het "schisma". Deze eerste reactie van de Engelse vertaler voorspelt dus wat er zal uitbreken na Moeders overlijden. Eén voor één begonnen alle kleine golven zich op te stapelen.

Zie je, ze had me een passage uit je boek gestuurd waarin een deel van een zin was weggelaten, waardoor de betekenis veranderde in het tegenovergestelde van wat bedoeld was.... Dus ik begreep dat er een... (*gebaar van verdraaien*) is.

Ja, ze schrappen altijd dingen.

Hoe kan ze dan vertalen?

Ja, dat stoort me. Ze liet me haar vertaling zien; natuurlijk kan ik haar vertellen: "Dit woord is niet correct, hier is een verkeerde vertaling," maar dat is alles wat ik kan doen --- het is niet genoeg dat de woorden er zijn, er moet iets anders zijn.

Oh, inderdaad!

En ik weet niet of dat "iets anders" bestaat.

A. sprak vroeger heel goed Engels, misschien kan hij het lezen en het je vertellen.

(stilte)

En ze heeft niet geantwoord [op de brief van Moeder]. Ze moet denken dat ik een softie ben!

Oh, nee, dat denk ik niet, Moeder!

Ze zijn... driekwart denkt zo, mon petit.

Nee, Moeder, nee.

Omdat ik dingen niet kan doen zoals zij, zie ik niet meer zo goed en hoor ik slecht, dus ik moet helemaal in een roes zijn.

Nee, nee, Moeder! Ik denk echt niet dat er zoveel zijn.

Het maakt toch niet uit! (*Moeder lacht spottend*)

(stilte)

Maar als er nog een Engelse vertaler moet komen, moet het iemand zijn die er niet is.

Niet hier?

Ja, want het zou haar pijn doen.

*(lange stilte,
Moeder gaat naar binnen)*

Nog iets?

Ja, over een heel ander onderwerp... over de huidige situatie.

Oh!...

Voor deze "Agenda" waarin we alles bijhouden wat er gedaan wordt, dacht ik dat het goed zou zijn om, als je het ermee eens bent, precies bij te houden wat je aan Indira hebt geschreven. Ik hoorde dat u haar vertelde om in te grijpen [in Bangladesh], maar.... Wat heeft u precies geschreven?

Ik weet het niet meer.... Ik heb haar twee briefjes geschreven, een op de derde en een op de vierde - ik weet dat het de vierde was, want dat was de dag dat Sri Aurobindo hier aankwam. Maar wat stond er in de aantekeningen.... Tenzij er een kopie werd bewaard?...

(De assistent van Moeder zoekt naar de aantekeningen)

Het lijkt erop dat ze dat land laten verpletteren zonder iets te doen.

Nee. Drie of vier landen hebben het al erkend. Ik weet het niet meer.

Oh nee, Moeder, niemand!

Dat hebben ze me vanmorgen verteld.

Niemand, Moeder! Geen enkele.

Nou ja, dat hebben ze me vanmorgen verteld.

De mensen van Bangladesh hebben afgezanten gestuurd om erkenning te krijgen, maar tot nu toe....

Oh ja. Ze hebben gewerkt. Drie landen hebben het al erkend.

Maar helemaal niet, Moeder, dat kan ik u verzekeren!... Tenzij het nieuws geheim is, heeft niemand Bengalen erkend.

Maar het nieuws dat we krijgen is helemaal niet compleet... Nou ja, hoe dan ook, ik weet helemaal niets.

Volgens het nieuws zijn Pakistaanse troepen nu steden aan het heroveren, en niet alleen dat, maar ze sluiten ook de grens met India af, zodat zelfs geheime hulp die misschien is gegeven niet meer door kan.

Waar heb je dat nieuws vandaan?

Nou, dat is het officiële nieuws.

*(lange stilte,
de assistent brengt de brief van Moeder)*

U schreef: "De dringende erkenning van Bangladesh is absoluut noodzakelijk."

Ja, "de dringende erkenning..." Dat is de tweede noot, die van de vierde. "De dringende erkenning van Bangladesh is noodzakelijk."³⁵

Daar is het, ze hebben gewoon niet naar u geluisterd! Ze luisteren niet naar u.

Ze vertelden me dat het gedaan was.

Nee, moeder, het is helemaal niet gedaan!

En dat er zelfs een regering was gevormd en alles.

Dat, ja! Ze hebben een voorlopige regering in Bangladesh gevormd, maar die is niet erkend.

(stilte)

En dus hoe langer ze wachten, hoe onmogelijker het wordt om iets te doen.

(na een stilte)

Maar het nieuws dat daar vandaan komt, is erg tegenstrijdig. Ik krijg nieuws via Surendra Mohan [een adviseur van Indira], die actief bezig is...

Dan moet het een geheime erkenning zijn, want officieel wordt het helemaal niet erkend.³⁶

(stilte)

Hoe dan ook, het feit is dat Pakistaanse troepen grondgebied heroveren en ze proberen een voorlopige tussenregering onder hun controle op te zetten. Dat is wat ze doen. Een regering van verraders, weet je, zoals Pétain [het hoofd van de Vichy-regering tijdens de Tweede Wereldoorlog die collaboreerde met de nazi's].

---

³⁵ De eerste versie, die van de derde, luidde: India moet Bangladesh erkennen. Dit is dringend.

³⁶ In feite, opnieuw op de 18de, de dag na dit gesprek, de president van India, V.V. Giri zei in een persinterview waarin hem opgewonden werd gevraagd waarom hij Bangladesh nog steeds niet had erkend: "De centrale overheid bestudeert de vraag of Bangladesh erkenning moet krijgen." Vervolgens voegde hij toe: "Ons medeleven gaat uit naar de bevolking van Bangladesh. Het is aan de Premier [Indira] en het centrale kabinet om hierover te beslissen." (P.T.I)

*(Moeder gaat lange tijd naar binnen,
steekt dan haar handen op)*

(Op een droevige toon:) Ik weet het niet.

(Moeder gaat weer naar binnen)

De waarheid moet iets heel anders zijn, daar ben ik zeker van --- noch wat sommigen zeggen, noch wat anderen zeggen. Maar wat is het?...³⁷

(stilte)

Hoe dan ook, er is iets veel gevaarlijkers: er gaat hongersnood komen.

Ja, Moeder.

En Surendra Mohan gaat proberen alle benodigde voorraden uit Amerika te halen.

Ja, maar Pakistaanse schepen voor de kust confisqueren alles.

Het zou uit India moeten komen.

Maar ze sluiten de grenzen af!... Moeder, het feit is dat ze niet naar u hebben geluisterd en ze hebben de kans gemist --- ze missen het!

*(Moeder gaat naar binnen,
pakt dan Satprem's handen
met een vermoeide blik)*

* * *

ADDENDUM

“Het Schisma”

Satprem had de volgende brief ontvangen van een enthousiaste lezer van “On the Way to Supermanhood”:

“Tot het genadejaar 1969 [de afdaling van het Nieuwe Bewustzijn] waren alle filosofieën, alle religies, alle ismen, alle spirituele paden slechts de verfijnde producten van de ‘mentale cirkel’ [volgens ‘Supermanhood’]. Alle ervaringen waren slechts op de hogere vlakken van de geest.’ Die ‘pieken van de Geest’ zijn slechts ‘zelf-paroxysmen,’ p. 61; ‘we moeten onszelf reinigen van de

---

³⁷ Men vraagt zich af wat voor nieuws Moeder kreeg van haar entourage.

wijsheden van het verleden, de beklimmingen van het verleden, de verlichtingen van het verleden en de hele rel van de oude heiligheden van de Geest,' p. 29, enz. Met andere woorden, alles wat plaatsvond vóór 1969 is een sublimatie van het 'oude vlees', p. 28. Het is volkomen duidelijk. Sommigen hebben het geheim aangeraakt: de Rishis, de Egyptenaren --- de lezer begrijpt dat ze er intuïtief naar keken, maar niet de ervaring. Hetzelfde geldt voor Sri Aurobindo, die het 'aankondigde', maar zijn yoga breidde de verfijning van de 'mentale bubbel' uit; de lezer begrijpt dus dat hij niets wist van de sleutel tot de yoga van de supermens en was alleen tevreden met het onderwijzen van de integrale yoga...."

De misvatting van deze enthousiaste lezer is als een demonstratie in omgekeerde richting van precies wat de "orthodoxen" de "Supermens" verweten, namelijk dat ze Sri Aurobindo hadden verraden. Achter dit zogenaamde schisma gingen enerzijds degenen schuil die Moeder en Sri Aurobindo wilden scheiden en het prettiger vonden om te filosoferen dan om yoga concreet te doen, en anderzijds degenen die gemakkelijk afstand wilden doen van alle spirituele disciplines en naar eigen inzicht wilden leven. Twee polen van dezelfde misvatting. Hier is dan de brief die Satprem stuurde als antwoord op deze enthousiaste lezer:

Pondicherry, 6 april 1971

Je hebt veel lef om te zeggen dat Sri Aurobindo niet de sleutel had tot de yoga van de supermens en dat zijn integrale yoga een verfijning was van de mentale bubbel! En waar heb ik geleerd wat ik schrijf, als niet van Moeder en Sri Aurobindo? Je vergeet dat het dankzij hem is dat de yoga van de supermens mogelijk is, dat hij het is die het heeft voorbereid, hij die de grote vloed van het Nieuwe Bewustzijn heeft neergelaten, zodat mensen, in plaats van naar de Goddelijke Waarheid hierboven te zoeken, het hier beneden kunnen leven en er elke stap in kunnen zetten. Het is alsof je zegt dat Sri Aurobindo de sleutel van de deur die hij opende niet had!

Zijn yoga is integraal omdat hij ons, in plaats van de zoektocht te beperken tot de spirituele hoogten, herhaaldelijk heeft verteld dat ook ons lichaam moet deelnemen en dat we de Spirituele Waarheid in ons lichaam en ons leven moeten brengen. Het pad van opstijging en alle andere paden, de andere bewustzijnsniveaus, maken deel uit van een integrale ontwikkeling – voor degenen die de tijd en de speciale capaciteiten hebben die vereist zijn. Maar het is niet langer de tijd voor die excursies, aangezien alles hier te vinden is – aangezien Sri Aurobindo en Moeder in feite de weg HIER hebben geopend. Denk aan de uitspraak van Moeder: "Sri Aurobindo kwam ons vertellen: men hoeft de aarde niet te verlaten om de Waarheid te vinden, men hoeft het leven niet te verlaten om zijn ziel te vinden, men hoeft de wereld niet te verlaten of beperkte overtuigingen te hebben om een relatie aan te gaan met het Goddelijke. Het Goddelijke is

overal, in alles, en als hij verborgen is, komt dat omdat we niet de moeite nemen om hem te vinden.” (*Vragen en Antwoorden*, 8.13.1958) En nogmaals dit: “Voor velen is het spirituele leven meditatie. Zolang die onzin niet uit het menselijk bewustzijn wordt losgemaakt, zal de supramentale kracht het altijd erg moeilijk vinden om niet te worden opgeslokt door de duisternis van een onbegrijpende menselijke geest.” (*Vragen en Antwoorden*, 4.17.1957) En als je weet hoe je Sri Aurobindo en Moeder moet lezen, zul je zien dat ze deze weg van hier en het zonovergoten pad volledig hebben beschreven – *On the Way to Supermanhood* legt alleen opzettelijk een exclusief accent op het “hier”, omdat er geen tijd te verliezen is, omdat niet iedereen de speciale capaciteiten heeft om grootschalige verkenningen te maken, en tenslotte omdat we in het Uur van God zijn – we zijn er! Het is gekomen. Omdat er echt iets anders is in de wereld sinds 1969.

Het is geen verandering in Sri Aurobindo's yoga, het is de bloei van Sri Aurobindo's yoga, durf ik te zeggen. Ik denk niet dat de bloem van de vlamboom op enigerlei wijze de vlamboom tegenspreekt.

Nu heb je het psychische en het spirituele volledig verward. Het psychische, de ziel, het Vuur binnenin, Agni, behoort niet tot de “mentale bubbel” of tot welke bubbel dan ook: het is het Goddelijke in materie. Het is dat kleine Vuur dat de deur opent naar het grote zonnevuur van het Nieuwe Bewustzijn. Het is het instrument van de yoga van de supermens (als ik spreek over het omzetten van de “psychische schakelaar”, dan neem ik het woord in de vulgaire en belachelijke zin van mensen die visionaire en occulte ervaringen zoeken --- niet in de ware zin). Anderen in elk tijdperk hebben de ervaring van het psychische gehad, van het innerlijke Vuur, maar afgezien van de Rishis, gebruikte niemand het om materie te transformeren; de religies hebben er een puur devotioneel en “mystiek” iets van gemaakt. Wat betreft “het spirituele”, dat omvat alle bewustzijnsniveaus boven de gewone geest. Het is het pad van opstijging. En dat is waar ik herhaaldelijk en nadrukkelijk, en uit ervaring, zeg dat die grote Ervaringen, die in spirituele toppen moeten worden omgezet, deel uitmaken van de mentale bubbel (inclusief het bovenmentale): het zijn de ijle toppen waarop het wezen uitdunt tot een wonderbaarlijke witheid, immens, koninklijk, zonder een rimpel van problemen, in een eeuwige vrede --- die millennia kan duren zonder dat het de wereld ook maar een jota verandert, per definitie. Maar het spirituele is niet het supramentale, en wanneer men het supramentale aanraakt, lijkt het bijna een heel andere Geest te zijn, het is zo compact, warm, krachtig, aanwezig, belichaamd en stralend solide in het volle daglicht. Dat is de Straling die Sri Aurobindo en Moeder op aarde kwamen brengen – ze zeiden keer op keer dat hun yoga nieuw, nieuw, nieuw was – en het is door het eenvoudige kleine vuur in ons dat we in direct contact kunnen komen met Dat, zonder in de lotushouding te zitten of het leven te verlaten. Als men Dat aanraakt, lijken de “spirituele” hoogten bleek. Dat is alles wat ik erover te zeggen heb. We hoeven dus helemaal geen superyogi's te zijn om dit contact te hebben, en degenen die Nirvana hebben gevonden, of wat dan ook, zijn geen centimeter gevorderd in de richting van Dat, omdat de aanwijzing voor Dat

helemaal niet daarboven of daarbuiten ligt, maar in je eigen kleine vermogen van vlam.

Dus als je in plaats van muggenzifterij stoutmoedig de weg op gaat, vol vuur, zou je misschien ontdekken dat we inderdaad in het Uur van God zijn en dat een enkele vonk van oprechte inspanning, op je eigen niveau, deuren opent die millennia lang gesloten zijn geweest.

Satprem

P. S. Om je te helpen Moeder te lezen, voeg ik twee teksten van haar bij.

* * *

“Je zou kunnen zeggen dat het veel moeilijker is om van het mentale naar het supramentale leven te gaan dan om van een bepaalde psychische emotie in het leven --- iets dat lijkt op een reflectie, een lichtgevende uitstraling van de goddelijke Aanwezigheid in de materie – naar het supramentale bewustzijn te gaan; het is veel gemakkelijker om van daaruit naar het supramentale bewustzijn te gaan dan van de hoogste intellectuele speculatie naar welke supramentale vibratie dan ook. Misschien is het het woord dat ons misleidt! Misschien is het omdat we het ‘supramentaal’ noemen dat we verwachten het te bereiken via een hogere intellectuele mentale activiteit. Maar de realiteit is heel anders. Met deze zeer hoge en zuivere en verheven intellectuele activiteit lijkt men naar een soort koude, machteloze abstractie te gaan, een ijzig licht dat zeker heel ver van het leven staat en nog verder weg is van de ervaring van de supramentale realiteit.

De nieuwe substanties die zich verspreiden en in de wereld werken, bevatten een warmte, een kracht, een vreugde die zo intens is dat alle intellectuele activiteit ernaast koud en droog lijkt. En daarom is het beter hoe minder men over deze dingen praat. Een enkel moment, een enkele impuls van diepe en ware liefde, een enkele minuut van diepe gemeenschap met de goddelijke Genade brengt je veel dichterbij het doel dan alle mogelijke verklaringen.” (*Vragen en Antwoorden*, 5.14.1958)

* * *

“In het andere halfroond is er een intensiteit en een overvloed die resulteren in een kracht die verschilt van deze hier. Hoe kan ik dat uitleggen? Dat kan niet. De kwaliteit van het bewustzijn zelf lijkt te veranderen. Het is niet iets dat hoger is dan de top die we hier kunnen bereiken, het is niet nog een sport. Hier hebben we het einde bereikt, de top, maar... het is de kwaliteit die anders is. De kwaliteit, in de zin dat er een overvloed is, een rijkdom, een kracht (dit is allemaal een vertaling, zie je, in onze taal), maar er is een ‘iets’ dat... dat ons ontgaat. Het is echt een nieuwe omkering van het bewustzijn.

Wanneer we het spirituele leven beginnen te leven, vindt er een omkering van het bewustzijn plaats die voor ons het bewijs is dat we het spirituele leven zijn binnengegaan; nou, er vindt nog een andere omkering plaats wanneer we de supramentale wereld binnengaan.

En in feite zal er elke keer dat er een nieuwe wereld opengaat, misschien een nieuwe omkering van deze soort zijn.

Het is alsof ons hele spirituele leven van zilver is gemaakt, terwijl het supramentale leven van goud is --- alsof ons hele spirituele leven hier een zilveren vibratie is, niet koud maar gewoon een licht, een licht dat recht naar de top gaat, een absoluut puur licht --- puur en intens --- maar in de andere, in de supramentale wereld, is er een rijkdom en een kracht die het verschil maakt. Dit hele spirituele leven van het psychische wezen en van al ons huidige bewustzijn, dat zo warm, zo vol, zo wonderbaarlijk, zo stralend lijkt voor het gewone bewustzijn, nou, al deze pracht lijkt armzalig in vergelijking met de pracht van de nieuwe wereld.

Ik kan het fenomeen als volgt uitleggen: opeenvolgende omkeringen zullen zo'n EEUWIG-NIEUWE rijkdom van de schepping van stadium tot stadium teweegbrengen, dat het alles wat eraan voorafging heel armzalig zal doen lijken in vergelijking. Wat voor ons buitengewoon rijk lijkt vergeleken met ons gewone leven, lijkt heel armzalig wanneer vergeleken met deze nieuwe omkering van het bewustzijn."

(*Agenda I*, 15 november 1958, pp. 236-237)

April 21, 1971

Ik heb wat nieuws ontvangen van mijn vriend in Parijs die "The Gold-Washer" en "The Adventure of Consciousness" verzorgde. Ik noemde "The Sannyasin" tegen hem, of liever gezegd de moeilijkheden van de "Sannyasin," en ook "Supermanhood."

On the Way to Supermanhood is de belangrijkste.

Mijn vriend vindt dat de twee als een eenheid gepresenteerd moeten worden.

Maar *On the Way to Supermanhood* is zo (gebaar hierboven) in relatie tot de *Sannyasin*.

Het zijn twee heel verschillende soorten boeken.

Oh, absoluut!... *Supermanhood* is voor mij de belangrijkste.

We moeten de aandacht niet op de andere vestigen en dan....

Nee, wat er zal gebeuren is dat ze waarschijnlijk beide nemen of beide weigeren.

Denk je dat?... Ze moeten de *Sannyasin* niet nemen en de andere laten liggen.

Dat kan ik regelen. Maar ik denk het niet, omdat "Supermanhood" echt veel toegankelijker is; dus ik denk niet dat ze de omgekeerde keuze zouden maken.

Er zijn geen grenzen aan menselijke domheid, weet je.

Eerst moeten ze ze lezen en zien.

Ik vind het niet zo leuk dat de twee boeken door elkaar worden gehaald. Zie je, ik had een speciale formatie [voor "*Supermanhood*"] gemaakt, ik had een speciale kracht ingezet, maar die stond op die ene.

Ik kan hem bellen, dat is vrij gemakkelijk.

Het zou beter zijn om het hem te vertellen.

Ik zal hem schrijven. Maar ik betwijfel of er enig gevaar is.

(Moeder tuit sceptisch haar lippen) We zullen zien.

Maar weet u (dit is een terzijde), de "Sannyasin" is niet zo laag als dat.

Maar ik heb niet gezegd dat het "laag" was. Het is een heel ander soort boek.

Omdat "Supermanhood" in principe de essentie van de "Sannyasin" bevat; het geheel van de "Sannyasin" zit in "Supermanhood." "Supermanhood" is gewoon geconcentreerd en gezegd met kracht, maar alles zit ook in de "Sannyasin".

(Moeder knikt)

De "Sannyasin" is het "verhaal" van "Supermanhood".

Maar daarom, mon petit! Dat is het nou juist! Ik denk dat mensen van de makkelijkere dingen houden.

Maar de ervaring leert dat mensen mijn verhaal helemaal niet begrijpen, terwijl ze wel "Supermanhood" zullen begrijpen.

Denk je dat?

Ja. Ze begrijpen mijn verhaal niet. Vier uitgevers hebben het gelezen en alle vier zeiden dat het onbegrijpelijk was.

(Moeder is gerustgesteld)

Dus ik denk niet dat er enig gevaar is! [met een vleugje bitterheid].

Dan is het goed.

* * *

(Een beetje later. Over een jonge Fransman die net in Pondicherry is aangekomen.)

Ik zag de jongen die je twee keer bezocht... *(Moeder drukt haar vingers uit dat hij mager is)*. Heel mager. Ik denk niet dat hij veel kracht heeft, maar... Ik moest beslissen of hij terug moest naar Frankrijk of naar de Himalaya.... De Himalaya ligt iets boven zijn krachten, maar als hij teruggaat naar Frankrijk, gaat hij de afgrond in.

Zeker.

Dus ik denk dat hij een kans moet krijgen, laat hem het proberen. Als hij het niet volhoudt, wordt hij verpletterd.

Beter verpletterd worden terwijl hij iets zoekt dan verpletterd worden terwijl hij bergafwaarts gaat!

Dat is ONZE mening. Maar onder gewone mensen... zijn er niet twee op de honderd die die keuze zouden maken. Je hebt geen idee, oh!... Hoe dan ook, hij heeft wat goede wil getoond, dus laten we hem een kans geven.

Ik wilde met je praten, ik zei dat ik hem vanavond zou antwoorden.

Van de twee mogelijkheden, laat hem naar de Himalaya gaan.

Ik zal het hem vertellen.

Vertel hem dat zijn hoogste mogelijkheid hem gegeven wordt... Hij zal zijn uiterste best in zijn leven gedaan hebben als hij daarheen gaat.

(lange stilte)

Ik ben zo'n ander persoon dat ik me mijn vorige leven niet meer kan herinneren! Vanmorgen werd me een vraag gesteld: ik was leeg! Er werd me gevraagd of ik de eerste keer dat ik naar Pondicherry kwam, met de trein of met de boot kwam.³⁸ De tweede keer herinner ik me nog [met de boot]. Logischerwijs is het met de trein; maar het is alsof je een antwoord geeft over iemand anders.

Een indruk van iets dat van iemand anders is - het is nogal vreemd. Meestal is het het lichaam dat de continuïteit van het wezen behoudt, maar die continuïteit behoort tot zo'n materieel en oppervlakkig rijk dat... (*Moeder schudt haar hoofd*) ongelooflijk. Dat lijkt allemaal... het is alsof ik het over iemand anders heb. Het is vreemd. Geen zin - helemaal geen zin van de persoonlijkheid. Iemand wiens geschiedenis ik nou ja, dat is alles. Het is nogal vreemd. Ik wist niet dat het zo ver was gegaan.

April 28, 1971

(Ter gelegenheid van de eerste steenlegging van het Matrimandir op 21 februari had Satprem een brief geschreven aan de architect van Auroville.)

Ik zag je brief (ik zag hem in het Engels), de brief die je schreef aan R. voor het "Matrimandir".... Het is interessant, het is goed.... Ze hebben een bulletin, een "Gazette", het zal daar worden gepubliceerd.³⁹

Ik krijg veel verzoeken van allerlei mensen, om iets te zeggen of iets te doen of commentaar te geven op iets of.... Ik vind het niet zo goed.

Wat vragen ze je?

Het een of het ander, een commentaar, een uitleg, "wat vind ik van...."

Maar komt het uit Auroville?

Het meeste, ja.

Luister, er is een behoorlijk luie groep in Auroville!

---

³⁸ Met de boot.

³⁹ De brief van Satprem werd verkeerd begrepen en verkort gepubliceerd om aan het begrip van de redacteuren te voldoen.

Oh, dat, ja!

Mensen die niet willen werken. Nu zeggen ze dat volgens jouw boek, om het ware bewustzijn te krijgen, je niet hoeft te werken!

Ja, dat is het. Ik heb dat ook gehoord. Ze zeggen: "Werk hoort bij de oude wereld"...!

Ja, zo begrijpen ze het. Dus, wat kun je doen?... Wat antwoordde je ze?

Ik sprak met R. Ik vertelde hem wat ik dacht. Ik zei dat werk de basis is.

Ja.

Door te zijn en te werken in materie kun je een beetje bewustzijn in jezelf brengen.

Ja, dat is het.

En als er geen werk is, is er geen transformatie.

Ja, dat is precies wat ik ze schreef.⁴⁰ Hij vertelde me: "Het kan ze niets schelen."

Oh, ja, dat is waar!

Misschien zouden ze naar je luisteren als je ze dat zou vertellen.

Als je wilt, kan ik schrijven.

Ja, jij kunt schrijven. Misschien zouden ze naar je luisteren, want ze zeggen dat in de naam van je boek, zie je!

Oh, weet je, in de naam van mijn boek zeggen ze ook dat Sri Aurobindo en Moeder nu obsoleet zijn, en dat mijn boek op een bepaalde manier dat allemaal vervangt!

Ja, oh, precies! *(algemeen gelach)*

Ik heb zo ongeveer alles gehoord.

Ja, dat is het! *(gelach)*

---

⁴⁰ Hier is de tekst van Moeder:

"Bewustzijn ontwikkelt zich het beste door werk dat wordt gedaan als offer aan het Goddelijke. Luiheid en inactiviteit leiden tot tamas: dat is een val in onbewustheid, het is in strijd met alle vooruitgang en licht.

Je ego overwinnen, alleen in dienst van het Goddelijke leven – dat is het ideaal en de kortste weg naar het verwerven van het ware bewustzijn."

Dus, wat kan ik zeggen in het aangezicht van zulke dingen!?

(Moeder lacht)

Iemand schreef me zelfs: "Dus, Sri Aurobindo had de sleutel tot de supermens niet."

Oh, echt?

Ja, ik ben degene die het heeft gegeven, ziet u.

Hemeltjelijf!

Het is verbijsterend!

(Moeder lacht) Ik denk dat er geen grenzen zijn aan menselijke domheid.

Oh, ja!

(stilte)

Je weet niet wat je moet doen of zeggen, want het is....

Nee, ze moeten verteld worden: je praat onzin.

Oh, ik heb het ze verteld, weet je, maar toch.... Ik heb ze verteld dat ze veel lef hadden. En ik vroeg ze: "Maar waar denk je dat ik geleerd heb wat ik heb geschreven!?"

Precies! *(Moeder lacht)*

Ze zijn vreselijk boos op me omdat ik ze heb verteld dat discipline onmisbaar is.

Maar natuurlijk!

Dat is oud nieuws, zie je.

Maar, moeder, ik heb R. verteld dat de fundamentele fout is dat toen die mensen hier kwamen, alles aan hen werd aangereikt: hij gaf ze kant-en-klare huizen, ze kregen alles wat ze nodig hadden om te eten - ze kregen alles op een zilveren schaal. Terwijl deze mensen hun eigen huizen hadden moeten bouwen en hun eigen aardappelen hadden moeten planten als ze wilden eten; hadden ze alles zelf moeten doen.

Ja, precies.

En ik zei tegen ze: "Hoe kun je nou een Nieuwe Wereld bouwen met koelies? Je maakt geen nieuwe wereld met ingehuurde arbeiders!"

Ik denk dat een hele groep van die mensen zou moeten gaan.

Ja, dat is mijn gevoel.

(stilte)

Tegen een van hen zei ik: "Als ik daarheen zou gaan, zou ik met een zweep gaan!"

(Moeder lacht) Er is daar echt een ondermenselijke groep.

Ja, zeker.... Maar hoe kun je dat elimineren?

(stilte)

Nog een voorbeeld: ze hebben zelfs een ingehuurde kok om te koken, die mensen!

Oh!...

Er zit een fundamenteel gebrek in dat alles, weet je.

Maar hoe kan dat?

Zo is het nou eenmaal, zie je. Ze hebben een ingehuurde kok.

Hemel!

(lange stilte)

Wat stel je dan voor?

Niets, ik weet het niet, Moeder.

(stilte)

Ik vind dat R. dingen zo moet organiseren dat mensen gedwongen worden om te werken.

Ja.... Ja, we zullen iets moeten doen.

Op die manier zou het sorteren meteen gedaan zijn.

Ja.... Maar ik moet weten hoeveel mensen er in de groep zitten, zowel degenen die werken als degenen die niets doen. En dan....

(stilte)

Natuurlijk kunnen we heel "drastische" maatregelen nemen.

Ja.

Bijvoorbeeld, er zijn zoveel uren werk per dag nodig om te eten, of anders eet je alleen als je ervoor betaalt.

Ja, moeder, het moet gebeuren. Want, zie je, ze zijn zo handig dat ze allemaal zeggen dat ze werken: ze rommelen hier en daar wat rond, ze gaan een half uurtje of zo aan de Matrimandir werken.... Dus, voor hen hebben ze "gewerkt". Zie je, ze rommelen maar wat rond.

(na een stilte)

Ik voelde plotseling dat ik mijn invloed op die mensen kwijt was. Ik vertel ze dingen --- ze gaven er niets om.

Je kon met R. praten en het zien.

Ja, moeder.... Maar R. zegt: "Moeder wil zich er niet mee bemoeien. Moeder wil geen beslissingen nemen." Maar ik denk dat het misschien aan hem is om een beslissing te nemen.

Maar niemand zal naar hem luisteren. Zie je, ik kan geen beslissingen meer nemen omdat ze niet naar mij luisteren. Zolang ze naar mij luisterden, was het makkelijk --- het was makkelijk, er was invloed. Nu is er iets gebeurd, ik heb helemaal geen autoriteit meer, dus wat kunnen we doen?⁴¹

Nou, als je het R. vertelt, zal hij ervoor zorgen dat het gedaan is.

(Moeder gaat lang naar binnen)

We zullen een manier moeten vinden....

Moeder, het lijkt me dat je de verantwoordelijken bijeen kunt roepen en wat beslissingen kunt nemen.

Ja, goed idee.

(stilte)

Het probleem is dat als er meerdere van hen hier samen zijn, ze onderling praten, ik hoor het niet. Dus....

Als het zou helpen, kan ik erbij zijn.

---

⁴¹ We weten ook niet wat voor soort rapport Moeder kreeg van het trio intriganten die al ruzie hadden over de richting en de fondsen van Auroville. Er was zeker een luie groep in Auroville, maar die groep verdween snel uit zichzelf. Is het een "gebrek aan gezag" over de Aurovillianen of over het trio, wiens rivaliteit het wantrouwen van de Aurovillianen begon op te wekken?

Ik denk het wel.

*(lange stilte
Moeder gaat naar binnen)*

Ik vind het echt nodig om opnieuw te beginnen op een nieuwe basis en de hele plek moet worden schoongeveegd van al die mensen. We moeten opnieuw beginnen op een nieuwe locatie en ze laten werken.

Ja, maar hoe zit het met de accommodaties?

In de tussentijd zouden ze in hutten kunnen wonen, die ze zelf zouden bouwen.

Maar ze zitten in hutten.

Ik bedoel met rieten daken.

(stilte)

Ik zal zien.

Ik zal proberen iets te regelen. Ik vertel het je zaterdag.

April 29, 1971

(Deze paar woorden werden tegen Sujata gezegd tijdens haar dagelijkse bezoek aan Moeder. Moeder vraagt eerst naar Sujata, dan naar Satprem. Dan zit ze verzonken.)

De wereld wordt gek.

We moeten het geloof zo houden *(gebaar van gebalde vuisten)*. Niet hier *(wijzend naar het voorhoofd)*, maar hier, zo, in het Goddelijke.

Mei

Mei 1, 1971

(Moeder is meer dan een uur te laat.)

Een lawine....

Dus wat heb je te zeggen?

Niets bijzonders, Moeder.

En ik ook niet!... Ik heb alleen maar ruzie.

Hoe dan ook... het zal zichzelf wel oplossen, misschien.

Ik heb veel berichten gestuurd... *(Moeder zoekt naar wat papieren)*. Er kwam een minister van de regering,⁴² die 400.000 stakende arbeiders heeft; ze schreven me om hem te vragen medelijden te hebben met de arme mensen (God weet wat het verhaal is!), maar de heer kwam, gaf me bloemen, nam mijn bloem en rende toen weg! Ik kreeg geen kans om iets te doen.

Ik wilde hem dit vertellen:

(Moeder geeft Satprem een briefje)

*Het meeste lijden is te wijten aan de onwetendheid van mannen.
We moeten medeleven hebben en ze helpen.*

Maar ik kreeg geen kans om het hem te vertellen. Hij leek een man te zijn... *(gebaar als ijzer)*. Ik weet niet wat er aan de hand is, maar het is overal, overal zo.

*Ja, overal. Je krijgt echt het gevoel dat de wereld in totale beroering is.*⁴³

Ja, oh ja!

En mensen ook.

(stilte)

---

⁴² Uit de staat Andhra Pradesh.

⁴³ Satprem dacht in het bijzonder aan de studenten in Sri Lanka die net waren afgeslacht terwijl de hele wereld, inclusief India, zich in totale stilte neerlegde.

Het is al zo sinds vanmorgen, stakingen en.... De school in Delhi is gesloten....⁴⁴ En dan de indruk dat de orde hersteld moet worden DOOR GEBRUIK TE MAKEN VAN DEGENEN DIE DE WANORDE GECREËERD HEBBEN. Het kwam heel sterk bij me op. Dat is wat ik probeer te doen in Delhi, door gebruik te maken van de man die de staking van de leraren heeft veroorzaakt. Hij kwam naar me toe en ik zei tegen hem (zijn ontslag van school begon het hele gedoe): "Ik zet je terug op school zodat je de orde kunt herstellen!" En hij accepteerde. Ik denk dat het uitgeprobeerd kan worden. Hij is vandaag vertrokken.

(Tekst van moeders bericht aan de leraar:)

"Wij (mensen) leven niet voor de bevrediging van ons ego; we leven om Gods wil te vervullen. Maar om de wil van God te kunnen waarnemen en kennen, moeten we zonder verlangens en voorkeuren zijn. Anders vergissen we ons in Gods wil, onze eigen beperkte ideeën en principes.

Het is in de wijde vrede van een absolute en toegewijde oprechtheid, vrij van vaste ideeën en voorkeuren, dat we de voorwaarden kunnen realiseren die nodig zijn om Gods wil te kennen en het is met een onverschrokken discipline dat we die moeten uitvoeren."

30 april 1971

En dat is wat er gedaan moet worden. In plaats van te rusten op het fundament van gewone goede wil en alle morele en sociale regels --- dat alles, brrm! uitgelopen --- we moeten erbovenuit stijgen, we moeten de Goddelijke Wil hebben en de Goddelijke Harmonie, dat is wat we willen; en wat betreft degenen die in opstand komen tegen de gewone orde der dingen en de gewone sociale conventies: bewijs dat je in contact staat met een hoger bewustzijn en een waarachtigere waarheid.

Het is tijd om een... *(gebaar van een sprong omhoog)* te maken.

Wat betreft de kracht van organisatie, het is... een extreem krachtige kracht die is gekomen --- ik voel dat ik alleen al door dit te doen *(Moeder sluit zachtjes haar hand)*, dingen kan verpletteren. Het is nogal verrassend. En dus, als deze kracht in dienst wordt gesteld van een hogere orde, van het waarachtigere bewustzijn... zal er iets worden bereikt.

We moeten... we moeten een sprong omhoog maken.

Al degenen die proberen de orde te herstellen, trekken zich terug naar alle oude ideeën --- daarom zijn ze niet succesvol. Maar dat is nu allemaal voorbij. Het is voorbij. We gaan omhoog. Alleen degenen die omhoog kunnen gaan kunnen iets bereiken.

(lange stilte)

---

⁴⁴ De Sri Aurobindo School in Delhi, bekend als The Mother's School, werd gesloten door Moeder na een staking van leraren uit protest tegen het ontslag van een van hen.

Heb je niets? Niets te vragen?

Nee, moeder.

Is alles goed?

Ja, Moeder... Ik begrijp niet zo goed in welke richting ik ga.

Er is maar één richting --- naar het Goddelijke. En zoals je weet, is het net zo goed binnen als buiten, boven als beneden. Overal. Het is in deze wereld dat we het Goddelijke moeten vinden en ons aan Hem vastklampen --- aan Hem alleen, er is geen andere manier. Het is niet hier of daar, het is overal, maar....

*(Moeder gaat in trance
houdt Satprem's handen in haar rechterhand
terwijl haar linkerhand omhoog blijft,
in de lucht, dan komt haar arm langzaam
naar beneden om te rusten.)*

Mei 5, 1971

Ik heb nieuws van S. over de Russische vertaling [van "Supermanhood"]. Degene die het doet, heeft de inleiding al vertaald en haar tekst gestuurd. S. zegt dit: "In het Russisch is het heel mooi --- boeiend. Alleen al de klank van de taal brengt iets over dat rechtstreeks naar je hart gaat. En persoonlijk heb ik in het weinige dat ik heb gelezen, de specifieke flow van je stijl gevoeld...."⁴⁵

Oh, dat is goed, dat is goed.

Ik heb grote hoop voor de Russen.... Ik weet niet waarom.... Ze hebben een ervaring gehad en hebben de leegte van het geheel gerealiseerd.

(Moeder gaat lang naar binnen)

Niets in het bijzonder?

Er is het probleem van de Engelse vertaling van het boek.

---

⁴⁵ De vertaling ging nooit verder dan de inleiding.

A. vertelde me niet wat hij ervan vond.

A. zei dat het niet doorkomt --- wat erachter zit, komt niet door. Je blijft jezelf voortdurend afvragen wat het betekent.

Oh!

Maar dan zegt hij dat alles in aanmerking genomen, omdat ze niet begrijpen wat het betekent, mensen zullen worden aangezet om terug te keren naar wat ze hebben gelezen (!) en te proberen te begrijpen... de tweede keer zullen ze het begrijpen en misschien komen ze in contact....

(Moeder schudt haar hoofd)

Het is letterlijk een zeer getrouwe vertaling, maar wat erachter zit, komt er niet doorheen.

Mensen zullen zich niet zoveel moeite getroosten.... Misschien één op een....

(stilte)

Wil je het laten voorlezen door een Indiër?

En hem vragen of hij het begrijpt?

*(Sujata stelt een jonge leraar op de school voor.
stilte)*

Ja, het moet iemand jong zijn.

Sommige mensen geloofden dat wat we de vorige keer in het *Bulletin* zetten bedoeld was voor de mensen van de Ashram. Dus ik denk dat we een aantekening moeten maken om te zeggen dat dat niet het geval is.

???

De passage waar ik zeg: "Mensen zijn bedekt met een korst."⁴⁶

Ja.

Veel mensen in de Ashram dachten dat het henzelf betrof.

Nou, misschien is dat niet zo verkeerd! Ik merk dat ik zelf nogal ben afgemat.

---

⁴⁶ Gesprek van 3 maart 1971.

(Moeder lacht) Maar ik wil geen onaangename dingen zeggen!

Het is soms best gezond, weet je.

Denk je dat we het moeten laten?

Nou, ik denk... Ik weet het niet... Het lijkt me zo vanzelfsprekend, weet je. Is er iets, dat volkomen kneedbaar en transparant is in ons?

(Moeder wijst lachend naar haar lichaam) Dat is het niet!

Nou, laten we het dan maar laten.

Ik heb eindelijk begrepen dat mensen dingen niet lezen zoals ze zijn. Ze lezen alleen wat ze in hun hoofd en in hun verlangens hebben.

Ja.

Dus degenen die het verkeerde willen begrijpen, zullen het verkeerde in ieder geval begrijpen.

Ik ben net tot dezelfde conclusie gekomen. Dus ik zei: ik zal niets meer zeggen.

Ja, uiteindelijk stop je met praten!

(Sujata:) Alleen, degenen die het wel willen begrijpen, zullen verliezen --- er zijn er veel.

(Satprem:) Maar kijk, moeder, misschien krijg je wat protesten van een bepaald aantal mensen, maar er zijn er hier veel, veel meer dan... nou ja, ik kan natuurlijk niet zeggen "meer dan je denkt"(!), maar die hun werk stilletjes doen en proberen te begrijpen --- er zijn er veel. En het helpt hen, het doet hen goed.

Om eerlijk te zijn, het kan me echt niet schelen hoe of wat... Maar ik wil niet gemeen zijn.

Oh, kom op, dat is niet gemeen zijn!

(Moeder gaat naar binnen)

Mei 8, 1971

Hoe gaat het met je?

Het is niet makkelijk!

Wat is er aan de hand?

Nou, ALLES geeft de indruk dat het zo is. Het gevoel dat iets fel achter de wereld, achter de mensen aan zit.

Ja.

Iets heel fel, dat alles wil vernietigen.

Alles lijkt op zijn kop te staan.

Ja.

Wat is er daar [in Delhi] gebeurd? Ik heb geen idee.... Indira zei alleen....

Hier, ik zal je een voorbeeld geven: gisteren werd mij door een vrij *betrouwbare* bron verteld dat elk land – bijna elk buitenlands land – Bangladesh heeft erkend en alleen India niet (en nog een ander land dat ik me niet kan herinneren). Vandaag werd mij verteld dat Indira zei dat geen enkel land erkenning heeft verleend. Nou.... Dus je ziet, het liegen is officieel.

Ja, het is officieel. Maar heb je gezien...? Ik heb zojuist de verklaring van Indira in de kranten gelezen:

"De premier, mevrouw Indira Gandhi, heeft vandaag alle speculaties over een vroege erkenning van Bangladesh de kop ingedrukt door duidelijk aan te geven dat de regering van India niet van plan was om dat in de nabije toekomst te doen." (The Hindu, 8 mei 1971)

Ook werd mij verteld dat Rusland tegen erkenning was omdat zij een compromis met Pakistan wilde sluiten. Dat is wat mij werd verteld. Maar omdat alles leugens zijn, weet je het gewoon niet.

Ja. Hoe dan ook, geen enkel land, geen enkel land heeft Bangladesh officieel erkend --- geen enkel.

Dus wat zij zei was toen waar!

Ja, en hier [in "The Hindu"] zeggen ze:

"De Sovjet-premier, de heer Kosygin, heeft naar betrouwbare berichten twee brieven gestuurd naar President Yahya Khan van

Pakistan waarin hij aandringt op een onderhandelde oplossing voor de crisis in Oost-Bengalen, en waarin hij mevrouw Indira Gandhi heeft gevraagd de crisis niet te laten escaleren, zodat de vreedzame oplossing die zowel Rusland als India willen, kan worden bereikt.”

Met andere woorden, ze zoeken naar een compromis, zoals de laatste keer in Tasjkent.

(Moeder heft haar armen omhoog)... Alles moet opnieuw worden begonnen.

Ja, alles moet opnieuw worden begonnen.

(stilte)

Maar is het waar, er ging gisteren of eergisteren een gerucht rond in de Ashram dat u een nieuw bericht naar Indira Gandhi had gestuurd waarin stond dat als zij Bangladesh niet erkende, het geen zin had dat ze uw advies vroeg....

Nee, ik heb het bericht niet gestuurd.

Maar het kan zijn dat... Als U.⁴⁷ haar ziet (ik heb hem niet gevraagd om niets tegen haar te zeggen), kan het zijn dat hij het haar zal vertellen.... Ik heb het U zomaar gezegd.

Oh, ik snap het!

Dus hij heeft het misschien in zijn hoofd gehaald om het haar te vertellen, ik weet het niet.

En ik hoorde ook dat je zei dat als ze Bangladesh niet zou herkennen, er in de toekomst nog ernstigere gevolgen zouden zijn.

Ja, dat denk ik wel.

Dat denk jij wel, ja.

Het wordt elke keer moeilijker.

Elke keer stellen ze het uit.... Oh, als ze het maar meteen hadden gedaan, was het heel goed geweest. Nu is het al vijf weken....

Ja, vijf weken.

Het is al moeilijker. Als ze het nog een keer uitstellen, wordt het nog moeilijker.

---

⁴⁷ Een discipel die een paar dagen geleden op de 2e naar Delhi vertrok.

Maar goed, ik heb geen bericht gestuurd.⁴⁸

Natuurlijk denkt ze dat ik niet alle feiten heb – maar natuurlijk!

Ze weet het duidelijk beter dan jij! Maar als ze ook maar een klein beetje innerlijk inzicht had, zou ze begrijpen dat je een bredere visie op dingen hebt.

Ja, maar dat....

Zie je, er zijn verschillende... (wat zal ik zeggen?) het zijn als "lagen van conditionering" (*gebaar van niveaus*), en ik probeer mensen altijd naar de hoogste laag te leiden, zodat dingen gebeuren zonder al te veel moeilijkheden; maar ze staan er altijd op om op de laagste laag te zijn, de dichtstbijzijnde. Dus dat veroorzaakt.... Dat is hoe dingen ingewikkeld worden. Als degenen die in staat zijn om in één klap van bovenaf naar beneden te halen, daar [in de regering] waren, zouden de dingen snel en soepel verlopen, maar het zijn degenen die de dichtstbijzijnde conditionering hebben en de dichtstbijzijnde van nature begrijpen die daar zijn – die mensen zijn daar [in de regering]. En dus moeten dingen een bepaald (*kronkelend gebaar*) pad volgen, en dat is eindeloos.

Nou, dat betekent dat de wereld er nog niet klaar voor is!

(stilte)

Het zal nog een paar honderd jaar duren.

Vreselijk....

(Moeder heft haar armen omhoog) Nou, het zal nog een paar honderd jaar duren.

Oh, maar in dat geval zou ik liever Kali hebben!

(Moeder lacht)

Mensen begrijpen het niet. Dingen moeten een comfortabel klein pad volgen. *(Moeder tekent kronkelende paden in de lucht)* Op die manier begrijpen ze het.

Nou.

(stilte)

---

⁴⁸ Moeder schreef alleen een notitie die werd gepubliceerd in een van de Ashramtijdschriften: "De situatie is ernstig. Het is alleen een sterke en verlichte actie die het land eruit kan trekken." (30 april 1971)

Zie je, het geloof van mensen is bijgeloof – het is geen geloof, het is bijgeloof. Nu zijn er steeds meer mensen die denken dat ze geloof hebben, en ze vragen me belachelijke dingen! Ze hebben bijgeloof zoals... Iemand brengt me een kind dat geboren is met een misvormde arm, en het bijgeloof is dat als ik mijn hand op de arm van het kind leg, hij genezen zal worden.... Zulke dingen. Het is volkomen stom. Dat is geen Macht! Ze hebben een klein wonder nodig, weet je, op hun niveau.

Ja.

De mensheid is nog steeds heel klein, heel klein, heel klein.

Ja, dat voel je.

Maar zelfs zij die macht zouden kunnen hebben... Kijk hoe het is: bepaalde mensen zouden macht kunnen hebben, ze zouden gewoon de ware inspiratie moeten hebben --- ze zijn er bang voor, mon petit! Ze verwerpen de ware inspiratie, omdat ze denken dat dingen hun "natuurlijke" loop moeten volgen --- zogenaamd natuurlijk.

De mensheid verwerpt het ware wonder. Ze gelooft alleen in....

Dus als ik zeg dat ik niets meer zal zeggen omdat ze niet naar me hebben geluisterd, lijk ik op iemand die overstuur is, wat volkomen belachelijk is, het kan me echt niets schelen! Persoonlijk is er niets voor of tegen of.... Alleen ik ZIE, ik zie dat aangezien de directe relatie niet mogelijk was [de hoogste conditionering], dingen vanzelfsprekend elke mogelijke complicatie van de gewone manier zullen moeten volgen... (*kronkelend gebaar*).

Terwijl we midden in het ware wonder zitten!

Dus als ze zeggen: "Moeder is boos, ze verlaat je", is dat nog een domheid die aan de reeds bestaande wordt toegevoegd. Dat is alles.

Dat alles....

Ze hebben gekozen, ze hebben het pad van de schildpad gekozen. Dus zo zal het zijn.

Er zijn momenten --- wat Sri Aurobindo Het Uur van God noemde --- er zijn momenten waarop het echte, het ware wonder mogelijk is; als dat moment wordt gemist, dan zal de wereld... op zijn schildpaddentempo gaan.

En het is moeilijk --- veel lijden, veel complicaties.... Maar geloof, wie heeft geloof? Echt geloof.

Maar zie je, zelfs degenen die hier zijn, schrijven mij puur menselijke gevoelens en reacties toe.... Dus....

Maar Moeder, ik ben hoopvol.

Ja?

Ik heb één hoop. Er is iets dat ik voel als een sterke mogelijkheid, steeds meer.

Wat?

Alle jongeren, die nu 16, 17 of 20 zijn, die helemaal gek lijken te worden, nou ja, in werkelijkheid willen al die jongeren de huidige Machinerie NIET MEER --- ze willen hem niet meer. Dus doen ze domme dingen....

Oh!...

Ze gebruiken drugs, ze doen allerlei domme dingen.

Oh, nog erger dan dat, mon petit! Ze zijn moordenaars geworden.⁴⁹

Ja, er zijn allerlei dingen, maar ondanks alles vind ik het een goed teken, dat de beweging steeds groter gaat worden en dat de hele Machinerie van de mannen van gisteren instort – de sociale en politieke machinerie en al de rest....

(stilte)

Ik zie bijvoorbeeld veel van die zogenaamde hippies, weet je wel, die zwervers, die jongeren die de maatschappij de rug hebben toegekeerd, die allerlei domme dingen doen; nou, meerdere keer nam ik er een apart en sprak hem gewoon de taal van de Waarheid toe, en hij begreep het meteen! Er was hem gewoon nooit iets verteld.

Oh!...

Al die mensen is nooit de waarheid verteld. En ik heb het gevoel dat al die zogenaamde verloren jeugd helemaal niet verloren is! Het hoeft alleen maar het ware woord te ontvangen.

Ja, maar wie gaat het hun geven?

Nou, ik weet het niet, Moeder. Als ik de macht had, zou ik het vrijwillig doen. Maar het wonder is nog steeds mogelijk bij deze mensen.

Ja. Ja, maar... er moet iemand zijn die het zegt.

Ja, er zou een Vivekananda moeten zijn voor Sri Aurobindo.

---

⁴⁹ Moeder doelt waarschijnlijk op de Naxalieten van Calcutta.

(Moeder lacht, erg geamuseerd)

En hun omkering zou snel en gemakkelijk kunnen worden bewerkstelligd, daar ben ik zeker van. Zie je, ze zijn niet pervers, ze zijn gewoon... ze weten het niet.

(stilte)

Dat is wat je zou moeten roepen, Moeder: een groot geïnspireerd man.

Ah!

Dat is wat je zou moeten roepen.

Maar ik roep hem al een lange tijd.

Ja, Moeder, een groot geïnspireerd man met fysieke kracht.

Ja, oh ja!

Het moet iemand zijn die fysiek solide is.

Oh ja!

(Moeder kijkt,
gaat dan lang naar binnen)

Altijd, dag en nacht, zo (Moeder houdt haar gebalde vuisten voor zich alsof ze trekt of de Kracht roept).

(stilte)

Het is een wereldgebeurtenis. Het is niet de gebeurtenis van één land [Bangladesh], het is een wereldgebeurtenis. En dat is waarom....

Mei 12 , 1971

Ik weet niet of je deze hebt gezien...

(Moeder geeft Satprem een paar vellen papier)

"Ik keur geweld absoluut af. Elke gewelddaad is een stap terug op het pad dat leidt naar het doel waarnaar we streven.

Het Goddelijke is overal en altijd oppermachtig bewust. Er mag nooit iets worden gedaan dat niet kan worden gedaan voor het Goddelijke."

Dat is voor iemand die nogal primair is, maar goed....

(nog wat papieren)

Dat is allemaal voor Auroville. Ik geef ze aan jou, zodat je het weet.

* * *

Hoe is de situatie?

Oh, vreselijk! Een puinhoop!

Verhalen om je haren overeind te laten staan.

Het is als een concentratie van vijandige krachten die zoveel mogelijk verwarring willen zaaien.... En wat grappig is, is dat ze van alle kanten komen [om Moeders advies te vragen] behalve Pakistan --- Pakistan vraagt niets, maar verder.... En dat alles....

Maar mij zijn fantastische dingen verteld, bijvoorbeeld dat Pakistan wilde dat India de oorlog zou verklaren omdat ze onmiddellijk de hulp van China zou invoeren; en dat Pakistan al wapens van Amerika ontvangt via Turkije.... Zulke dingen....

Je weet dat Amerika in stilte weer economische hulp aan Pakistan is gaan geven.

Toen....

Ze doen het stilletjes, discreet, maar ze doen het.⁵⁰ Hun bedoeling is om Pakistan weer op de been te krijgen.

Nou, dan is het voorbij!

Ja, alles moet opnieuw worden begonnen.

Ze zijn gek! – Ze zijn allemaal gek, gek, gek....

(stilte)

---

⁵⁰ In feite is het nog steeds "in studie"; Amerika heeft de economische gezanten van Yahya Khan ontvangen.

Met andere woorden, ze hebben de eerste kans gemist⁵¹; ze hebben de tweede kans gemist; nu weten we niet wanneer het weer komt....

(stilte)

En het lijkt erop dat bijna heel India officieel vóór de erkenning van Bangladesh is.

Ja, bijna heel India.... Maar met haar zogenaamd hogere redenen weigert Indira koppig om te wijken.

(stilte)

Heeft iemand je verteld wat er in Ceylon gebeurt?

Nee.

Niemand heeft u iets verteld over Ceylon!

Nee.

Oh, maar het is vreselijk, het is heel belangrijk, moeder. De afgelopen maand hebben ongeveer 40.000 studenten een guerrillaoorlog gevoerd met de regering, en ze worden afgeslacht door de regering.

Oh!

Dus ze hebben hun toevlucht gezocht in de jungle en voeren een guerrillaoorlog. Duizenden zijn gearresteerd. En het zijn allemaal studenten. Maar wat dan zo bijzonder is, is dat India, dat niet tussenbeide komt in Bangladesh, wel tussenbeide is gekomen in Ceylon, door helikopters en boten te sturen om de regering te helpen stoppen....

Oh!... Oh, dat is de laatste strohalm!... Oh! *(Moeder slaat haar ogen dicht van ontzetting.)*

(stilte)

Ze creëren een vreselijk Karma voor zichzelf!

Ja, ze stapelen hopen problemen voor zichzelf op.

(lange stilte, dan schudt Moeder haar hoofd en gaat in zichzelf)

Het laatste argument is dat Pakistan wil dat India de oorlog verklaart zodat ze China te hulp kan roepen, zie je.

---

⁵¹ In september 1965.

Maar hoe dan ook, de Chinezen staan aan de kant van Pakistan. Hoe dan ook. De Chinezen zijn er al in Pakistan, weet u?

Gisteren kwam P. terug uit Calcutta en liet me een geweerkogel zien, en het is een Chinese kogel.

Ze hebben al een paar... [mannen daar].

(stilte)

Maar, moeder, vergeet niet dat India Tibet heeft verraden! Toen Tibet door de Chinezen werd binnengevallen, hield Nehru zijn mond, ogen en oren dicht en deed niets om de Tibetanen te helpen....

(Moeder schudt haar hoofd)

Dat alles is de voortzetting van Gandhi's erfenis - deze valse politiek wordt bedreven door Gandhi's zonen.

Nee, zie je... zie je, ze vechten zelfs aan de verkeerde kant in Ceylon.

Nee, dat is het niet --- het is veel erger dan Gandhi.

(Moeder gaat lang naar binnen)

Heb je helemaal niks?

Dat is allemaal niet erg bemoedigend.

(Moeder knikt) Nee, het is nog erger: er is een HEEL rampzalige formatie boven India, en ze halen het naar beneden, de dwazen!

Maar juist, Moeder, je kunt er gewoon niet omheen dat Kali moet ingrijpen.

(na een stilte)

Maar al een tijdje geleden zag ik China India binnenvallen, zelfs Zuid-India. En dat is de ergste catastrofe --- de Chinezen hebben geen psychisch wezen. De Chinezen hebben een maan oorsprong en ze hebben geen psychisch wezen (er zijn uitzonderingen, maar ik bedoel in het algemeen), en dus kun je ALLES van hen verwachten --- alle mogelijke horror. Ik heb ze gezien – allemaal, overal... verschrikkelijk!

Ik heb de Chinezen in deze kamer gezien.

Maar die gedachte is de afgelopen jaren meerdere keren bij me opgekomen, moeder – meerdere keren kwam het bij me op.⁵²

---

⁵² Satprem had zich zelfs afgevraagd hoe hij de papieren van Moeder kon redden. In de jaren 1960 en 1961, toen Moeder hem nog beneden zag, had hij een terugkerende droom: er waren een paar

Wat het einde van alles is. Ik bedoel, het zal waarschijnlijk eeuwen duren voordat de dingen weer normaal kunnen worden.

Zie je, er zijn grenzen aan de gruwelen die mannen kunnen begaan, want ondanks alles zit er een psychisch wezen achter dat hen in toom houdt --- maar de Chinezen hebben er geen.

En ze zijn HEEL intelligent.

(Moeder gaat een lange tijd in zichzelf)

Moeder, het probleem is om erachter te komen hoe je dat allemaal kunt tegengaan, want al in 1950 had Sri Aurobindo tegen de Amerikanen gezegd: als je toegeeft in Korea, word je ertoe gebracht om elke positie punt na punt toe te geven.⁵³ Sri Aurobindo zei dat in 1950. Nou, sinds 1950 hebben we elke positie, punt na punt, opgegeven en nu is India volledig omsingeld door China – punt na punt hebben ze toegegeven: Kasjmir en Tibet en dat alles – we zijn omsingeld door de Chinezen. En we geven nog steeds toe [in Bangladesh]. Dus hoe kunnen we dat allemaal dwarsbomen?

(stilte)

Bijvoorbeeld, moeder, de Amerikanen geven Pakistan weer stilletjes hulp omdat ze zeggen, hun redenering is: als we geen hulp geven, dan laten we het hele grondgebied van Pakistan over aan de Chinezen.

Dat is pure... [waanzin].

We zullen zien.

(Moeder slaat zich op het voorhoofd, gaat dan naar binnen, schudt haar hoofd meerdere keren, pakt dan Satprem's handen en gaan beiden naar binnen)

'vijanden' achter hem aan en hij moest Moeders papieren (de Agenda) koste wat het kost verstoppen. Maar deze 'vijanden' waren niet bepaald Chinees. Het is goed mogelijk dat die situatie van achtervolging niet alleen uit dit leven kwam – vandaar de afdruk – en dat het andere eerdere ontmoetingen met Moeder moet hebben gekenmerkt.

⁵³ 'De affaire van Korea... is de eerste zet in het communistische campagneplan om eerst deze noordelijke delen en vervolgens Zuidoost-Azië te domineren en in bezit te nemen als voorbereiding op hun manoeuvres met betrekking tot de rest van het continent --- en terloops Tibet als een poort die naar India opent. Als ze slagen, is er geen reden waarom de overheersing van de hele wereld niet stap voor stap zou moeten verlopen totdat ze klaar zijn om met Amerika om te gaan... Eén ding is zeker: als er te veel gearzeld wordt en als Amerika nu haar verdediging van Korea opgeeft, kan ze gedwongen worden positie na positie op te geven tot het te laat is: op een gegeven moment zal ze moeten staan en de noodzaak van drastische maatregelen moeten onder ogen zien, zelfs als het tot oorlog leidt.'

Sri Aurobindo, 28 januari 1950.

Mei 15, 1971

Wat neem je mee?

Ik kreeg het idee om een artikel te schrijven over "Sri Aurobindo en Bangladesh...." Maar ik weet niet of het nuttig zou zijn, of dat er überhaupt iets over gezegd zou moeten worden.

Maar waar zou het gepubliceerd kunnen worden?

Ik denk dat het in een van de kranten in India makkelijk is.

Wat heb je geschreven? Ik ben benieuwd.

(Satprem leest het artikel. Op een gegeven moment in de tekst noemt hij kort wat hij denkt dat elk land vertegenwoordigt: Frankrijk = helderheid van intellect; Duitsland = vindingrijkheid; Rusland = de broederschap van de mens.... Moeder onderbreekt:)

Je zei niets over de Verenigde Staten.

Wat is het?

Praktische organisatie.

(Satprem leest het artikel uit⁵⁴)

Oh, het is goed!... Het zou in correct Engels moeten worden gezet.

Kan het nog helpen --- kan het NOG STEEDS helpen?

Oh, ja, oh, absoluut! --- Het zou onmiddellijk moeten gebeuren....

Is het niet te laat?

Nee... We moeten het in ieder geval proberen.

Het heeft goed Engels nodig... Wie kan het vertalen?

Kan Sujata het proberen?

---

⁵⁴ Het artikel verschijnt aan het einde van dit gesprek

Sujata, ben je literair? *(gelach)*

Het zit vol kracht, die kracht moet behouden blijven.

*(na namen te hebben voorgesteld voor
een mogelijke vertaler)*

Wat gaan we dan met de vertaling doen?

Kunnen we proberen het naar kranten in Madras, Delhi en Calcutta te sturen?

Dat moeten we... De kranten zullen het niet durven --- ze zullen bang zijn voor represailles van de overheid.

Maar, moeder, over het algemeen was heel India tegen Delhi's besluit. Overall, in alle kranten zag ik dat ze het volkomen afkeurden met Delhi's besluit. Heel India is tegen Indira op dat bepaalde punt.

We moeten erover nadenken. We moeten het niet lukraak versturen, iemand moet het in handen nemen. We moeten een manier vinden om het meteen te laten drukken.

Hoeveel tijd heb je besteed aan het schrijven ervan?

Een ochtend.

(stilte)

U bent niet pessimistisch?

Nee. Zie je, wat God wil zal gebeuren. En ik neem God in de zin van....

En dat is wat ik zei tegen.... N.S.⁵⁵ stuurde U. uitdrukkelijk om mij te vragen wat ze moest doen, omdat Indira helemaal niet meer naar haar luistert --- helemaal niet --- en ze lijkt volkomen... nou ja, hoe dan ook, zoals ofschoon ondergedompeld in een vijandige formatie.⁵⁶ Dus antwoordde ik dat ik persoonlijk maar één hoop heb (*Moeder balt haar vuisten voor haar alsof ze zich aan iets vastklampt*): "Laat de Goddelijke Wil geschieden," en "Allen die in staat zijn om het contact te helpen en de ontvangst van die Wil hier te bespoedigen, moeten al hun bewustzijn en aspiratie erin steken." Dat is wat ik antwoordde... En dit (*wijzend op het artikel*), vanuit het standpunt van actie, is de laatste kans --- niet dat mensen erg luisteren, maar het creëert een stroom van kracht.

---

⁵⁵ Een minister in de Indiase regering en destijds een vriend van Indira.

⁵⁶ Dit is het begin van de breuk tussen N.S. en Indira. Deze beweringen zijn daarom zeer onbetrouwbaar. Laten we opmerken dat Moeders eigen afgezanten N. en U. de kant van N.S. zullen kiezen tegen Indira. Dus we weten niet zeker wat we moeten maken van de woorden die door die intrigerende afgezanten aan Moeder zijn gerapporteerd. Moeder werd aan alle kanten verraden.

(stilte)

Het grote argument is dat de mensen van Bangladesh het niet kan schelen en zijn gestopt met zichzelf te verdedigen.

Maar...!

En er zijn al meer dan twee miljoen vluchtelingen naar India gekomen, en ze verwachten dat de twee miljoen zullen aangroeien tot tien miljoen. En India zal niets te eten hebben. Dat is wat er morgen gaat gebeuren, onmiddellijk. Het is echt een bodemloze put... Tien miljoen zwermen naar Noord-India.

Ik belde --- ik belde, ik vroeg om hulp --- en dat [het artikel] kwam, en het is goed, het is heel goed. Sinds het kwam, is het een laatste hoop.

We moeten een groot aantal kranten in alle provincies vinden.

En ik zou je naam niet ondertekenen. Ik zou "*Een liefhebber van India*" zetten, zoiets.

Je zou niet zoiets als "Een brief van de Sri Aurobindo Ashram" leuk vinden?... Nee, je hebt gelijk, "Een liefhebber van India" is de juiste toon.

Ja, er zijn veel dingen eromheen.

Ja, dat klopt

Het zou mooi zijn om te zetten "*Een discipel van Sri Aurobindo, een liefhebber van India.*" Maar dat... we zullen zien.

* * *

ADDENDUM

Sri Aurobindo en Bangladesh

Achter de drukte van tijdelijke standpunten en directe belangen zijn er de Eeuwige Mijlpalen. Die uit het oog verliezen is je eigen weg kwijtraken en sturen naar de riffen van opportunisme en comfortabel compromis waarop we een moment later zullen stranden. Achter de kleine frontale gebeurtenissen schuilt de grotere vloedgolf van de geschiedenis en als je die uit het oog verliest, verlies je je richting en de gouden draad die leidt naar onze perfecte vervulling, of die nu individueel of nationaal is. Degenen die hun unieke stempel hebben gedrukt op het labyrint van de geschiedenis, zijn juist degenen die de gouden draad hebben gegrepen en

de Grotere Geschiedenis en de Grotere Betekenis hebben bevestigd tegen alle onmiddellijke argumenten en vluchtige opportuniteiten in.

De Grotere Geschiedenis vertelt ons dat de hele aarde één enkel lichaam is met één enkel lot, maar dat binnen dat enkele lot elk deel van het grotere lichaam, elke natie, zijn speciale rol te spelen heeft en zijn zeldzame momenten van keuze wanneer het het beslissende gebaar moet maken, zijn ware gebaar in de totale beweging van de grote Eeuwige Geschiedenis. Elke natie is een symbool. Elk gebaar van elke natie vertegenwoordigt potentieel een kleine overwinning in de totale overwinning of een kleine nederlaag in de totale nederlaag. En soms staat onze hele geschiedenis op het spel op een symbolisch punt van de aarde; en een klein gebaar, een kleine draai naar rechts of links, heeft gevolgen, hetzij goed of slecht, door de eeuwen heen en over het hele aardlichaam.

India is precies zo'n symbool en Bangladesh is een ander, een klein keerpunt in de grote loop der gebeurtenissen op aarde. De tijd is gekomen om de eeuwige bakens te overwegen en de grotere vloed in de kleine draaikolken te lezen. Nu vertelt de grotere vloed ons dat India's rol is om het spirituele hart van het aardse lichaam te zijn, net zoals bijvoorbeeld de rol van Frankrijk is om helderheid van intellect uit te drukken, of die van Duitsland om vaardigheid uit te drukken, Rusland de broederschap van de mens en de Verenigde Staten enthousiasme voor avontuur en praktische organisatie, enz. Maar alleen als India EEN is, kan ze deze rol vervullen, want hoe kan iemand die zelf verdeeld is anderen leiden? Dus de verdeling van India is de eerste Onwaarheid die moet verdwijnen, want het is het symbool van de verdeling van de aarde. Zolang India niet één is, kan de wereld niet één zijn. India's streven naar eenheid is het symbolische drama van het streven van de wereld naar eenheid.

Vanuit dit simpele, eeuwige feit volgen alle conclusies en beleidsmaatregelen die met de stroom van het lot van de aarde zullen meestromen. Sri Aurobindo zei het al in 1947: *"De verdeling moet en zal verdwijnen."* De gevolgen voor India en de aarde zullen verschrikkelijk zijn als we deze eeuwige stelling niet in acht nemen: *"De oude gemeenschappelijke verdeling in hindoes en moslims lijkt nu te zijn verhard tot een permanente politieke verdeling van het land,"* zei Sri Aurobindo. *"Het is te hopen dat dit vaststaande feit niet voor altijd als vaststaand of als iets anders dan een tijdelijk uitvlucht zal worden geaccepteerd. Want als het aanhoudt, kan India ernstig worden verzwakt, zelfs verlamd: burgeroorlog kan altijd mogelijk blijven, zelfs een nieuwe invasie en buitenlandse verovering."* We weten nu, vierentwintig jaar na deze profetische verklaring, dat China voor onze poorten staat en alleen nog maar wacht op haar uur om het hele continent binnen te vallen, en precies deze verdeling van India aangrijpt om het spirituele hart van de wereld aan te vallen en misschien de realisatie van het hele lot van de aarde te frustreren of uit te stellen tot een toekomstige cyclus na veel lijden en complicaties.

De Grote Geschiedenis vertelt ons dat India weer één moet worden, en die specifieke stroming in de geschiedenis is zo dwingend dat het Lot India al twee keer voor de mogelijkheid van haar hereniging heeft weten te plaatsen. De eerste keer was in 1965 toen Pakistan's dwaze agressiviteit India in staat stelde om tegen te gaan en de strijd tot in de buitenwijken van

Lahore te voeren --- en tot Karachi had ze maar de moed gehad om haar lot moedig te grijpen. Het uur was inderdaad voor een beslissende keuze. De Moeder verklaarde categorisch: *"India vecht voor de triomf van de Waarheid, en Zij moet vechten totdat India en Pakistan weer ÉÉN worden, want zo is de waarheid van hun bestaan."* In Tasjkent gaven we toe op de top van een klein compromis dat ons naar een tweede, bloederiger en pijnlijker rif zou leiden, Bangladesh. Ook daar regelde het lot op genadige wijze dat India haar afgeslachte broeders te hulp kon schieten --- zelfs het beroemde kapingsincident van januari⁵⁷ was als het ware geregeld door de Genade om India te behoeden voor het uitstellen van haar interventie tot het te laat was (of om haar de schande te besparen van helemaal niet ingrijpen en Pakistan's vliegtuigen over haar hoofd te laten vliegen, beladen met wapens en moordenaars om haar broeders af te slachten). Maar ook daar, toegevend aan de eisen van het moment en aan de kleine, kortzichtige belangen, weigerden we de uitdaging van de Grote Richting van onze Geschiedenis te accepteren, en we bevinden ons nu op de rand van een nieuw compromis dat ons onvermijdelijk naar een derde en nog rampzaliger en bloediger rif zal leiden. Want op een dag moet India onvermijdelijk datgene onder ogen zien waar ze twee keer voor is gevlucht. Alleen zijn de omstandigheden elke keer rampzaliger voor haar en voor de wereld – misschien zo rampzalig dat de hele aarde zelfs in een ander algemeen conflict zal worden verzwolgen, terwijl het hele verhaal op het kleine symbolische punt dat Bangladesh is, op het juiste moment, met het juiste gebaar en een minimum aan lijden had kunnen worden opgelost.

Want laat er geen twijfel over bestaan, de Bangladesh-affaire is geen Indiase gebeurtenis, het is een wereldgebeurtenis. De verdeling van India is geen lokaal incident, het is een aardse leugen die moet verdwijnen als de verdeling van de wereld moet verdwijnen. En hier horen we opnieuw de stem van Sri Aurobindo, zes maanden voor zijn overlijden, verwijzend naar nog een ander fenomeen dat toen zo weinig belangrijk leek, zo ver weg, een onbeduidende 'lokale' aangelegenheid aan de andere kant van de wereld: de invasie van Zuid-Korea in 1950, eenentwintig jaar geleden. En toch bevatte dat kleine Koreaanse symbool, net als het kleine symbool van Bangladesh (of dat van Tsjecho-Slowakije in 1938), in zaad de hele fatale koers die de wereld nog steeds naar een duister lot voert: *"De zaak van Korea,"* schreef Sri Aurobindo, *"is de eerste zet in het communistische plan van campagne om eerst deze noordelijke delen te domineren en in bezit te nemen en vervolgens Zuidoost-Azië als een voorloper van hun manoeuvres met betrekking tot de rest van het continent - en passant Tibet als een poort die naar India opent."* Nu, eenentwintig jaar later, zien we dat Tibet en heel Zuidoost-Azië zijn opgeslokt en de "poort naar India" werkelijk wijd is opengezet door de wond van de Pakistaanse leugen - al, of heel binnenkort, zijn de Chinezen, of zullen ze zijn, in Khulna, zo'n tachtig mijl van Calcutta, om Yahya Khan te helpen Bengalen te "pacificeren". En Sri Aurobindo voegde toe: *"Als ze slagen, is er geen*

---

⁵⁷ Twee maanden voor het bloedbad in Bangladesh stelde een Indiaas vliegtuig dat door enkele Pakistanen werd gekaapt India in staat haar luchtruim te sluiten voor Pakistaanse vliegtuigen, waardoor Pakistan gedwongen werd om Ceylon te omzeilen om haar troepen naar Bengalen te vervoeren, wat nogmaals de geografische absurditeit onderstreept van deze twee delen van één land, gescheiden door vijftienhonderd mijl Indiaas grondgebied.

reden waarom de overheersing van de hele wereld niet stapsgewijs zou moeten plaatsvinden totdat ze klaar zijn om met Amerika om te gaan."

Dit is waar we nu staan. Dat wat we willen vermijden, komt met tienvoudige kracht op ons terug. Het uur van politieke berekening, van de voors en tegens van onze kleinzielige wiskunde van opportunisme (die altijd misgaat) is voorbij. De tijd is gekomen om de Grote Richting van India te herontdekken, die in werkelijkheid de Grote Richting van de wereld is, en om ons vertrouwen te stellen in de Geest die haar Lot leidt, door kleinzielige angsten voor een spookwereldopinie te verwerpen en de kleine steun die alleen maar steun verleent aan de Vijand, af te schaffen. Morgen zal Amerika misschien haar economische hulp aan Pakistan hervatten onder het voorwendsel van het tegengaan van de Chinese aanwezigheid. De slachting in Bangladesh zal eervol worden gerechtvaardigd door een pseudoregime dat zal opereren met de zegen van de internationale gemeenschap. Maar men bedriegt de getijden van de geschiedenis niet: voor de derde keer zullen onze kleine compromissen instorten en zullen we geconfronteerd worden met een verschrikkelijke beproeving, waarvan de intensiteit gevoed wordt door onze eigen opeenvolgende mislukkingen in het verleden. Hoe eerder niet alleen India, maar ook Amerika en Rusland de onwerkelijkheid van Pakistan en de omvang van wat er op het spel staat aan de grenzen van India begrijpen, hoe eerder de dreigende catastrofe kan worden gestopt voordat deze volledig en definitief onherroepelijk wordt.

"Eén ding is zeker," schreef Sri Aurobindo een paar maanden voor zijn overlijden, *"dat als er te veel gearzeld wordt en Amerika nu haar verdediging van Korea opgeeft"* [we zouden zelfs nog meer kunnen zeggen: de verdediging van Bangladesh] *"zij ertoe gedreven kan worden positie na positie op te geven tot het te laat is: op een gegeven moment zal zij moeten staan en de noodzaak van drastische maatregelen onder ogen moeten zien, zelfs als het tot oorlog leidt."*

Want de strijd van India is de strijd van de wereld. Dit is waar het tragische lot van de wereld zich ontvouwt, of haar laatste uitbarsting van hoop in een nieuwe wereld van Waarheid en Licht, want er wordt gezegd dat de diepste duisternis het dichtst bij het meest stralende licht ligt.

De laatste Asura moet sterven aan de voeten van de Eeuwige Moeder.

Een minnaar van India

Mei 19, 1971

Er is iets van Nolini... Er kwam een gedachte bij hem op en hij schreef het op; het gaat over Mujibur, de man die de revolutie in Bangladesh leidde en die ze gevangen namen.

Ja, hij is nu in Pakistan.

Ik weet het niet. Maar er kwam een gedachte bij Nolini op en hij schreef het op:

*Mujibur's Bengal riskeerde haar lichaam
maar redde haar ziel.
Indira's India riskeerde noch
haar lichaam noch redde haar ziel.*

Ik weiger. Ik wil niets tegen Indira zeggen!

Ja, maar wat er gebeurde is dat hij dit opschreef, het op zijn tafel liet liggen, en zoals gewoonlijk lopen er mensen langs; ze zagen het, namen het, kopieerden het en gaven het door.

Oh!... Dat gaat ons in grote problemen brengen! Het is heel betreuenswaardig --- heel betreuenswaardig. Ik wilde niets tegen Indira zeggen.

Maar het is vreselijk hoe mensen zijn kamer binnenkomen, papieren pakken die op zijn tafel liggen en ze vervolgens doorgeven!

Maar waarom laat hij ze op tafel liggen! (Moeder kijkt heel boos) Het is rampzalig. Een vreselijke blunder. Het gaat me in grote, grote problemen brengen – precies wat ik wilde voorkomen.

Ik denk, of hoop in ieder geval, dat het niet uit de kleine gemeenschap van de Ashram zal komen.

Het komt er altijd uit. En er is iemand (niemand weet wie) die de regering ALLES wat hier verschijnt stuurt.

Het is een ramp.

*(Moeder gaat lang naar binnen,
ze kreunt)*

Iets te vragen?

Het is niet makkelijk.

*(Moeder maakt een gebaar alsof ze instemt
en gaat weer naar binnen)*

Mei 22, 1971

Dus, wat heb je meegebracht?

Nou, en jij, wat zeg JIJ?

Ik zeg helemaal niks... Ik bedoel, als de Heer succes voor ons wil, kan dat ADEMBENEMEND zijn. Er is de mogelijkheid van een adembenemend succes --- niet in de lucht: hier. Het enige wat je moet weten is of de tijd voor succes is gekomen.

(lange stilte)

Het lijkt erop dat de zaken in Auroville veel beter gaan. S. is bijzonder geïnteresseerd en gaat erheen, en ze stuurde me een bericht dat er een grote vooruitgang is in de atmosfeer.

Nou, goed.

Ik zeg je, overal is er een mogelijkheid voor een... buitengewoon succes. Is het moment gekomen? Ik weet het niet.... Persoonlijk maak ik mezelf zo (*klein gebaar*), fysiek heel klein, en ik laat... (*gebaar open voor de Heer*).

Ik zou willen.... Zie je, de Wil komt, maar dan komen alle formaties binnen en laten de uitvoering ervan vervallen --- ik zou willen... Ik zou willen dat mijn atmosfeer... een heldere zender is, volkomen helder. Ik probeer niet eens te weten wat het is, want dat introduceert ook een gewoon menselijk element. Een heldere, heldere zender: laat het zo komen (*gebaar van directe afdaling*), puur, in al zijn puurheid --- zelfs als het overweldigend is.

In de kern weten we niet waarom het ene zo is, het andere zo is, en onze visie is... zelfs als onze visie wereldwijd is, is het zo klein, zo klein --- zo exclusief: we willen dit, we willen niet dat. EERST en VOORAL een instrument zijn: we moeten HELDER zijn, helder, dingen moeten erdoorheen gaan onvervormd en onbelemmerd.

Eigenlijk breng ik al mijn tijd zo door, door te proberen zo te zijn.

Maar is die mogelijkheid van overwinning die je voelt iets recent?

Ja.

Het is recent; omdat de omstandigheden blijkbaar duidelijk niet zo goed zijn --- blijkbaar.

Oh, weet je... Alle omstandigheden leken klaar voor een ramp.

Ja.

Nog maar een paar dagen geleden leek de ramp dichterbij te komen. En dus leek het op dat moment alsof mijn hele wezen... hoe heet dat ook alweer? (*Moeder balt haar vuisten*), ja, je kunt het een streven naar de ware Overwinning noemen – niet die van deze of gene kant of... --- de ware Overwinning. ALLE moeilijkheden leek alsof er een licht scheen: de mogelijkheid van Overwinning. Het is nog steeds... niet wonderbaarlijk, maar de interventie... het is de interventie van de Opperste Wijsheid --- zal het concreet worden? We zullen zien. Het lijkt, het lijkt zo te komen (*gebaar op een bepaalde hoogte, haar twee handpalmen naar beneden gericht*), als een mogelijkheid.

Ja, het is recent, vrij recent. Ik kan het niet zeggen omdat het niet abrupt kwam, maar het is een kwestie van dagen.

Ja, want ik voelde me al een tijdje heel pessimistisch.

Dat is een slechte houding.

Nou, ik had niet echt die houding, maar het was alsof er een sfeer van pessimisme ontstond.

Dat is er altijd... Het is alles wat het Goddelijke niet wil dat de sfeer creëert opzettelijk om degenen die het Goddelijke willen te ontmoedigen. Je moet... je moet er geen aandacht aan besteden. Het is het apparaat van de duivel. Pessimisme is het gereedschap van de duivel, want hij voelt dat zijn eigen situatie... (*wankel gebaar*). Weet je, als de mogelijkheid die ik zie werkelijkheid wordt, zal het echt een beslissende overwinning zijn op de vijandige krachten --- natuurlijk vechten ze terug zo goed als ze kunnen. Maar dat is altijd de duivel, zodra je zelfs de staart van pessimisme ziet, is het de duivel. Dat is zijn geweldige gereedschap.

(lange stilte)

*(Satprem maakt zich klaar om te vertrekken,
Sujata komt naar Moeder)*

Mon petit....

(Sujata:) Moeder, herinner u zich nog de andere dag, toen ik die twee ogen op uw voorhoofd⁵⁸ zag verschijnen (weet u nog, ik zei het u), was dat de Wijsheid die verscheen?

Misschien?... Misschien.... Misschien was het de Overwinning.... Als het de Overwinning was, is dat goed.

---

⁵⁸ De afgelopen dagen had Sujata twee ogen op Moeders voorhoofd zien verschijnen (een heel hoog voorhoofd), vrij ver boven haar fysieke ogen. Ze kon de oogleden en de halfgesloten ogen duidelijk onderscheiden alsof ze op het punt stonden open te gaan.

Zie je ze nog steeds?

Nee, Moeder.

We zullen zien.

(Moeder streelt Sujata's wangen)

Mei 25, 1971

(Notitie van Satprem aan Moeder)

Ik bevind me in de grootste Duisternis
van mijn leven.

S.

(Antwoord)

Nu is het tijd om
exclusief
en definitief
aan het Goddelijke vast te klampen.

M.

* * *

(Sujata's bezoek aan Moeder)

Hij voelt de behoefte aan uw bescherming.

Klamp je vast aan het Goddelijke.

Ik zou hem zo willen omhullen (*gebaar*). Ik ben van binnen (niet "ik,"
maar...) en handel van binnen.

Diep van binnen. Om het Licht, de Kracht, de Vreugde, de Zekerheid te
voelen --- de Zekerheid. De Goddelijke Overwinning is zeker. Het kan niet
anders.

Hij moet het Goddelijke hem volledig laten omhullen.

Mei 26, 1971

(Moeder had een jonge Indiase leerling, M., een wiskundeleraar op school, gevraagd om de Engelse vertaling van "Supermanhood" te lezen en zijn mening te geven.)

Nou dan?

(M.:) Mijn eerste reactie was dit: ik vond het boek heel poëtisch, heel mooi --- ik bedoel de Franse.

Het is goed, toch?

Ja. De Engelse leek me minder poëtisch. Het is een vertaling, maar het gaf me niet dezelfde indruk als de Franse.

Dus, wat moet er gedaan worden? Nog een vertaling?

Ik weet het niet, moeder, ik kan het niet zeggen. Ik kan niet zeggen of het een goede of een slechte vertaling is, maar toen ik het las, voelde ik dat het een vertaling was. En het was minder poëtisch --- de Franse is veel poëtischer.

Oké... Kan het gebruikt worden of niet?

Ik denk dat het gebruikt kan worden.

Als het de gedachte niet vervormt.

Nee, het leek me niet de gedachte te vervormen.

(Tegen Satprem:) Wat zeg je?

Ik voel dat de essentie ontbreekt.

(Moeder lacht) Ja, precies!

Weet je wat er bij me opkwam? In Amerika gaat de jonge D. een vertaling beginnen voor Amerika. Zou dat hier niet ook gebruikt kunnen worden?

Het is Amerikaans. Hier spreken ze Engels. Er is een verschil, oh!...

Maar als de Kracht er is, maakt het geen verschil.

Nee, het moet Engels zijn.

Maar wie dan?... Want naar mijn mening is geen enkele vertaling beter dan een die de Kracht erin niet overbrengt. Beter helemaal niets.

(stilte)

(Satprem tegen M.): Voelde je de Kracht erin?

(M.): Nou, ik ben niet echt in staat om over deze dingen te praten, maar ik kan wel zeggen dat toen ik het Frans las, het me leek dat het niet gericht was tot het intellect, tot het hart misschien, ik weet het niet --- het is voor een aspirant.

Ja.

(M.): Zelfs een gewone lezer zal het niet begrijpen: het moet een aspirant zijn. Ik zou het Engels beter kunnen begrijpen omdat het gericht is op het intellect. Maar... ik ben helemaal niet in staat om te oordelen.

(Tegen Satprem:) Wie heeft jouw artikel [over Bangladesh] vertaald?

Z, Moeder.⁵⁹

Ah, dat klopt.

(M.): Dat vond ik heel goed, omdat ik eerst de Engelse versie las en ik dacht dat het het origineel was.

Z weet hoe ze moet vertalen.

(Satprem:) Ze weet hoe ze de Kracht moet grijpen en naar buiten moet brengen --- dat is wat telt.

Ze had jouw boek moeten vertalen!... Alleen, ze is druk en schrijft zelf.... Ik ga het haar vragen. Alleen, de ander zal er kapot van zijn! *(gelach)*

Maar ik vroeg T. [de Engelse vertaler] naar de zinnen waar ze bezwaar tegen had, en ik zei haar: "Het spijt me heel erg, maar ik zie dat je het boek helemaal niet hebt begrepen!" Ze weet het.

(Satprem:) T. zei nogal vreselijke dingen over mijn boek....

---

⁵⁹ De vertaling van Satprem's artikel dat in dit boek verschijnt onder de datum 15 mei 1971 is speciaal voor de Agenda gedaan.

Ah? (Moeder lacht vrolijk)

Ik was behoorlijk overstuur.

Wat zei ze?

Ze vertelde me dat ze bepaalde dingen "weezinwekkend" vond.

Ze vond ze wat?

"Weezinwekkend."

Ohh!

Dus ik probeerde het haar uit te leggen: "Kijk, ik weet het niet, het boek viel letterlijk op me...."

(Moeder lacht)

Het landde op me." Toen zei ze met een soort gedwongenheid die me erg raakte: "Oh, ja, ik weet het, het is heel gemakkelijk om wat uit het onderbewuste komt voor een inspiratie aan te zien."

Oh!

Ze zei het op zo'n toon dat ik in een vreselijke twijfel werd gestort.

Bah! Bah!

Ze schreef me erover, in ieder geval, en zei dat ze de Aanwezigheid in het boek niet voelde – ze schreef, "De Aanwezigheid ontbreekt in dit boek."

Ze weet het beter dan ik.

Maar hoe dan ook, onder die omstandigheden is het niet mogelijk voor de Kracht om door te dringen.

Dat klopt, het kan niet worden gebruikt.

(Aan M.): Wil je nog iets anders zeggen?

(M.): Ik heb het niet met een erg kritische geest gelezen, Moeder, maar één reactie die ik had, kan ik eerlijk zeggen : ik vond dat wat Satprem zegt natuurlijk is en dat het simpel moet worden gehouden. Het deed me denken aan een soortgelijke analogie als wanneer ik een wiskundig probleem oplos dat ik extreem moeilijk vind, maar als ik eenmaal de oplossing heb gevonden, denk ik altijd: "Maar het was zo

*simpel! Je hoeft alleen maar deze lijn te trekken en komt alles eruit!"
Ik vond het boek een beetje zo.*

(Moeder knikt)

*Maar dan wil ik nog iets vragen wat ik niet in het boek heb gevonden:
er wordt nergens expliciet over de goeroe gesproken. Zou iemand dat
helemaal alleen kunnen doen, zonder goeroe?*

(na een stilte)

Het is mogelijk. Maar, weet je, ik kan alleen mijn eigen ervaring geven --- ik kan alleen zeggen dat het mogelijk is. Maar onder welke omstandigheden, weet ik niet.

(Satprem tegen M.:) In een boek kun je niet openlijk over een goeroe spreken en de lezers vertellen: "Je moet die en die persoon volgen." Je kunt ze alleen iets laten voelen en ze ernaartoe bewegen, maar je kunt ze niet heel goed vertellen: "Weet je, je moet die en die persoon volgen."

Ja, natuurlijk!

Dat kan niet, zie je.

(M.:) Nou, ik noem dit omdat ik, toen ik het boek las, het gevoel had: "Als iemand dit pad gaat volgen zonder een goeroe, kan hij in de problemen komen...." Maar het is een boek dat je inspireert om het pad te volgen.

(stilte)

Ik weet het niet, ik kan het niet zeggen omdat ik alleen vanuit persoonlijke ervaring kan spreken --- dat heeft geen waarde.

(M.:) Maar het leek mij dat het uw ervaring was, vooral tegen het einde van het boek.

(Lachend) Dus ik ben verantwoordelijk!

(Satprem:) Nou, iemand moet er verantwoordelijk voor zijn!

(Moeder lacht)

(M.:) De hoofdstukken na "The Sociology of the Superman": "Afterwards" en "The Conquest of Death," etc., riepen bij mij levendig op wat u zegt in "Notes on the Way."

(Moeder lacht) Ja, dat is de yoga van het lichaam.

(M.:) Maar u alleen doet dat, dus...

Denk jij dat? *(gelach)*

(Satprem:) Ik denk het wel, ja! (gelach)

Ik moet zeggen dat als het zo tot je komt, als een noodzaak, dat prima is, maar je moet het niet proberen te doen.... Het is niet erg prettig!

(Zich tot M. wendend:) Dus, als je me wilt zien, zeg het dan.

(M. lachend:) Dat is erg moeilijk!

Ik zie gemiddeld honderd mensen per dag --- gemiddeld.

(M.:) Ja, daarom wordt het moeilijk om het u te vragen, Moeder.

Maar dat maakt niet uit --- slechts één.

(M.:) Zo worden het er honderd! (algemeen gelach)

Natuurlijk.... Nou, het maakt niet uit, ik ben blij je te zien.

*(M. gaat naar buiten,
Moeder zit lang verzonken)*

Dus hoe gaat het met je, mon petit!... Beter?⁶⁰

Ik hoop het, met uw genade.

(stilte)

Er is een heel deel van mij dat moet verdwijnen.

Ja, maar ik dacht dat het weg was.... Het is nogal merkwaardig. Voor mij is het helemaal niet jij.

Ja.

Ik dacht dat het weg was. Ik heb de indruk dat iemand is weggestuurd en terug is gekomen. Maar het maakt niet uit.... Je moet gewoon... weet je, op deze manier *(Moeder balt haar vuisten)*, weigeren te bewegen. Dat is alles.

Het is niet jij.

---

⁶⁰ Satprem had Moeder laten weten dat hij het gevoel had dat hij in het zwartste gat van zijn leven zat en dat alles was zoals het was voorheen, alsof de zeventien jaar in de Ashram nooit hadden bestaan.

(lange stilte)

Ik zou dat liever niet zeggen.... Weet je, ik zou twee dingen kunnen zeggen. Eén is dat je echt iets te doen hebt, en dat het zich aan het kristalliseren is --- je moet niet luisteren naar de onzin van mensen die er niets van begrijpen. En de andere is dat er een heel deel van je natuur is dat niet je lichtgevende natuur was (atavisme, opvoeding, veel dingen), dat zo ver uit de weg is, zo overwonnen is dat ik dacht dat het helemaal verdwenen was. Ik was verrast toen me werd verteld dat het je weer dwarszat. Dat is... dat is niet Satprem.

Ja, ik weet het.

Dus klamp je vast aan Satprem.

Nee, ik klamp me liever vast aan u!

Klamp je vast zoveel als je kunt --- zoveel als je kunt.

Je voelt dat alleen de Genade zoiets kan doen.

Mon petit....

(Moeder pakt Satprem's handen vast
lange stilte)

Er is iets dat ik heel diep voel.... (stilte) Woorden... woorden (Moeder schudt haar hoofd).... Maar om het zo eenvoudig mogelijk te zeggen, zou ik kunnen zeggen: "De Heer houdt van Satprem." En dat is iets diepzinnigs, diepzinnigs, diepzinnigs.... De Heer houdt van Satprem. Dat is alles.

(Satprem legt zijn voorhoofd op de knieën van Moeder)

Mei 27, 1971

(Uittreksel uit Satprem's notitieboekje)

Pranab-desh.⁶¹

---

⁶¹ Wat bracht Satprem ertoe om deze laconieke notitie in zijn notitieboekje te zetten, wat was de aanleiding, de reden? Het is als een waarschuwing, die we maar zo laten. Pranab is de naam van Moeders "bewaker." Desh = gebied of land.

Mei 29, 1971

*(Moeder ontvangt Satprem bijna twee uur te laat. Moeder verontschuldigt zich! Het gesprek begint met de Russische vertaling van "Supermanhood."
De vertaler vraagt om 2.000 francs.)*

Ik weet niet of ik het recht heb om het geld uit te geven! Er zijn alleen maar regels, regels....

(stilte)

Nog iets anders?

Nee, Moeder.... En wat heb je te zeggen?

Oh, leugens, leugens, leugens --- iedereen liegt, oh!... Het is vreselijk.

En toen heeft de overheid ALLES belast. De prijs van het minste is verdubbeld.... Mensen geven me geen geld meer, of ze geven veel minder, zeggend: onze uitgaven zijn gestegen. En mijn uitgaven zijn meer dan verdubbeld. Zo zie je maar.

En leugens overal, overal, overal... het is vreselijk.

Mei 30, 1971

(Sujata's bezoek aan moeder)

De leugen is acut en verschrikkelijk geworden. Het moet weg, dus het blijft hangen. Sinds gisteren is het zo verschrikkelijk geworden dat niemand meer te vertrouwen is.

Juni

Juni 2, 1971

(Over Satprem's moeilijkheden)

Ik had zelf gevoeld dat er iets in je was, een deel van het bewustzijn --- een heel extern en oppervlakkig deel --- dat trok.

Ja, dat klopt.

En ik vroeg me af hoe dat kwam?...

Toen het kwam, zei ik verder: dingen worden geleid, dus dit heeft een reden en ik heb iets te leren. Maar ik zie dat dit ding echt niet te transformeren is.

Het moet worden afgewezen uit de natuur. Zie je, het is iets dat van leven tot leven moet worden getransformeerd --- het moet worden geëlimineerd uit je persoonlijkheid.

*(Satprem legt zijn hoofd op Moeders knieën,
Moeder buigt zich om hem te kussen)*

Ik heb veel geleden.... Moge ik in staat zijn om u te dienen, Moeder.

Het is een deel van het verleden dat moet verdwijnen, en het klampt zich wanhopig vast --- in een andere vorm in elke persoon.

*(Moeder gaat in zich naar binnen, hijgend naar adem,
ze probeert half in trance te spreken zonder succes)*

...Om alleen te willen wat God wil.

*(Dan sluit Moeder haar ogen en glimlacht,
handpalmen open, en gaat naar binnen)*

Om zich zo vast te klampen aan het Goddelijke (*gebalde vuisten*). Om zich vast te klampen... (*Moeder heeft tranen in haar ogen, ze hijgt*)... zodat het Goddelijke ons alleen draagt. Dat is alles.

*(Moeder probeert te spreken
half in trance)*

...Allemaal, we moeten allemaal aspiratie zijn, intens, intens en constant....

Juni 3, 1971

(Aan Sujata)

Vertel Satprem dat hij, wat de omstandigheden ook zijn, heel, heel diep in zijn hart moet afdalen: "Heer, wat U wilt, Heer, wat U wilt." Geen vragen, geen waarom-vragen – dit (*voorhoofd*) stil, en hier (*hart*) standvastig blijvend zoals dit (*gebaar van gebalde vuisten*) met een intens gebed: Heer, wat U wilt, wat U wilt....

Juni 5, 1971

Alle omstandigheden hebben het lichaam woedend geleerd om... de hele tijd, de hele tijd te roepen – om het Goddelijke te roepen. En dus heeft het nu de gewoonte gekregen om zijn mantra te herhalen, en het herhaalt het ALTIJD. Het is iets vreemds: als het het herhaalt, verloopt alles soepel; als het dat niet doet, kan het niet eens eten doorslikken --- alles lijkt op het punt te staan uit elkaar te vallen; dus herhaalt het zijn mantra, en alles gaat heel goed. Als het aan niets anders denkt dan het Goddelijke, is alles prima. Vanmorgen, toen ik ontbijt, was dat zo. Het was zo gewoon! Als het lichaam aan eten denkt, gaat alles mis; als het zijn mantra herhaalt, kan het het eten opnemen, het merkt het niet eens op, alles wordt zo gemakkelijk. Erg interessant... Hetzelfde geldt voor mensen: als ze hier zijn, als ik aan ze denk, als ik denk dat er moeilijkheden zijn, dan... (*knarsend gebaar*), maar als ik zo ben (*vreedzaam gebaar, onveranderlijk in de Heer*), gaat alles goed, heel natuurlijk.

Het is een les, maar een meedogenloze.

(stilte)

En het heeft wat oude restanten van atavisme. Er is (*Moeder lacht*) een soort angst – een volkomen kinderlijke angst: "Als ik aan het Goddelijke denk, zullen er moeilijkheden zijn die overwonnen moeten worden"; zo is het in de cellen (niet overal, er is er heel weinig van, zoals wat oude restanten van iets dat overkomt uit vorige levens), dus dan lach ik. Het lichaam vraagt maar één ding, om te versmelten met het Goddelijke, om niets anders te zijn dan Dat, om op te houden afzonderlijk te bestaan ---

dan is alles goed. Het is erg interessant. Het is echt de sadhana van het lichaam, en op een heel dwingende manier --- absoluut dwingend. En als het Dat verlaat, voelt het dat het de volgende minuut uiteen zal vallen --- dat het het enige is dat het bij elkaar houdt; zonder Dat bestaat het niet meer.

Dat werd vandaag heel concreet.

(*stilte*)

De mensheid heeft een angst (het moet ooit nodig zijn geweest, duizenden jaren geleden, ik weet het niet), een angst voor het Goddelijke. Het menselijke dier. Voor hem is het gelijk aan verdwijnen. En in feite is het het verdwijnen van het ego. En het verdwijnen van dat [fysieke] ego... al heel lang heeft men de indruk dat als het ego verdwijnt, het wezen verdwijnt, de vorm verdwijnt – maar dat is niet waar! Het is niet waar. In ieder geval is het [Moeders lichaam] klaar om te leven zonder ego.... Het probleem is dat de gewone wetten van het leven niet langer gelden. Wat betekent dat alle oude gewoontes, plus het nieuwe dat geleerd moet worden.

Het is alsof de cellen --- niet de cellen van het lichaam: de organisatie die de vorm vormt (die alles bij elkaar houdt en een vorm vormt, een vorm die we menselijk noemen), het is alsof dat moest leren, het kan doorgaan leven zonder het gevoel van afzonderlijke individualiteit. Nieuwsgierig. Zonder het gevoel van ego. Terwijl het gedurende duizenden jaren gewend is geweest om alleen vanwege het ego afzonderlijk te bestaan --- zonder ego gaat het door... volgens een andere wet die het lichaam nog niet kent, en die... het onbegrijpelijk vindt. Het heeft niets te maken met een wil, het is niet... ik weet het niet... iets... een manier van zijn. Maar dan, miljarden manieren van zijn.

Het moet leren om een bepaalde manier van zijn te zijn.

Juni 9, 1971

(Eerst informeert Moeder Satprem dat het artikel over "Sri Aurobindo en Bangladesh" is vertaald in het Hindi en naar Delhi is gestuurd.)

Er is een aanval van vijandige krachten. Een woeste aanval. Maar de Reactie begint te komen --- slechts een heel klein begin. In elk persoon was er een storm, en die is nog niet helemaal voorbij. Alles waarvan je dacht dat het overwonnen en weggeduwd was, komt terug – in de meest

onverwachte personen --- in elke gedaante, maar vooral in het karakter, oh!... twijfels, opstanden, alles....

(stilte)

Er werd mij gevraagd om een boodschap voor heel India [in verband met de crisis in Bangladesh]. Ik gaf er een.

(Moeder overhandigt de tekst)

*Allerhoogste Heer, Eeuwige Waarheid
Laten we U alleen gehoorzamen
en leven volgens
de Waarheid.*

Er is een vreselijke aanval van Valsheid. Het was alsof iedereen loog, zelfs de meest onverwachte personen --- overal, maar dan ook overal. En voor mij was het levendig (*Moeder maakt een gebaar alsof ze het ziet*), oh, vreselijk! Je kunt je niet voorstellen... Dit, een beetje naar rechts verdraaid; dat, een beetje naar links verdraaid, gewoon een beetje verdraaid --- niets, geen enkel ding was recht. Toen vroeg het lichaam: "En waar is je eigen valsheid?" Het keek naar zichzelf. En het was dat oude verhaal: "Je mag de Heer alleen aanroepen als het belangrijk is!... (*Lachend*) Je kunt niet verwachten dat je altijd bij Hem bent!" Dus kreeg het een flinke tik.

Het was niet agressief, het had de schijn van nederigheid – het kreeg een flinke tik.

Er was een afranseling van onaangename dingen --- meer dan onaangenaam: echt, maar echt gemeen en vervelend en destructief. Een afranseling, totdat het lichaam het begreep. Toen kwam dit gevoel in het hele lichaam, in alle cellen, overal, de hele tijd (het werd zo erg dat ik nauwelijks eten kon doorslikken), totdat alles, alles --- alles het begreep: "Ik besta alleen door het Goddelijke, ik kan alleen door het Goddelijke blijven leven... en ik kan alleen mezelf zijn door het Goddelijke te zijn." Daarna ging het beter. Nu heeft het lichaam het begrepen.

(lange stilte)

Heb je niets te vragen, niets te zeggen?

Ik voel dat er een slecht lot boven me hangt.

Nee, dat is niet waar! Het is onderdeel van de Valsheid, dat is de Valsheid --- het is onderdeel van de Valsheid. Ik had dat gezien, ik heb het gezien; ik heb geprobeerd het te verwijderen, het is me niet gelukt.... Er is geen slecht lot, dat is humbug! Een regelrechte leugen. Het is niet waar --- het is helemaal niet waar, helemaal niet, helemaal niet.

Hier, dat is gewoon een perfect voorbeeld voor je: het is precies zo --- het is overal (*Moeder maakt een gebaar met klauwen*). Ik kan bijna zien hoe gemene kleine duiveltjes met klauwen proberen zich aan iedereen vast te klampen.

Dat is niet waar. Het is niet waar, integendeel! Integendeel, de koers die ik [voor jou] onlangs zag, is een steeds gunstigere invloed op mensen via je schrijven, en iets --- ik heb je erover verteld --- dat zich verspreidt en overal actie gaat ondernemen. Maar natuurlijk houdt de duivel daar niet van, dus probeert hij... (*gebaar van klauwen*). Ah, je zou hem recht aan moeten kijken en lachen --- steek je tong naar hem uit als een stoute jongen.

(lange stilte)

Nou, in ieder geval wordt er een aangevallen.

Oh, maar ik zeg je, het is een enorme aanval – maar dat maakt niet uit. We moeten erbovenuit stijgen, en dan... (*gebaar van bovenaf kijken*).

Wat ik zei is de Waarheid, en de ENIGE remedie:

om alleen te bestaan	voor het Goddelijke
om alleen te bestaan	door het Goddelijke
om alleen te bestaan	om het Goddelijke te dienen
om alleen te bestaan...	door goddelijk te worden.

Daar.

Er is geen "jij", er is geen "we moeten geduld hebben", er is geen "het komt op zijn eigen tijd", er is geen... van al die zeer redelijke dingen, ze bestaan niet meer - het is Dat (*Moeder laat haar vuist scherp zakken*), als een zwaard. Het is Dat. En het is Dat ONDANKS ALLES: het Goddelijke. Het Goddelijke alleen. Al die mengelmoes van kwade wil en opstand en... al dat (*Moeder steekt een onveranderlijke vinger op*) moet worden weggevaagd.

En dat wat zegt dat we zullen vergaan of vernietigd zullen worden door Dat is het ego - het is Meneer Ego die probeert zichzelf voor te doen als het ware wezen.

Maar het lichaam heeft geleerd dat het zelfs zonder ego is wat het is, omdat het is dat door de Goddelijke Wil en helemaal niet door het ego --- we bestaan door de Goddelijke Wil en niet door het ego. Het ego was een middel --- een eeuwenoud middel. Eeuwenoud. Nu is het waardeloos, zijn tijd is voorbij. Het had zijn tijd, het had zijn nut --- het is voorbij, het is voorbij, het is allang voorbij. Nu... (*Moeder laat haar vuist scherp zakken*): bewustzijn is het Goddelijke; kracht is het Goddelijke; actie is het Goddelijke; individualiteit is het Goddelijke.

En het lichaam heeft begrepen, heel goed gevoeld; het heeft gerealiseerd en begrepen, zoals ze in het Engels zeggen, dat het gevoel een afzonderlijke persoonlijkheid te zijn VOLLEDIG nutteloos is, volkomen nutteloos, het is helemaal niet onmisbaar voor zijn bestaan, het is volkomen nutteloos. Het bestaat door een andere kracht en een andere wil, die niet individueel is, niet persoonlijk: de Goddelijke Wil. En het zal worden wat het hoort te zijn op de dag dat het voelt dat er geen verschil is tussen zichzelf en het Goddelijke. Dat is alles.

Heel de rest is valsheid --- vals, vals, vals, en een valsheid die moet verdwijnen. Er is maar ÉÉN realiteit, er is maar ÉÉN leven, er is maar ÉÉN bewustzijn (*Moeder laat haar vuist scherp zakken*): het Goddelijke.

(Moeder kijkt Satprem met grote intensiteit aan, Satprem legt zijn voorhoofd op Moeder's knieën)

Juni 12, 1971

(Eerst geeft Moeder Satprem een paar exemplaren van de Zweedse vertaling van de inleiding tot "Supermanhood," daarna leest Satprem verschillende fragmenten uit Sri Aurobindo voor het volgende Bulletin.)

"Elke sadhak heeft van nature bepaalde eigenschappen die een groot obstakel vormen op de weg van de sadhana; deze blijven hardnekkig en kunnen alleen overwonnen worden na een zeer lange tijd door een handeling van het Goddelijke van binnenuit. Jouw fout is om deze gebreken niet te hebben, anderen hebben gebreken van woede, jaloezie, afgunst, enz. heel sterk en hebben ze niet alleen van binnen, maar tonen ze ook heel openlijk --- maar accepteren het als een reden voor wanhoop en de wens om hier weg te gaan. Er is absoluut geen zin in weggaan, want er zou niets mee gewonnen worden. Men ontsnapt niet aan wat in zichzelf is door van plaats te veranderen; het volgt en reproduceert zichzelf onder andere omstandigheden en in andere omgevingen. Weggaan en sterven lost ook niets op; want iemands wezen en natuur eindigen niet met de dood, ze gaan door. De enige manier om er vanaf te komen is hier. Hier, als je blijft, zal er zeker een tijd komen dat deze dingen uit je zullen verdwijnen. Het lijden dat het veroorzaakt kan niet ophouden door eruit te gaan --- het kan alleen ophouden door de *innerlijke* oorzaak te verwijderen of anders door je terug te trekken van hen en je ware zelf te realiseren dat, zelfs als

ze opkomen, er niet door zou worden verstoord en zou weigeren ze als deel van zichzelf te beschouwen --- ook deze bevrijding kan hier alleen komen door sadhana.”

24 mei 1937
Sri Aurobindo

Dat is geweldig! Er zijn zoveel mensen tegen wie dat gezegd zou kunnen worden.

* * *

“Dit soort toestand die zich tussen twee dingen bevindt waarvan er één wordt achtergelaten maar niet loslaat en de ander bijna of bijna te grijpen is maar niet in werking kan worden gesteld, komt altijd voor in een bepaald stadium in de overgang tussen het gewone bewustzijn en het Yogische bewustzijn. Het is duidelijk erg lastig. Je moet zoveel mogelijk een standvastige geest houden. Er zijn twee manieren om ermee om te gaan. De ene is om stil te zitten met een stille wil om snel tot de waarheid te komen en de Kracht de moeilijkheid te laten oplossen. De andere is inspanning, maar ook deze inspanning moet een *stille* inspanning zijn, --- als het een worstelende of overenthousiaste inspanning is, kan het de strijd en rusteloosheid in de geest of het lichaam vergroten. De beste manier is om stil te blijven, te observeren, de wil te hebben om te veranderen in het vertrouwen op de werking van de Kracht, maar ook om een stille inspanning te gebruiken wanneer dat mogelijk is. Als je dat doet, zul je na een tijdje merken dat een stille actie gewoonte wordt die, wanneer de externe kracht komt om het denkvermogen eruit te trekken, deze automatisch afstoot en de rust van het bewustzijn behoudt.”

19 januari 1937
Sri Aurobindo

Dat is uitstekend!

* * *

“Er zit een zekere waarheid in wat je zegt over de lege beker --- een zekere leegmaken van het bewustzijn van oude dingen is noodzakelijk voordat er iets positiefs zich kan vestigen. Het is wat er gebeurt in je fysieke bewustzijn, de oude bewegingen worden leeggemaakt en je valt stil, maar ze dringen zich weer op en de beker moet herhaaldelijk worden leeggemaakt. Als er een vaste en aanhoudende afwijzing is, dan zal deze herhaalde terugkeer van de oude bewegingen niet langer zo aanhoudend zijn; de periodes van stilte kunnen worden gevestigd en permanent zijn.

Het is echter geen feit dat de hele natuur van de oude dingen moet worden leeggemaakt voordat er het Licht en de Genade

kunnen zijn. Het wordt gewoonlijk in verschillende delen van de natuur op verschillende tijden gedaan. Je had je vroegere ervaringen omdat de geest en het hogere vitale voldoende leeggemaakt en stil waren om enkele ervaringen van een nieuw bewustzijn te ontvangen. Nu is het de fysieke geest, fysieke vitaliteit en het lichaam die geleeft moeten worden --- deze duren altijd langer dan de anderen omdat het fysieke meer vol zit met oude gewoontes, langzamer is om iets nieuws te ontvangen of te veranderen. Maar door de onthechting en constante afwijzing en het vertrouwen op de kracht van de Moeder, kan deze koppigheid overwonnen worden en kan de beker geleeft worden om gevuld te worden met het Goddelijke Licht.”

15 januari 1937
Sri Aurobindo

* * *

“Wat betreft sadhana, het is niet dat je geen capaciteit hebt, maar wat er met velen is gebeurd, is jou overkomen --- het fysieke bewustzijn is opgestaan en heeft het psychische verhuld dat op het punt stond naar voren te komen. Het is opgestaan met de nadruk op de waarde van zijn eigen kleine onwetende ideeën en gevoelens en weigert ze los te laten. Wanneer het psychische naar voren komt, vervangen alle grotere en meer verlichte bewegingen hen. Maar meestal voordat dat gebeurt, komen deze dingen naar boven en controleren ze het bewustzijn een tijdje. Deze toestand hoeft geen permanente toestand te zijn en als men ze helder ziet en ze bewust verwerpt, kan het snel overwonnen worden --- maar zelfs als het een lange periode duurt, kan het uiteindelijk overwonnen worden en dat gebeurt nu bij velen. Natuurlijk overtuigt het fysieke bewustzijn de geest ervan dat het eeuwigdurend is en niet overwonnen kan worden; maar dat is niet waar.”

21 mei 1937
Sri Aurobindo

Dat is goed! Het lijkt precies het juiste moment om het te zeggen.

Juni 16, 1971

(Satprem suggereert verschillende fragmenten uit de Agenda voor “Notes on the Way”, waarvan de eerste die van 22 mei is over de tussenkomst

van de Allerhoogste Wijsheid: “De mogelijkheid van een adembenemend succes – niet in de hemel: hier.”)

Dat is best goed. Het brengt de sfeer terug... Is het te vroeg om het te zeggen? Ik weet het niet.

Ja, misschien had ik ook een beetje hetzelfde gevoel.

Ja, het is te vroeg. We moeten wachten.

Het is voor het Bulletin van augustus.

Ja, maar augustus is heel binnenkort.... Ik weet het niet. We zullen volgende maand zien of we het versturen of niet, of het houden. In ieder geval zullen we het ooit gebruiken. Het lijkt... Ik lijk te snel te gaan.

Ja, het lijkt ver weg.

Misschien heb ik niet genoeg vertrouwen, dat kan!

Ik herinner me nu (het lezen ervan bracht de sfeer terug), ik herinner me de staat waarin ik was... Ik was voorop.

* * *

(Daarna suggereert Satprem enkele fragmenten uit het gesprek van 9 juni over de “aanval van Onwaarheid” en in het bijzonder de passage over de ontbinding van het ego.)

Het is een vrij actuele waarheid [de aanval].

Oh, dat [de ontbinding van het ego] is perfect; dat zou gepubliceerd moeten worden, het is mijn dagelijkse ervaring, elke minuut, de hele tijd.... Dat zou nu gepubliceerd moeten worden.

Weet je, het is mijn ervaring elke minuut, voor elk afzonderlijk ding, constant: voor rust, voor activiteit, voor eten, voor alles, voor actie met mensen, voor alles, alles; het is een soort... Ik zou bijna kunnen zeggen een bezit van het Goddelijke. En mijn lichaam voelt dat het alleen zo bestaat (*vuisten gebald, vastklampend aan het Goddelijke*): zonder Dat is er niets. Ah, de ervaring is constant en totaal!

(Moeder gaat naar binnen)

Het is interessant: ALLES is nuttig --- alles is nuttig, alles is noodzakelijk, op zijn plaats in tijd en ruimte (het is iets dat noch tijd noch ruimte is: in de Manifestatie, zouden we kunnen zeggen), en het wordt onwaarheid wanneer het probeert te blijven bestaan nadat zijn tijd voorbij is. Dus wat nodig is, is om in staat te zijn om binnen de Beweging te zijn --- de Beweging van eeuwige Ontvouwing --- waar dingen... steeds waarachtiger

worden. Want in de totale en eeuwige Beweging worden alle dingen steeds waarachtiger.

(Moeder gaat terug naar binnen)

Een wonder!...

(Moeder gaat naar binnen)

Juni 23, 1971

(Moeder luistert naar het voorlezen van verschillende brieven van Sri Aurobindo voor het volgende Bulletin en kiest deze :)

"Wat je vitale wezen de hele tijd lijkt te hebben vastgehouden, is de 'koopjes'- of 'rommel'-houding in deze zaken. Men geeft een soort handelswaar die men toewijding of overgave noemt en in ruil daarvoor is de Moeder verplicht om te voorzien in alle eisen en verlangens spiritueel, mentaal, vitaal en fysiek, en als ze tekortschiet in haar taak, heeft ze haar contract verbroken. De Ashram is een soort gemeenschappelijk hotel of rommel, de Moeder is de hotelhouder of rommelmanager. Men geeft wat men kan of kiest te geven, of het kan helemaal niets zijn behalve de voornoemde handelswaar; in ruil daarvoor moeten het gehemelte, de maag en alle fysieke eisen volledig worden bevredigd; zo niet, dan heeft men alle recht om zijn geld te houden en de nalatige hotelhouder of rommelmanager te mishandelen. Deze houding heeft helemaal niets te maken met Sadhana of Yoga en ik verwerp absoluut het recht van iedereen om het als basis voor mijn werk of voor het leven van de Ashram op te leggen.

Er zijn hier slechts twee mogelijke fundamenten voor het materiële leven. Eén is dat men lid is van een Ashram die is gebaseerd op het principe van zelf-gave en overgave. Men behoort tot het Goddelijke en alles wat men heeft, behoort tot het Goddelijke; bij het geven geeft men niet wat men zelf bezit, maar wat al tot het Goddelijke behoort. Er is geen sprake van betaling of teruggave, geen onderhandeling, geen ruimte voor vraag en verlangen. De Moeder is als enige verantwoordelijk en regelt de zaken zo goed als ze kunnen worden geregeld binnen de middelen die tot haar beschikking staan en de capaciteiten van haar instrumenten. Ze is niet verplicht om te handelen volgens de mentale normen of vitale verlangens en claims van de Sadhaks; ze is niet verplicht om een

democratische gelijkheid te gebruiken in haar omgang met hen. Ze is vrij om met ieder om te gaan volgens wat zij ziet als zijn ware behoefte of wat het beste is voor hem in zijn spirituele vooruitgang. Niemand kan haar rechter zijn of haar zijn eigen regel en standaard opleggen; zij alleen kan regels maken en ze kan er ook van afwijken als zij dat passend vindt, maar niemand kan eisen dat ze dat doet. Persoonlijke eisen en verlangens kunnen haar niet worden opgelegd. Als iemand een echte behoefte heeft of een suggestie wil doen die binnen het hem toegewezen gebied valt, kan hij dat doen; maar als zij geen sanctie geeft, moet hij tevreden blijven en de kwestie laten vallen. Dit is de spirituele discipline waarvan degene die de Goddelijke Waarheid vertegenwoordigt of belichaamt het centrum is. Ofwel is zij dat en dit alles is het gewone gezonde verstand van de zaak; of ze is het niet en dan hoeft niemand hier te blijven. Iedereen kan zijn eigen weg gaan en er is geen Ashram en geen Yoga.”

11 april 1930
Sri Aurobindo
De Moeder, XXV.23

Het zal een nogal onflatteus beeld van de Ashram geven.... Maar het is waar, vreselijk waar. Je zou kunnen zeggen dat het gewoon is wat er nu gebeurt! Het had nu geschreven kunnen worden.

Wat vind je ervan [voor publicatie]?

Ik denk er niks van.

Wat voel je?... Maar je gaat me vertellen dat je niks voelt!... Persoonlijk, als dit (*wijzend naar het lichaam*) niet was wat mensen "de Moeder" noemen, als ik het niet was, zou ik ja zeggen. Het is precies wat nodig is.

Dan zou het gepubliceerd moeten worden.

Ik wil niet overkomen alsof ik mezelf verdedig!

Maar dat doe je niet! En wat maakt het uit.

Oké, ik heb het liever zo.

Laten we het gewoon publiceren. De andere citaten⁶² geven een ietwat somber beeld van de Ashram, vooral als ze bij elkaar worden gezet.

Ja, maar één.

---

⁶² Satprem had andere brieven van Sri Aurobindo over de Ashram gelezen, Moeder had de laatste geselecteerd, die zojuist was geciteerd.

Hij vertrok twintig jaar geleden --- hij vertrok in '50, tweeëntwintig, drieëntwintig jaar geleden.

Eenentwintig jaar.

Maar het ging toch door.

(Moeder gaat naar binnen)

Je artikel [over Bangladesh] lijkt veel effect te hebben gehad --- veel.⁶³ Er is een complete ommekeer. Ze verwachten nu oorlog.

Maar weet u dat de Amerikanen wapens naar Pakistan sturen?

Ik heb het gehoord. Ze zeggen dat het niet de Amerikaanse regering is.

Ja, dat is makkelijk gezegd!

Maar de Amerikaanse fabrikanten.

Het is makkelijk, ze kunnen zeggen wat ze willen.

Ze verwachten hier over ongeveer een week oorlog.

Maar de Indiërs zullen niet bewegen tenzij ze op hun hoofd worden geslagen!

Maar het is de Indiase regering die het zei --- ze bereiden zich erop voor. Ze waren er [in maart] niet klaar voor.

Wat vreemd. Ze waren een maand geleden nog niet klaar, en nu zijn ze er plotseling klaar voor!

(Moeder knikt) Ik heb nieuws ontvangen van mensen die de troepen hebben georganiseerd, en ze zijn klaar om morgen Pakistan binnen te gaan, als ze dat wordt opgedragen.

Als ze dat wordt opgedragen.

Als ze dat wordt opgedragen.

Ja.

In feite is een minister⁶⁴ naar verschillende landen gegaan om hen te vertellen dat ze van plan waren oorlog te voeren.

---

⁶³ Er waren tien- of twintigduizend (?) exemplaren gedrukt; het artikel werd in alle Indiase talen vertaald en in het bijzonder naar alle leden van het Indiase parlement gestuurd.

⁶⁴ Swaran Singh, minister van buitenlandse zaken, die net Washington, Londen, Moskou, Parijs, enz. heeft bezocht.

!!!

En ik geloof dat hij vandaag of morgen terugkomt met de reacties. En dan zien we wel. Het is een kwestie van dagen. Ik heb het laatste nieuws van de overheid --- het is de overheid die mij het nieuws stuurde.⁶⁵

Ik ben sceptisch.

Wat ze zeggen is altijd slechter --- slechter of beter --- dan wat er werkelijk is. Dat is het laatste wat ik heb gehoord.

In ieder geval hebben ze mij officieel geïnformeerd.

We zullen zien.

We zullen zien.

Zie je, er zijn ook de vluchtelingen⁶⁶ --- de vluchtelingen kosten meer dan de oorlog.

Maar natuurlijk!

Dus ze zijn wakker geworden, ze hebben het eindelijk begrepen.

Ze hebben het eindelijk begrepen! Wat dom!

En dus willen ze al die mensen met troepen terug naar huis sturen om ze te beschermen.

!!!

We zullen zien.

(stilte)

Heb je niets?

Ik heb wat nieuws van P.L. U weet dat hij het boek "On the Way to Supermanhood" tegelijk met "The Sannyasin" had ingediend bij Flammarion, een uitgever in Parijs. En ze weigerden ze.

Oh, ze weigerden ze!

Wil je dat ik je voorlees wat ze zeiden?

---

⁶⁵ India zal pas in december in actie komen.

⁶⁶ Inmiddels zo'n acht miljoen, uit Bangladesh.

Ja.

Parijs, 14 juni 1971

“Bedankt voor het indienen van de twee manuscripten van Sri Satprem, ‘By the Body of the Earth’ [The Sannyasin] en ‘On the Way to Supermanhood.’

Helaas vonden onze lezers in beide gevallen dat Sri Satprem er niet in was geslaagd de fundamenteën van zijn overtuigingen te leggen, die uiteindelijk nogal vaag waren, of in ieder geval niet gemakkelijk over te brengen. Wat de stijl betreft, die brengt maar heel zelden leven in die onuitsprekelijke en vaak verdachte dingen. Het zijn vooral de lacunes die ons ervan overtuigden dat we publicatie niet kunnen overwegen.”

Getekend: O.L.

Wat bedoelen ze?

Nou, het betekent ten eerste dat ik er niet in geslaagd ben een solide basis te geven voor mijn overtuigingen, die nogal vaag zijn....

Nou, natuurlijk!

En wat de stijl betreft, het brengt slechts heel zelden die zogenaamde onuitsprekelijke dingen tot leven, die verdacht zijn. Dat is wat het betekent.

Wat betekent het?

Het betekent dat die zogenaamde onuitsprekelijke dingen verdacht zijn, ze klinken niet waar --- ze klinken als bedrog of vervormingen of verbeeldingen of ik weet niet wat.

(stilte)

En wat met die 3.000 exemplaren [van *Supermanhood*], wat gaan we ermee doen?

Ik heb geen idee.

Gaan we ze daar sowieso naartoe sturen?

Maar hen sturen naar wie, waarheen?

Naar de distributeur die A. zag.

Maar hij neemt er maar 200!

(Moeder lacht)

Hij neemt er 200 en het zal hem twee of drie jaar kosten om alleen die te verkopen.

Bah!

Als het niet door een uitgever wordt behandeld, is er geen publiciteit, en als er geen publiciteit is, is er geen verkoop. Zo simpel is het.

(Moeder gaat lang naar binnen)

Er moet een man zijn. Ik heb het gevoel dat er zeker een uitgever is die het graag zou willen overnemen. Maar ik weet het niet meer....

Is dit niet een teken dat mijn werk voorbij is?

Waar heb je het over!

(Moeder gaat naar binnen)

Nee, ik zie een groot succes voor het boek, ik zie het, het is concreet.... Er is een uitgever die het graag wil overnemen, maar ik ken de namen niet.

(stilte)

Het is me duidelijk, alleen ligt het in de toekomst.

(stilte)

Is er een manier om de namen van alle uitgevers in Frankrijk te krijgen?

Ja, er is een manier. Wil je dat ik een lijst voor je maak?

Ja, maak een lijst voor me. Ik zal kijken of het Licht op een van hen schijnt.

Ik zie... Ik zie... Ze gaven het aan een oude man om te lezen, zie je --- ik bedoel niet oud in leeftijd, ik bedoel oud in intelligentie.

Maar ze zijn allemaal zo!⁶⁷

Nee, niet iedereen is zo. Maar sommigen geven er gewoon geen moer om --- hij is er een van.

(stilte)

Misschien iemand die niet veel geld heeft en maar al te blij zou zijn met onze gedrukte boeken --- hij zou alleen zijn eigen jas aan hoeven te trekken.

---

⁶⁷ "The Sannyasin" werd ingediend bij vijf uitgevers. Het had Robert Laffont nog niet gevonden

Ik voel het heel sterk, weet je.

Dan zal ik je een lijst geven.

Nee, het is helemaal niet geblokkeerd; integendeel, het gaat heel ver vooruit – het is helemaal niet geblokkeerd, het gaat heel ver, een kwestie van ongeveer tien jaar. Over tien jaar zal het sterk zijn. Ik zie het.

Juni 26, 1971

Het lijkt erop dat oorlog onvermijdelijk is.

Onvermijdelijk?

Ze verwachten dat het elk moment kan uitbreken... Amerika heeft scheepsladingen vol wapens naar Pakistan gestuurd; dus voordat ze de oorlog verklaren, wil de Indiase regering Amerika vragen om hun leveringen aan Pakistan te stoppen en de schepen op volle zee terug te roepen.⁶⁸

Ze wachten daarop en als dat geregeld is, verklaren ze de oorlog. Ik word bijna direct geïnformeerd.

Maar jijzelf, wat zie jij?

(Moeder gaat naar binnen)

Het is heel gemengd. Ik bedoel dat de krachten aan de ene kant en de oppositie aan de andere kant niet eenduidig zijn --- het is niet zo. Pakistan leeft volledig in onwaarheid, maar zelfs daar.... Het is gemengd, heel gemengd.

India ook.

De Kracht werkt duidelijk in het voordeel van India, dat zie ik, maar.... Wat bedoelde je?

Ik bedoelde dat India ook net zozeer in valsheid leeft als Pakistan.

---

⁶⁸ Amerika weigerde natuurlijk --- en stuurde een paar dagen later nog drie of vier scheepsladingen wapens.

Maar natuurlijk! Dat is nou net het probleem. Niet zozeer.

Niet zozeer, nee.

Niet zo veel.

Indira heeft net... (dit geeft je een idee), Indira heeft me via J., de gouverneur, een bericht gestuurd om me te vertellen dat als ik haar iets te vertellen heb, ik dat via de gouverneur kan doen, in een dubbele envelop, omdat sommige mensen [van de Ashram] haar leugens vertellen in mijn naam, dus... ze begint op haar hoede te zijn.

(stilte)

Het is een puinhoop, weet je.

(stilte)

Ze zijn vreselijk bang voor hongersnood.

En we kunnen die invasie nauwelijks in bedwang houden.⁶⁹ We moeten heel, heel, heel voorzichtig zijn.

(Moeder gaat naar binnen)

Je hebt niets te vragen?

Ik heb het gevoel dat ik midden in een complete verwoesting zit.

(Moeder gaat lange tijd naar binnen)

Ik heb niets te zeggen.

*(Moeder gaat weer naar binnen,
dan trekt Satprem zich terug
en Sujata komt naar Moeder toe)*

(Sujata:) Moeder, als je naar binnen kijkt zoals je nu bent, wat zie je dan?

(na een stilte)

Het is extreem gemengd. Juist het gevoel dat er geen *duidelijke* scheidslijn is tussen waarheid aan de ene kant en onwaarheid aan de andere kant, dat het allemaal een mengelmoes is.

Ik heb het gevoel dat dingen zo worden gehouden (*gebaar van immobiliseren onder druk*): het is gewenst dat Sri Aurobindo's honderdste verjaardag plaatsvindt --- als er een oorlog zou zijn, zou het moeilijk zijn. In

---

⁶⁹ De invasie van vluchtelingen uit Bangladesh, met een cholera-epidemie.

Delhi, dachten ze dat de oorlog binnen een week zou uitbreken - dat hadden ze gezegd, gisteren vertelden ze me opnieuw dat het op handen is. En tegelijkertijd is er iets dat op deze manier gaat (*hetzelfde gebaar van immobiliserende druk*) om dingen in deze onzekere staat te houden, zodat Sri Aurobindo's honderdste verjaardag zijn volledige ontwikkeling kan hebben --- dus ik zie die mix van dingen. Het gevoel is dat de honderdste verjaardag de belangrijkste gebeurtenis is, terwijl tegelijkertijd het uiterlijke bewustzijn zegt dat als er oorlog is, het het einde van de honderdste verjaardag zal zijn. Daar heb je het, zo is het. Dus ik zie niets precies omdat dingen zo zijn, allemaal met elkaar verweven.... Als ik iets duidelijk zie, zal ik dat natuurlijk zeggen, maar nu niet meer. Het is door elkaar, helemaal door elkaar --- volledig door elkaar. En er is een aandrang op ons, een druk op ons om ons primair bezorgd te maken over de honderdste verjaardag, dat dat onze primaire preoccupatie is; om niet te veel rekening te houden met de huidige gebeurtenissen, weet je. Dat is wat ik zie --- niet zo interessant! (*Moeder lacht*)

(Sujata:) Maar moeder, zou het probleem van India en Pakistan eigenlijk niet opgelost moeten worden voor de Eeuwige Verjaardag?

Dat hoopte ik.

(Sujata:) Ja, moeder.

Maar er valt niets op. Het zou geweldig zijn, maar....

Hoewel ik, om eerlijk te zijn, steeds meer in beslag word genomen door het zijn van een volkomen heldere zender dan door het weten --- het kan me niet schelen om te weten: gewoon zo helder mogelijk zijn zodat, tenminste op één plaats, Die zich kan manifesteren zonder al te veel tegenstand. Dat is alles.

We moeten geduldig zijn.

Niet te gretig zijn om te weten. Men moet meer gretig zijn om een onbelemmerde bemiddelaar te zijn dan om te weten --- begrijp je? Het is belangrijker om de atmosfeer zo helder en transparant mogelijk te houden, belangrijker dan om van tevoren te weten wat er gaat gebeuren. Dat is mijn standpunt.

Juni 30, 1971

Er is een vreselijke verwarring, iedereen maakt ruzie.... Vroeger konden Indira en N.S. het tenminste met elkaar vinden, maar nu... Indira heeft via de gouverneur laten weten dat als ik haar iets te vertellen had, ik dat via hem moest doen --- ik heb niets te zeggen.

We ontvangen brieven van overal met de "ware kennis" van wat er volgens Sri Aurobindo gedaan moet worden, en.... Er is zo'n mengelmoes, alles is door elkaar gehusseld, oh!...

Het is Valsheid die een mantel van waarheid opzet om geloofwaardig over te komen.

De twee kunnen het niet meer met elkaar vinden omdat Indira zegt dat ik haar één ding heb verteld, terwijl N.S. zegt: "Nee, dat zei moeder." Daar zitten we.⁷⁰

Nou, je moet precies zeggen wat je hebt gezegd!

Ja, maar ze interpreteren het allebei op hun eigen manier!...

Eenzijds zeggen ze dat de oorlog op handen is; aan de andere kant is oorlog zinloos --- dat alles ondersteund door wat ik verondersteld word te hebben gezegd.

Nou ja, hoe dan ook...

Waarom kon u Indira mijn artikel [over Bangladesh] niet laten lezen?

Maar ik geloof dat iemand haar het heeft laten lezen.

Dat zou me erg verbazen... Laat het via J. [de gouverneur] sturen!

(na een stilte schudt Moeder haar hoofd)

Ze hebben het moment gemist. Ze hebben de kans verspeeld.

Ja, dat denk ik ook.

(lange stilte)

Kun je je voorstellen dat er samen met de vluchtelingen ook Pakistanen India zijn binnengekomen en dat ze bronnen en rivieren hebben vergiftigd. Sommigen van hen zijn op heterdaad betrapt. Het is vreselijk...

Maar ze krijgen precies wat ze verdienen! Ze willen als heilige kleine heiligen zijn, en zich er niet mee bemoeien of iets doen. Dus resulteert

---

⁷⁰ En wat hebben Moeders "afgezanten" precies aan de een en de ander gerapporteerd?

het in miljoenen vluchtelingen, hun bronnen worden vergiftigd en alles wordt erger. Ze schrikken ervan om oorlog te voeren, zie je!

(Moeder gaat lang naar binnen)

Het parlement lijkt voor oorlog te zijn --- het parlement wil oorlog, maar de regering wil dat niet.

Ja.

(Moeder gaat terug naar binnen)

Maar de ziekte infecteert de hele wereld. Er is een Amerikaanse die hierheen is gekomen en ze zou terugkomen; ze werd 's nachts neergestoken op weg naar huis --- in New York. Het lijkt erop dat je 's nachts niet uit kunt gaan in New York, tenzij er drie of vier mensen bij elkaar zijn.... De wereld is gek geworden --- overal.

Juli

Juli 3, 1971

Weet je, het is alsof de twee uitersten --- een wonderbaarlijke staat en een algemene ontbinding --- hier zo waren (*gebaar van onlosmakelijk met elkaar verweven te zijn*). Alles, maar dan ook alles, valt uit elkaar: mensen op wie je rekest geven toe, het lijkt erop dat er een algemene oneerlijkheid is die zich verspreidt, mensen worden de hele tijd ziek.... Wat betreft moeilijkheden, zijn er NOG NOOIT zoveel geweest, nooit, en samengevoegd: grote moeilijkheden met ruïneuze. Maar tegelijkertijd, voor... een flits (het komt een paar minuten, dan gaat het weg), is er een... wonderbaarlijke staat (het lichaam voelt het), onvoorstelbaar, weet je, als het extreme tegenovergestelde. Alsof het de macht wilde overnemen --- maar de ander vecht fel terug. En zo zijn alle omstandigheden zo, alle mensen zijn zo, van de overheid tot aan de mensen hier. En dan die wonderbaarlijke staat: het komt een paar minuten in mijn lichaam, dan gaat het weg.

Het is zo... verschrikkelijk, weet je - gewoon iedereen, alle mensen waar je op rekest, alles, alles, alles valt uit elkaar; zo erg zelfs dat het bewustzijn zich afvraagt: "Maar wat is deze hel, dit is geen leven!" En dan, op een ander moment --- maar slechts een paar minuten --- is er zo'n wonderbaarlijke staat dat het onvoorstelbaar is. Daar ben je. Dat is wat ik leef sinds... dag en nacht zonder ophouden.

Vanmorgen was het een paar minuten absoluut wonderbaarlijk, maar de rest van de tijd is het hels. Daar ben je, zie je, dat is het leven voor jou. Alles, alles, alles lijkt uit elkaar te vallen, de mensen waar je op rekest geven toe, maar tegelijkertijd, plotseling.... Het is voor 90 procent zo, maar de 10 procent is zo wonderbaarlijk dat het onvoorstelbaar is. Zo zijn de dingen.

En alle ideeën van persoonlijke wil of van een bepaalde houding om aan te nemen zijn... Dag en nacht, onophoudelijk, wat de moeilijkheden ook zijn, mijn lichaam zegt gewoon: "Mijn God, laat Uw Wil geschieden." De houding van het lichaam is standvastig: het is helemaal zo (*handen open in offerande*). En het gevoel van zijn eigen machteloosheid... nee: want zoveel als het gevoel van zelf over is (het is niet veel, er is niet veel over), maar het weinige dat over is, is zo machteloos, zo machteloos, zo onwetend... onwetend! Vreselijk onwetend van alles. Het is iets.... Je vraagt je af waarom, wat is de reden hiervoor (*Moeder raakt haar lichaam aan*). En dan... (*gebaar van een wonderbaarlijke flits*). Zo is het.

En de andere kant creëert geen problemen. Het is... alsof je absoluut ziek bent, een totale puinhoop, en plotseling ben je wonderbaarlijk gezond, sterk. En het komt heel natuurlijk, zonder gedoe. Het blijft daar, en dan pffft!

Al ons redeneren, al onze...: in stukken --- niets meer waard.

En alle mensen die nodig zijn om de organisatie te runnen, alle personen waar je op rekt, pff! ze vallen erdoorheen.

Zie je, het is zover gekomen dat eten een probleem wordt, slapen een probleem wordt, spreken een probleem wordt --- alles is een probleem --- maar dan tegelijkertijd... wordt het gedaan, men weet niet hoe: dingen vallen op hun plaats, en men eet, men rust.... Bijvoorbeeld, ik lig, ik voel me zo ongemakkelijk dat ik denk: "Het is onmogelijk, ik kan hier niet blijven," en dan ineens, pff! niets meer: een wonderbaarlijke rust. En er is geen lichaam meer, geen probleem meer, niets. En dan zonder het waarom of het hoe te weten, zijn de moeilijkheden plotseling terug. En zo is het, zo is het hele leven zo.

Dus mensen komen en vertellen me: "Ik heb dit probleem, dat probleem..." "Kijk," vertel ik ze (*geërgerde toon*), "geen wonder dat de hele wereld zo is!" Het kan vergaan voor zover het mij kan schelen... het zou een opluchting zijn. Daar ben je. Maar dan... (*gebaar van een wonderbaarlijke flits*). Drie minuten pracht voor twaalf uur ellende. Dat is de verhouding. En voor een lichaam dat echt, oprecht... alleen aan het Goddelijke denkt, alleen het Goddelijke wil. Maar het is zich volkomen bewust van zijn onvermogen.

Weet je, het is als een live demonstratie van het bestaan van het Goddelijke en wat het Goddelijke bestaan is --- een absoluut bestaan en wat het is --- en dan wat het is geworden.

(*stilte*)

Ik hoor niet, ik zie niet, ik kan niet eten, ik kan niet spreken - dat alles lijkt verslechterd --- ik begrijp het niet, ik herinner me het niet meer; en tegelijkertijd, plotseling, het gevoel van... een soevereine almacht in... iets... een gelukzaligheid die geen equivalent heeft in onze wereld. Zo is het. En dat is gewoon alsof het me vertelt: "Ja, het is waar: dat is HET; dat is wat we willen en dat zal moeten zijn...." Maar wanneer?... Dat is alles.

En dus maakt het je... (iedereen klaagt, iedereen zeurt, iedereen praat over zijn problemen), het maakt je onverschillig en je zegt: "Nou, wat zou je, de wereld is zo!"

De wereld is "zo", maar dat is niet waar! Het is NIET zo - het is zo voor ons bewustzijn.... Vanmorgen vroeg ik me een tijdje af: "Hoe is het in het bewustzijn van wilde dieren?..." En ik zag dat het bewustzijn dat in staat is het geheel te zien, niet bestaat voor dieren, ze hebben het niet --- ze leven van dag tot dag en minuut tot minuut, wat er ook met hen gebeurt. Dat is alles. Ik begrijp dat, ik zag, het is de... (*gebaar naar het voorhoofd dat aangeeft dat de geest alles verpest*).

(*stilte*)

Kortom, het wordt heel, heel kritisch: hoe ver de wereld is van wat het zou moeten zijn. Meestal zeggen mensen dat er een mix is van goede en slechte dingen; maar dat is allemaal kinderachtig --- de goede dingen zijn niet beter dan de slechte. Dat is HET niet. Het Goddelijke is iets anders.

(Moeder gaat naar binnen)

En wat heb *jij* meegebracht?

Niets bijzonders.

Niets?

Ik zou één ding willen weten. Ik zou willen weten of ik nog werk te doen heb.

Oh, *onzin!* Dat is onderdeel van de tegenkrachten. Als het komt, hoef je alleen maar te zeggen: "Nou, prima, ik luister gewoon naar de Valsheid...." Je hebt een heel leven van realisatie voor je!

Ik bedoel iets om te creëren.

Maar natuurlijk – natuurlijk!

(stilte)

Wanneer er een defaitistische suggestie is --- of het nu een sensatie, een gedachte of iets anders is --- kun je er zeker van zijn dat het de duivel is.

Maar het is geen defaitistische sensatie, het is dat in werkelijkheid ALLES AAN HET DECOMPOSEREN is.

Maar, precies! Dat is het. Dat is wat ik een defaitistische sensatie noem.

Het is geen sensatie maar een feit.

Maar dat is natuurlijk wat ik je net heb verteld: alles valt uit elkaar --- alles en iedereen. Het is een feit --- nou ja, dat feit is er om ons te vertellen: "Dit is wat moet ophouden te bestaan." Voor het gewone menselijke bewustzijn is dat de realiteit --- nou ja, het is niet waar, dat is alles. We moeten onszelf gewoon vertellen dat het niet waar is.

Ik bedoel, wat ik heb geschreven is bijvoorbeeld geen levende realiteit meer voor mij.

Ja, precies... Dat komt omdat je naar de andere kant gaat, net als ik. Dat is alles.

Niets heeft enige realiteit.

Niets, dat is waar.

Niets, maar dan ook niets.

Je kunt zeggen "Het Goddelijke" of "Dit" of... - niets heeft enige realiteit voor mij.

Pardon! Ik zeg je (en ik dring erop aan): voor mij is het Goddelijke net zo concreet geworden --- concreter en dwingender --- dan.... Alleen zijn we niet in staat Hem te voelen: de ene minuut, een paar minuten plotseling, en dan, prrrt!

Heb je niet plotseling gevoeld...?

Ik voel de Kracht.

Ja, dat is het.

Het is het enige dat enige realiteit heeft.

Ja.

Want anders lijkt de rest mij een verzinsel van het hogere verstand.

Ja, dat klopt.

Je kunt je naar gelieven voorstellen of denken dat je ondergedompeld bent in een immens bewustzijn, maar dan is er helemaal niets, helemaal niets helemaal niets.

Ja, precies. Het is een andere manier om te zeggen wat ik zeg.

Maar plotseling... plotseling is er de Kracht... een Kracht – we noemen het "kracht" omdat... we niet weten wat het is --- een almachtige Kracht. Maar vluchtig: het komt, het verdwijnt.

Maar mijn lichaam heeft de ervaring, mijn lichaam weet dat het niet weggaat; het weet dat het niet in staat is om het te voelen, maar het weet dat het niet weggaat.

Voor mij is het als het faillissement van de hele leer. De hele leer lijkt een verzinsel van de hogere geest en niets meer – iets dat geen concrete realiteit heeft.

Mon petit....

Ik voel dat ik dit niet meer wil. Het is alsof de geest er NIETS meer van wil.

Het is het Denkvermogen dat we niet meer willen --- het zou gewoon stil moeten blijven en zich er niet mee moeten bemoeien.

Ja, maar tegelijkertijd is het ook een steun --- het WAS tenminste een steun. Ik vertrouwde er vroeger op, het was een soort basis op de achtergrond, een basis van ervaring op de achtergrond. Nou, die basis lijkt weg.

Ja, maar er is nog een andere die... een andere die ik net noemde... en die... mon petit, is buiten alle dromen. Het gewone bewustzijn kan zich niet voorstellen wat het is. Er zijn momenten die zo geweldig zijn... dat de rest nog erger lijkt.

(Moeder gaat naar binnen)

Juli 10, 1971

(Over een paar woorden van Moeder die een leerling uit het hoofd heeft opgeschreven.)

“De harmonieuze momenten in het leven zijn geen beloning die door het Goddelijke wordt gegeven. Als het leven normaal was zoals het zou moeten zijn, zou alles altijd harmonieus zijn....”

Ja, als het harmonieus is, denken we: “Het Goddelijke is blij met mij”! Dat denken mensen, maar dat is niet waar: het is de NORMALE staat.

“...Het is vanwege onze onvolkomenheden dat het dat niet is; als de onvolkomenheden verdwijnen, verdwijnen de moeilijkheden tegelijkertijd.”

* * *

Een beetje later:

De ervaring in het lichaam is erg interessant. Al het zogenaamde morele, intellectuele, psychologische lijden, met andere woorden, het lijden van het bewustzijn dat niet puur materieel is, lijkt kinderachtig voor het lichaam. Gisteren had het... (wat zal ik zeggen? Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen). Het voelt dingen niet in relatie tot zichzelf, het voelt dingen... (stilte) IN anderen, maar met een algemeen bewustzijn, geen persoonlijk

bewustzijn; en het heeft zo'n afschuw van fysiek lijden, dat wil zeggen ziektes, ongelukken, dat het zich afvroeg waarom, waarom de wereld zo bestaat.⁷¹ Toen begreep het waarom sommige mensen geen lichaam meer willen hebben (dat leek altijd al absurd), het begreep waarom. Het was zo'n intense ervaring! Het had een aspiratie, zoiets als een gebed, maar het is geen gebed: "Moge de wereld veranderen! Moge de wereld veranderen. Het MOET veranderen --- of anders verdwijnen." Het idee om te verdwijnen was nog niet eerder gekomen, het leek... het dacht vroeger dat de wereld naar een harmonieuze perfectie bewoog; maar, zie je, het is lang --- de tijdsduur is verschrikkelijk! Er was een aspiratie van ongelooflijke intensiteit voor de transformatie. Alles ziet er zo vreselijk uit omdat... omdat de transformatie moet, MOET plaatsvinden. Dat iemand tevreden kan zijn met een wereld als deze is onmogelijk --- het is onmogelijk voor een fysiek bewustzijn dat zich bewust is van het Goddelijke. Het is onmogelijk, het moet absoluut veranderen. En dat was zo levendig... Ik werd er de hele nacht en de hele dag door gegrepen, zelfs terwijl ik mensen zag, met zo'n intensiteit: het moet veranderen, het moet veranderen....

Het wezen, het innerlijke bewustzijn kan zeggen en zich ervan bewust zijn dat dat lijden onwerkelijk is, maar het fysieke bewustzijn kan dat niet --- het kan niet, het MOET veranderen. Het is geen kwestie van samensmelten met een bewustzijn, dit fysieke bewustzijn laten verdwijnen: het moet veranderen, het moet veranderen.... Ik kan het niet in woorden uitdrukken, ik kan het niet zeggen.

Ja, ja, ik begrijp het.

Het is zo bewust dat in alle werelden, zelfs de vitale wereld, alles afhangt van de houding, en als je in contact bent met het Goddelijke, is alles goed, is er geen probleem, maar dit (*Moeder raakt haar lichaam aan*), dit fysieke lijden --- kanker en al die dingen --- het is zo concreet: Het MOET veranderen, het moet veranderen. Het kan niet worden beschouwd als iets dat je "op een andere manier moet zien." Het moet echt veranderen. Begrijp je wat ik bedoel?

Ja, Moeder.

In alle andere domeinen hangt het af van de houding; hier hangt het niet af van de houding --- je kunt meer lijden, minder lijden, maar.... HET FEIT moet veranderen, zie je. Omdat de wereld, de materiële wereld gezien zoals die is, een ANGSTIG iets is.

Zie je, het is draaglijk vanwege de mentale invloed (vitaal en mentaal), maar die invloed is niet genoeg, het moet worden getransformeerd.

---

⁷¹ Laten we erop wijzen dat Moeder op deze dag indirect contact had (via de familie) met een discipel die aan kanker was getroffen.

Laat ik het heel nuchter zeggen: neem bijvoorbeeld een supramentaal wezen met het supramentaal bewustzijn, als zijn lichaam kanker krijgt, zal het kanker blijven, snap je?... Hij voelt misschien niets, maar alleen als hij zich losmaakt van zijn lichaam; terwijl, om de transformatie echt te laten zijn, het lichaam OOK een harmonie moet bereiken boven --- boven alle ziekten en ongelukken.

Het is het enige deel. De andere delen van het wezen kunnen worden getransformeerd, kunnen hun bewustzijn transformeren terwijl ze blijven wat ze zijn --- maar het fysieke lichaam moet veranderen.

Ik weet niet of het een voorbijgaande ervaring is of een definitieve --- dat weet ik niet. We zullen zien.

En toch zou het met een supramentaal bewustzijn onmogelijk moeten zijn om bijvoorbeeld kanker te krijgen.

Ja, maar dat betekent... het betekent dat de materiële substantie wordt getransformeerd.

Nee, ik bedoelde gewoon het bewustzijn: als iemand het supramentale bewustzijn heeft, dan zou dat bewustzijn het lichaam toch voldoende moeten kunnen beschermen, is het niet?

Ik weet het niet, dat was nou juist het punt.

Dat lijkt me gewoon onmogelijk. Ik kan me niet voorstellen dat iemand het Waarheidsbewustzijn heeft en geplaagd wordt door een Valsheid.

(stilte)

Als er een onwaarheid in het lichaam zit, betekent dat dat er een onwaarheid in het bewustzijn zit.

(stilte)

Ik kan me niet voorstellen dat u bijvoorbeeld kanker krijgt! Dat lijkt me niet mogelijk.

Nou ja, precies.

Het lijkt me onmogelijk.

Vroeger was dat zo; vroeger dacht ik dat het onmogelijk was. Maar ik weet het niet meer zo zeker.

Ik weet het niet.

Behalve als het bij u opkwam als een ervaring die u moest doorstaan of als iets dat u moest veroveren voor de aarde.

Ja, misschien.

Maar het zou alleen een voorbijgaand fenomeen kunnen zijn voor het werk, het zou niet iets zijn dat echt je lichaam raakt. Dat lijkt me niet mogelijk.

Ja, dat dacht ik ook.... Het is waarschijnlijk een noodzakelijke ervaring, een noodzakelijke fase.

Weet je, ik voelde altijd, altijd: als er iets niet klopt, betekent dat dat iets niet echt is gericht op het Goddelijke. En als alles is gericht op het Goddelijke, en alleen het Goddelijke gehoorzaamt, zullen de dingen onvermijdelijk harmonieus zijn. Dat was mijn overtuiging. Maar gisteren kwam de ervaring anders.

Waarschijnlijk is het een noodzakelijke ervaring.

Ja, waarschijnlijk omdat je lichaam universeel is (in ieder geval aards), dus het kan even een fenomeen zijn voor het werk --- het kan geen persoonlijk fenomeen van uw lichaam zijn.

Nee, mijn lichaam is steeds minder persoonlijk.

Ja, dat lijkt me gewoon niet mogelijk, weet u.

Waarschijnlijk een fase die doorgemaakt moet worden.

Uw lichaam zit op gelijke wijze in alle soorten mensen, dus het kan heel goed in het lichaam zitten van iemand die kanker heeft....

(stilte)

Ja, het is waarschijnlijk om het de vereiste intensiteit van toewijding te geven.

(stilte)

Het was niet bang of angstig, of zoiets, het was.... Het was als een ervaring (ik weet niet hoe ik het moet zeggen), maar het is waarschijnlijk een kwestie van woorden.... Samen met de transformatie zou de onmogelijkheid van bepaalde stoornissen automatisch moeten komen.

(Moeder gaat lang naar binnen)

We zitten gewoon in de moeilijkste periode.

Ja.

Omdat het niet meer dit is, en nog niet dat.

En het lichaam heeft vreemde ervaringen: een paar minuten lang voelt het plotseling dat de stevigheid van materie een illusie is en dat het... Hier zal ik je een heel praktisch voorbeeld geven: iets vanbinnen, een ontsteking ergens bijvoorbeeld; nou, zolang ik in het gewone fysieke bewustzijn ben, is het daar, is het concreet en doet het pijn, maar er is een bewustzijn waarin het niet meer bestaat --- fysiek. Als je weet (wat zal ik zeggen?)... om het simpel te zeggen: om het Goddelijke op de juiste manier te benaderen, om op de juiste manier, op de juiste manier, in contact te komen met het Goddelijke --- het begint daarna weer zoals voorheen.

(Moeder draait zich om) Is hij hier?

Pranab is hier.

Ah! Au revoir!...

Juli 14, 1971

Mijn verkoudheid houdt hardnekkig aan, het laat me niet los....

Dus, wat heb je meegenomen?

Een vraag van Z. Ze heeft een vriend in Calcutta die haar schreef over de geheime guerrilla-organisatie in Bangladesh. Hij vertelde haar dat ze geld nodig hebben voor de training van de guerrilla's, voor wapens, kleding en andere benodigdheden, en hij vraagt haar om haar vrienden in Zwitserland, Frankrijk, Duitsland, enz. te schrijven om geld in te zamelen. Maar ze vraagt zich af of ze dat wel moet doen. Ze wil niets doen zonder uw toestemming.

Ze mag het doen, alleen mag ze mijn naam niet noemen. Ik vraag nergens om. Zie je, als ze het vraagt, en dan toevallig... Ze mag het in haar eigen naam doen, als liefdadigheidswerk, maar ik mag niet verschijnen, ik vraag nergens om.

Het brengt me in een moeilijke situatie.... Het is heel moeilijk.

Hoe?

Mensen vertellen me dat alles is verdubbeld, we zijn zielig arm, we kunnen je niets geven. Alles is ook voor mij verdubbeld en ik krijg geen geld meer.

De situatie is heel moeilijk geworden.

(lange stilte)

Mijn verkoudheid blijft aanhouden, wil niet weggaan.

Wat heeft het veroorzaakt?

Voor mij is het, zoals ik het zie, een mix --- een mix van besmetting die ik heb opgelopen van mensen die hierheen kwamen en mij dat geschenk gaven, en tegelijkertijd bepaalde dingen die willen veranderen.... Je kunt je de formaties (*gebaar om haar heen*) niet voorstellen, het is ongelooflijk --- de formaties die om me heen wervelen, opschudden....

Ik heb wat brieven van Sri Aurobindo gevonden (brieven die hij me stuurde) waarin hij de huidige situatie beschrijft --- je zou denken dat het nu is!⁷²

Enkele ongunstige formaties?

Ja, natuurlijk! Alles wat zou moeten verdwijnen, maar wanhopig blijft hangen.

Voor mij zijn al die formaties (meer dan catastrofaal, let wel), voor mij zijn ze niets, ze zijn totaal irrelevant, maar ze beïnvloeden mensen, die misgaan, en dan... Alles bij elkaar genomen, zijn de gevolgen voor mijn lichaam echt minimaal.

Het lichaam ziet duidelijk, heel duidelijk, de wonderbaarlijke bescherming die het heeft, weet je, het zou anders in stukken worden gehakt.

(Moeder gaat in contemplatie)

* * *

ADDENDUM

(Enkele passages uit Sri Aurobindo's brieven aan Moeder in Frankrijk.)

6 mei 1915

---

⁷² Deze brieven zijn opgenomen aan het einde van dit gesprek.

Alles is altijd ten goede, maar het is soms vanuit het externe gezichtspunt een ongemakkelijke beste....

De hele aarde valt nu onder één wet en beantwoordt aan dezelfde trillingen en ik ben sceptisch over het vinden van een plek waar de botsing van de strijd ons niet zal achtervolgen. Hoe dan ook, een effectief pensioen lijkt niet mijn lot te zijn. Ik moet in contact blijven met de wereld totdat ik ongunstige omstandigheden heb overwonnen of ben bezweken of de strijd tussen het spirituele en het fysieke heb voortgezet voor zover ik bestemd ben om het voort te zetten. Zo heb ik de dingen altijd gezien en zie ik ze nog steeds. Wat betreft falen, moeilijkheden en schijnbare onmogelijkheid ben ik er te veel aan gewend om erg onder de indruk te zijn van hun constante zelf-presentatie, behalve voor voorbijgaande momenten....

Je moet een kalm hart hebben, een vaste wil, volledige zelfverloochening en de ogen constant gericht op het hiernamaals om niet ontmoedigd te worden in tijden als deze, die werkelijk een periode van universele ontbinding zijn. Voor mezelf volg ik de Stem en kijk noch naar rechts noch naar links van mij. Het resultaat is niet van mij en nauwelijks nog de arbeid.

* * *

28 juli 1915

Alles wat innerlijk is, is rijp of aan het rijpen, maar er is een soort gesloten strijd waarin geen van beide partijen een noemenswaardige vooruitgang kan boeken (een beetje zoals de loopgravenoorlog in Europa), de spirituele kracht die aandringt op de weerstand van de fysieke wereld, die weerstand die elke centimeter betwist en min of meer effectieve tegenaanvallen uitvoert.... En als er niet de kracht en Ananda van binnen waren, zou het lastig en walgelijk werk zijn; maar het oog van kennis kijkt verder en ziet dat het slechts een langdurige episode is.

* * *

16 september 1915

Niets lijkt de onbeweeglijkheid van dingen te kunnen verstoren en alles wat buiten onszelf actief is, is een soort mengelmoes van duistere en sombere verwarring waaruit niets, dat gevormd of lichtgevend is, kan voortkomen. Het is een unieke toestand van de wereld, de definitie van chaos zelf met de oppervlakkige vorm van de oude wereld die schijnbaar intact op het oppervlak rust. Maar een chaos van langdurige desintegratie of van een vroege wedergeboorte? Het is het ding dat van dag tot dag wordt uitgevochten, maar tot nu toe zonder enige benadering tot een beslissing.

Sri Aurobindo
Over Zichzelf, XXVI.424 enz.

Juli 17, 1971

Eergisteren was ik bijna genezen, ik dacht dat het voorbij was, maar gisteren was er een lawine van dingen... oh, kwade wil, ruzies en... het was zo vreselijk dat de verkoudheid weer opkwam. Daarom gaat het niet weg. Ik zie dat als het hier rustiger wordt en ik weer in mijn normale sfeer kan komen, het is alsof alles is verdwenen --- ik ben niet meer verkouden, ik heb geen pijn meer. Maar komt het van buitenaf terug als een felle aanval: mensen die ruziemaken, kibbelen, omstandigheden die mislukken, alles. En dat alles wordt op mij afgevuurd, dus....

Dus gisteravond begon het weer. Het was voorbij, weet je: mijn neus en keel waren schoon, het was allemaal weg. Het ligt echt niet aan mij, het komt van buitenaf. Het is meedogenloos. En natuurlijk houden ze mij allemaal verantwoordelijk! Ik zeg ze het ene, zij doen het andere; Ik schrijf ze één ding, ze verdraaien het en maken er iets anders van, en daarna zeggen ze dat het mijn schuld is. Zo is het. (*Moeder begint te hoesten*)

Volkomen charmant.

Op een bepaalde manier was het als een demonstratie --- als een toneelstuk, weet je wel, waarin werd getoond hoe mensen zich met het Goddelijke gedragen. Het was echt komisch!

Je kunt boos worden en zeggen: "Wat schandalig!" --- maar het was komisch. Het was lachwekkend: alles is de schuld van het Goddelijke! Zo zijn mensen over het algemeen: het is het Goddelijke dat hen misbruikt, het Goddelijke dat hen niet spaart, het Goddelijke dat de omstandigheden verkeerd regelt.... Zo is het. Ze zijn allemaal zo.

En het is een soort halfbewuste kwaadaardigheid: je doet dit, zij doen dat (*kleine verdraaiing*), ze verdraaien het een beetje, en alles wordt vervormd; je zegt één ding, ze voegen een woord toe of halen er een weg en het is allemaal vervormd. Zelfs wat er geschreven staat, lezen ze op hun eigen manier. Het is verbluffend.

En het is op grote schaal, zie je, bijna een wereldschaal, in ieder geval een nationale, in dit land, maar... het heeft repercussies in China, Rusland, Europa, Amerika. Ze hebben... zo'n *puinhoop* gemaakt, weet je, met deze hele [Bangladesh] affaire, het is vreselijk --- vreselijk. Nu hebben ze een oplossing gevonden: de Amerikanen proberen tot een overeenkomst te

komen met de Chinezen --- dat is de laatste strohalm! --- om Pakistan te helpen mensen te vermoorden.

Ja, je krijgt de indruk dat Amerika de politiek van de vijandige krachten beoefent. Je zou zeggen dat ze voor de vijandige krachten werken....

(stilte)

Weet je dat de president van de Verenigde Staten [Nixon] naar China gaat?

Ja, kun je dat verslaan!

En ze proberen geen toenadering te zoeken tot de Russen, verre van dat.

Nee, natuurlijk niet!

Met andere woorden, ze doen alles precies andersom.

Ja.

*(stilte,
dan heft moeder haar armen op
in een gebaar van hulpeloosheid)*

Heb je iets meegenomen?

Ja, daar is je bericht van april, dat in het Frans vertaald moet worden voor het Bulletin:

We zijn in een van die "Uren van God", waarin de oude bases worden geschud...

Dat is het precies.

...en er is grote verwarring; maar het is een prachtige kans voor degenen die vooruit willen springen, de mogelijkheid van vooruitgang is uitzonderlijk.

Zult u niet tot degenen behoren die daarvan profiteren?

1 april 1971

* * *

Z wil haar kinderen hierheen terugbrengen.⁷³

---

⁷³ Een discipel die met haar kinderen naar Europa ging en toen terugkwam.

Ja, ze vertelde me dat je haar had gezegd te blijven.

Oh!... Nee, dat is gewoon afschuwelijk!... Ze zei tegen me: "Kunnen mijn kinderen hierheen terugkomen?" Dat is typisch zij. (En er is ook iets wat ze niet zegt.) En dus zei ik natuurlijk meteen ja. Ik zei: "Als je wilt, kun je blijven." Ze zei: "Oh, ik zou echt willen blijven."

Het is zo (*gebaar van verdraaien*), iedereen is zo.

Ja, alles is verdraaid.

*(dan gaat het gesprek verder
met de discipel in het Vaticaan)*

Z zegt dat P.L. zich helemaal niet goed heeft gedragen, dat hij gevangen zit in een wereld van geld, macht, vrouwen en... ik weet niet wat --- dat hij volledig onder de duim van Monseigneur R. zit, weet je wel, degene die miljoenen beheert.

Ja, hij zou hierheen komen.

Ja, dat klopt. P.L. regelt zijn zaken, die enorme miljoenen. Hoe dan ook, Z verwijt hem dat hij deel uitmaakt van die wereld en dat zij met hem gebroken heeft.

Ik moet je vertellen dat ik occult gezien had dat er via P.L. veel geld hierheen kon komen. Dus natuurlijk heb ik zijn verstandhouding [met de Kracht] vergroot. En normaal gesproken zou dat ook moeten gebeuren.

Diep van binnen is zijn houding hetzelfde gebleven.

Ja, moeder, daar ben ik zeker van! Ook al lijkt het er nu zo uit te zien, ik ben ervan overtuigd dat hij in feite jouw werk doet, of dat hij het gaat doen, of dat de grond wordt voorbereid.

Ja, dat is het. Precies. Ik voel dat hij enorm veel werk kan doen.

Dat voel ik ook.

Alleen niet openlijk.

(stilte)

Er is een aanval van Valsheid. En je voelt dat alleen wat echt waar is de kracht heeft om weerstand te bieden --- een beetje boven het denkvermogen.

Maar dat [de woorden van Z] geeft je een voorbeeld van hoe de zaken ervoor staan --- het is echt een soort ontsparing. Zei ze echt: "Moeder vroeg me"?

Ja: "Moeder vertelde me om te blijven."

Ze zei "vertelde" of....

Ze zei: "Moeder vertelde me." Nou ja, hoe dan ook, de manier waarop het gezegd wordt betekent... "Ja, Moeder vertelde me om te blijven," alsof het een bevel of advies was dat je haar gaf.

Ja... dat is het.

(stilte)

Oh, als je de ervaringen kende.... Gewoon dit soort dingen [woorden van Z], overal, overal, de hele tijd, van iedereen --- alles, alles is zo (*gebaar van draaien*) oh!... En dus zei mijn lichaam, het lichaam, "Maar ik ben ook zo!" Het zag zijn.... Oh, mijn God... (*Moeder slaat haar handen ineen*) Ik begreep dat als het Allerhoogste Bewustzijn ook maar één minuut het soort bewustzijn had dat mensen hebben, de wereld zou oplossen. Heel spontaan is onze reactie, onze spontane reactie op conflicten, op wat ons slecht lijkt: laten we de Valsheid oplossen. Het is een spontane reactie. Niet transformeren --- oplossen. Zie je, er is een kloof tussen de twee.

Ja.

En het is spontaan, het is het idee om de Onwaarheid weg te doen --- de Onwaarheid weg te doen. Maar als de Allerhoogste Heer ook maar één seconde die beweging had, zou er geen wereld meer zijn!... En dus denk ik dat het lichaam dat heeft begrepen. Ik denk dat het het heeft begrepen, het was buitengewoon.... Wat zijn wij eigenlijk! Wat zijn mensen! Ze denken dat ze, mijn God (*Moeder maakt een gebaar van zichzelf opblazen*), ze denken dat ze... oh!... Voor de geringste wil, of een gering begrip, of wanneer ze een kleine inspanning leveren voor perfectie, oh! (*hetzelfde gebaar*) ze denken dat ze, ze denken dat ze gewoon buitengewoon zijn! (*Moeder neemt haar hoofd in haar handen en lacht.*)

Ergens schreef Sri Aurobindo dat wanneer je het Goddelijke Bewustzijn aanraakte, het je plotseling het gevoel gaf van... hoe lachwekkend de wereld is in zijn zelfingenomenheid --- de zelfingenomenheid van de mens. Maar zelfs (ik heb contact gehad met dieren), zelfs bij dieren begint het. Ijdelheid, ijdelheid, ijdelheid, ijdelheid....

Er is inderdaad niets om over op te scheppen.

Oh, nee!

Dat is zeker.

Oh, nee! --- nee, het is niet zozeer dat ze opscheppen, maar ze zijn ZELF-VERWAAND.

(stilte)

Weet je, bijna overal worden bedrog en pogingen tot bedrog opgevat als goodwill. Wat betreft degenen die niemand willen bedriegen, maar alleen zichzelf, die zijn al uitzonderlijke wezens.

Dit zijn geen ontdekkingen, het zijn dingen die ik vroeger zag; maar je ziet ze maar af en toe, bij wijze van uitzondering, in een of ander geval, terwijl ik daar het visioen had van de hele wereld, van de hele aarde, van alle menselijke inspanning, van alle volkeren, allemaal... we leven in een misleiding. Het is angstaanjagend!

En wat meer is, we misleiden onszelf meer dan we proberen anderen te misleiden.

(stilte)

Kortom, we zien NIETS zoals het is.

Ja, ja.... Ja.

(stilte)

's Nachts ga ik wandelen over onverharde wegen die instorten.

Oh!

Ja, totale ineenstorting.

De oude concepten.

(lange stilte)

Er is maar één redding: je vastklampen aan het Goddelijke zoals dit (*gebaar met twee vuisten*).

Niet vastklampen aan wat je denkt van het Goddelijke, zelfs niet aan wat je voelt van het Goddelijke... aan een aspiratie... een zo oprecht mogelijke aspiratie. En je daaraan vastklampen.

(stilte)

Ik ga je iets vertellen, want het is interessant. Een tijdje geleden, voordat Z terugkwam, zag ik plotseling dat Z's relatie met P.L. hem ervan weerhield te doen wat hij moest doen. En dus verlangde ik er echt naar dat ze geen invloed meer op hem zou hebben. (Dat was ik vergeten, het was ergens voordat ze terugkwam, nogal lang geleden.)

Ja, ik weet het nog, je hebt het me zelfs verteld.

Het is merkwaardig.

Weet je, iets wat ik je al eerder had verteld, is dat het lichaam --- het bewustzijn van het lichaam --- nu van tevoren weet wat er gaat gebeuren, het weet van tevoren wat mensen gaan zeggen. Het weet het niet... (hoe zal ik het zeggen?) precies zoals het in werkelijkheid gebeurt, maar eerder de GEEST waarin het wordt gedaan... constant. Het is volkomen vreemd. Ik ben hier onbeweeglijk, probeer alleen bij het Goddelijke te horen, en dingen komen --- ze komen zo (*gebaar alsof op een scherm voor Moeder*), ze komen zo, dingen, gebeurtenissen, mensen die praten.... Eerst dacht ik dat het mijn materiële bewustzijn was, dat niet wist hoe het stil moest blijven, maar toen realiseerde ik me dat het van buitenaf naar me toe kwam en materieel vorm kreeg. Wat betekent dat ik nu, als ik die dingen zou mentaliseren, gebeurtenissen zou kunnen voorzien, zou kunnen vertellen wat er gaat gebeuren, wat er gaat komen.... Het verhaal over Amerika en China, en allerlei soortgelijke dingen kwamen op die manier. Bij gewone mensen maakt het denkvermogen er gebruik van om voorspellingen te doen --- maar gelukkig is er hier geen geest, het is stil, het is afwezig. Alleen, als mij dingen worden verteld, als ik word geïnformeerd over dingen, verrast niets dit lichaam meer, het lijkt het te weten. Het is vreemd.

Een soort universalisering.

En als je wist hoe dom het lichaam zich voelt --- beide dingen tegelijk.

Juli 21, 1971

Wat heb je te zeggen?

En u?

Ik? Ik ben nog steeds verkouden. Ik was genezen, ik was bijna genezen, maar... (*gebaar van een lawine*). Maar dit is niet interessant.

Wat interessant is, is dat het lichaam steeds bewuster wordt, maar bewust op een heel interessante manier.

Bijvoorbeeld?

‘Dat zou betekenen dat ik moet mentaliseren. Dat kan ik niet.

(stilte)

Ik begin te weten wat er gaat gebeuren, wat mensen me gaan vertellen, dat alles. Hoe kan ik het uitleggen?... Het is alsof ik de omstandigheden, de mensen, de woorden, de.... ben GEWORDEN.

Het lichaam is steeds bewuster, maar mentaal helemaal niet --- alsof... alsof dingen echt hebben geleefd. Ik weet niet hoe ik het moet zeggen. Het is moeilijk uit te leggen... Het is het voelen of hebben van de... (ik weet niet hoe ik precies moet uitleggen wat het is) hoe, in de manifestatie, het menselijk bewustzijn de Goddelijke Actie (*gebaar van directe stroom*) vervormt. Het is onze constitutie die zo zielig is. We reduceren, vervormen, verminderen ALLES – alles. We weten dingen (Kennis is er overal om ons heen, in ons), maar we zijn zo gecompliceerd dat we het vervormen. Iedereen is zo.... Dus dit is een soort zeer nauwkeurige sensatie van alles dat door het innerlijke Goddelijke van binnenuit wordt georganiseerd, en tegelijkertijd hoe het vervormd wordt als het aan de oppervlakte komt (woorden zijn dwaas, en toch is dat het dichtst dat ik kan komen). Het is onze dwaze manier om iets te zeggen dat... zo eenvoudig en zo geweldig is!... Maar we zijn zo pervers dat we altijd kiezen wat vervormd is.

Ik weet het niet, zelfs mijn woorden verdraaien het, maar het is... het is iets dat ik zo eenvoudig, zo stralend, zo puur --- zo absoluut vind. En dan maken we ervan wat we om ons heen kunnen zien: een ingewikkeld en bijna onbegrijpelijk leven.

Maar hoe zit het met jou, heb jij dan geen nieuws?

Ik zit in een fase die ik niet zo goed begrijp.

Ah!... Nou, vertel het me, dan kunnen we erachter komen wat het is.

Er is niets te vertellen.... Ik weet het niet, het is als een ineenstorting van alles of een vernietiging van alles. Er is geen basis meer. Voorheen waren er een aantal "waarheden", laten we zeggen...

Aha!

...die voor mij duidelijk waren, zoals wat ik in mijn boeken uitsprak --- het is alsof dat allemaal tot stof was vergaan. Alsof het geen... ja, het is stof. Ik heb geen enkel zeker idee waarop ik kan leunen. Er zijn geen referentiepunten meer.

Maar dat is precies wat ik net in andere woorden zei! Alles wat we denken (het is al tijden geleden dat ik ideeën had), is zo, het lijkt zo zinloos zinloos, ik weet het niet.

Ja. Ik begrijp heel goed dat alle gedachten zinloos en bedrieglijk zijn, dat begrijp ik wel. Maar je zou graag een baken willen hebben... een praktisch baken: begrijpen.

Maar voor mij is het praktische baken heel eenvoudig: het Goddelijke. Dat is het enige concrete voor mij.

Ja, natuurlijk, er is de Kracht, ik voel altijd de Kracht en... en het is heel prettig, als ik het zo mag zeggen.

Maar dat is het, zie je, er is alleen dat!

Maar ik heb het gevoel dat ik als een blinde in die Kracht loop.

Ja....

Nou, blind zijn is niet prettig!

Ja, natuurlijk. Ja, maar.... Maar waarom niet! (*Moeder lacht*) Het is zover gekomen dat... Bijvoorbeeld, ik ben hier, er zijn veel omstandigheden, complicaties, mensen... en alles is zo verstrengd; maar dan is er op de achtergrond een soort... het is niet zomaar een Kracht, het is een Bewustzijns-kracht --- een bewustzijn --- en het is als een... als een glimlach - een glimlach... een glimlach die alles weet. Dat is het, zie je. Dus als ik stil ben (*gebaar van open handen*), is het alsof er niets bestaat en alles is prachtig. Dan, zodra mensen tegen me praten of ik iemand zie, zijn alle complicaties terug --- ze maken een puinhoop van alles.

Ik weet zeker dat het de overgang is van dit leven naar dat Leven. Als we helemaal aan die kant staan, oh, zullen we stoppen met speculeren, willen "uitleggen", willen afleiden, concluderen, regelen --- dat zal allemaal over zijn.... Als we wisten hoe... te zijn – gewoon te ZIJN, te zijn. Maar voor ons, heb ik gemerkt, als we niet spreken, als we niet denken, als we niet beslissen, voelen we ons buiten het leven.... En bovendien is het niet altijd hetzelfde soort stilte. Het is niet de stilte van onuitgesproken woorden, het is de stilte van... een actieve contemplatie. De stilte van een actieve contemplatie. Dat is het.

Het is zeker de voorbereiding op een nieuwe manier van leven. Dus de andere moet zijn plaats opgeven.

Ik zie (als door een sluier of alsof het heel ver weg is) een Macht, een BUITENGEWONE Macht! Maar we zijn zulke imbecielen dat we het niet eens accepteren. Ik weet het, ik heb de afgelopen dagen wat ervaringen gehad.... Ik heb dit visioen waarin het psychische bewustzijn ziet dat door dit instrument, door dit (maar dit --- *Moeder knijpt in de huid van haar handen* --- heeft er niets mee te maken behalve dat het de schakel is tussen de dingen zoals ze zijn en de dingen die zullen zijn), nou, door dit, EEN GROOT AANTAL wonderen worden gedaan; en ze zijn zo buitengewoon (de laatste tijd) dat het bij niemand opkwam dat het wonderen waren!... Je weet het gewoon niet. Het is geen wonder zoals wij het ons voorstellen --- een buitengewoon wonder.... Maar dan... hebben ze geen middelen om te begrijpen.

(stilte)

Daarom is het lichaam niet langer dit, maar nog niet "dat". Het is zo (*gebaar van heen en weer zwaaien tussen de twee*), en daarom... is dit geen verkoudheid, het is.... Soms ben ik helemaal genezen, alles, maar werkt alles goed, een minuut later gaat alles kapot. Het is geen verkoudheid die je "geneest". Het nemen van een medicijn maakt geen verschil, terwijl als je in het ware bewustzijn gaat, alles voorbij is. Maar het is niet in staat om daar te blijven. Het is niet zozeer het contact met mensen, het is dat het niet in staat is om daar te blijven, dat is wat het is. Het kan niemand anders de schuld geven.

Het is niet langer dit, het is nog niet "dat" - niet langer dit, nog niet "dat". Daar. Dus... (*hetzelfde gebaar van heen en weer zwaaien*).

Het is zich bewust van "dat", maar even: precies wat nodig is om continuïteit te kunnen handhaven. Dat is alles.

(stilte)

Het enige verschil....

We zouden kunnen zeggen: niets weet --- waar dan ook of wie dan ook; maar er zijn mensen die streven (hoe zal ik het uitdrukken?), die de wil, de neiging, de aspiratie, de behoefte hebben om te weten - om te weten en te zijn --- en dan al degenen die er niet om geven... die meegaan of gewoon hun kleine leven groots leven - of het nu een staatshoofd of een straatveger is, maakt geen verschil. Het is hetzelfde, de trillingen zijn hetzelfde. Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen. Ik zeg het ongemakkelijk.

Nee. Ik begrijp het.

Het is zo onvolmaakt dat...

(*Moeder stopt met spreken en gaat naar binnen in zichzelf*)

Juli 24, 1971

Het is nog niet voorbij (*trekgebaar*).... En jij?

Ik weet het niet, Moeder.

Hoe gaat het met je?

Ik weet het niet... oké, denk ik.

(Moeder lacht)

U weet het vast beter dan ik!

Ik zeg je, we zijn er niet meer, we zijn er nog niet.... Dus het lijkt stom. Het lichaam is zich steeds meer bewust, en het is zich bewust van de oude gewoontes die achteruit trekken, maar het is zich ook bewust van de nieuwe mogelijkheden die er zijn, die proberen.... Er is maar één beweging te maken, een beweging van afhankelijkheid, en... alles zou goed komen --- GEWELDIG goed. Het oude is als een oude muur die wordt afgebroken. Dat is het. Dus het is een nogal belachelijke situatie.

Het lichaam voelt dat het er niet meer is: dit heeft geen realiteit meer voor het, maar het is er nog niet. Dus het is zo (*oscillerend gebaar tussen de twee*). Het streeft ernaar. Het heeft geleerd om het Goddelijke altijd, altijd, altijd aan te roepen, wat het ook doet, of er nu mensen aanwezig zijn, of het spreekt of niet; wat het ook doet, er is een constante aanroeping. Op die manier is het goed. Maar... het is nog niet positief. (*Moeder hoest*) En deze verkoudheid lijkt weg te gaan en dan komt het weer terug. Het is geen gewone verkoudheid.

Maar zodra ik in diepe stilte ga, kan het voor iemand die ontvankelijk is, heel nuttig zijn. Zodra ik in diepe stilte ga, wordt de Aanwezigheid concreet, duidelijk. Dan is het nuttig. Maar zodra ik spreek, ben ik... (*gebaar van afbrokkelen*).

Dus dat is wat ik je kan bieden, tenzij je iets te zeggen hebt....

(meditatie)

Juli 28, 1971

(Moeder zit Satprem lang aan te kijken, haar ogen open, dan glimlacht ze.)

Ooh!...

Toen je hier zat [voor Moeder] en ik naar je keek, pakte je je lichaam en opende het zo (*gebaar alsof Satprem zijn lichaam van de buik af doormidden scheurde*), helemaal, helemaal.

Had je pijn?

Nee, moeder, ik had geen pijn, maar ik vecht erg met mijn aard.

(Moeder lacht) Je opende het wijd, zo.

(stilte)

Maar het is grappig, het was alsof... hier [onderbuik] een zwarte vlek was zoals deze (*gebaar*), iets als een zwarte vlek. Het was alsof je me die zwarte vlek wilde laten zien.... Nu is de vlek geleidelijk verdwenen. Hij is weg.

(stilte)
Moeder kijkt weer

Het is nu prima.

(stilte)

Weet je, er is een interessant fenomeen. De Amerikaanse ambassadeur in India [Kenneth Keating] is voor Bangladesh, terwijl de president van de Amerikaanse republiek [Nixon] voor Pakistan is!! (*Moeder lacht*) Dus nu, zeggen ze, zijn er twee Amerika's! Een Pakistaans Amerika en een Bangladesh Amerika!... De Amerikaanse ambassadeur is het helemaal eens met wat je schreef.

Heeft hij het artikel ontvangen?

Ja, denk ik. Ik denk het wel, ik denk dat het naar hem is gestuurd. In ieder geval is hij het helemaal eens. Hij zegt: "Ik ben hier ter plaatse, ik kan zien wat er gebeurt, ik weet hoe de zaken er echt voor staan." En hij is absoluut tegen Pakistan. Maar de anderen....

Weet je, ik vond gisteren een aforisme van Sri Aurobindo voor het volgende Bulletin, en terwijl ik het las, dacht ik: maar het is precies goed voor Bangladesh! - in feite is het eerder voor Indira Gandhi.

Ah!

Hij zegt:

"Hij die niet zal doden
wanneer God hem gebiedt,
werkt in de wereld

een onberekenbare verwoesting.”⁷⁴

Dat is interessant. We moeten dat publiceren! (*algemeen gelach*)

*(Moeder gaat naar binnen,
komt dan naar boven en geeft Satprem een stuk papier)*

Ik wil dit voor 15 augustus geven:

“Een sluier achter het hart, een deksel over de geest scheidt ons van het Goddelijke. Liefde en devotie scheuren de sluier, in de stilte van de geest wordt het deksel dunner en verdwijnt.”

9 september 1936
Sri Aurobindo
Over Zichzelf, XXVI.215

Er is een vreselijke puinhoop daarboven [in Delhi].

(Moeder gaat opnieuw naar binnen)

Juli 31, 1971

(Over een brief van Sri Aurobindo waarin seksuele relaties tussen discipelen strikt worden verboden. Moeder liet enkele duizenden exemplaren van de brief drukken met de volgende titel: "Voorwaarden om in de Ashram te leven en een discipel te worden.")

"...Om de seksuele impuls te beheersen, --- om zozeer meester te worden over het seksuele centrum dat de seksuele energie omhoog wordt getrokken, niet naar buiten wordt geslingerd en verspild – is het inderdaad zo dat de kracht in het zaad kan worden omgezet in een primaire fysieke energie die alle andere ondersteunt, retas in ojas. Maar geen enkele fout kan gevaarlijker zijn dan de vermenging van het seksuele verlangen en een soort subtiele bevrediging ervan te accepteren en dit te beschouwen als een deel van de sadhana. Het zou de meest effectieve manier zijn om rechtstreeks naar de spirituele ondergang te gaan en krachten in de atmosfeer te werpen die de supramentale afdaling zouden blokkeren, in plaats daarvan de afdaling van ongunstige vitale

---

⁷⁴ Aforisme 228.

krachten te brengen om verstoring en rampen te verspreiden. Deze afwijking moet absoluut worden weggegooid, mocht deze proberen te gebeuren en worden gewist uit het bewustzijn, als de Waarheid naar beneden moet worden gebracht en het werk moet worden gedaan."

Sri Aurobindo
Brieven over Yoga, XXIV.1507

Dat is de boodschap die ik vandaag verspreid.

Er zijn veel gevallen van mensen die hier weg zouden moeten gaan, maar.... Maar zie je, ze zijn hier, en als de baby moet komen, gaan ze naar Auroville! Terwijl ik, "Ik denk dat ze in Auroville zijn." Verschillende gevallen. Dus besloot ik dat te publiceren. Ik zou er de boodschap aan toe moeten voegen waarin ik zeg: "*Het is overbodig om te zeggen dat degenen die naar de Waarheid streven zich moeten onthouden van leugens.*"⁷⁵ (Moeder maakt een gebaar alsof ze een verbijsterende klap geeft.)

Er zijn in feite heel veel gevallen.

Zie je, ze zeggen: "Moeder is oud, ze gaat niet meer naar buiten, ze kan niet meer zien, ze weet niet wat er aan de hand is." Maar ik weet wat er aan de hand is - ik heb andere manieren om te zien! (*Gelach*)

* * *

Een beetje later:

Laatst sprak ik met u over een van Sri Aurobindo's aforismen, en je zei: "Ja, we moeten het publiceren." Zullen we het publiceren in het Bulletin van augustus?... Het was dit aforisme:

228 --- Hij die niet zal doden als God hem dat gebiedt, veroorzaakt in de wereld een onberekenbare verwoesting.

Dat kunnen we er niet bij zetten! (*Moeder legt haar hoofd in haar handen*) Veel mensen hebben de brutaliteit om te beweren dat ze het bevel van God hebben ontvangen --- veel moordenaars.

Nou, dat is waar.

Dat zou hen aanmoedigen! (*Gelach*)

Het is waar, het is een tweesnijdend zwaard.

---

⁷⁵ Zie gesprek van 7 april.

Het zou te veel dingen rechtvaardigen. Tegenwoordig doden ze zo gemakkelijk!... Oh, dat kunnen we er niet bij zetten!

Ze hebben de betekenis van dingen die ik heb gezegd verdraaid.... Ik ontvang voortdurend brieven van mensen --- het lijkt een wijdverbreide kwaal te zijn. Mensen komen bij je thuis en zeggen: "Uw uur is gekomen." Ze kwamen bij iemand die ons kent binnen en zeiden: "Uw uur is gekomen, geef ons uw pistool." Dus hij zei: "Oké, laat me mijn pistool pakken en ik geef het aan u." Hij opende een la en er vielen wat patronen uit, dus een van de schurken boog zich voorover om de patronen op te rapen. En die man schoot hem met zijn revolver neer. Dus alle anderen renden weg. Maar meestal eindigt het andersom --- met een moord. Het gebeurde in zijn huis. En als je in Amerika over straat loopt, schieten ze op je. Overal. Het is een zich verspreidende waanzin. Of anders steken ze je met een mes --- zonder enige reden, niemand weet waarom. En sommigen van hen zeggen: "Ik ben door God geïnspireerd...."

(stilte)

Weet je, het is als een universele uitbarsting van onwaarheid. Het is beangstigend. Ze nemen de leringen en verdraaien ze --- ze gebruiken ze als rechtvaardiging.

(stilte)

Heb je iets?

De Russische vertaler geeft het op.

(Moeder gaat naar binnen in zichzelf)

Augustus

Augustus 4, 1971

(Moeder doet meerdere mislukte pogingen om haar boodschap in het Engels op te nemen voor "All India Radio" voor 15 augustus, het begin van Sri Aurobindo's honderdste verjaardag.)

Vandaag is de eerste dag van Sri Aurobindo's honderdste verjaardag. Hoewel hij zijn lichaam heeft verlaten, is hij nog steeds bij ons, levend en actief.

Sri Aurobindo behoort tot de toekomst; hij is de boodschapper van de toekomst. Hij laat ons nog steeds de weg zien die we moeten volgen om de realisatie van een glorieuze toekomst, gevormd door de Goddelijke Wil, te bespoedigen.

Al degenen die willen samenwerken voor de vooruitgang van de mensheid en voor India's stralende bestemming, moeten zich verenigen in een helderziende aspiratie en in een verlicht werk.

*(Moeder geeft op,
Satprem maakt de opname in haar plaats)*

Ik ben diep in transformatie, daarom ben ik de controle kwijt. Wat ik eerder kon doen, kan ik niet meer doen. Ik zie, ik zie duidelijk de richting die het zal nemen, maar het is er nog niet. Dus nu ben ik waardeloos.

Mijn stem is volledig verpest.

Het is alleen interessant vanuit een documentair standpunt [de huidige omstandigheden], want als deze ervaring eindigt en het supramentale echt begint te komen, zullen de dingen veranderen en zal het slechts een historische waarde hebben.

Het is het meest onaangename moment.... De Kracht is hier, zie je, maar de middelen om het uit te drukken zijn nog niet gecreëerd.

(stilte)

De oude controle glijdt weg. Het is behoorlijk vervelend voor mij - vooral voor eten bijvoorbeeld, het is erg moeilijk om te slikken, om... oh!

Het lichaam heeft gewoon een soort... perceptie - een verre perceptie - van wat de ware supramentale controle zal zijn, maar het is alleen maar zo (*gebaar in de verte*), bijna als een belofte, niets meer.

Echt een overgang tussen twee werelden.

Augustus 7, 1971

(Moeders oog is weer opgezwollen.)

Heeft A. je niet iets gegeven?

Nee, Moeder.

(Moeder probeert zich te herinneren)

Mijn geheugen is helemaal weg. Ik heb indrukken, maar geen geheugen. Indrukken die ten grondslag liggen aan alles --- dat is waarschijnlijk wat geheugen zal vervangen.

Maar ik heb een sterke indruk dat A. je iets te vertellen had....

(lange stilte)

Ik heb een merkwaardige indruk van een soort web --- een web met... als heel losse draden, ik bedoel niet strak verweven, die alle gebeurtenissen met elkaar verbinden, en als je macht hebt over een van deze webben, is er een heel veld van omstandigheden die ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hebben, maar die daar op zo'n manier met elkaar verbonden zijn dat de ene noodzakelijkerwijs het bestaan van de andere impliceert.... En ik heb de indruk dat het iets is dat de aarde omhult.

En het is niet mentaal. Het zijn omstandigheden die van elkaar afhankelijk zijn, op een volkomen onzichtbare manier van buitenaf, zonder enige mentale logica, en toch alsof ze met elkaar verbonden zijn.

Als je je daarvan bewust bent, echt bewust, kun je omstandigheden veranderen.

En voel je een macht over een van die webben?

Nee, het is andersom: het is omdat ik aan een van die webben werkte dat ik het opmerkte.

Ohh!... Ik snap het.

(Moeder gaat naar binnen)

Je hebt niets te vragen?

Nee, Moeder.

(stilte)

Gaan de omstandigheden veranderen?

(Moeder gaat meteen naar binnen en lijkt niet gehoord te hebben. Later, meerdere keren probeert ze te spreken, maar slaagt er niet in uit haar staat te komen)

Moeilijk te zeggen.

(Moeder gaat naar binnen)

Als je de macht had om een van die webben te vervangen door een andere, zou je alle omstandigheden op die manier kunnen veranderen.

(Moeder schudt haar hoofd)

Het is onuitsprekelijk.

Aan welk web werkt u op dit moment?

Maar ik weet het niet.... Het zijn webben die om de aarde heen zijn.

Er is er één... Ik zie... Waarom, elke kleine omstandigheid van het leven staat erop, en als ik zo kijk (*gebaar van bovenaf*), zie ik dat het zich uitstrekt over het hele land, en niet alleen over het hele land maar over de hele aarde.

(stilte)

Zijn er meerdere?... Ik weet het niet.

Weet het niet.

(Satprem legt zijn voorhoofd op Moeders knieën en maakt zich klaar om te vertrekken)

Ik probeer, weet je, ik probeer.... Dingen gaan door het bewustzijn, maar mijn hele inspanning is om te voorkomen dat ik er iets persoonlijks aan toevoeg, je volgt --- zodat het zo kan zijn (*gebaar van onbelemmerde stroom door een kanaal*).

Ik ben me bewust van de Actie op kleine punten, maar nu is het hier, nu daar (*verspreid gebaar door de ruimte*); het is niet... er is niets continu zoals in het denkvermogen.

Onuitsprekelijk.

Augustus 11, 1971

(Moeder geeft Satprem een briefje dat ze net heeft geschreven.)

"Wanneer mensen walgen van de leugen waarin ze leven, dan is de wereld klaar voor de heerschappij van de Waarheid."

* * *

(Toen nog een briefje dat ze had laten voorlezen aan K.K. Birla, een van India's belangrijkste industriëlen.)

"De Waarheid is binnen het bereik van mensen, maar ze geven niets om de Waarheid."

* * *

Heb je iets te zeggen?

Wat gebeurt er nu?

(Moeder zit met haar ogen dicht, probeert meerdere keren te spreken, en gaat dan weer naar binnen tot het einde)

Heb je niets anders te zeggen?

Hoe ziet u dat pact?⁷⁶

(Moeder schudt haar handen krachtig, dan na een stilte)

Het is alsof je me vraagt: "Wat is er nodig om de mensheid te laten walgen van haar leugen?"

Het is vreselijk!

(lange stilte)

---

⁷⁶ Het Indo-Russische pact dat zojuist in Delhi is ondertekend door Gromyko en Swaran Singh. Dit is ook de tijd van Mujiburs proces in Pakistan.

Er is maar ÉÉN remedie --- er is maar ÉÉN remedie --- om alleen op de Goddelijke Genade te vertrouwen.

(Moeder neemt Satprem's handen)

De enige remedie: jezelf volledig in de handen van de Goddelijke Genade leggen.

Undated

(Ergens in augustus werd het volgende bericht verspreid in de Ashram en Auroville, en gepubliceerd in een Ashram tijdschrift. Het is interessant om op te merken dat de tekst een wijziging is van een veel oudere oorspronkelijke tekst die Moeder aan Satprem had gegeven. De oorspronkelijke tekst is later opgenomen.)

“De taak om een concrete vorm te geven aan Sri Aurobindo’s visie is toevertrouwd aan de Moeder. De schepping van een nieuwe wereld, een nieuwe mensheid, een nieuwe samenleving, die het nieuwe bewustzijn uitdrukt en belichaamt, is het werk dat zij onderneemt. In de aard der dingen is het een collectief ideaal dat oproept tot een collectieve inspanning om het te realiseren in termen van een integrale menselijke perfectie.

De Ashram, opgericht en opgebouwd door de Moeder, is de eerste stap geweest naar de vervulling van dit doel. Het project van Auroville is de volgende stap, “meer naar buiten”, met als doel de basis van deze inspanning te verbreden om harmonie te creëren tussen ziel en lichaam, geest en natuur, hemel en aarde in het collectieve leven van de mensheid.”

* * *

(oorspronkelijk manuscript)

(Eerste versie) De taak om Sri Aurobindo’s visie concreet vorm te geven is gegeven aan de Moeder.

(Tweede versie) De taak om Sri Aurobindo’s visie te voltooien is gegeven aan de Moeder. De schepping van een nieuwe wereld, een nieuwe mensheid, een nieuwe samenleving die het nieuwe bewustzijn uitdrukt en belichaamt, is het werk dat zij heeft ondernomen. Door de aard

van de dingen is het een ideaal, omdat de staat van de natuur die het noodzakelijk maakt, moet worden overtroffen.

Wij streven naar de tijd dat Sri Aurobindo niet langer hoeft te sterven.

Augustus 14, 1971

(Het is de vooravond van 15 augustus. Moeder ziet dat Satprem haar gebruikelijke entourage niet heeft kunnen afmaken.)

Is er iets dat u wilt zeggen?

Nee, helemaal niets!

Ik ben in orde --- zelfs helemaal in orde.

Ik ben helemaal in orde. Het lichaam begint... Ik zou kunnen zeggen de ware houding te hebben. Ik bedoel het voelt steeds concreter en, ik zou kunnen zeggen, ACUTE manier dat er maar ÉÉN manier is om te bestaan --- in het Goddelijk Bewustzijn. De hele rest lijkt... lijkt het gevaarlijk, onbekend.

Blijven alsof je constant baadt in het Goddelijk Bewustzijn lijkt het lichaam de enige manier om te bestaan. Er is geen andere. Dat is de houding van het lichaam. Het voelt... zie je, het is meer dan een indruk, het is.... Ik weet het niet, bijna een acute sensatie, dat je alleen in het Goddelijke kunt bestaan en voortdurend geconcentreerd kunt zijn op het Goddelijke. En dat is de overgang naar iets dat nog steeds... Ik zou niet zeggen een droom, maar een wonder. DAT...

Het spreekt steeds minder graag.

Ja!

Alle woorden lijken er kinderachtig voor.

(stilte)

Het hoeft niets te weten: het heeft behoefte om volledig gevormd, in beweging gezet en op alle manieren gebruikt te worden [door het Goddelijke], en het heeft maar één droom --- vergeten dat het bestaat --- om spontaan de uitdrukking te worden... *(Moeder heeft een gelukzalige glimlach)* van iets... van iets dat het Goddelijke noemt, wat het enige ware is.

(stilte)

En wat doet Sri Aurobindo?... Zie je hem?

Ik "zie" hem niet --- ik voel zijn aanwezigheid.

Onlangs las ik een paar van zijn brieven over mij.... Hoe? Het is echt een wonder dat ik [zijn overlijden] heb overleefd.... Mijn hele... [ingestort zijn]. Hij was zo'n geweldige bescherming en steun!

Het innerlijke wezen werd niet beïnvloed, want dat bleef zoals het was – de nabijheid, de intimiteit bleef hetzelfde --- maar het fysieke wezen... Het is een wonder dat het overleefde.

Een paar dagen geleden zag ik Sri Aurobindo en hij was druk met geld --- hij ontving geld, hij ontving zelfs dingen in goud.⁷⁷⁷⁷

(Moeder lacht)

Dat verraste me.

Waarom?

Ik weet het niet, ik had me niet voorgesteld dat hij dat soort activiteiten zou hebben.

Dat was niet nodig, want ik was erbij.⁷⁸ Maar ik weet dat hij geïnteresseerd was, in de zin dat hij dacht, dat geld heel rijkelijk en overvloedig zou moeten komen. Hij dacht altijd dat mensen alles moesten geven wat ze hadden --- voor hem was dat een absolute regel. Je zou niet hoeven te vragen --- je zou spontaan alles moeten geven wat je had.

(stilte
Moeder pakt Satprem's handen)

Volgende woensdag zijn we stiller.

Het lichaam heeft maar één ambitie, zou ik kunnen zeggen, dat alleen het Goddelijke bestaat en dat het is als... als iets dat het Goddelijke gebruikt en absoluut kneedbaar en expressief is. Dat is alles. Totdat het alleen in het Goddelijke zal bestaan.

Er is een soort voorwetenschap van een staat waarin er alleen het Goddelijke Bewustzijn is. Dat.... (Moeder sluit aandachtig haar ogen met een extatische glimlach.)

---

⁷⁷ Misschien toevallig, twee dagen later, op 16 augustus, werd de dollar "gedevalueerd" en werden de Bretton-Woods akkoorden verbroken.

⁷⁸ Moeder bedoelt dat toen Sri Aurobindo nog leefde, het niet nodig was dat hij zich zorgen maakte over geld, want Moeder was erbij.

Alleen het Goddelijke Bewustzijn.

Augustus 18, 1971

Het lichaam heeft de indruk dat het een nieuwe manier van leven moet leren, en het leert voortdurend nieuwe dingen. Maar het zijn kleine dingen, dat wil zeggen, er is een soort geheim te vinden, een houding die standvastig moet zijn, en die de omstandigheden zo goed mogelijk moet maken.

Het is iets dat gelijk is aan de mantra. Voorlopig herhaalt het lichaam de mantra, maar het weet dat het... Er is iets te leren dat de mantra fysiek vervangt.

(Moeder gaat naar binnen in zichzelf)

Wat denk je?

Wat ik persoonlijk moeilijk vind, is bestendigheid --- om een bestendigheid te vestigen. Het is heel moeilijk.

Een bestendigheid van wat? Bewustzijn?

Ja, bewustzijn.

Maar bewustzijn is permanent.

Ja, maar het externe bewustzijn is niet permanent.⁷⁹ Het fysieke denkvermogen kan bijvoorbeeld doorgaan met het herhalen van allerlei nutteloze dingen.

Oh!...

En aan de andere kant geeft de mantra mij het gevoel van een mentale oplegging, begrijp je? Het is niet iets dat opkomt uit de kern van de cellen. Het wordt opgelegd. Dus het wordt een tijdje in gang gezet en wordt herhaald – de mantra wordt herhaald zoals elke domheid wordt herhaald. En dan na een tijdje, komt er iets anders.

---

⁷⁹ Satprem bedoelt niet permanent in contact met het innerlijke.

(Moeder blijft stil)

Je krijgt de indruk dat het hopeloos is als er niet letterlijk een bezetenheid is door iets anders. Het zou echt als een bezit moeten zijn.

Ja, bezeten door het Goddelijke. Dat is volkomen juist.

Dat is de enige manier.

(lange stilte)

De afgelopen dagen (en vrij sterk vanmorgen) heb ik de indruk gehad: het Goddelijke is alle dingen, en we worden geboren zodat ieder een keuze maakt en een van die dingen manifesteert --- een of meerdere.... En zo komt de vraag om te beslissen over de keuze, maar dat is nu net waar men zich volledig aan moet overgeven en de keuze volledig aan het Goddelijke moet overlaten. We zijn geschapen zoals we zijn, en dat is de reden voor al dit getwijfel, deze complicaties --- maar wat we moeten leren is om het over te laten aan... dat wil zeggen, geen verlangen, geen voorkeur te hebben, en de keuze volledig aan het Goddelijke over te laten.

(Moeder gaat naar binnen in zichzelf)

Augustus 21, 1971

Heb je iets te vragen?

Ik vraag me vaak af wat macht zou hebben over het fysieke denkvermogen.

Wat bedoel je?

Bijvoorbeeld, je zet de mantra in gang en het herhaalt zichzelf gedurende een bepaalde tijd, en dan whoosh! gaat het af op een zijspoor en je gaat verder met iets anders. Ik kan het niet stabiel krijgen. Of anders moet ik de beweging mentaal opnieuw starten, met geweld. Door het denkvermogen toe te passen.

(na een stilte)

Ik weet het niet, voor mij komt het spontaan. Soms is het heel intens, heel erg op de voorgrond (afhankelijk van de omstandigheden of de aanwezige mensen); soms is het... als iets heel groots --- heel groots --- en heel rustig (*Moeder strekt haar armen uit in een geweldig ritme*). Als dat er is... zijn omstandigheden niet belangrijk, mensen zijn niet belangrijk, alles is... alles is kalm goddelijk. Soms wordt het krachtig en actief: dat hangt af van de mensen, van de omstandigheden of van iets dat ergens gebeurt en dat ik later te weten kom.

Ik weet het niet, ik kan het niet zeggen.... Het Goddelijke lijkt nauw verbonden te zijn met alles, alles, met de hele zin van de fysieke wereld, zozeer zelfs dat het lijkt alsof het fysieke geen fundament, geen continuïteit zou hebben als dat niet zo was. Dus ik kan het niet zeggen.

Eigenlijk kan ik de staat waarin ik verkeer niet bepalen. Ik voel gewoon de verwachting van iets.

(Moeder knikt krachtig) Ah, daar ben ik zeker van!

(stilte)

Nu heb ik 's nachts wat activiteiten, die helemaal nieuw zijn, want ik heb ze nog nooit eerder gehad, extreem concreet en waarbij levende mensen zich vermengen met degenen die we doden noemen --- en ze zijn HETZELFDE, ze zijn daar hetzelfde.⁸⁰ Gisteravond was er bijvoorbeeld een heel lange activiteit met veel mensen, en onder die mensen was Purani (ik zie hem heel vaak); Purani had een belangrijke rol, en M. en... (hoe heeft hij ook alweer?) D. --- D. en M. maakten ruzie!⁸¹ (*gelach*) En het een na het ander.... En ik was als een van hen, met vreemde kleren aan.

Ik ontdek een wereld die ik niet kende, namelijk de wereld... Ik vraag me af of het niet de vitale fysieke wereld is? Er waren dansen, bewegingen.... Dat wil zeggen, om het in gewone woorden te zeggen: ik heb dromen zoals ik ze nooit eerder heb gehad; alleen zijn het geen dromen, het is een activiteit. Het is een wereld waarvan ik me totaal niet bewust was, en die is zoals deze (*Moeder verstrengelt haar vingers om een soort verwevenheid van het fysieke en die wereld te tonen*).

Er zijn zoveel, zoveel dingen om te leren.

Ja!

(stilte)

Alleen degenen met een fysiek lichaam hebben het soort reacties --- plezier, ongenoegen --- die wij in het fysieke leven hebben. De anderen

---

⁸⁰ Moeder bedoelt dat er geen verschil is tussen de "levenden" en de "doden."

⁸¹ Purani stierf in december 1965; M. en D. zijn "levend."

hebben het niet meer. Dat lijkt te verdwijnen met het puur fysieke bewustzijn.

(stilte)

Ik krijg steeds meer het gevoel dat we niets weten. Dat is alles. Dat er een oneindige verscheidenheid aan dingen is, en dat we niets weten.

Persoonlijk klaag ik vaak over mijn nachten omdat ik vanaf twee of drie uur 's ochtends het gevoel heb dat ik veel activiteiten heb die mij volkomen dom lijken, met allerlei dingen en mensen en....

Dat klopt.

En het lijkt mij dom, weet u, zonder enige betekenis, en bovendien vermoeiend. Wat is het? Ik heb geen flauw idee.

Misschien is het dat. Misschien diezelfde wereld.

Maar wat doet iemand daar!

(stilte)

Voor ons fysieke bewustzijn is het dom, natuurlijk.⁸²

Ja, het ziet er dom uit.

Dat is precies wat ik gisteravond had. En het was heel natuurlijk en... zonder reactie.⁸³

Ik denk dat het het denkvermogen is dat betekenis geeft aan dingen; zonder het denkvermogen ZIJN dingen, zonder dat ze een betekenis krijgen --- ze zijn omdat ze zijn. Dus voor ons, voor het bewustzijn zoals het zich hier heeft ontwikkeld, is het volkomen idioot. Terwijl het daar volkomen natuurlijk lijkt.

Dat moet de reden zijn dat mensen "losgeslagen" raken. Als ze niet van binnen hebben wat we de "goddelijke steun" zouden kunnen noemen, een soort onwrikbaar geloof in de Waarheid en goddelijke Genade, als ze dat niet hebben....

(Moeder blijft tot het einde geabsorbeerd)

Het is een fase waar we doorheen moeten. We moeten... er *doorheen gaan*.

---

⁸² Maar hoe zou iemand aan de andere kant eruit zien als een man een kraan opendraait en zijn tanden poetst?

⁸³ Plezier, ongenoegen.

Augustus 25, 1971

(Moeder zit Satprem aan te kijken, wat een lange tijd lijkt. Haar linkeroog is nog steeds gezwollen.)

Iets om te vragen?

Ziet u iets?

Nee, er is niets.

(Moeder blijft 40 minuten geabsorbeerd)

Wat zou je willen zeggen?

Wat absorbeert u zo?⁸⁴

(na een stilte)

Altijd, altijd, is er de "gedachte" van het Goddelijke, maar als een... een soort - dorst om te zijn en te begrijpen. Alle mentale ideeën lijken me kunstmatig.... Soms is er vreselijke angst; soms is er volmaakte vrede.

(lange stilte)

Het is vreemd, soms heb ik de indruk dat de dood veel minder verandert dan we denken, en andere keren is het totaal onbegrijpelijk.... Vreemd, het is net als de twee uitersten: soms maakt het nauwelijks verschil; de volgende keer is het een... iets... wat betekent de dood eigenlijk?

Ik zou liever niet spreken omdat... Het is helemaal niet dat gementaliseerd is, dus het heeft geen....

(stilte)

Ik vertelde je over die activiteiten 's nachts (ik heb niet het idee dat ik slaap, en toch is het lichaam volkomen in rust), waarin er mensen zijn die leven

---

⁸⁴ Ongeveer op dat moment stierf een voormalige discipel, Rani Maitra, de vrouw van de voormalige kanselier van de Universiteit van Benares, zonder dat Moeder er in haar uiterlijke bewustzijn iets van wist.

en mensen die "dood" zijn in gewone taal --- en ze zijn absoluut hetzelfde. Behalve dat de levenden nog steeds egoïstische reacties lijken te hebben, wat de anderen niet hebben. Maar het is... *(vloeiend gebaar)*.... Wat voor ons echt is, bestaat niet meer. En het is heel concreet.

Ik ben in een staat waarin ik niets weet, dat is alles.

En dus is mijn enige toevlucht om me op te krullen in het Goddelijke, weet je.... Alsof...

Om U te zijn, dat is alles. Doe wat U wilt met mij, dat is alles.... Zelfs niet zo *(met woorden of gedachten)*, zelfs niet dat.

(stilte)

Het is de overgang van de oude manier van zijn, die steeds verder weg raakt, naar... het Goddelijke doet alles. Bijvoorbeeld, zelfs eten is behoorlijk moeilijk geworden, omdat de oude manier van eten steeds verder weg lijkt te raken, en het wordt vervangen door iets... dat onuitsprekelijk is. Het is onuitsprekelijk.

Het is alsof je op een bergkam staat *(gebaar)* en de minste misstap je in een gat zou gooien.

(stilte)

Alles lijkt anders, al het... alles lijkt zo anders. De aard van de relaties met mensen verandert, de aard van alles verandert, maar wat? Wat?

(lange stilte)

Het is alsof je op de rand of het punt staat of... in evenwicht hangt - een enorme Kracht (er is een enorme kracht, ik heb wat voorbeelden), en tegelijkertijd een ongelooflijke hulpeloosheid.

Ik spreek liever niet omdat... omdat dat het niet is. Wat je zegt is... *(Moeder knikt)*.

(stilte)

Weet je: het is alsof je zweeft tussen het meest wonderbaarlijke en het meest verachtelijke. Zo.

(Moeder blijft een hele tijd geabsorbeerd)

Ik weet niet hoeveel tijd het zal kosten....

Ik weet niet eens waar ik heen ga --- of ik richting transformatie ga of naar het einde. Het bewustzijn is er *(gebaar hierboven)*, het wordt niet beïnvloed.... Ik weet het niet.... Maar ik word in dit lichaam gehouden

(gebaar van stevig vastgehouden worden), alsof het gewild is dat ik in dit bewustzijn blijf. En dan worden al deze cellen bewust, maar.... Hangt het ervan af of ik een vorm heb of niet? Ik weet het niet.

Ik ben niet in een toestand waarin ik anderen uitwendig kan helpen.

(Moeder pakt Satprem's handen)

Soms voelt het lichaam dat het een eeuwigheid zo kan duren; soms voelt het dat het elk moment kan oplossen.... En alles, alles, is zo.

Nou, we zullen zien.

De Kracht, de Macht is groter en groter, maar... (ik weet niet hoe ik het moet zeggen) maar het is geen persoonlijke macht, helemaal niet.

Augustus 28, 1971

Nou, wat is er nieuw?

...

Wat wil of moet je me vertellen?... Niets?

Niets, of eigenlijk altijd hetzelfde.

Wat is dat?

Ik wacht.

Oh, jij wacht! Ik ook! (gelach)

(stilte)

Het is alsof alle manieren om de wereld te zien de een na de ander voorbijkomen: de meest verfoeilijke en de meest wonderbaarlijke --- zo, zo, zo... (Moeder draait haar hoofd als een caleidoscoop), en ze komen allemaal om me te vertellen: "Kijk, je kunt er zo naar kijken, je kunt er zo naar kijken, je kunt...." Maar de Waarheid... wat is waar?... Wat is waar?... Dat is er allemaal (hetzelfde caleidoscopische gebaar), en "iets" dat we niet weten.

Allereerst ben ik ervan overtuigd dat de behoefte om dingen te zien, om ze te denken, puur menselijk is en een vergankelijk apparaat. Het is een overgangsfase, die voor ons verschrikkelijk lang lijkt, maar in feite vrij kort is.

Zelfs ons bewustzijn is een aanpassing van het Bewustzijn --- HET Bewustzijn, het ware bewustzijn is iets anders.

En dus is de conclusie voor mijn lichaam... (zo goed als ik het kan vertalen): om op te krullen in het Goddelijke. Niet om te proberen te begrijpen, niet om te proberen te weten: probeer TE ZIJN.... En om op te krullen. Dus breng ik mijn tijd zo door.

Niet "proberen": slechts één minuut op die manier is genoeg (*gebaar van achteruit stappen*), en tijd doet er niet meer toe. Het is heel merkwaardig, ik doe experimenten voor elke kleine beweging van het leven, zoals maaltijden, bijvoorbeeld; nou, als ik me zo opkrul (*gebaar van verinnerlijking*), lijkt alles onmiddellijk. Er is geen tijd. Als ik in het uiterlijke bewustzijn ben (wat ik uiterlijk noem is een bewustzijn dat getuige is van de creatie), dan duren dingen meer of minder lang, afhankelijk van de aandacht die eraan wordt besteed. En dus alles, alles lijkt... niets lijkt (hoe heet dat ook alweer?) absoluut, in de zin van echt --- echt, een concrete realiteit --- niets lijkt zo te zijn. Behalve onaangename dingen in het lichaam, zoals bijvoorbeeld iets wat niet goed gaat; dat herken je als onvolmaaktheid. De onvolmaaktheid is wat je het gevoel geeft, anders is het zo (*hetzelfde gebaar van verinnerlijking, opgerold in de Heer*). En "zo" is de Kracht enorm, in de zin dat... bijvoorbeeld voor sommige mensen een bepaalde ziekte verdwijnt (zonder dat ik er iets aan doe, zonder dat ik er zelfs maar met iemand over praat, absoluut niets – het is genezen); voor nog een ander persoon... is het het einde, hij gaat naar de andere kant. Maar die andere kant is dan zowel heel vertrouwd voor me geworden als... totaal onbekend.

Ik herinner me een tijd waarin de herinnering aan vorige levens, de herinnering aan nachtelijke activiteiten zo heel concreet was; de zogenaamde onzichtbare wereld was totaal concreet --- nu... nu is alles als een droom --- alles --- alles is als een droom die een Realiteit verhult... een onbekende Realiteit, en toch waarneembaar. Ik lijk onzin te praten.

Nee, nee, helemaal niet!

Omdat het niet kan worden uitgedrukt.

Je vroeg me laatst (je vraag is bij me gebleven), je vroeg me: als ik stil en roerloos ben zoals dit, wat gebeurt er dan?... In feite is het een poging (ik kan niet zeggen een streven, ik kan niet zeggen inspanning --- het Engelse woord is *urge* (*aandrang*): de waarheid zoals die is. Dat is het. Dat is het. Niet proberen te weten of te begrijpen (het is allemaal één voor mij): zijn --- zijn --- zijn... En dan.... (*Moeder heeft een glimlach vol zoetheid.*)

(stilte)

Dan merkwaardig genoeg: tegelijkertijd – tegelijkertijd – niet de een in de ander of de een met de ander, maar de een EN de ander, tegelijkertijd (*Moeder schuift de vingers van haar rechterhand tussen de vingers van haar linker*) is het wonderbaarlijk en vreselijk. Het leven zoals het is, zoals wij het voelen in ons gewone bewustzijn – zoals het is voor mannen – lijkt iets... maar zo vreselijk dat je je afvraagt hoe je het zelfs maar één minuut kunt leven; en de ander, TEGELIJKERTIJD: een wonder. Een wonder van licht, bewustzijn, kracht --- wonderbaarlijk. En een kracht, een kracht!... En niet de kracht van een bepaald persoon (*Moeder knijpt in de huid van haar handen*), het is iets... het is iets dat alles is... En je blijft achter zonder woorden.

Dus, heel natuurlijk, het meest interessante is om Dat te vinden. Heel natuurlijk, wanneer ik niets te doen heb... (*gebaar van verinnerlijking, opgerold in de Heer*). Daarom vraag ik je altijd of je vragen hebt of zoiets, omdat er geen "persoon" meer is om actief te zijn, het zijn alleen de dingen die... (*gebaar dat de bewegingen en trillingen van mensen of dingen aangeeft die Moeder's activiteit triggeren*). Dus wanneer dat er niet is, is het... (*gebaar in spanning, stilte*).... Heel ver, ver weg... heel dichtbij, heel dichtbij het andere Bewustzijn, zijn er momenten (*Moeder spreekt met een diepe, plechtige stem*): OM Namó Bhagavateh.... Dat is het meest materiële. Het is al... het lijkt zo... levenloos. Het geeft de indruk die een stuk hout ons zou kunnen geven. En toch is het.... Dus tegelijkertijd kan men in een pijnlijk en onbegrijpelijk en absurd leven zitten en absoluut tegelijkertijd... onuitsprekelijk wonderbaarlijk.

Dus kan ik natuurlijk niet meer met iemand praten, ik kan het alleen tegen jou zeggen, want mensen zouden denken dat ik gek word.

(lange stilte)

Alleen "U" – dat is alles.

En heel duidelijk heeft de Schepping Dat als doel, die wonderbaarlijke vreugde... van het gevoel dat wij U

(*Moeder gaat glimlachend weg*)

Dus.... Dus wat wil je? Wil je Dat?

Ja, Moeder.

Of wil je me vragen stellen?

Nee, nee, Dat is goed!

(*Moeder lacht*)

*(Moeder pakt Satprem's handen.
zit met haar ogen dicht,
dan verspreidt zich een glimlach over haar lippen,
ze gaat naar binnen.)*

September

September 1, 1971

(Over de jaren 1946-1948, toen Satprem voor het eerst naar Pondicherry kwam om zich bij de regering van Frans-Indië aan te sluiten met gouverneur Baron.)

Een beeld is bij me gebleven dat ik niet kan vergeten. Er was een nieuwe gouverneur, degene die Baron opvolgde [in 1949], en ik was hem met Pavitra gaan opzoeken, en toen ik naar buiten ging, in de salon of op de veranda, ik weet het niet meer, of op het balkon, zat jij daar --- weet je het niet meer?

Nee, Moeder.

Je was met twee of drie --- je zat daar. Je was er nog steeds, je had [Pondicherry] nog niet verlaten. En dat is bij me gebleven --- zelfs nu nog. Hoe lang geleden was het?

Vijfentwintig jaar geleden.

Het is helder gebleven, helder, zo helder: ik zie je daar zitten, zo, met je rug naar het licht (de hemel was achter je). En ik weet niet waarom, maar dat raakte me heel erg, ik heb de herinnering eraan bewaard. Zelfs nu zie ik hetzelfde beeld. Het is vreemd... We waren gekomen om die mensen te zien (die me eigenlijk niet interesseerden, maar...), maar toen ik jou zag: "Ah!" Het was alsof... weet je, alsof iets tegen me zei (*Moeder laat haar wijsvinger zakken*): "Die." Snap je?

En het is me sindsdien bijgebleven. Er zijn zoveel, zoveel dingen die ik helemaal vergeten ben, maar dat blijft. Weet je het niet meer?

Nee, moeder... Ik heb andere herinneringen aan u uit die tijd, maar die ene niet.⁸⁵

Het is vreemd. Zelfs nu zie ik het, weet je. Daar was de lucht, het was alsof... Je zat op een kruk of een soort bank, er waren een of twee mensen (ik weet het niet) bij je, maar ik merkte ze niet op, terwijl jij, ik zag je zo (*Moeder laat een vinger zakken*), zoals...: "Die."

Het is vreemd. Het is interessant.

Ik ben blij dat u me zag!

---

⁸⁵ Eigenlijk herinnerde Satprem zich die ontmoeting goed, maar hij wilde Moeder het verslag van zijn eigen gemoedstoestand die dag besparen, want hij was boos op Moeder (!) omdat ze een bezoek bracht aan de man die van plan was geweest de plaats van Gouverneur Baron in te nemen. Zo gaan het grote verhaal en het kleine hand in hand.

(Moeder lacht en pakt Satprem's handen)

Het was zo: (Moeder maakt een gebaar van het grijpen van Satprem's pols).

(stilte)

Het lichaam wordt geleerd om alleen door het Goddelijke te bestaan, om voor alles op het Goddelijke te rekenen --- absoluut, absoluut alles zonder uitzondering. Er is zelfs een druk voor... Alleen wanneer het bewustzijn tot het uiterste verbonden is met het Goddelijke Bewustzijn, is er het gevoel van bestaan. Het is buitengewoon intens geworden. Wanneer het fysieke wordt omgezet, zal het iets SOLIDE zijn, weet je, onveranderlijk --- en compleet. En zo concreet.... Het verschil tussen in het Goddelijke zijn, alleen door Hem en voor Hem bestaan, en dan in de... niet in het gewone bewustzijn uiteraard, maar gewoon het menselijke bewustzijn, is zo groot dat de een als de dood lijkt vergeleken met de ander, het is zo.... Ik bedoel, de fysieke realisatie is echt een concrete realisatie.

Er begint zo'n concentratie van energie te zijn (oh! het is er nog niet, heel ver van, maar...), er is een begin van perceptie van hoe de dingen zullen zijn. Het is... het is echt geweldig. En zo krachtig! Een kracht en een realiteit in het bewustzijn die niets, absoluut niets anders kan hebben --- alles vitaal of mentaal en alles wat vaag en onwezenlijk lijkt. Terwijl dit concreet is (Moeder balt haar vuisten). En zo sterk!

Sommige problemen moeten nog worden opgelost, maar niet met woorden of gedachten. En dingen komen om te demonstreren – niet alleen persoonlijke dingen, maar ook dingen van mensen om me heen; mensen, dingen, omstandigheden, alles wat komt om te onderwijzen, het lichaam te leren het ware bewustzijn te hebben. Het is... het is geweldig.

(Moeder gaat naar binnen)

Het lijkt erop dat het probleem was om een fysiek wezen te creëren dat in staat is de Kracht te dragen die zich wil manifesteren --- alle gewone lichamelijke bewustzijnen zijn te dun en teer om de overweldigende Kracht die zich moet manifesteren te weerstaan. En dus wordt het lichaam eraan gewend. Het is alsof... weet je, alsof het plotseling een glimp opvangt van zo'n, zo'n prachtige horizon voor zich, maar overweldigend prachtig! Dan mag het er alleen zoveel van nemen als het kan verdragen.

Er is enige aanpassing nodig.

Het is vrij duidelijk als het gaat om rust en voedsel (vooral voedsel). Het is heel vreemd.... De overgang... precies in het midden van de overgang.

Zal het genoeg plasticiteit hebben? Ik weet het niet.

Het is een kwestie van plasticiteit. Om te kunnen weerstaan en over te brengen (*gebaar van iets dat door haar heen stroomt*), om geen obstakel te vormen voor de Kracht die zich wil manifesteren.

Schijn is alleen toekomstige gevolgen. Daarom.... Het uiterlijk is wat als laatste zal veranderen.

September 4, 1971

Wat heb je?... Je hebt helemaal niets?... Sommige mensen kwamen om je te zien?

Nee, afgezien van een of twee uitzonderingen, weiger ik om iemand te zien. Ik weet het niet, maar ik heb ontdekt dat het nu beter voor me is om stil te blijven.

Omdat mij verteld werd over iemand die naar je toe kwam.

De enige persoon die ik heb gezien is E.

Oh, hij is een aardige man!⁸⁶

Maar verder weiger ik om mensen te zien.

Dat is beter.

Vroeger zag ik elke dag veel mensen, maar nu merk ik dat... Ik weet het niet, ik moet stil zijn.

Ja.

(stilte)

Ik heb iets opgemerkt --- al een tijdje geleden, maar de laatste tijd is het heel, heel concreet geworden. Als ik spreek, is er een Bewustzijn dat tot uitdrukking komt, en dat Bewustzijn is wat belangrijk is --- maar mensen vangen de woorden op en verlaten het Bewustzijn! Dus dat zorgt natuurlijk voor een vreselijke warboel. Daarom is het beter om niet te spreken.

---

⁸⁶ Heel wat van de banden die gebruikt zijn om deze gesprekken op te nemen, zijn verkregen dankzij deze zeer aardige Duitser. We willen ook een Amerikaans echtpaar noemen, M.R., die het merendeel van de banden, en een paar anderen, met dankbaarheid heeft gegeven.

Nou ja, misschien is het een warboel voor sommigen, maar niet voor iedereen – niet voor iedereen!

Maar neem dit andere voorbeeld: ik probeer Auroville een link te maken tussen de oude manier van zijn en de nieuwe, maar ze zijn allemaal verzonken in.... Ik bedoel, ze gebruiken hun vrijheid om op de meest gewone manier te leven. Dus... het is ontmoedigend. Er zijn er een paar – een paar – die goed zijn, maar de meerderheid is een ondermenselijkheid, een volkomen dierlijke mensheid. Dus....

Voor je eigen verandering moeten zorgen is al genoeg werk, toch?

God, ja!

(stilte)

Om op elk moment zo expressief mogelijk te zijn van het Goddelijke Bewustzijn. Dat is het enige belangrijke.

(stilte)

Ja, wanneer je hier bent, dichtbij je, word je opgenomen in een soort absolute straal. Het is.... Vroeger, ik herinner me mijn meditatie "boven", ze waren uitgebreid en heel aangenaam, maar hier is het een soort ABSOLUTE. Je zegt: dit is HET. Dit is HET, weet je, absoluut HET, het is het absolute dat hier is en je grijpt. Maar als er geen één meer bij je in de buurt is.... Door concentratie kun je HET nog steeds vastleggen, tot op zekere hoogte....

Ja.

Maar zodra je de concentratie loslaat, nou, dan moet je weer.... Dat is het probleem. Er zou een soort bezetenheid moeten zijn. Maar hoe doe je dat?

Ik weet het niet.

Het is de Genade, kortom!

(na een stilte)

Dit lichaam doet zijn best om alleen in het Goddelijke te bestaan. Als het zich niet langer gescheiden van het geheel zou kunnen voelen (*Moeder raakt de scheidende huid van haar handen aan*), zou het volmaakt gelukkig zijn.

Maar zoals dit (*gebaar van verinnerlijking*), als ik niets zeg, dan is het goed.

(Moeder gaat naar binnen in zichzelf)

Je hebt niets te vragen?

Zal er iets naar me toe komen? Iets anders [een ander boek]?

Mensen zijn er niet klaar voor, mon petit! Elke dag ontdek ik.... Degenen die aan hun vrijheid worden overgelaten, zijn waardeloos. Ze hebben het meest vulgaire bewustzijn, het is vreselijk --- geen aspiratie, geen behoefte aan perfectie, helemaal niets.

Wat mij betreft, ik... dit lichaam doet wat het kan. Het kan niet veel. Het probeert... het probeert geen enkele weerstand te creëren. Van tijd tot tijd - van tijd tot tijd - is er iets, een wonder, dat een paar seconden duurt. Maar het is... (*Moeder knikt*). Of we moeten dit lichaam plastischer maken zodat het getransformeerd kan worden, of anders is het voor een ander leven.

Hoewel ik moet zeggen dat... Sri Aurobindo tegen me zei: "Oh, om dat allemaal opnieuw te moeten beginnen, de hele kindertijd en al die onbewustheid --- nee." Voordat hij vertrok, zei hij nee. "Nee, ik zal terugkeren wanneer het kan in een supramentaal lichaam."⁸⁷

(stilte)

Maar er moeten lichamen zijn die naar believen kunnen blijven bestaan. Hij zei: "De tussenliggende fase zal de duur van het leven naar believen zijn." En ik heb het gevoel dat dat mogelijk is. Mits... het lichaam zelf maar aan één ding denkt --- transformatie. Als het zo is (*stil, geconcentreerd*), dan... kan ik uren --- uren zonder te bewegen --- doorbrengen in een soort ontvankelijke contemplatie, en het lijkt een seconde. Het tijdsbesef is echt merkwaardig. Zie je, er is een zekere ontvankelijke contemplatie, en daar (*gebaar van gesuspenseerd worden in een glimlach*)... houdt de tijd gewoon op te bestaan.

Ik voel... Ik voel dat ik op de drempel sta van een groot Geheim... maar (*Moeder knikt met haar hoofd*)... niet mentaal --- niet in gedachten. Het is... "iets."

(stilte)

Geef me je handen.

(een vluchtige glimlach verschijnt op haar lippen)

---

⁸⁷ Dit is wat Moeder in 1953 schreef aan Sujata's vader, Prithwi Singh, over het overlijden van Sri Aurobindo: "Om 1:26 in de ochtend, toen ik in zijn kamer was, kwam hij gestaag uit zijn lichaam in het mijne; het was zo erg dat ik een fysieke wrijving voelde in de cellen van mijn lichaam; daarmee kwam er een grote kracht in mij en ik voelde me in staat hem te reanimeren. Maar toen ik het hem vertelde, zei hij: 'Nee, het is met opzet dat ik mijn lichaam heb verlaten, ik zal er niet in terugkomen, ik zal terugkeren in een nieuw lichaam, het eerste lichaam dat op de supramentale manier is opgebouwd.' Maar," voegde moeder toe, "hij vertelde me niet wanneer hij zou terugkeren."

September 8, 1971

(Na een lange, contemplatieve duik.)

Het is echt een overgangperiode voor het lichaam.

Het lichaam realiseert zich, wordt zich bewust van wat erin voorkomt dat het onsterfelijk is, en tegelijkertijd van wat er onsterfelijk in kan zijn. Het heeft momenten van doodsangst gehad zoals nooit tevoren in zijn hele leven --- in verband met de dood, die nog nooit eerder is gebeurd. En het heeft begrepen dat zijn constitutie dit veroorzaakte, en wat het moest veranderen. Ik ben... alsof ik op de drempel sta van een buitengewone ontdekking, maar....

(stilte)

Ik zou het zo kunnen zeggen: het waarom van de dood is duidelijk geworden, en het hoe van onsterfelijkheid is... *(stilte)*.... Weet je, het is iets merkwaardigs, het gevoel dat er iets is *(Moeder voelt met haar vingertoppen)* OM AAN TE RAKEN.

(Moeder zit te kijken, haar ogen zijn lichtgevend open, gaat dan een half uur naar binnen in zichzelf)

Het kan oneindig duren.... De indruk van iets aanraken en... *(gebaar van iets dat ontsnapt)*.

Wat voelde je?

Sujata liet me ooit begrijpen wat ik voel als ik bij u ben; ze zei: "Het voelt alsof het lichaam gemaakt is om te bidden als iemand bij u is." Nou, dat is wat ik voel, een kracht die alle delen van het lichaam lijkt te grijpen en... ik weet het niet, ze vult met een intense aspiratie.

Ja, maar dat is ook wat mijn lichaam voelt.

Ja, het laat het lichaam bidden. Het vult het met een Kracht die.... ik weet het niet, het is als een warm goud dat alles optilt.

Ja, zo voelt mijn lichaam de hele tijd.

(stilte)

Ik voel Dat voortdurend stromen (*gebaar door zichzelf heen*).

Misschien is dat wat Goddelijke Liefde in materie is?

(Moeder lacht vrolijk)

Het is zo intens en warm tegelijk --- warm. En zo sterk... het is zo sterk dat je het woord "liefde" niet echt kunt gebruiken, omdat het niet overeenkomt met iets dat je begrijpt.

Ja, dat geldt ook voor mij!... Ik ben zo (*gebaar naar het voorhoofd*): niets, niets, leeg, leeg, leeg.... Hier (*gebaar hoog en breed*) hier is het... ja, het is een gouden onmetelijkheid.

Ja.

(stilte)

Ik heb het meest merkwaardige gevoel dat er een soort... is als schubben, of boomschors, of schildpaddenpantsters, die smelten, terwijl het lichaam zelf niet zo is (*Moeder maakt een gebaar alsof het lichaam opzwelt en barst in de zon*). Wat voor de mens materie lijkt, is... onontvankelijk. En in dit lichaam (*Moeder raakt de huid van haar handen*) probeert het... het probeert... (*hetzelfde gebaar van opzwellen of bloeien*). Het is echt vreemd! Het is een merkwaardig gevoel.

Als je lang genoeg zou kunnen volhouden om dat allemaal te laten wegsmelten, dan zou dat het echte begin zijn.⁸⁸

September 11, 1971

Iedereen maakt ruzie! Iedereen, overal. Ruzies, ruzies, ruzies – de hele tijd, dag en nacht, constant.

Ook 's nachts!

Ja! (gelach)

---

⁸⁸ Moeder had eerst gezegd: "Dan is het klaar," toen veranderde ze het in "Het zou het echte begin zijn" toen Satprem dit gedeelte publiceerde in *Notes on the Way*.

En tegelijkertijd is er de oplossing: een onverstoorbare kalmte. Het is alsof het het lichaam een lesje wil leren. Maar belachelijke ruzies, weet je, iedereen, absoluut iedereen. Sommigen beschuldigen anderen --- ze beschuldigen elkaar --- en iedereen liegt! Alles is verdraaid. Alles is verdraaid, niets is duidelijk. Ik heb nog nooit (mijn God, ik ben hier al lang), ik heb dat nog nooit in zo'n mate gezien, met zo'n vreselijke rusteloosheid. En mijn lichaam weet dat als het de innerlijke kalmte voor één minuut verliest, het heel ziek zal worden. Het is net zo (*gebaar opgehangen aan een kam*), alsof het op het punt staat om in een put te vallen.

Het is walgelijk.

Slechts één oplossing (*Moeder spreidt haar armen*) --- een onverstoorbare kalmte.

Het is een concrete kalmte. Nieuwsgierig. Het is concreet. Het is alsof je het zou kunnen aanraken (*Moeder drukt de palmen van haar handen op een onzichtbare rots*).... Het is nieuwsgierig.

(Moeder gaat een half uur de Kalmte in terwijl ze Satprem's handen vasthoudt)

Voel je hoe concreet het is?

Ja, ja, het is enorm.

September 14, 1971

(Sujata's bezoek aan moeder. De dag ervoor was Sujata naar de tuinen van Cazanove gegaan, in de buitenwijken van Pondicherry, om de grafstenen van Pavitra en Amrita te zien.)

(Sujata:) Gisteren ging ik Cazanove bezoeken.

Oh, waarom?

Om Amritada en Pavitrada te zien... Weet je, er is tot nu toe niets gedaan, geen werk gedaan om de graven te bedekken, in twee jaar.

Hoe zijn ze?

Ze zijn bedekt met "Sri Aurobindo's Compassion" en bij het hoofd staat een licht gebroken pot met "new creation" en bij de voeten een pot met "devotion",⁸⁹ hetzelfde voor beide.... Ik vond dat erg mooi, maar er is niets aan gedaan.

Ik heb Pavitra er nog nooit over horen klagen! (*gelach*) Ik zie Pavitra heel vaak, bijna elke avond. Misschien vindt hij het zo leuk. Zelfs gisteravond zag ik hem: hij was in Japan. Wanneer vertrokken ze?

Amritada vertrok op 31 januari 1969 en Pavitrada in mei, 16 mei.

Oh, Pavitra vertrok daarna.

Weet je, de tijd en ik....

Pavitra is hier, hij is erg actief, hij blijft bij me, ik zie hem erg vaak. Amrita zie ik niet zo veel. Pavitra werd in mij opgenomen en ik heb hem beetje bij beetje weer in een vorm gebracht, en toen hij volledig gevormd was, haalde ik hem eruit en hij blijft hier heel dichtbij.

Wat doet hij?

Hij ontmoet mensen, hij doet allerlei dingen.

Wat voor werk doet hij?

Hij ontmoet mensen, praat, maar hij is hier, hij heeft de atmosfeer van de aarde niet verlaten. Amrita vertrok om te rusten; Pavitra is hier, in het subtiele fysieke --- dat is waar Sri Aurobindo is en het is een fysiek dat een sterke neiging heeft om te materialiseren.

We zullen zien....

September 15, 1970

Heb je iets te zeggen? Heb je niets?

Nee, Moeder, niets bemoedigends.

(Moeder gaat een half uur naar binnen in zichzelf)

---

⁸⁹ Portulaca, tuberoos en basilicum.

Vreemd, er ligt een kind naast je. Een kind dat tussen de één en twee jaar oud moet zijn – blond. En hij kijkt, hij legt zijn hand op je schouder.... Hij is.... Hij lijkt heel, heel intelligent.

(Moeder gaat weer naar binnen)

Geen vragen?

Wie is dat kind?

Ik weet het niet. Ik keek naar hem, hij groeide tot hij ongeveer 10 jaar oud was. En hij bleef daar. Ik zag hem heel jong, twee jaar oud, toen groeide hij, groeide hij tot ongeveer 10 jaar oud. Hij had zijn hand op je schouder en keek je altijd zo aan *(ogen wijd open met een soort toewijding of aanbidding)*.

Ik weet het niet.

Hij was Europees – geen Indiër.

Is het niet mijn broer... die zijn lichaam heeft verlaten?

Ah, zou kunnen!

Maar is je broer blond?

Ja, toen hij klein was, was hij blond.

Oh, dan moet hij het zijn.

Maar betekent dat dat hij zijn lichaam heeft verlaten?

Nee.

Omdat hij een verkeerde weg is ingeslagen, weet u --- uiterlijk tenminste.

(na een stilte)

Hij was bij bewustzijn. Het kind was bij bewustzijn.... Misschien was het zijn psychische wezen dat hem heeft verlaten?...⁹⁰ Een totaal vertrouwen, weet je *(hetzelfde gebaar met de wijd opengesperde ogen)*, zoiets.

Oh, maar het is vreemd, want hij was blond toen hij klein was [in de visie van Moeder], en toen hij groot werd, werd zijn haar donkerder --- dat heb ik opgemerkt. Hij was ongeveer... ongeveer tien, misschien.

---

⁹⁰ Satprem's broer zal twee jaar later zelfmoord plegen, kort na het overlijden van Moeder.

Zie je, het was totaal vertrouwen. Hij was heel stil, keek naar je en keek naar je... met totaal vertrouwen.

Maar het was niet het fysieke wezen.

Ja, ik begrijp het.

(stilte)

Is het nacht in Frankrijk op dit tijdstip?

Nu moet het zijn.... Het is de vroege ochtend, het moet vijf of zes uur 's ochtends zijn.

Denk je dat hij op dat tijdstip slaapt?

Ja, zeker.

Het betekent dat hij een tweejarig psychisch wezen zou hebben (zie je, ze hebben geen leeftijd per se, alleen in termen van ontwikkeling). En hij groeide op bij jouw contact.⁹¹ Het is interessant.

(lange stilte)

Is hij jonger dan jij?

Ja, fysiek denk ik dat hij vijf of zes jaar jonger is dan ik.... Maar hij heeft volledig een verkeerde weg bewandeld.

Ja. Heeft zijn psychisch wezen hem verlaten?... Misschien.

Het is heel goed mogelijk.... Ik heb hem ooit in tweeën zien snijden.

Oh!

Alleen het onderste deel bleef over.

Dan moet dat het zijn.

En de laatste keer dat ik hem zag, lag hij ondersteboven, zijn hoofd naar beneden en zijn voeten in de lucht.

Ohh!...

Hij [het psychisch wezen] leek volledig onafhankelijk. En toen hij kwam --- ik zag hem komen --- hij was daar naast je, hij legde zijn hand --- zijn

---

⁹¹ Eens, een paar jaar geleden, had Moeder Satprem en zijn broer samen ontvangen en ze hadden naast elkaar aan haar voeten gezeten. Toen, na het interview, zei Moeder tegen Satprem: "Het is vreemd, hij lijkt een emanatie van jou te zijn."

kleine hand --- op je schouder, en hij keek je zo aan (*hetzelfde gebaar met
wijd opengesperde ogen*), en toen groeide hij langzaam en groeide tot
ongeveer acht of tien jaar oud en toen stopte hij. Het is geen volledig
gevormd psychisch wezen.... Misschien heeft het hem verlaten. Misschien
heeft hij het verlaten.

(stilte)

*Bedoel je dat hij door een ander leven moet gaan om zijn psychisch
wezen weer te vinden?*

Oh, zeker.

*Maar als het psychisch wezen iemand eenmaal heeft verlaten, komt
het niet meer terug?*

Oh, ja, het kan terugkomen, maar er moet een bekering zijn.

Er moet een bekering zijn.

Dat het psychisch wezen naar je toe kwam, is een heel goed teken --- het
is een heel goed teken, zelfs voor hem. Want normaal gesproken, als het
psychisch wezen op die manier weggaat, gaat het terug naar de
psychische wereld en rust het uit tot het volgende leven. Maar hij is bij
bewustzijn gebleven en is naar je toe gekomen. Dat is uitzonderlijk.

(stilte)

We zullen zien wat er gebeurt... Misschien is hij ziek? Ik weet het niet.

Of anders is het weggegaan omdat het vitale wezen (vitaal en fysiek)
het met geweld wegduwde.

*Ja, het is waarschijnlijker... Hij heeft zichzelf in nogal vreselijke dingen
gestort.*

(na een stilte)

Ik zie hem niet meer, maar ik heb het gevoel dat hij er is, hij verlaat je niet.

Maar je kunt niet zeggen dat het je "broer" is, omdat het psychische
wezen in andere levens is gevormd --- het was je broer BINNEN
gedrongen.

Ja, natuurlijk.

(Moeder gaat naar binnen in zichzelf)

We zullen zien.

September 18, 1971

Wat heb je me te vertellen?

U gaf me laatst een "nieuwe creatie" [tuberoos], via Sujata...

Het is voor jou.

Betekent dat dat...

Ja.

Er gaat iets komen?

Het betekent dat je nog niet klaar bent! (*Lachend*) Je bent nog niet klaar met schrijven!⁹²

*(Moeder kijkt Satprem lang aan,
gaat dan naar binnen)*

Iets te vragen?

Nee, maar wat u betreft, Moeder?

Iets te zeggen?

Nee, Moeder....

(stilte)

Ik had een paar dagen geleden de nogal sterke indruk dat we vol fantomen zitten, ik bedoel er zijn echt geen moeilijkheden of problemen of weerstand of iets dergelijks, maar er zijn veel fantomen en oude dingen, en het is gewoon onze herinnering daaraan die ons aantrekt.

Ja, het is waar! Het is waar, ik heb dezelfde ervaring gehad. Wij zijn het die creëren (wij, ik bedoel alle mensen), die de problemen creëren.

En dan is er nog de herinnering. De echte ergernis is de herinnering --- de herinnering aan veel oude dingen --- die de oude invloed in stand houdt; maar in werkelijkheid is er niets --- alleen de herinnering eraan.

---

⁹² Helaas, Satprem's volgende boek zal de trilogie over Moeder zijn, in 1975.

Ja, ja, precies. Het is helemaal waar.

(Moeder gaat naar binnen in zichzelf)

Heb je iets te vragen?

Nee. Hoe gaat het?

Welke dingen?

Nou, de wereld en u.

Bah!... Alles is zo *(hangend gebaar)*, alles. Ze zijn klaar om daar [op de grenzen van India en Bangladesh] te vechten, en ze wachten eeuwig tot ze te horen krijgen dat ze moeten vechten. De legers zijn klaar, alles is klaar en ze wachten. Alles is zo *(hetzelfde gebaar)*.

Waar wachten ze op?

Dat de overheid het bevel geeft.

Maar de overheid geeft geen krimp!

Oh, ja *(Moeder lacht)*, dat zal het wel. Het zal gedwongen worden om te verhuizen. Maar het verzet zich.

Iemand kwam hier van de regering, gestuurd door een "commissie", en via hem heeft de generaal die het bevel voert over de legers met mij gecommuniceerd en hij heeft om mijn zegen gevraagd. Ze zijn allemaal klaar. Ze wachten --- ze krijgen te horen morgen, morgen, morgen, altijd morgen. Ik heb nieuws van daarboven.

(stilte)

Een paar dagen geleden zag ik Indira Gandhi in mijn slaap. Ze leek hier te zijn en probeerde ons van iets te overtuigen; wat me vooral opviel, was dat alles wat ze zei op een heel gewoon niveau was en dat ze er heel bleek uitzag.

Ze is makkelijk te beïnvloeden, weet je. Dus er zijn... *(gebaar van trekken)*.

Ze heeft uw invloed inderdaad niet alleen geaccepteerd.

Nee, ze heeft het genomen en gemengd met andere. Daarom gaan de dingen zo *(gebaar van verwarde verwarring)*.

(Moeder gaat lang naar binnen in zichzelf)

We zijn in volle transitie: het is niet langer dit, het is nog niet dat. En de concentratie van kracht is groter en groter.

(stilte)

Een vreemde ervaring. Het is een vreemde ervaring. Het lichaam voelt dat het niet langer bij de oude manier van zijn hoort, maar het weet dat het nog niet in de nieuwe is en dat het.... Het is niet langer sterfelijk en het is nog niet onsterfelijk. Het is nogal vreemd. Heel vreemd. En soms ga ik van het meest vreselijke ongemak naar... een wonder --- het is vreemd. Een onuitsprekelijke gelukzaligheid. Het is niet langer dit, en het is nog niet dat. Nou. Bizar *(Moeder knikt met haar hoofd)*.

(stilte)

Er is een soort belofte van een overweldigende Macht, en tegelijkertijd tekenen van zo'n zwakte --- geen zwakte: desorganisatie. Desorganisatie, en tegelijkertijd het gevoel van een overweldigende Macht. Dus de twee zijn als dit *(gebaar van in een precaire balans zijn)*. Het is een desorganisatie in de zin dat als ik niet oplet, ik bijvoorbeeld niet kan eten. Ik moet opletten, ik moet de hele tijd geconcentreerd zijn, geconcentreerd om dingen te doen. Soms, geen woord in mijn hoofd, niets; soms zie en weet ik wat er overal gebeurt. Het is zo *(hetzelfde gebaar als op een bergkam)*.

Ik moet voorzichtig zijn als ik bij mensen ben, anders zouden ze denken dat ik gek word! *(gelach)*

Het is echt vreemd. Een soort totale onmacht en een overweldigende macht naast elkaar. En de resultaten van de overweldigende macht zijn soms hier en daar zichtbaar bij mensen: plotseling gebeuren er wonderbaarlijke dingen. Maar tegelijkertijd... kan ik soms niet eens eten. Het is vreemd. *(Moeder lacht)*

September 22, 1971

Het gaat maar door, er is niets nieuws te zeggen. Het is zo: soms geweldig, soms echt onaangenaam... Maar het lichaam boekt vooruitgang, dat wil zeggen, het weet beter hoe het constant verbonden kan blijven met het Goddelijke. Dus het is goed. Dat is alles.

Buiten is het zo *(chaotisch gebaar)*.

Maar... (woorden zijn stom), maar ik zou kunnen zeggen dat de Goddelijke interventie steeds zichtbaarder wordt (woorden zijn stom, dat is het niet; maar het is alles wat we kunnen zeggen, alle woorden zijn stom).

Wat heb je te zeggen?

Niet veel. Er is wat interessant nieuws. Heb je gehoord van André Malraux, de Franse schrijver?

Ja.

Ik geloof dat hij zelfs naar Pondicherry is gekomen om je te zien. Hij heeft een verklaring afgelegd op de radio, en weet je, hij is een man die internationaal veel gewicht in de schaal legt: als hij iets zegt, wordt er overal ter wereld naar hem geluisterd. Dus op de Franse radio deed hij een uitspraak (u weet dat hij lange tijd minister was onder De Gaulle), een uitspraak ten gunste van Bangladesh. Hij zegt:

The Indian Express, 20 september 1971

Op 69-jarige leeftijd biedt Malraux aan om in de gelederen van Bangladesh te vechten.

Hij zegt: "Ik ontvang veel brieven van jonge mensen die schrijven: als jullie een vreemdelingenlegioen vormen, zijn we bereid om voor Bangladesh te vechten."

Malraux geeft toe dat hij te oud is om in de infanterie te dienen, maar hij beweert dat hij in een tank zou kunnen dienen.

"Je kunt Bengalen niet echt helpen door alleen maar in het voordeel ervan te praten," zegt hij. "Je moet er persoonlijk naartoe gaan en voor haar vechten."

Malraux erkende natuurlijk dat India was gecreëerd door geweldloosheid, maar in het huidige geval is dat soort tactiek niet mogelijk. "Je staat tegenover een Vietnam. Of je vecht en je krijgt de hele wereld aan je kant, of je vecht niet en de zaak is verloren."

"Terwijl intellectuelen te goeder trouw petitities ondertekenen, gooien de Pakistanen tanks in de strijd. Het enige serieuze is dus de verdediging van Bengalen. Doe het intellectueel als je wilt, maar met de steun van de strijd."

*(Moeder knikt meerdere keren
en gaat een half uur naar binnen.*

*Dan maakt Satprem zich klaar om te vertrekken
en Sujata nadert Moeder)*

Dit kan uren duren....

(Sujata:) Moeder, wat betekent een witte pauw met een gouden staart?

Ooh! Dat moet de supramentale overwinning zijn. Een witte pauw is de integrale overwinning; een gouden staart is de supramentale realisatie.... Heb je dat gezien?

Satprem zag het.

(Satprem:) Ik zag het gisteravond.

Wat, dat is prachtig! Het is prachtig. Het kondigt de overwinning aan. Waar mediteerde je over?

Maar ik weet het niet, ik zag het zomaar voorbijgaan.

Oh!... Dat is heel goed. Het is de supramentale overwinning. *(Moeder lijkt opgetogen)* Het is goed.⁹³

September 29, 1971

(Laatste dag van de Doerga festivals, Vijaya dashami, ter ere van de overwinning van de Universele Moeder op een Asura.)

Wil je een [zegen]pakket?

Gisteren gaf Sujata er een aan mij.

Nog een!

Als je wilt!

Het is niet hetzelfde!

Het was vandaag duidelijk, heel duidelijk, een soort Druk om te zeggen: Overwinning is harmonie; Overwinning is het Goddelijke; en voor het lichaam is Overwinning een goede gezondheid. Elk, elk ongemak, elke ziekte is een leugen. Het kwam van ochtend. Het was heel DUIDELIJK. Het was overtuigend, weet je.

Dus het is goed.

---

⁹³ "Toevallig" droeg Moeder die dag een witte zijden jurk met pauwenveren erop geschilderd.

Het is alsof door de druk alle leugen naar boven is gekomen (*gebaar dat van onderen opstijgt*). De meest onverwachte dingen. In mensen, dingen, omstandigheden. Het is echt... Geen enkele verbeelding kan het evenaren. Het is ongelooflijk.

Maar het is een goed teken, toch?

Oh ja! Oh ja!... Alleen, de verschijningen in de Ashram zijn erg... (*Moeder knikt haar hoofd*), het is alsof er een gif was, weet je, en door druk uit te oefenen, komt het gif eruit om te worden verwijderd --- en hoe het eruit komt!

Later kunnen we erover praten. Maar het is echt interessant, echt. Ja, het is een goed teken, een heel goed teken.

Ja, het betekent dat al die krachten die duizenden jaren verborgen zijn gebleven...

Ja.

...zijn hun schuilplaats kwijt.

Ja, dat is het. Dat is het.

We zullen zien. Alleen, het kan nog niet besproken worden --- later.

Ongelofelijk, mon petit!

Maar een Kracht! Een kracht, oh!... (*Moeder sluit haar ogen en glimlacht.*)

Oktober

Oktober 2, 1971

(Vorig jaar, na de dood van generaal de Gaulle, had Satprem's vriend Y.L. André Malraux ontmoet in Verrières; hij vroeg haar meteen: "Leeft de Moeder nog?" Omdat Y.L. een beetje van zijn stuk was gebracht, voegde hij eraan toe: "Ik ben er 33 jaar geleden al geweest.... Dus ik neem aan dat je weet waar ze in India naar op zoek zijn geweest..." Weer een paar dagen geleden ontmoette Y.L. André Malraux na zijn kreet "Vrijwilliger voor Bengalen"; hij zei tegen haar: "Wat essentieel is in de strijd die ik ga voeren voor Bengalen, is de houding en actie van Pondicherry te kennen." Y.L. kwam daarom de vraag rechtstreeks aan Moeder stellen. Moeder vroeg: "Wanneer ontmoet André Malraux Indira Gandhi?" "In november, in Parijs." Moeder vroeg opnieuw: "Wanneer denkt André Malraux eraan om naar India te komen?" "Ik weet het niet." Toen bleef Moeder lang in gedachten verzonken en zei: "Hij krijgt pas HET antwoord als hij arriveert in India, omdat het antwoord in hem zit." Na Indira Gandhi in Parijs te hebben ontmoet, zal André Malraux afstand doen van zijn actieplan. Laten we opmerken dat toen Y.L. hem ontmoette, hij door het persboek van Auroville bladerde en zei: "Dit is allemaal bekend --- ik maak er deel van uit --- ik weet dit." En het boek dichtslaand: "Het is alsof de zon is opgekomen. En hij gaat onder.... En we beginnen opnieuw...." Y.L. antwoordde eenvoudig: "En wat als de zon voorgoed is opgekomen?")

[Deze aantekeningen zijn afkomstig uit Y.L.'s reisdagboek.]

Nou, dan?

Weet u dat Y.L., die u een paar dagen geleden zag, Malraux in Parijs ontmoette en hem mijn artikel over Bangladesh en "On the Way to Supermanhood" gaf? En vanmorgen ontving ik een briefje van Malraux.

Ah!

Een kaartje. Het is leuk. Hij zegt gewoon:

"Heel erg bedankt voor 'On the Way to Supermanhood', waar een van onze gemeenschappelijke vrienden met mij over had gesproken --- bedankt ook dat je eraan dacht het naar mij te sturen."

Goed....

Hij zei dat je "mijn zoon" was!

Oh!... Nou, dat is niet helemaal verkeerd.

Ik zei dat het waar is! *(Moeder lacht vrolijk)*

Het lijkt erop dat hij daar veel gezag heeft?

Oh, inderdaad veel, en niet alleen in Frankrijk, maar over de hele wereld. Als hij iets zegt, is het een wereldgebeurtenis!

Oh, dan is dat goed.

Dus ik dacht dat ik hem een briefje zou sturen...

Ja.

...waarin ik hem dit zou vertellen:

Beste meneer Malraux,

Ik was erg ontroerd door uw bedankbriefje voor "On the Way to Supermanhood." Ongeveer vijftien jaar geleden gaf ik in deze Ashram Franse les aan de jonge Indiase discipelen, en ik probeerde ze te vertellen wie Malraux was, wiens werk ik bewonderde – vandaag de dag herinneren ze zich uw interventie namens Bangladesh en zijn ze er, net als ik, door geraakt.

Het probleem is natuurlijk dieper, zoals u goed weet. Wat op het spel staat aan het einde van de huidige mentale cyclus is de schepping van een nieuwe mens – dat is wat we hier proberen te doen met de Moeder en Sri Aurobindo. Grote Krachten zijn hier aan het werk, op een nederige manier. En ik ben blij dat "Supermanhood" u niet ongevoelig heeft achtergelaten. De kreet ervan heeft u en uw vermogen nodig om de diepe Zin van onze menselijke crisis te begrijpen.

Moge de Kracht van Sri Aurobindo en Moeder met u zijn.

Broederlijk met u in het grote Werk dat moet worden volbracht.

Dat is goed, dat is heel goed!

Als zo'n man direct door jou werd aangeraakt, zou dat een fantastische hulp zijn. Twee woorden van die man, en de hele wereld luistert.

Oh!

(Moeder gaat lang naar binnen in zichzelf)

Wat zegt u, Moeder?

Ik zeg niets.

(lange stilte)

Ik spreek steeds minder.

Ja, Moeder...

Alleen, de hele tijd gaat de Kracht zo (gebaar van onverbiddelijke Druk). Het drukt op Materie voor de transformatie.

Ik weet het niet, ik voel dat het uur van grote veranderingen in de wereld nadert.

Ja, ja.

Ik bedoel zichtbare dingen.

Ja. En de Kracht gaat heel bewust zo (hetzelfde gebaar van druk), heel bewust. In het kleinste detail en ook over het geheel genomen, heel bewust.

Als ik zo ben (*gebaar van bewegingloos en verinnerlijkt zijn*), ben ik me gewoon bewust van die Kracht (*hetzelfde gebaar van druk*), en dan gaat soms een bepaald punt (*gebaar van een straal die gericht wordt*) of een detail bewust door... door de persoonlijkheid (ik weet niet hoe ik het moet zeggen), en daar is het... het lijkt onweerstaanbaar: iemand genezen, zelfs een dief laten arresteren (!), dat soort dingen. Het is vreemd.

Het is merkwaardig.

En steeds meer (*Moeder raakt haar handen aan*) onpersoonlijk.

Oktober 6, 1971

(Over het volgende "Bulletin.")

Is het interessant?

Maar natuurlijk, moeder! Maar weet je, ik zie het Bulletin van A tot Z, elke komma. Het is niemand anders.

Dat is goed. Heb je "The Synthesis" al klaar?

Nee, moeder, het duurt nog een jaar of twee.

Oh, zoveel zelfs!

Nee, vergeef me! Ze hebben berekend dat het tot 1975 zal duren.

'75!... *(Moeder lacht.)*

Wat zullen we nu doen?

Wat hebben we gepubliceerd?

"The Human Cycle", "Human Unity", een paar hoofdstukken van "The Life Divine"....

Nou, we moeten het boek afmaken.

Afmaken!... (gelach)

Het is veel werk.

Ja, genoeg voor 30 jaar van het "Bulletin"!

(Moeder lacht)

Ja, het is het beste om *The Life Divine* te nemen.

Of "Savitri"? Uw vertaling van "Savitri"?

Oh, dat!... Daar zou een dichter voor nodig zijn... Je hebt het over mijn vertaling?

Ja, Moeder.

Het is waardeloos.

Nee, dat is het niet, Moeder! Misschien moeten er een paar dingen worden aangepast, maar... Nee, nee, het is het waard.

Maar ik heb er maar heel weinig van gedaan.

Nou, u zou het moeten "afmaken"! (gelach)

Heb ik het einde gedaan?

Een beetje aan het begin en dan het einde.

Ik zie het niet meer.... Dus ik moet er dan maar weer naar terug.... Hoeveel jaar zal *The Life Divine* duren?

Ik weet het niet, dertig jaar misschien [in het tempo van een hoofdstuk per "Bulletin"].

Wat! *(gelach)* Dertig!... Dan gaat het door tot het jaar 2000.

Ja.

(Lachend) Dan hebben we nog tijd genoeg!

Nee, zie je, het moet de ene of de andere kant op, dat wil zeggen, of mijn lichaam zal vernieuwd worden en sterker worden (ik bedoel mijn gezichtsvermogen wordt beter, enzovoort), en dan zal het gemakkelijk zijn, of anders is het afgelopen.

Nee!

Of anders zal ik het moeten loslaten.

Nee, nee. Nee, het moet zeker veranderen. Dat is zeker.

(Moeder lacht)

Het is bijna wiskundig, weet je.

Het VOELT zo.... Ik weet het niet. Het is aan de Goddelijke Wil.

Omdat een bepaald deel noodzakelijkerwijs wonderbaarlijk zal moeten zijn.

Ja.

Zonder wonder, het.... Maar dan hangt het wonder af van de Heer.

Nou ja. Hoe dan ook, we hebben nog wat tijd om erover na te denken!
(gelach)

Maar het MOET gebeuren, Moeder. Het is niet alleen geloof, het is een logisch resultaat.

Het hangt allemaal af *(Moeder raakt haar handen aan)* van de verhouding van wat geëlimineerd moet worden, zie je. En het vermogen tot transformatie.

Maar, Moeder, ik denk dat het nog meer afhangt van de noodzaak ervan voor de wereld --- van de noodzaak van jouw transformatie voor de wereld.

Denk jij dat het nodig is?

Maar natuurlijk!

(Moeder lacht)

Het is de enige kans die we hebben.

Oh!...

Als het niet in jou wordt gedaan, betekent dat dat het ding weer wordt uitgesteld voor... eeuwen. Nou, dat is gewoon onmogelijk! Het is niet mogelijk.

(na een stilte)

Ik sta volledig open voor alles wat de Heer wil --- alles, zelfs de moeilijkste dingen. Ik sta volledig open op deze manier (*Moeder opent haar handpalmen omhoog*): wat U wilt, Heer, wat U wilt --- dat is mijn vreugde. Dat is alles.

Het is mijn LEVEN. Het is de essentie van het leven in mij, in het lichaam. Het is zo: wat U wilt --- met een vreugde, een vreugde die... onvervalst is.

Dat is alles.

(stilte)

Wil je een beetje concentratie?

(Moeder gaat naar binnen in zichzelf)

Oktober 9, 1971

Heb je je brief gestuurd naar... hoe heet hij ook alweer, in Frankrijk?

Mijn brief?... Je bedoelt naar Malraux. Ja, ja, ik heb hem gestuurd.

Met wie?

Rechtstreeks, naar een adres in Parijs.

Aangetekend?

Nee, Moeder.

De post werkt tegenwoordig heel slecht... Heb je een kopie bewaard?

(Moeder gaat binnen
In zichzelf gedurende 25 minuten)

Heb je een vraag?

Weet je, ik denk dat ik Malraux' innerlijk heb gezien.

Echt waar!

Ja, net de dag voordat ik zijn kaart kreeg, zag ik 's nachts een wezen gekleed in gouden kleren, helemaal goud, en hij droeg zelfs een gouden tulband. En hij kwam naar me toe en bood me iets aan op een dienblad.... Maar de kleren waren heel belangrijk!⁹⁴

(Moeder lacht veel)

En hij was behoorlijk knap.... Met een tulband!

Hij is van plan om naar India te komen.

Misschien had hij een Indiaas leven?

(Moeder gaat terug naar binnen)

Oktober 13, 1971

(Moeder geeft Satprem een ongewone "transformatie"⁹⁵ bloem.)

Negen bloemblaadjes.... Dat is de nieuwe schepping --- het is de transformatie voor de nieuwe schepping.

Ik snap het!

Dus wat heb je meegebracht?

Oh, niet veel.... Ik ben een beetje overweldigd door alle materiële problemen.

Oh! Ja....

---

⁹⁴ Het was heel opvallend: de kleren waren ontzettend belangrijk. Literaire kleding, waarschijnlijk.

⁹⁵ Indiase kurkboom.

Je hebt niets te vragen, niets te zeggen?

En wat heb je te zeggen, moeder?

Ik?...

(Moeder gaat een half uur naar binnen)

U zegt niets.

Nee. Niets te zeggen.

Komen we ergens in de buurt?

(na een stilte)

Ken je het verhaal van de nieuwe maan?... Ze hebben een nieuwe maan ontdekt.⁹⁶

Oh, ja, een hele kleine. Betekent het iets?

Ze zeggen dat het de supramentale schepping is!

Wat!

En dat het de aarde nadert.

En dan?

Nou, het kan erop vallen!...

Wat bedoelen ze met heel klein? Kleiner dan de aarde?

Ja, ik denk dat het een mijl in diameter is.

Dat is heel klein!

Het lijkt erop dat het de aarde elke 8 jaar nadert.... Maar wat heeft dat met het supramentale te maken!

Ik weet het niet! *(Moeder lacht)* Ik heb zelf geen idee.... Een mijl, maar dan zou het ergens kunnen vallen....

Ja, het zou een deuk maken!... Soms krijg je echt het gevoel dat dit allemaal een beetje opgeschud moet worden, vindt u niet?

---

⁹⁶ Toro genoemd. Hoewel het in een cyclus van 8 jaar om de zon draait, nadert het de aarde tot op ongeveer 12 miljoen mijl. De volgende keer dat het de aarde nadert, is gepland voor augustus 1972.

(Moeder maakt een gebaar van niet-weten)

Ben jij geen voorstander van "opschudden"?

(Hetzelfde gebaar met een glimlach) Toen mij dat werd verteld, had ik de indruk dat het deel zou worden van de aarde.... Maar het zou een ramp veroorzaken, toch?

Misschien niet zo groot? Het zou zeker genoeg opschudding veroorzaken.

Tenzij het de noordpool kiest of....

Zou dat de dingen op aarde beter maken?...

(negatief gebaar)

Je bent niet zo'n voorstander van het opschudden van de boel, hè?

(hetzelfde gebaar
stilte)

Ik heb steeds meer de indruk dat we niets weten, dat we niets kunnen doen, dat we.... We zijn echt... (hulpeloos gebaar) --- we weten niets. Al onze zogenaamde kennis is....

We kennen ons eigen lot niet eens.

Ja!

Het is zelig.

(stilte)

En materieel, in het materiële leven, heb je het gevoel dat je verstrikt bent in iets waarin elke oplossing vals is.

Ja, ja, dat is het precies.

Dus je weet niet wat je moet doen. In het praktische leven weet je niet wat je moet doen.... Je kunt je in elke richting keren en in elke richting is het vals.

Ja, het is vals.

Dus wat moeten degenen die authentiek willen leven, praktisch doen? We bevinden ons in deze wereld van valsheid --- het is in ons en om ons heen --- en als we proberen in te grijpen in omstandigheden om ze te corrigeren, raken we nog meer verstrikt in de knoop. Moet je je gewoon terugtrekken en de dingen laten zoals ze zijn?

Dat is wat ik steeds meer doe (*gebaar van verinnerlijking*). Ik spreek steeds minder, omdat alles wat iemand zegt vals is.

(stilte)

Ik zeg bijvoorbeeld "het Goddelijke" – wat is het Goddelijke? Ik weet het niet --- en toch kan ik niet zeggen dat ik het niet weet. En zelfs dat zeggen is vals --- dat is het niet. Alles is NIET HET. Het is het niet.

Zelfs het materiële leven is zo. Neem bijvoorbeeld eten, afhankelijk van een bepaalde houding (is het een houding? Ik weet het niet, want het bewustzijn is hetzelfde), kan HETZELFDE voedsel ofwel absoluut verachtelijk en onmogelijk om door te slikken zijn, of heel goed.... De materiële omstandigheden zelf, DEZELFDE omstandigheden kunnen zeer negatieve en ernstige gevolgen hebben, of totaal positieve, afhankelijk van.... Waar hangt het van af? Dat is het punt. Omdat het bewustzijn blijkbaar hetzelfde is, weet je gewoon niet wat de verandering veroorzaakt.... Met andere woorden, het hele materiële leven is... onwerkelijk. Je had het over vechten, maar vechten tegen wat? Alles is een fata morgana. We weten niet wat het is, we weten niet WAT er werkelijk is. Waar hangt het van af?

Er is iets te ontdekken.

Soms wordt het lichaam overvallen door een ondraaglijke pijn, zo pijnlijk dat het wil schreeuwen --- en een minuut later is alles volkomen in orde. En de fysieke omstandigheden zijn HETZELFDE, het bewustzijn is HETZELFDE.... Waar hangt het van af?...

Zo zie je (*Moeder pakt plotseling haar voorhoofd vast alsof ze lijdt of gevangen zit in een onmogelijkheid*), beter om niet te spreken.

(lange stilte)

Het is iets.... iets....⁹⁷

Oktober 16, 1971

Dus, wat is er nieuw?

---

⁹⁷ Deze laatste woorden werden op zo'n ontroerende toon gezegd, alsof ze tegelijk aanroeping, pijn, gebed waren....

Ik heb hier iets... Een tijdje geleden ontving ik een brief van een man die had gewerkt met Théon.⁹⁸

Oh, echt waar!

Dus hij vroeg naar je, of je nog leefde, en hij heeft ook een boek geschreven over de "kosmische traditie." Hij wilde je een exemplaar van het boek sturen als uiting van zijn "respectvolle bewondering." En uiteindelijk stuurde hij het boek per vliegtuig. Hier is het: het heet "In de schaduw van de kosmische traditie."

(Moeder lacht) Heb je ernaar gekeken?

Ik heb het niet gelezen, maar ik heb ernaar gekeken.

(Lachend) Het is echt fantastisch!

Hij noemt je alleen in het voorwoord en zegt dit: "De invloed van de kosmische filosofie gaat over de grenzen van de kosmische groepen van Frankrijk. Denk bijvoorbeeld eens aan de Eerwaarde Moeder van de Pondicherry Ashram (!), Sri Aurobindo's medewerker, was een leerling van Max Théon in Tlemcen...." Dat is alles wat hij over jou zegt.

Ik heb je het verhaal verteld. Er waren een paar verbazingwekkende dingen.... Ik zei je dat ik hem de bliksem zag afweren!

Ja, ik herinner het me.

IK ZAG het (Moeder raakt haar ogen aan). Ik kan niet zeggen dat ik het droomde: IK ZAG het. Hoe deed hij het? Ik weet het niet.

Hij leeft niet meer? Hij verliet zijn lichaam?

Oh ja, lang geleden. Hij vertrok, denk ik, voordat ik hier kwam. Lang geleden.

Het boek moet zeggen wanneer, nietwaar?

Nee, dat staat er niet. Nou ja, ik heb natuurlijk niet het hele boek gelezen, maar hij zegt het niet in het voorwoord.

Hoe dan ook, de kosmische traditie is vrij fantastisch, maar er is toch iets.... Je zou er eens naar kunnen kijken als je tijd hebt.

Ja, Moeder.

---

⁹⁸ Dhr.. Benharoche-Baralia, die niet echt met Théon "werkte", maar later lid werd van de "kosmische groepen."

Je kunt in het voorwoord lezen of hij zegt wanneer Théon vertrok.

Nee, ik heb het voorwoord gelezen, maar er staat niets over het overlijden van Théon. Hij zegt: "de oosterse wijze, Max Théon," dat is alles.

Hij was.... Ik weet niet of hij Russisch of Pools was.

Maar al dat soort macht dat ze hadden over materiële dingen, zou dat niet allemaal nuttig voor je zijn materieel?

Nee, helemaal geen nut --- absoluut GEEN nut.

Alleen heeft hij me heel goed occultisme geleerd. Ik was toen echt heel bekwaam!... *(Lachend)* Ik heb ook een aantal wonderen verricht! Maar ik hechtte er geen waarde of belang aan.

Nou, bijvoorbeeld het vermogen van Madame Théon om vitaliteit op te nemen, enz. --- weet je nog, toen ze een grapefruit op haar borst legde?...

Ja.

Zouden zulke dingen ook niet nuttig zijn?

Dat, ja. Dat zou nuttig kunnen zijn.... Maar Théon kon haar niet eens beschermen! – Ze verloor een oog bij een van die ervaringen (ik weet het nu niet meer).

Ja, het is een diepgaandere verandering die nodig is.

Oh, ja!

(stilte)

Dus, zullen we hem iets sturen?

Ja, Moeder. Hij lijkt een goed mens te zijn, van wat ik heb gezien. Hij raakte ernstig gewond in de Eerste Wereldoorlog. En in zijn opdracht (hij schreef je een opdracht), stelt hij je een vraag. Hij vraagt je om een antwoord. Dit is wat hij zegt:

"Aan de Moeder. Aan de ideale Inwijdster van het spirituele goddelijke en kosmische universalisme...."

Wat? Ik begrijp het niet.

Hij zegt: "Aan de ideale Inwijdster (dat bent u, de inwijdster)... als een uitdrukking van bewondering en dankbaarheid. De respectvolle hulde van de auteur, die het meest blij zou zijn om, geschreven in

haar handschrift, wat advies te ontvangen over de psycho-mentale techniek waarvan de beoefening ... beheersing en controle zou geven over de neurofysiologische functies met het oog op het verminderen en overwinnen van de sensatie van pijn en fysiek-nerveus lijden."

Oh! Oh!... Het is merkwaardig, het zijn gewoon de ervaringen die ik nu heb. Dat is nogal vreemd. Ik wilde je er vandaag gewoon over vertellen.

Het lichaam bevindt zich in een staat waarin het ziet dat alles alleen afhangt van... hoe het is afgestemd op het Goddelijke --- op zijn staat van ontvankelijke overgave. Ik heb de ervaring een paar dagen geleden opnieuw gehad (ik heb het je de vorige keer verteld, maar ik heb het weer op een heel precieze manier meegemaakt): hetzelfde dat veel meer veroorzaakt dan een ongemak --- een lijden, een bijna ondraaglijke toestand --- verdwijnt onmiddellijk met slechts een verandering in een gelukzalige staat. Ik heb de ervaring meerdere keren gehad. En voor mij is het alleen een kwestie van een zekere oprechtheid die te maken heeft met intensiteit in het besef dat alles het werk is van het Goddelijke en dat Zijn actie zich beweegt naar de snelst mogelijke realisatie, gegeven de huidige omstandigheden. Iets in die trant.

Wat was zijn vraag?

Ik neem aan dat hij lijdt. Hij vraagt om wat advies over:

"De psycho-mentale techniek waarvan de beoefening het 'hersencentrum' van de psychologische faculteiten meesterschap en controle zou geven over het 'hersencentrum' van de neurofysiologische functies, met het oog op het verminderen en overwinnen van de sensatie van pijn en fysiek zenuwlijden."

(na een stilte)

Ik zou kunnen zeggen dat de cellen van het lichaam moeten leren om hun steun ALLEEN in het Goddelijke te zoeken, totdat ze kunnen voelen dat ze de uitdrukking van het Goddelijke zijn. Is dat duidelijk?

Ja, Moeder, heel duidelijk.

Het is eigenlijk de ervaring die ik nu heb. De ervaring (zoals ik je vertelde) van het veranderen van de gevolgen van dingen --- ik heb het. Maar het is niet gementaliseerd, dus ik kan het niet in woorden uitdrukken. Maar de cellen moeten echt in staat worden om te voelen, eerst, dat ze volledig worden gecontroleerd door het Goddelijke (wat wordt uitgedrukt door "Wat jij wilt, wat jij wilt", die staat), en dan een soort ontvankelijke... (wat zal ik zeggen?) het is niet onbeweeglijk, het is... Waarschijnlijk zou je zeggen een PASSIEVE ontvankelijkheid (*Moeder opent haar handen in een glimlach*). Maar ik weet niet hoe ik het moet uitleggen.

(Moeder sluit haar ogen
in een glimlach)

Alle woorden zijn vals, maar je zou kunnen zeggen: "Jij alleen bestaat." Je weet wel, wat de cellen voelen: "Jij alleen bestaat." Zo. Maar dat wordt allemaal moeilijk --- woorden verharden de ervaring. Het is een soort plasticiteit of soepelheid, heel vertrouwend): wat U wilt, wat U wilt...

(stilte)

Zal je voor een antwoord aan die man zorgen?

Ja, zeker, Moeder. Wat dacht u ervan om hem een "zegenpakket" te sturen als ondersteuning van uw woorden?

(Moeder geeft een pakket)

Weet u, het "Kosmische" had een heel interessant effect op mijn leven. Ik was compleet tegen "God." Het Europese idee van God was behoorlijk weerzinwekkend voor mij. Maar tegelijkertijd weerhield dat mij er natuurlijk van om enige ervaring te hebben. En met de "kosmische leer" van de innerlijke god (dat was Théon's idee, de innerlijke god - *Moeder raakt haar borst aan* - degene die in ieder van ons zit), brff! (*gebaar alsof muren afbrokkelden*). De ervaring was fantastisch. Ik ben hem heel dankbaar. Zo is het gebeurd; ik vond het door zijn instructies te volgen en binnenin te zoeken, achter de zonnevlecht. Ik vond het, ik had een ervaring... een absoluut overtuigende ervaring.

Alleen mensen zullen struikelen over een vitale kracht en het verwarren met de ziel, dus.... Je moet HEEL oprecht zijn, dat is de absolute voorwaarde. Je moet HEEL oprecht zijn, HEEL oprecht - niet alleen mag je anderen niet bedriegen, maar je mag jezelf ook niet bedriegen. Je moet HEEL oprecht zijn. En dan vind je het. Je vindt het, het is een absoluut concrete ervaring.

Ik had de ervaring voordat ik hier kwam. Voordat ik kwam, voordat ik Sri Aurobindo kende, had ik de ervaring. Dus driekwart van het werk was al gedaan, zou je kunnen zeggen.... Ik had geen mentale kennis (de mentale kennis was niets om over te praten), maar het is niet nodig voor de ervaring. Als je oprecht bent, heb je de ervaring zonder na te denken, je hoeft niet na te denken. Maar je moet oprecht zijn.

En nu is dat wat mijn lichaam heeft, het heeft dezelfde ervaringen. Maar woorden zijn....

In een bepaalde houding (maar het is moeilijk uit te leggen of te definiëren), in een bepaalde houding, wordt alles goddelijk. Alles. En wat dan zo geweldig is, is dat wanneer je de ervaring hebt dat alles goddelijk wordt, alles wat tegengesteld is, heel eenvoudig verdwijnt (snel of

langzaam, meteen of beetje bij beetje, afhankelijk van de omstandigheden).

Dat is echt geweldig. Dat wil zeggen, je bewust worden dat alles goddelijk is, is de beste manier om alles goddelijk te maken --- begrijp je --- om alle tegenstand te elimineren.

(Moeder gaat naar binnen)

Wanneer heb je dat boek ontvangen?

Ik heb het gisteren ontvangen.

Ooh!...

We zouden kunnen zeggen dat de remedie voor alle fysieke aandoeningen ligt in de cellen die ervan overtuigd raken --- bewust en overtuigd --- dat ze een uitdrukking zijn van het Goddelijke, of zelfs dat ze goddelijk zijn in hun essentie.

Gisteravond ben ik urenlang gebleven... (tegenwoordig slaap ik heel, heel, heel weinig, ik breng uren door in een soort staat die geen slaap en geen activiteit is, het is iets heel nieuws), en in die staat werd het lichaam zich ervan bewust dat het niets was, dat het niets wist, dat het niets kon doen, dat het... een soort bijna totale nietigheid was. Dat had het urenlang. En toen veranderde dat gevoel langzaam... het veranderde in een... iets als een sensatie (het is geen gewone sensatie, maar het is iets dat lijkt op een sensatie); het "niets" --- het niets, de totale nietigheid -- begon te voelen dat het alleen bestond DOOR het Goddelijke; en toen geleidelijk, VOOR het Goddelijke, en... een soort vrede daalde neer... *(Moeder sluit haar ogen met een glimlach... dan opent ze haar ogen wijd)*, een almachtige vrede.

En alles wat pijnlijk was verdween.

Vrede....

Alleen heeft het lichaam [het lichaam van de Moeder] een voordeel in het leven: het is zo gebouwd en ontworpen dat het geen aangename sensaties verlangt. Het verlangt niet (wat zal ik zeggen?), ja, de sensatie van plezier, aangename dingen, het is er volkomen onverschillig voor --- en spontaan. Het kostte geen moeite om zijn verlangens te overwinnen, het gaf er nooit om. Het protesteerde alleen tegen pijn, maar dat verdwijnt helemaal.

Nu denk ik dat het lichamelijke ego bezig is te verdwijnen. Dan zal het perfect zijn.

Het is echt heel spontaan --- spontaan en oprecht: U, U, U.... Wat U wilt, wat U wilt.... wat U wilt.

Oktober 20, 1971

(Moeder begint met het vertalen in het Frans van de boodschap van Sri Aurobindo die ze op 24 november wil geven.)

“Men moet vertrouwen op het Goddelijke en toch een of andere ondersteunende sadhana doen --- het Goddelijke geeft de vrucht niet door de maat van de sadhana, maar door de maat van de oprechtheid van de ziel en zijn aspiratie. Ook heeft het geen zin om je zorgen te maken --- ‘Ik zal dit zijn, ik zal dat zijn, wat zal ik zijn?’ Zeg: ‘Ik ben bereid om niet te zijn wat ik wil, maar wat het Goddelijke wil dat ik ben’ --- al het overige moet op die basis gebeuren.”

13 april 1935
Sri Aurobindo
Brieven over Yoga, XXIII.582

Ze hebben een aantal brieven gevonden --- een aantal oude brieven --- van Sri Aurobindo aan Barin en de advocaat⁹⁹ --- buitengewoon! Ze zijn ongelooflijk. Ze geven de maat van Sri Aurobindo als een man van actie. Zelfs in 1920 was hij van plan om een actie te ondernemen. Om centra te organiseren in heel India, de wereld, oh!... een plan!... En dat was vóór de bevrijding van het land!

Hij zegt dat hij zich volledig heeft teruggetrokken om zijn yoga te vinden, maar zodra hij die heeft gevonden, gaat hij zijn actie starten¹⁰⁰ ....

* * *

(Een beetje later tekent moeder het contract voor de Duitse editie van "Supermanhood".)

En in het Russisch?

De 30ste is je verjaardag....

---

⁹⁹ C.R. Das, de advocaat van Sri Aurobindo in de Alipore-bomzaak. Er zijn drie brieven; één gedateerd 18 november 1922, aan C.R. Das, en de twee andere aan Barin, de jongere broer van Sri Aurobindo, gedateerd 18 november 1922 en 1 december 1922. De brieven zijn opgenomen aan het einde van dit gesprek.

¹⁰⁰ Zelfs in 1928, toen Tagore naar Pondicherry kwam om Sri Aurobindo te bezoeken, herhaalde hij zijn voornemen om Pondicherry te verlaten en een externe actie te starten. Maar waarschijnlijk realiseerde Sri Aurobindo zich onderweg... precies wat Moeder ontdekte.

Je moet toegeven dat het vreemd is dat het boek in Duitsland wordt uitgegeven voordat het in Frankrijk wordt uitgegeven.

Het boek?

Ja, het wordt in Duitsland uitgegeven, maar niet in Frankrijk, ze willen het niet. Ik vind dat nogal....

Dat komt omdat er niemand is die erop let.

Hoe dan ook, overal waar we het probeerden, werd het geweigerd.

Heb je de vertaling van M. [een andere Engelse vertaler] gezien?

Ja, gedeeltelijk. Veel passages zijn erg mooi.

Ah!

Ik denk dat het over het geheel genomen effectief zal zijn --- niet alles wordt begrepen.

Echt waar?

Nee, maar uiteindelijk maakt dat niet uit. Wat ze heeft begrepen en naar voren heeft gebracht, wordt goed en krachtig naar voren gebracht. Veel diepere dingen worden weggelaten. Maar we hebben geen keus. Haar verdienste is dat wat ze heeft begrepen met kracht en soms zelfs schoonheid naar voren komt.... Ik vertelde haar dat ik erg blij was. En in feite ben ik blij, want dat is genoeg, het is effectief.

Ik sprak met haar over de publicatie. Ze zei dat het voor haar in Amerika makkelijker was dan in Engeland, maar ze moest het zien.

We zullen zien.

* * *

ADDENDUM

*(Brief van Sri Aurobindo aan C.R. Das,
zijn advocaat in de Alipore-bomzaak.)*

18 november 1922

Beste Chitta,

Het is lang geleden, bijna twee jaar denk ik, dat ik een brief aan iemand heb geschreven. Ik ben zo teruggetrokken en opgeslokt door mijn

Sadhana dat het contact met de buitenwereld tot voor kort tot een minimum is beperkt.

...Ik ben bevestigd in een perceptie die ik altijd had, minder duidelijk en dynamisch toen, maar die nu steeds duidelijker voor mij is geworden, dat de ware basis van werk en leven het spirituele is, --- dat wil zeggen, een nieuw bewustzijn dat alleen door Yoga kan worden ontwikkeld. Ik zie steeds duidelijker dat de mens nooit uit de zinloze cirkel kan komen waarin de race altijd beweegt totdat hij zichzelf heeft verheven tot het nieuwe fundament. Ik geloof ook dat het de missie van India is om deze grote overwinning voor de wereld te behalen. Maar wat was precies de aard van de dynamische kracht van dit grotere bewustzijn? Wat was de voorwaarde voor zijn effectieve waarheid? Hoe kon het worden neergehaald, gemobiliseerd, georganiseerd, op het leven worden gericht? Hoe konden onze huidige instrumenten, intellect, geest, leven, lichaam ware en perfecte kanalen worden voor deze grote transformatie? Dit was het probleem dat ik in mijn eigen ervaring heb geprobeerd op te lossen en ik heb nu een zekere basis, een brede kennis en enige beheersing van het geheim. Nog niet zijn volheid en volledige dwingende aanwezigheid --- daarom moet ik nog steeds in afzondering blijven. Want ik ben vastbesloten om niet op het externe gebied te werken totdat ik het zekere en volledige bezit heb van deze nieuwe kracht van handelen, --- om niet te bouwen behalve op een perfect fundament.

Maar toch ben ik ver genoeg gegaan om in staat te zijn om één werk op grotere schaal te ondernemen dan voorheen --- de training van anderen om deze Sadhana te ontvangen en zich voor te bereiden zoals ik heb gedaan, want zonder dat kan mijn toekomstige werk niet eens beginnen. Er zijn er velen die hierheen willen komen en die ik voor dat doel kan erkennen, zijn er een groter aantal die op afstand kunnen worden getraind; maar ik kan niet doorgaan tenzij ik voldoende middelen heb om hier een centrum te kunnen onderhouden en ten minste een of twee buiten. Ik heb daarom veel grotere middelen nodig dan ik op dit moment beschik.

Ik dacht dat u Barin door uw aanbeveling en invloed zou kunnen helpen ze voor mij te verzamelen....

Uw,
Aurobindo
Over Zichzelf, XXVI.436

* * *

(Brieven van Sri Aurobindo aan zijn jongere broer Barin.)

18 november 1922

Beste Barin,

...Ik ben tot nu toe en zal nog enige tijd teruggetrokken zijn in de beoefening van een Yoga die bestemd is om een basis te zijn, niet voor terugtrekking uit het leven, maar voor de transformatie van het menselijk leven. Het is een Yoga waarin grote, onbeproefde gebieden van innerlijke ervaring en nieuwe paden van Sadhana

moesten worden geopend en die daarom pensionering en lange tijd nodig had om te worden voltooid. Maar de tijd nadert, hoewel die nog niet is gekomen, dat ik een groot extern werk zal moeten oppakken dat voortvloeit uit de spirituele basis van deze Yoga.

Het is daarom noodzakelijk om een aantal centra op te richten, eerst klein en weinig, maar groeiend en toenemend in aantal naarmate ik verder ga, voor training in deze Sadhana.... De eerste, die zal worden overgebracht naar Brits-Indië wanneer ik daarheen ga, bestaat al in Pondicherry, maar ik heb fondsen nodig om deze te onderhouden en uit te breiden....

Veel meer mensen willen en zijn geschikt om deze Sadhana te ondernemen dan ik op dit moment kan toegeven en het is alleen door de ruime middelen die tot mijn beschikking worden gesteld dat ik dit werk kan voortzetten dat noodzakelijk is als voorbereiding op mijn eigen terugkeer naar actie....

Aurobindo Ghose
Over Zichzelf, XXVI.435

* * *

1 december 1922

Beste Barin,

...Ik moet nu duidelijk maken waarom ik aarzelde om de publicatie [van bepaalde teksten] goed te keuren.... Maar dat over niet medewerking zou, denk ik, leiden tot een volledig misverstand van mijn werkelijke positie. Sommigen zouden het zo opvatten dat ik het Gandhi programma accepteer... Zoals u weet, geloof ik niet dat het principe van de Mahatma de ware basis kan zijn of zijn programma het ware middel om de echte vrijheid en grootsheid van India naar voren te brengen.... Mijn eigen beleid, als ik in het veld was, zou radicaal anders zijn in principe en programma.... Maar het land is nog niet klaar om zijn principe te begrijpen of zijn programma uit te voeren.

Omdat ik dit heel goed weet, ben ik tevreden om nog steeds op het spirituele en psychische vlak te werken, om daar de ideeën en krachten voor te bereiden, die zich later op het juiste moment en onder de juiste omstandigheden in het vitale en materiële veld kunnen storten, en ik heb ervoor gezorgd geen openbare uitspraken te doen, omdat dat mijn mogelijkheden voor toekomstige actie zou kunnen schaden. Wat dat zal zijn, hangt af van de ontwikkelingen. De huidige trend in de politiek kan eindigen in mislukte onrust, maar kan ook met behulp van externe omstandigheden struikelen in een soort simulacrum van zelfbestuur. In beide gevallen moet het hele echte werk nog worden gedaan. Ik wil mezelf in beide gevallen vrijhouden....

Aurobindo
Over Zichzelf, XXVI.438

Oktober 23, 1971

(Satprem leest Moeder een brief van G. voor, die eindigt met de volgende vraag.)

Hij stelt een vraag?

Ja, aan het eind zegt hij: "Moeder, wat voor verandering kan er in het leven plaatsvinden als men alleen maar Uw Wil wordt, maar niets anders?"

(na een stilte)

Allerhoogste Vrede, zekerheid en zelfs het functioneren van het lichaam kunnen veranderen.

(Satprem heeft het niet goed gehoord:) U zei Allerhoogste Vrede....

Allerhoogste Vrede wordt gevestigd en wordt constant, en dan....

Dan kan het functioneren van het lichaam veranderen.

En zekerheid in de handeling ook. Een zekerheid in de handeling wanneer u dingen doet.

Dat is alles?

Het is erg moeilijk om te weten wat u moet doen.... U krijgt het gevoel dat er een Stilte is, dat niets reageert --- niets zegt u: "Doe dit of doe dat." Dus u vraagt zich af of die stilte betekent dat u gewoon inactief en stil moet blijven, of dat u een positieve handeling moet ondernemen, iets moet "trekken" en handelen.

Het hangt van het geval af. Er is een klein verschil... Er zijn gevallen waarin er niets komt – niets, alles wordt gestopt. Dus daar moet je wachten tot het zijn beloop heeft gehad. Er zijn gevallen waarin je NATUURLIJK wordt aangezet om het een of het ander te doen, wat totaal onverschillig lijkt, maar deel uitmaakt van de Actie (ik weet niet hoe ik het moet zeggen). Ik heb beide meegemaakt. Het hangt van het geval af. Er zijn gevallen waarin niets nodig is. Er zijn gevallen waarin het gewoon is alsof je het Goddelijke OP het ding zet (*Moeder maakt een gebaar van het richten van een straal*). Weet je, je bent als... geen tussenpersoon, ik weet het niet... het is als een kracht van concentratie op iets; dan stroomt de Goddelijke Kracht erdoorheen en wordt gefocust (*hetzelfde gebaar van het richten van een straal*), maar jij doet zelf niets --- toch wordt het gedaan. Soms, als er een

woord moet worden gezegd, dan komt het woord naar je toe; of als er iets gedaan moet worden (het lijkt misschien iets heel kleins, onverschilligs), moet je het gewoon rustig doen --- je wordt GELEID om het te doen.

Je wordt geleid, ja, ik begrijp het....

*(stilte,
stortregen)*

Omdat mijn eigen angst is dat ik verdeeld ben tussen het idee dat ik iets moet doen en het idee dat als er echt iets gedaan moet worden, het Goddelijke me onvermijdelijk zal dwingen het te doen.

Maar dan vraag je je af of dat inactiviteit, passiviteit [of zelfs slaperigheid] is, of dat je iets zou moeten doen --- dat is het enige.

Nee, er is een moment waarop het duidelijk wordt. Het hangt allemaal af van.... Alle persoonlijke voorkeuren en verlangens moeten verdwijnen.

Ja, dat is het.

Dan wordt het in dat geval heel duidelijk. Er zijn momenten waarop je een soort GEDWONGEN wordt om iets te doen. Er zijn momenten dat... niets --- je voelt de Kracht passeren en effect hebben, maar jij zelf (ik bedoel, het lichaam), het lichaam beweegt niet. Het wordt heel waarneembaar. En ik heb bewijs dat dat klopt, want ik heb voorbeelden gehad: soms, als ik zo stil bleef, zonder iets te zeggen, en de Kracht gewoon op iemand of iets liet focussen door het lichaam (*hetzelfde gebaar van het richten van een straal*), doet het dat, het gedraagt zich wonderbaarlijk zo. En het lichaam heeft niets gedaan, heeft niet bewogen, laat het gewoon passeren en focust op een bepaalde plek (*hetzelfde gebaar*). Het is automatisch gefocust. Omdat het in ons bewustzijn is dat de wereld op deze manier is verdeeld (*gebaar van kleine stukjes*), en er is één persoon, een andere persoon, één ding, nog een ding – het is ons bewustzijn dat zo is; dus "men" gebruikt dat [de individualiteit] als een kanaal voor de Kracht om precies daarheen te gaan waar het hoort te gaan. De actie is geen persoonlijke actie: het is een Actie van de Kracht die het persoonlijke bewustzijn als een pijp gebruikt – begrijp je?

Het is heel moeilijk om te zeggen dat je geen voorkeuren en verlangens meer hebt....

(Moeder lacht)

Omdat het zo subtiel is!

Oh!... Maar dat is progressief, zie je; je kunt er de hele tijd, de hele tijd, de hele tijd aan blijven werken.... Het is mijn constante bezigheid: alle voorkeuren elimineren. Maar het positieve middel is (we komen altijd terug op hetzelfde): "Wat Je wilt, wat Je wilt.... Wat Je wilt, wat Je wilt...." En als je helemaal stil bent en vrij van enige angst (wat ik "passieve

ontvankelijkheid" noem, dat wil zeggen, er is geen enkele activiteit, en toch: wat Je wilt, wat Je wilt...), dan – dan alleen – Werkt Dat. En je hebt echt het gevoel (ik weet niet hoe ik het moet zeggen), echt dat je alleen als kanaal wordt gebruikt zodat het Ding – de Kracht of de Actie – precies daarheen kan gaan waar het hoort te gaan. Dat is waar ons bewustzijn voor wordt gebruikt (*gebaar van een pijp*).

Oktober 27, 1971

Wat heb je te zeggen?

Er is een praktisch probleem, Moeder...

(Moeder geeft een transformatiebloem)

Dat is alles.

Maar dat is genoeg!... Een praktisch probleem met betrekking tot het standbeeld van Sri Aurobindo in Calcutta. U weet dat de regering van Bengalen besloot¹⁰¹ om een standbeeld van Sri Aurobindo op te richten in plaats van Lord Curzon's --- de man die de verdeling van Bengalen had nagestreefd, en Sri Aurobindo had geprobeerd hem te stoppen. Sri Aurobindo zou de plaats van Lord Curzon innemen, tegenover het "Victoria Memorial." Het staat bij de ingang van Calcutta. Dat is wat ze in principe besloten. Toen werd de regering van Bengalen omvergeworpen en hun besluit werd niet in juridische termen omgezet, dus nu is alles in afwachting. Nu moeten de mensen van "Pathmandir"¹⁰² om het momentum te herstellen, iets doen. Maar de mensen van Pathmandir hebben een ander idee. Ze kochten enige tijd geleden het huis waar Sri Aurobindo werd geboren in Calcutta...

Ah!

En ze stellen voor om het standbeeld van Sri Aurobindo niet op een openbare weg te zetten, maar in het huis waar Sri Aurobindo werd geboren.

Maar zou het dan in de open lucht staan?

---

¹⁰¹ Door een resolutie van 26 juni 1971.

¹⁰² Een Ashram-centrum in Calcutta.

Nee, het zal in het huis staan.

Maar dan zal niemand het zien!

Dat denk ik ook. Maar ze zeggen, hun argument is: als we het in het huis zetten, zal het beschermd zijn --- de kraaien zullen er geen rotzooi van maken en de studenten zullen het niet onthoofden!

Zijn de studenten van Bengalen tegen Sri Aurobindo?

Nee, nee, moeder! Maar het is zo dat ze bijvoorbeeld het standbeeld van Gandhi hebben onthoofd!

(Met een glimlach) Ooh!

Voor Sri Aurobindo zelf is het beter in het huis --- het past meer bij zijn temperament en karakter. Voor de mensen is het beter buiten.

Ja, zeker. Een standbeeld is gemaakt om in het openbaar te staan, zodat het beeld voor iedereen zichtbaar is.

Ja, maar als ze het waarschijnlijk beschadigen of... Dat moet absoluut worden vermeden.... Ik weet het niet, ze zijn daar gek --- ze zijn overal gek. Ze zijn hier ook gek.

Ook hier kwam het hier, hetzelfde idee van doden, vernietigen.... Het is overal. Het is alsof de hele vitale wereld op aarde was neergedaald *(gebaar van een verpletterende massa)*.

Ik zou niet willen dat er iets met het standbeeld zou gebeuren.

Ja, moeder, maar naar mijn mening verliest het standbeeld zijn betekenis als het niet in het openbaar staat. Als het in een huis wordt geplaatst, verliest het zijn betekenis.

Uiteraard! Uiteraard.

Wat een betekenis had, is Sri Aurobindo tegenover het Victoria Memorial plaatsen, in plaats van de Engelsman die Bengalen wilde verdelen – dat heeft een betekenis.

Ja, natuurlijk. Maar dan zouden de Indiërs zich fatsoenlijk moeten gedragen.

Hoe dan ook, de mensen van Pathmandir zullen doen wat u zegt.

(Moeder blijft geconcentreerd)

Het beste is om twee standbeelden te hebben: één in het openbaar en één in huis.

Oké, Moeder.

Dat zou het beste zijn.

Ik zal het ze vertellen.

En ze hoeven niet hetzelfde te zijn. De ene kan zitten en de andere staan. Degene op straat, staand; en degene in huis, zittend. Dat zal heel mooi zijn. Want in huis hoef je niemand om toestemming te vragen. Ik hoop dat degene op straat staat?

Ik geloof dat u een foto van Sri Aurobindo had gekozen waarop hij naar de toekomst keek. Ik denk dat het de foto van de Nederlandse schilder is.

Ja, dat is het. Ik zou willen dat degene op straat staat.¹⁰³103 En dan, in huis, zittend aan een tafel.

Aan een tafel?

Of gewoon zittend.

Op die manier is het prima.

(stilte)

Als er iets gebeurt met het standbeeld op straat, nou, dan is dat het teken dat Bengalen ten onder gaat. Dat is alles. Het zal jammer voor ze zijn.

Dat is het punt, ik wil niet dat zijn actie daarvan afhankelijk is. Dus als hij in het huis zit, gaat zijn actie door --- zelfs als ze zijn standbeeld [op straat] vernietigen....

Maar ze zullen het niet aanraken, Moeder!

Dat denk ik niet.

Hij is te mooi!

Oh, maar mensen worden gek. Ik weet echt niet hoe lang het zal duren, maar er waait overal een wind van waanzin. Ze praten alleen over doden. Het is alsof... *(gebaar dat de toestroom van vitale krachten op aarde laat zien)*, oh!... De wereld is weerzinwekkend geworden.

---

¹⁰³ Het bronzen standbeeld, gemaakt door de beeldhouwer Hrishikesh Dasgupta, zal op 16 augustus 1975 worden onthuld door de vicepresident van India, B.D. Jatti.

Verdeeldheid is erg sterk.

Maar een ABSOLUTE oprechtheid is vereist voor degenen die willen werken.

Gisteren had ik een aantal ervaringen die me lieten zien hoe de gebruikelijke gewoonte om te denken dat "dingen op de een of andere manier worden verzorgd" van binnen, dat ze "worden verzorgd", niet langer voldoende is. Nu hebben we dit nodig (*Moeder laat haar vuist krachtig in de materie zakken, als een lichtblad*): zo.

Bedoelt u Kali?

Een ABSOLUTE is nodig, volg je. Je moet niets in jezelf accepteren dat zegt: het zal komen, het zal komen....

Ik had een ervaring.... Dat is goed, ik was gelukkig, ik was heel gelukkig omdat dat enige integraliteit vereist, weet je - een absolute oprechtheid en integraliteit - anders.... Maar de ervaring zelf was verschrikkelijk.

(lange stilte)

Was het een persoonlijke fysieke ervaring?

(Moeder knikt ja stilte)

Buiten is er veel onrust in de stad vanwege...

De universiteit?¹⁰⁴

Ja, veel.

Maar dat is niet het werk van de studenten.

Het zijn de studenten.

Ja, maar erachter is er nog iets anders, Moeder.

Ja, het is de Missie, natuurlijk.

---

¹⁰⁴ Een studentenstaking, openbare manifestaties, parades (de regering heeft alle scholen in Pondicherry moeten sluiten), protesteren tegen de "Sri Aurobindo Universiteit," die ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan geopend zou worden. Er was zelfs graffiti op de muren van het Ashram tennisveld: "Sri Aurobindo, het hoofd van dieven en schurken." Het was in feite een uiting van woede tegen de zakenlieden en winkeliers van de Ashram. In plaats van de naam van Sri Aurobindo ("de buitenlander") wilden de studenten de naam van Gandhi, of een Tamil-heilige, of zelfs de minister van de staat Madras (!).

Ja, precies!

Het is de Missie. En de Franse consul is bij hen.

Ja, natuurlijk!

Gisteravond was er een bijeenkomst van 2.000 mensen --- met opruiende toespraken tegen de Ashram, tegen de universiteit en tegen de centrale overheid omdat de overheid voor de universiteit is.

De mensheid is echt kleinzielig.

Oh ja! Het is heel, heel laag gezonken.

Sri Aurobindo!... Voor hen is Sri Aurobindo een "buitenlander" (!) omdat hij uit Bengalen komt --- het is onthutsend! Hij die alles voor dit land heeft gedaan. Het is onthutsend.... Echt alleen het Goddelijke kan dat verdragen.

Ja.

Want menselijkerwijs zou ik zeggen: nou ja, laat deze mensheid maar in de put vallen! Laat het maar verpletterd worden, wat maakt het uit!

Er zouden niet al te veel levende wezens overblijven.

Ja, Moeder, zeker.

(stilte)

Maar je ziet echt niet welk wonder dat allemaal kan veranderen.

Oh, er ZAL een wonder ZIJN. Maar wat, ik weet het niet.

(stilte)

Omdat deze hele reactie, deze hele beweging (*gebaar op grondniveau*) tot het lagere verstand behoort en vitaal, en het is vrij laag; maar een druk van boven zou daar een pulp van maken --- hoe zal het tot stand komen? Ik weet het niet... Maar je kunt zien --- je ziet duidelijk dat externe omstandigheden tot het punt worden gebracht waarop dingen plotseling zullen barsten. Maar hoe? Ik weet het niet.

(lange stilte)

Heb je de citaten van Sri Aurobindo gekregen?... Ze zijn interessant.

Ik heb ze nog niet gezien.

Oh, je moet ze zien, ze zijn erg interessant.

Ik heb ze hier.

Er zijn twee lange en vier korte. We zullen ze in februari en augustus volgend jaar plaatsen.

(Satprem, bladerend:) Ik ben hier toevallig op gestuit!

“Men moet vertrouwen hebben in de Meester van ons leven en werken, zelfs als Hij Zichzelf lange tijd verbergt, en dan zal Hij op Zijn eigen juiste tijd Zijn Aanwezigheid openbaren.”

Dat is het! Dat is het precies! Precies. Maar die uit “The Life Divine” zijn echt interessant:

“De boom van de kennis van goed en kwaad met zijn zoete en bittere vruchten is heimelijk geworteld in de aard van het Onbewustheid waaruit ons wezen is voortgekomen en waarop het nog steeds staat als een onderaardse bodem en basis van ons fysieke bestaan; het is zichtbaar gegroeid aan de oppervlakte in de veelvoudige vertakkingen van de Onwetendheid die nog steeds de belangrijkste massa en conditie is van ons bewustzijn in zijn moeilijke evolutie naar een opperste bewustzijn en een integraal bewustzijn. Zolang er deze bodem is met de niet gevonden wortels erin en deze voedende lucht en klimaat van Onwetendheid, zal de boom groeien en bloeien en zijn dubbele bloesems en zijn vrucht van gemengde aard voortbrengen. Daaruit volgt dat er geen definitieve oplossing kan zijn totdat we onze onbewustheid hebben omgezet in het grotere bewustzijn, de waarheid van onszelf en onze geest tot onze levensbasis hebben gemaakt en onze onwetendheid hebben getransformeerd in een hogere kennis. Alle andere hulpmiddelen zullen slechts geïmproviseerde of blinde kwesties zijn; een volledige en radicale transformatie van onze natuur is de enige echte oplossing.”

The Life Divine, XVIII.627

Ik zou die willen bewaren voor 21 februari.

(stilte)

Ik denk aan wat hij daar zegt, die "niet gevonden wortels".... Wat is die wortel, die niet gevonden wortel?

Wortel van wat?

De wortel die niet is gevonden. De wortel van al het kwaad, de Onwetendheid, alles: “Zolang er deze grond is met de onontdekte wortels erin en deze voedende lucht...,” enz.

(na een stilte)

Wat ik gisteren ontdekte met de ervaring --- wat de ervaring mij liet zien --- is dat het fysieke wezen, dat dacht dat het uitsluitend op het Goddelijke was gericht, op een... (wat zal ik zeggen?) bijna oppervlakkige manier is gericht. Dat wil zeggen, het is nog steeds in staat om bepaalde gebeurtenissen als "catastrofaal" te voelen. Ik werd gedwongen om alle mogelijke dingen te beleven die nog met mij, met het lichaam, konden gebeuren als de dingen fout gingen en juist als mensen door de tegengestelde kracht werden gedreven. En ik kon zien in welke mate (er waren de meest vreselijke mogelijkheden, weet je), ik zag in welke mate het lichaam niet... (*onverstoorbaar, onbeweeglijk gebaar*). Gedurende meerdere uren was het werkelijk, oh, volkomen overstuur, ziek van de verschrikking van die mogelijkheden.¹⁰⁵ En toen was het in staat om dat allemaal aan het Goddelijke aan te bieden en echt te zeggen bewust: "Uw Wil."

Maar er was dat soort onvermogen dat we moeten hebben om de Goddelijke Wil echt te kennen --- vooral met betrekking tot de toekomst, morgen, wat er op dit moment gaat gebeuren --- het was vreselijk. Hoe we niets weten, hoe volkomen onwetend we zijn!

Ja, dat is iets wat ik ook heel sterk voel. Ik voel heel sterk hoeveel we niet weten --- we weten het niet!

Het was gisterenmiddag tussen één en twee uur, denk ik. Maar het was vreselijk, weet je, het was erger dan de hel --- gewoon om te zien... hoe weinig we weten.

(stilte)

En het was een heel complete ervaring, want het was niet de ervaring van een persoon maar van de hele mensheid: ik zag absoluut concreet dat alle mensen die DENKEN dat ze wisten dat ze Ervaring hadden [van het Goddelijke], nou, het was... (*weifelend gebaar, net boven het hoofd*), het was halverwege, om zo te zeggen. Wanneer we een beetje hoger stijgen dan het gewone bewustzijn, denken we meteen dat we het Goddelijke hebben aangeraakt.

En die ervaring van gisteren leidde niet tot enige kennis; het leidde tot... (*Moeder opent haar handen in een gebaar van overgave*).

Dus individueel bestaan --- wat wij "bestaan" noemen --- lijkt zo'n afschuwelijk, zo'n vreselijk iets!... (*Moeder hijgt*)

En tegelijkertijd een heel duidelijke perceptie dat dit niet ÉÉN enkel bestaan is in een materieel lichaam: het is het persoonlijke, individuele bestaan door alle tijden heen dat zo doorgaat (*oneindig gebaar vooruit*).

---

¹⁰⁵ Moeder's gekreun van pijn was beneden te horen, in de binnenplaats van de Ashram.

Dus de oplossing was (*gebaar van open handen*): jezelf geven zonder enige ambitie om te weten, om zich te verenigen zonder de illusie te hebben van eenheid te voelen. Zo. Een totale overgave.

Zie je, de dood is geen oplossing! HELEMAAL NIET. Er is geen oplossing behalve... behalve als... wat? (*Moeder raakt haar lichaam aan, wat duidt op materiële transformatie*). Misschien als we er klaar voor zijn --- als we er klaar voor zijn.

Het is... het was ongelooflijk vreselijk.

Ik kwam eruit. Maar ik kwam er zo uit (*gebaar van open handen*).

Een inspanning --- een iets oprechtere inspanning --- en een iets oprechtere realisatie: wat U wilt.

(Moeder gaat weg in een glimlachende stilte)

Oktober 30, 1971

Gefeliciteerd met je verjaardag! Gefeliciteerd!...

(Moeder geeft cadeautjes)

Mijn kaart is daar --- niet veel. Ik weet niet eens wat ik je heb geschreven.

Zal ik kijken? [Satprem opent de kaart.] U zei: "Met mijn genegenheid en zegeningen."

Gewoon dat. Het is beter dan veel woorden. Ik hou niet van grote woorden.

Ik heb maar één ding te zeggen: ik heb je nodig. Daar! (*Moeder lacht*)

Oh, Moeder, ik wou dat ik u beter kon dienen.... Het is een genade om voor u te werken.

Maar ik ben zo blij met je werk! Het is zo behulpzaam voor me, weet je --- precies zoals ik het wil. Precies. Geen enkele keer heb ik gedacht: Nou, hij kan dit, hij kan dat --- nee, het is gewoon zoals ik het wil.

Mon petit....

Dus wat heb je me te vertellen?

Ik weet het niet...

Er is niets?

Ik denk vaak aan het volgende boek dat ik zou moeten schrijven, en ik vraag me af in welke richting het zal gaan?

*(Moeder gaat lang naar binnen,
dan verspreidt zich een glimlach over haar lippen)*

Ik heb een soort indruk dat ik het waarom van de schepping weet.

Het was om het fenomeen te realiseren van een bewustzijn dat tegelijk een individueel bewustzijn zou hebben --- het individuele bewustzijn dat we van nature hebben --- en een bewustzijn van het geheel, een bewustzijn (hoe zal ik het zeggen?)... het zou globaal genoemd kunnen worden. Maar beide bewustzijnen smelten samen tot iets... dat we nog moeten vinden.

Een bewustzijn dat tegelijk individueel en totaal is. En al het werk is om de twee bewustzijnen samen te voegen in een bewustzijn dat beide tegelijk is. Dat is de volgende realisatie.

(stilte)

Voor ons kost het tijd (wat voor ons vertaald wordt als tijd), alsof het iets is dat "gedaan wordt" of dat "gedaan moet worden". Maar dat is de illusie waarin we nog steeds zitten. Omdat we nog niet... we nog niet naar de andere kant zijn overgestoken.

Maar het individuele bewustzijn is helemaal geen leugen, het moet geassocieerd worden met het bewustzijn van het geheel om een ander soort bewustzijn te maken dat we op dit moment nog niet hebben. Niet dat het de andere zal opheffen, begrijp je? Er moet een aanpassing zijn, een ander aspect, ik weet het niet... zodat de twee zich tegelijkertijd kunnen manifesteren.

Bijvoorbeeld, op dit moment heb ik een hele reeks ervaringen met betrekking tot de latente kracht van creatie van het individuele bewustzijn, ik bedoel het vermogen dat we hebben om dingen te weten --- ze te weten of te willen, zoals we zeggen --- in het individuele bewustzijn voordat ze plaatsvinden. We zeggen "ik wil dit", maar dat is slechts een tussenpersoon, het is eigenlijk het bewustzijn op weg naar iets en het heeft tegelijkertijd de visie van wat er moet zijn en het vermogen om het te realiseren.

Dat is de volgende fase. Daarna....

Dus voor ons, wat betekent voor het individuele bewustzijn, wordt dat vertaald door tijd, de tijd die nodig is om.... Ik weet niet hoe ik het moet zeggen.

Zo voel ik me: niet langer dit, nog niet dat; en er is geen noodzaak om de een te laten zijn om de ander te zijn --- de twee moeten samensmelten en iets nieuws baren.

(lange stilte)

Ik heb een heel sterk gevoel dat ik het ware heb gevangen, alsof ik *(Moeder balt haar vuist)* de staart van het ware heb vastgehouden. En het verklaart alles – absoluut alles. En het heft niets op.

(Moeder gaat lang naar binnen)

Het is vreemd hoe alles plotseling helder, helder, helder werd.... Er is geen enkel probleem meer.

(Moeder gaat met een glimlach terug naar binnen)

Je hebt me niets te vertellen?

Dus ik zou me geen zorgen moeten maken?

Nee. Nee, nee! Als je wist hoe geweldig het is! Absoluut alle problemen zijn in één keer opgelost. Alleen kan ik er niet over praten.

Maak je geen zorgen.

Het is honderd keer geweldiger dan we ons ooit kunnen voorstellen.

De vraag is of dit *(het lichaam)* in staat zal zijn om te volgen.... Om te volgen, moet het niet alleen duren, maar het moet een nieuwe kracht en een nieuw leven krijgen. Dat weet ik niet. Hoe dan ook, het maakt niet uit --- het bewustzijn is helder, en het bewustzijn is hier niet aan onderworpen *(Moeder wijst naar haar lichaam)*. Als het gebruikt kan worden, des te beter, zo niet.... Er zijn nog steeds dingen te vinden.

Oh, veel dingen te vinden! De oude routine is voorbij.

Het is voorbij.

We moeten de plasticiteit van materie vinden --- zodat materie voor altijd kan vorderen. Dat is het.

Hoeveel tijd zal het kosten? Ik weet het niet. Hoeveel ervaringen zal het kosten? Ik weet het niet. Maar nu is de richting duidelijk. De richting is duidelijk.

Mon petit, je hebt me vandaag het meest fantastische cadeau gegeven dat iemand maar kan geven!

(Gelach) Het heeft niets met mij te maken, Moeder!

Maar het koos vandaag, jouw verjaardag, om te komen. Dat is duidelijk.

Dan kom je dus iets voor 3 uur voor Sunils muziek. *(Zich tot Sujata wendend)* Natuurlijk, als ze wil, kan ze komen!

We zijn gelukkig samen aan jouw voeten, Moeder.

Ja, ze vult je goed aan.

(Satprem legt zijn voorhoofd op Moeders knieën)

November

November 10, 1971

Nou, heb je iets?

Ik heb iets, maar hoe is het, wat u betreft?

Ik... op dit moment... *(Moeder lijkt moe)* Ik weet niet of er later iets komt.

Het bewustzijn [van het lichaam] verandert heel snel.

Ik zie later wel of er iets komt.

Vertel me eerst wat je hebt.

Een Auroville verhaal.

Auroville? Wat is er gebeurd?

Een paar dagen geleden ontving ik een brief van een jongeman die daar architect is, Z (ik ken hem niet). Hij schreef me dat hij me graag wilde zien.

Ah, waarom?

Omdat hij me de problemen van Auroville wilde uitleggen. Dus antwoordde ik: "De problemen van Auroville zullen alleen worden opgelost en opgehelderd als Aurovillianen zich rechtstreeks tot Moeder wenden, en daarom wens ik dat ze rechtstreeks naar de Bron zouden gaan in plaats van naar een tussenpersoon." Toen voegde ik er vriendelijk aan toe dat ik desondanks kon... enz.

Je hebt het goed gedaan.

Hij heeft een idee over hoe de Matrimandir gemaakt moet worden, en anderen hebben een ander idee, maar dan komt R. [de architect] binnenkort --- ik wil wachten tot R. er is, en hij zal beslissen.

Omdat hij me een tweede brief schreef, waarin hij zei: "Ik ben het ermee eens dat men zich tot de Bron moet wenden, wat de 'stabiele en gastvrije' referentie is, maar helaas heeft men geen directe toegang tot de Bron, men moet via tussenpersonen gaan...."

(Moeder knikt)

Er zijn dus wat problemen, en hij heeft er een van uitgelegd in zijn brief aan mij.

Vertel me wat het is.

Hij zegt bijvoorbeeld dat hij je een maand geleden, in oktober, heeft geschreven en dat jij hem schriftelijk hebt geantwoord. Hij schreef u dit: "Ik heb een gedetailleerde studie gemaakt van het werk dat gedaan moet worden, en ik ben tot de conclusie gekomen dat wij [Aurovilianen] de verantwoordelijkheid voor de opgravings- en bouwwerkzaamheden van de vier pijlers op ons kunnen nemen; dan zou een commercieel bedrijf als EEC [ik weet niet wat het is, het is in Madras, denk ik] akkoord gaan met het overnemen van de bouw van het Matrimandir zelf..., enz. Het lijkt er dus op dat het werk van de Aurovilianen geen belemmering vormt voor het laten uitvoeren van de rest van het werk door een gespecialiseerd bedrijf..." Toen antwoordde u: "Dat is heel goed, ik ben het er helemaal mee eens. De veiligheid en stevigheid van het werk moeten komen VOOR PERSOONLIJKE KWESTIES. Ik reken op u om ervoor te zorgen dat alles harmonieus verloopt."

En toen realiseerde ik me.... Achteraf vertelden de anderen me dat hij dat had geschreven zonder hen te raadplegen.

En hij vertelt me dat hij het deed "na overleg met ongeveer 50 Aurovilianen."

Nee.... Luister, die dingen zijn genoeg om iedereen gek te maken!

Kort gezegd wil hij dat het werk door de Aurovilianen wordt uitgevoerd, zonder de deelname van experts uit te sluiten.

Maar zo is het. Zo zal het zijn. Dat zei ik ook; maar als het op de daadwerkelijke uitvoering aankomt... Ik raad je aan je hier niet mee te bemoeien!

Oh, maar dat ben ik helemaal niet van plan!

Ja, ze zijn.... Het is behoorlijk ingewikkeld!

Ik zeg hem gewoon dat hij moet wachten tot R. terug is en dat de beslissing dan wordt genomen.

Ja. Maar de beslissing is genomen --- ik weet het niet, ik dacht dat ze al aan het werk waren.

De "officiële" beslissing is dat een bedrijf in Madras het werk zal doen.

Niet al het werk. We hebben de Aurovilianen gevraagd om erbij te zijn --- precies zoals hij het zegt.

Nou, omdat hij zegt dat hij zelfs bereid is om het funderingswerk voor de pijlers op zich te nemen.

Oh, nee! Dat is.... Kijk, vertel hem dat R. binnenkort zal arriveren en dat alles zal worden beslist als hij hier is.

Maar ik wil me echt niet met hun problemen bemoeien!

Nou, nee!... Heb je de zin in mijn brief gezien --- er zitten ook persoonlijke vragen achter. Hij zegt het niet, maar dat is het wel. Hij hoopt iemand te vinden (Satprem) die hem de autoriteit geeft, begrijp je?

Ja, dat denk ik.

Dus vertel hem gewoon wat ik heb gezegd.

(stilte)

Ik weet niet of ik gelijk of ongelijk heb, maar ik heb het al heel lang tot mijn plicht gemaakt om al die mensen te zien, om ze te ontvangen wanneer ze maar wilden. Dus ik zag vroeger veel mensen....

Ooh!

Ofwel van Auroville of de Ashram, of Fransen of Duitsers.... Ik heb er veel gezien --- iedereen die naar de tennisbaan kwam, kon mij zien. Dat heb ik een aantal jaren gedaan. En toen, ik weet het niet, stopte ik er ineens helemaal mee. Ik zei dat ik niemand meer zou zien.... Ik weet niet of ik gelijk had. Want soms denk ik dat het misschien goed zou zijn, dat het mensen zou kunnen helpen, maar aan de andere kant heb ik het gevoel dat... het niet de oplossing is.

Vanuit jouw persoonlijke standpunt had je helemaal gelijk.

Ja, maar dan vraag ik me af of het niet egoïstisch is?

Nee, mon petit! Sri Aurobindo zei altijd tegen me: "Het Goddelijke is de allerhoogste egoïst!" *(Moeder lacht en iedereen lacht.)*

(lange stilte)

Ik wilde je iets voorlezen, maar... *(Moeder kijkt tussen de papieren naast haar, zonder succes).*

De externe omstandigheden zijn geïntensiveerd, alsof er een druk is, weet je; dus het evenwicht waarin de dingen werden gehouden, is volledig verwoest. Er is een soort haat tegen de Ashram....

Maar de Ashram moet gezuiverd worden, Moeder!

Ja, oh ja! *(Moeder knikt krachtig)* Dat is het precies, ik weet het!

Ik vroeg me in feite af of er niet een nieuwe aanval op de Ashram zou komen, gewoon om het te zuiveren.

Ze hadden er een georganiseerd [tegen de "Sri Aurobindo Universiteit"].

Dus natuurlijk worden we beschuldigd van allerlei dingen die absoluut niet waar zijn, maar.... Het staat in de kranten.¹⁰⁶ Hoewel dat.... Dat is het, je voelt de behoefte aan een groeiende oprechtheid.

Ja.

Al diegenen die zo zijn (*wankel gebaar*) moeten een keuze maken.

Maar al die mensen die hier zaken doen, brengen ze je echt iets, of zijn ze alleen maar uit op hun eigen gewin?

Ja. Sommigen brengen me veel. Sommigen brengen me niets, en sommigen kijken gewoon naar hun eigen gewin.

Nou ja, dat is het punt.

Maar dat....

Ze gebruiken gewoon de naam van de Ashram voor hun bedrijf.

Ja, maar ze zijn niet de grootste.¹⁰⁷

Echt waar?...

Nou, het is duidelijk dat elk van hen --- elk van hen --- zuivering nodig heeft.... Sommigen hebben veel te doen, anderen maar weinig. Maar heel weinigen zijn volledig... in de ware geest gebleven.

(stilte)

Er stond een zin in een van mijn "Notities",¹⁰⁸ ik vroeg me af of ik die erin moest laten.

Welke zin?

---

¹⁰⁶ Het orgaan van de partij die aan de macht is in de staat Madras (de DMK) heeft zojuist een lang artikel gepubliceerd over "de uitbuiting door de Ashram", de gewetenloze zakenlieden van de Ashram die de lokale handel kapotmaakten, de losse moraal van de Ashram-meisjes, de enorme onverklaarbare rijkdom van de Ashram, de "regimentatie" van de jongens en meisjes van de Ashram --- en de mogelijkheid dat troepen van de Ashram op een dag de Tamils uit Pondicherry zouden verdrijven, "zoals Yahya Khan in Bengalen", om een "Aurobindo-Desh" op te richten!

¹⁰⁷ Onder de groep twijfelende zakenlieden die Mother gebruikten, waren er inderdaad een paar opmerkelijke uitzonderingen, zoals New Horizon Sugar Mills, om alleen de meest eerlijke te noemen.

¹⁰⁸ *Notes on the Way* van 28 augustus 1971, die in het volgende Bulletin zal verschijnen.

Ik weet het nu niet meer.... Het is de zin waarin ik spreek over de Kracht.

...overweldigend worden?

Ja. En toen gaf ik twee voorbeelden.

Ja, mensen genezen en naar de andere kant gaan.

Ja, maar toen over naar de andere kant gaan, vroeg ik me af of mensen niet zouden denken dat ik mensen opzettelijk heb gedood! --- Het zou misschien beter zijn om het niet te zeggen.

!!!

Of is het duidelijk?

Je kunt er natuurlijk alles uit afleiden, Moeder.

Ja. Maar omdat mensen zo slecht gezind zijn....

Maar dan zou men helemaal moeten stoppen met praten.

Er is ook een zin van Sri Aurobindo die ik altijd onthoud, waarin hij zei: "Wanneer God... (dit zijn niet de exacte woorden) wanneer God je gebiedt om te doden, moet je doden."¹⁰⁹

Dat kan ook verkeerd worden geïnterpreteerd.

Oh, dat zou ik denken!

Maar dan kan alles verdraaid worden, alles!

Nou, laten we het maar zo laten [de zin van Moeder], maakt niet uit....

Een woord of twee zou genoeg zijn om te zeggen "zij die willen vertrekken" --- dat het de keuze is van degene die vertrekt. Dat is alles. Die indicatie zou genoeg zijn.

Ik kan bij de Pers zien of het niet te laat is.

Voeg gewoon zo'n woord toe. Het is eerder "om ze te helpen vertrekken" dan "tegen hun wil" (!).

Zoals je zegt, iemand met een gezonde geest zal het begrijpen, maar... Alleen de verdraaide --- en daar kun je niets aan doen, ze zullen het altijd doen. Maar het is beter om ze niet te veel kansen te geven.

(stilte)

---

¹⁰⁹ Aforisme 228.

Er is iets interessants, ik weet niet of je dit weet. De regering van Orissa was voorheen helemaal voor Sri Aurobindo, en ze waren erg trouw. Toen was er een vreselijke cycloon die recht op hen afkwam, maar die werd afgebogen, ging naar Bengalen [Oost-Pakistan] en doodde een enorm aantal mensen (dat was vorig jaar, denk ik).¹¹⁰ Toen veranderde de regering van Orissa. Ze zijn agressief geworden, duister, precies het tegenovergestelde. Ze hebben zich tegen Sri Aurobindo gekeerd. En deze keer, een paar dagen geleden, sloeg de cycloon toe en richtte vreselijke schade aan....

Sommigen hebben het begrepen.

Aan de andere kant zeggen sommigen natuurlijk: "Hoe kan dat? De vorige keer beschermde je ons en deze keer..." --- ze begrijpen het niet. Maar degenen die het begrijpen, hebben het verschil heel duidelijk gezien.

Er zijn interessante dingen. Maar je hebt het gevoel dat je, weet je (*gebaar van instabiliteit*), op de rand van een klif staat --- je mag geen enkele misstap maken.

Alsof het Bewustzijn druk uitoefent op omstandigheden zodat ze definitiever en duidelijker worden. Pas dan is het einde van vrede en rust.

(stilte)

Maar ook, onder die druk, wordt het bewustzijn [het fysieke bewustzijn van Moeder] steeds duidelijker en beseft hoeveel werk we moeten doen om alles in het wezen in harmonie te brengen met het Goddelijke alleen, oh!... Men ziet --- soms breng ik bijna de hele nacht door met het zien van alle dingen die hun houding moeten veranderen, dingen waarvan je dacht dat ze prima waren, waar je je geen zorgen over maakte. Nu kun je zien. Vergeleken met wat er zou moeten gebeuren, moet er nog zoveel gebeuren....

(Moeder gaat naar binnen in zichzelf)

---

¹¹⁰ Het is de moeite waard om op te merken dat de cycloon die Moeder hier noemt, een paar weken later, in maart 1971, werd gevolgd door de opstand die eindigde in de creatie van Bangladesh.

November 13, 1971

*(Over de gecorrigeerde zin in de "Notes" van 28 augustus
over de macht om de dood teweeg te brengen.)*

Hoe was het geformuleerd?

*"...Voor een ander DIE WIL VERTREKKEN, is het einde, hij gaat
naar de andere kant."*

Het gebeurde gisteren weer, ik zag hetzelfde. Mij werd verteld over een kind dat erg ziek was, ongeneeslijk, en ze zeiden dat hij vreselijke pijn had, hij was erg ellendig --- de ouders wilden dat hij zou sterven. Hij ging een uur later dood. Vanmorgen wist ik het. Ik dacht: Nou, het is net als in de "Notes" --- of de persoon zelf wil gaan, of degenen die voor hem zorgen vinden dat hij te ellendig is, en ze vragen; dus in plaats van lang te lijden, gaat hij weg. Dat bedoelde ik.

* * *

Een beetje later:

Het is echt interessant, het is alsof mijn lichaam een slagveld is tussen wat koppig wil blijven en wat zijn plaats wil innemen. Er zijn zulke geweldige momenten --- glorieuze momenten --- en dan, een seconde later, een minuut later, zo'n heftige aanval! Zo is het. En mijn lichaam is.... Voor eten, bijvoorbeeld, zijn er momenten dat ik eet zonder dat ik het doorheb dat ik eet, behalve dat alles heerlijk smaakt; en dan een seconde later kan ik niets doorslikken! Zo is het (*gebaar van trekken aan de ene of de andere kant*). Dus de enige oplossing die ik heb, is om zo STIL mogelijk te zijn. Zodra ik stil ben, voelt het beter. Het is alsof.... Opeens heb je het gevoel dat je op het punt staat te sterven, en een minuut later is het... het is de eeuwigheid. Echt een buitengewone ervaring. Buitengewoon. Soms lijkt alles, alles zo mistig, donker – er is geen hoop, geen mogelijkheid om helder te zien – en een minuut later wordt alles helder.

En op dat moment is het zo (*zwaaiend gebaar*). Het is alleen omdat mijn lichaam erop vertrouwt dat --- dat het door kan gaan.

Het is best interessant.

(lange stilte)

Wanneer je de Kracht laat stromen zonder het te verminderen of te vervormen of... het is ongelooflijk! Ongelofelijk krachtig. En een minuut later voel je dat de wereld zo donker en vervormd is dat het *hopeloos* is. Hoewel er misschien – misschien – een klein begin van verbetering is in de verhouding.

(Moeder gaat naar binnen
lange contemplatie)

Voelde je iets? Wat voelde je?

Ik weet het niet.... Ik probeerde mezelf te geven.

(Moeder glimlacht en pakt Satprem's handen) Het kwam heel sterk, heel sterk, zo (enorm gebaar dat van bovenaf valt). Je zat erin.

(stilte)

Het is goed --- het is goed.

Ja (gebaar van overgave, handen open), dat is het beste om te doen.

Oh, het is zo sterk!

November 17, 1971

Ik had je dingen te vertellen, maar... ik weet het nu niet meer.

Dingen over uw ervaringen?

Ja, zoiets.

Het is heel vreemd, mijn hele visie op dingen is veranderd.... Er waren een paar heel belangrijke ervaringen, een verandering.... Ik herinner me dat ik toen ik het opmerkte, dacht: "Dit zou interessant zijn voor Satprem om te weten." En toen, weg.

Zo totaal veranderd....

(lange stilte)

Ik weet niet of je dit wist. Op een dag zag een discipel uit Duitsland een blinde bedelaar op straat, zittend (je weet wel hoe ze een bord op hun borst dragen), en op het bord, in het Duits, "De Orde van Sri Aurobindo." "De orde," hoe heet dat ook alweer? Niet "commando," nee: groep.

*Bedoelt u de maatschappij?*¹¹¹

Ja, dat is het --- de orde van Sri Aurobindo. Dus deze persoon vroeg hem: "Maar er zijn geen bedelaars in de orde van Sri Aurobindo!" En hij antwoordde: "Oh, Moeder weet het heel goed!" (Dit alles in het Duits natuurlijk.)

Het is merkwaardig.

Er zijn zulke dingen: mensen in Canada, Amerika, Duitsland lijken communicaties, instructies te ontvangen. En heel precies.

Over actuele gebeurtenissen, of wat?

Ja, of over hun leven. Het hangt ervan af. Hier [in India], over actuele gebeurtenissen.

(stilte)

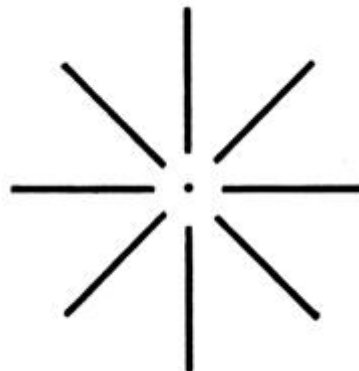
Maar wat maakt het verschil in de radicale verandering van visie waar u het over heeft?

(na een lange, glimlachende stilte)

Het is alsof het bewustzijn niet in dezelfde positie zit met betrekking tot dingen --- ik weet niet hoe ik het moet zeggen. Dus lijken ze compleet anders.

(stilte)

Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen.... Het gewone menselijke bewustzijn, zelfs bij mensen die ruimdenkend zijn en zo, staat altijd in het centrum, en dingen zijn zo (*gebaar dat van alle kanten naar een centrum convergeert*), begrijp je. Dingen bestaan (woorden reduceren alles), dingen bestaan in relatie tot een centrum. Terwijl hier... (*Moeder laat een veelvoud aan punten door de ruimte vallen*).

---

¹¹¹ Moeder bedoelde duidelijk "orde" als een kloosterorde.

Ja, dat is wat het het beste uitdrukt, denk ik: in het gewone menselijke bewustzijn, ben je op één punt en bestaat alles in zijn relatie tot dat punt van bewustzijn (*hetzelfde stervormige gebaar*). Terwijl nu het punt niet meer bestaat, dus dingen zijn zelf-bestaand. Het punt is niet langer de bron. Dat is het dichtstbij (dat is het niet, maar...). Zie je, mijn bewustzijn is IN dingen --- het is niet "iets dat ontvangt" (het is veel beter dan dat, maar ik weet niet hoe ik het in woorden moet uitdrukken).

Het is beter dan dat omdat het niet alleen "in dingen" is: het is in "iets" dat in dingen is en dat... ze beweegt.

Ik zou bloemrijk kunnen zijn; ik zou kunnen zeggen (maar dat is het niet): het is niet langer één wezen onder andere wezens, het is... het is het Goddelijke in alles. Maar zo voel ik het niet. Het is wat dingen beweegt of wat bewust is in dingen. "Wat bewust is".... Het is niet precies "regeert", want het woord "regeren" geeft niet de juiste betekenis weer --- "bezielt" (dat ook niet, al die woorden reduceren en materialiseren de ervaring).

(stilte)

Blijkbaar is het een kwestie van bewustzijn, maar niet van bewustzijn zoals mensen dat gewoonlijk hebben: het is de KWALITEIT van het bewustzijn dat is veranderd.

Er is bijvoorbeeld een fenomeen (onder vele andere), een merkwaardig fenomeen: als ik zo ben, het bewustzijn in dingen, in bewegingen, in het leven, en ik lunch, is het eten... er is geen moeite... (*Moeder blijft stil*). Het is te moeilijk om te zeggen.... Ik heb niet het gevoel dat "ik" eet, zie je, dus ik ben me er niet van bewust dat ik dingen in mijn mond stop en ze moet doorslikken en....

Ja, ik begrijp het.

Ik kan het niet zeggen, maar het feit is als volgt: in het nieuwe bewustzijn eet ik heel gemakkelijk, zonder het te merken, en alles gaat heel goed; zodra ik bewust word in het oude bewustzijn, wat betekent eten, het eten proeven, het in mijn mond stoppen --- is het moeilijk! Ik heb alle moeite van de wereld om niet verkeerd te slikken.

Het is echt iets nieuws, want ik weet niet hoe ik het moet beschrijven.

Maar dan is het extreem concreet: als ik in dat bewustzijn ben, wordt mijn hele lunch moeiteloos, zonder enige moeite opgegeten; ik krijg eten, ik slik het en ik merk het niet... niet dat ik het niet merk (ik heb smaak, ik heb alles), maar de positie is anders.

Ja, op dat moment is het onderdeel van de universele beweging.

Nee, het is iets dat tegelijk in mij en IN HET VOEDSEL zit, dat proeft en neemt, maar niet meer is... het is niet meer zoals het was, dat is alles wat ik kan zeggen.

Het is echt nieuw.

En het is vooral merkbaar voor eten, want als ik in dat bewustzijn ben --- dat komt zodra ik niets doe, zodra ik rustig zit – is het niet als iets dat “binnenkomt” (*gebaar naar een centrum*), het is als iets (*uitbreidend gebaar*)... dat zich ontwikkelt, dat vrij is om zich te ontwikkelen. Nou, dan --- dan is het heel goed. Maar als ik in het gewone bewustzijn ben en ik eet (het is “tijd” voor een maaltijd), oh, dan is het zo moeilijk dat ik het gevoel heb dat het onmogelijk zal zijn om iets te eten! En in het andere geval, gaat het naar beneden zonder dat ik het zelfs maar merk. En toch ben ik me bewust van wat ik eet.

Maar wat ik nu zeg is het niet. Het is iets anders... Zie je, het bewustzijn is nog steeds zo (*gebaar van oscilleren van de ene kant naar de andere*). Beide zijn er. Dus... Maar dan kan ik geen manier vinden om mezelf verstaanbaar te maken, omdat er nieuwe woorden uitgevonden zouden moeten worden.

Dat neemt van dag tot dag toe.

Het is net als 's nachts: ik slaap niet en ik ben niet wakker; ik ga in een staat waarin ik helemaal niet slaap --- maar ben ik niet wakker. En ik weet niet hoe ik moet beschrijven wat het is. En als het normaal is, kan het... het kan oneindig lang duren, er is geen besef van tijd of vermoeidheid of duur. Als het oude bewustzijn terugkomt, is er bijna ondraaglijk lijden: ik stik of ik kan niet ademen, of het is een bewustzijn dat er niet meer zou moeten zijn. Dus heel natuurlijk en moeiteloos bevind ik me in de nieuwe staat, maar als ik door omstandigheden in het oude bewustzijn word getrokken, wordt het bijna ondraaglijk. Zie je. En het resulteert in pijn in het lichaam of... een lichamelijke storing. Maar als ik het nieuwe bewustzijn binnenga, vindt alles plaats... zonder dat ik het zelfs maar merk en zonder enige moeite.

Dat is alles wat ik op dit moment kan zeggen.

Zie je, mijn lichaam zit vol pijn en storingen, maar zodra ik in die staat kom (*groot, vreedzaam gebaar*) is alles gedaan --- tijd bestaat niet meer. Tijd is eindeloos in het oude bewustzijn, terwijl het in dit bewustzijn niet bestaat. Ik weet niet hoe ik het moet beschrijven.

(*stilte*)

Omdat ik bloemrijk ben, zou ik zeggen: het oude bewustzijn is als... het is de dood, het is alsof je elk moment kunt sterven: je lijdt, je... het is het bewustzijn dat leidt tot de dood. En de andere (*groot, onveranderlijk, glimlachend gebaar*) is het leven... vredig leven, eeuwig leven. Ja, dat is het.

Maar dat is het niet, volgt u, dit zijn slechts woorden.

(Moeder gaat in contemplatie)

Ik kan het niet uiten.

*Het is niet nodig.*¹¹²

November 20, 1971

(Moeder geeft Satprem twee notities.)

“We bevinden ons op een moment van transitie in de geschiedenis van de aarde. Het is een moment alleen in termen van de eeuwigheid van de tijd. Maar vergeleken met het menselijk leven is dit moment lang. Materie is in het proces van verandering om zich voor te bereiden op een nieuwe manifestatie; maar het menselijk lichaam is niet voldoende plastisch en biedt weerstand. Dit is de reden waarom het aantal onbegrijpelijke stoornissen en ziekten toeneemt en een probleem wordt voor de medische wetenschap.

De remedie ligt in de vereniging met de goddelijke krachten die aan het werk zijn en in een zelfverzekerde en stille ontvankelijkheid die het proces vergemakkelijkt.”

18 november 1971

“Degenen die vooruitgang willen boeken, hebben een uitzonderlijke kans; omdat de transformatie begint door het bewustzijn te openen voor de werking van de nieuwe krachten; en zo hebben individuen een unieke en wonderbaarlijke kans om zich open te stellen voor de goddelijke invloed.”

20 november 1971

* * *

(Daarna luistert Moeder naar Satprem die een brief voorleest van de discipel in het Vaticaan.)

---

¹¹² Een lange meditatie die was als een bad van dichte, geconcentreerde kracht alsof je in een “solide stroom” zat. Het leek elke keer enorm dicht te worden --- hoewel dat misschien een subjectieve indruk is. We kunnen het niet laten om een fenomeen te noemen dat Satprem vaak genoeg heeft waargenomen: elke keer dat Moeder uit haar contemplatie kwam, had ze een soort momentane verstikking en kon ze geen adem vinden, alsof ze echt uit een andere lucht kwam.

En wat betreft de kardinaal die hier zou komen?

Geen kardinaal.

Hij is geen kardinaal?

Nee, maar hij beheert miljoenen. Hij is een Monseigneur.

Dat betekent aartsbisschop?

Ik weet het niet, Moeder. Ik weet alleen dat hij de leiding heeft over een enorme "liefdadigheidsinstelling" die miljoenen heeft, en hij krijgt al zijn geld van vrouwen --- hij heeft macht over vrouwen. Een kolossaal fortuin. Als hij het naar de juiste kant zou draaien, zou dat goed zijn.

(Moeder knikt)

Maar hij is een man die tot slaaf is gemaakt van zijn lagere natuur, denk ik. Hij heeft zowel een intelligentie die hem in staat zou stellen om heel hoog te reiken als een lagere natuur...

Heel assertief.

En niets daartussenin.

Want ik had er een beetje op gerekend dat hij hier zou komen en de mensen bij de Missie zou vertellen dat ze hun mond moesten houden --- ze zijn een plaag. Ze veroorzaken allerlei problemen voor ons (ze zijn niet de enigen, maar ze dragen er wel aan bij). Dus ik had gehoopt dat hij hier zou komen en ze zou vertellen dat ze hun mond moesten houden.

Ik zal het P.L. vertellen. Dat kan hij; hij is een heel goede vriend van de kardinaal van Frankrijk, Tisserant. Hij zou hem maar een woord hoeven te zeggen en het zou geregeld zijn.

Goed.

Er zijn de zusters, degenen die een soort ziekenhuis hebben --- ze zijn erg aardig, ze werken erg goed en zorgen erg goed voor de mensen die daarheen gaan. Maar het college... ze hebben een grote rol gespeeld in de problemen die hier plaatsvonden.¹¹³ Het zijn niet de zusters, ze zijn erg aardig. Het is het College.

Ik zal het hem vertellen.

(stilte)

Heb je geen vragen?

---

¹¹³ Tegen de Sri Aurobindo-universiteit.

En u, wat zegt u?

Ik vraag of je vragen hebt.

Er wordt veel over oorlog gesproken....

Nou, ze zijn begonnen met vechten.

Nee, dat zijn ze niet!

Ze zijn begonnen met vechten; ik heb gisteren of eergisteren een brief ontvangen. Ze zijn de grens overgestoken¹¹⁴ [van Oost-Bengalen].

Denkt u dat dat oorlog betekent?

(Moeder maakt een gebaar van niet-weten)

Dit is niet het officiële nieuws. Het zijn de "strijders"¹¹⁵ die mij schrijven: de generaal die hier kwam....

November 24, 1971

Ik heb altijd het gevoel dat ik je iets te vertellen heb....

(Moeder probeert tevergeefs te herinneren. Dan leest Satprem verschillende brieven van Sri Aurobindo voor, en met name deze, gericht aan een moslimdiscipel die de Ashram wilde verlaten om zijn religie exclusief te beoefenen, waarbij hij tegen zijn wil zijn jongere broer, X, en zijn zus, Y, meenam.)

"...Wat X en Y betreft, je hebt geen aanspraak op hen en geen recht om hun gedachten en daden te controleren. X is van een leeftijd om te kiezen en te beslissen; hij kan zelf denken en handelen en heeft jou niet nodig om voor hem te denken en te handelen. Je bent niet zijn voogd, noch die van Y; je bent niet eens het hoofd van de familie. Op welke grond claim je te beslissen waar hij heen zal gaan of waar hij zal blijven? Je pretentie om de verantwoordelijkheid voor hem of haar te dragen voor God is arrogant en groteske absurditeit. Iedereen is verantwoordelijk voor zichzelf tegenover God, tenzij hij er vrijwillig voor kiest om de

¹¹⁴ Slechts 12 dagen later, op 2 december, zal India een algemeen offensief lanceren.

¹¹⁵ "Mukti Bahini" leger van bevrijding of Bengaals verzet.

verantwoordelijkheid bij een ander te leggen op wie hij vertrouwt. Niemand heeft het recht om zichzelf aan anderen op te dringen als religieuze of spirituele gids tegen hun vrije wil. Je hebt helemaal geen recht om X of Y te dicteren, noch in hun innerlijke noch in hun uiterlijke leven. Het is opnieuw de verwarring en incoherentie van je geest in zijn huidige staat die je ervan weerhoudt deze duidelijke en eenvoudige feiten te herkennen.

Opnieuw zeg je dat je alleen om de Waarheid vraagt en toch spreek je als een bekrompen en onwetende fanaticus die weigert te geloven in iets anders dan de religie waarin hij is geboren. Alle fanatisme is vals, omdat het een tegenspraak is met de ware aard van God en van de Waarheid. De Waarheid kan niet worden opgesloten in één enkel boek, Bijbel of Veda of Koran, of in één enkele religie. Het Goddelijke Wezen is eeuwig en universeel en oneindig en kan niet het exclusieve eigendom zijn van de moslims of van de Semitische religies alleen, – die toevallig in een lijn van de Bijbel stonden en Joodse of Arabische profeten als hun stichters hadden. Hindoes en Confucianisten en Taoïsten en alle anderen hebben evenveel recht om een relatie met God aan te gaan en de Waarheid op hun eigen manier te vinden. Alle religies hebben enige waarheid in zich, maar geen enkele heeft de hele waarheid; ze worden allemaal in de tijd geschapen en gaan uiteindelijk vervallen en vergaan. Mohammed zelf heeft nooit beweerd dat de Koran de laatste boodschap van God was en dat er geen andere zou zijn.

God en de Waarheid overleven deze religies en manifesteren zichzelf opnieuw op welke manier of vorm de Goddelijke Wijsheid ook kiest. Je kunt God niet opsluiten in de beperkingen van je eigen beperkte brein of de Goddelijke Kracht en het Goddelijke Bewustzijn dicteren hoe of waar of door wie het zich zal manifesteren; je kunt je nietige barrières opwerpen tegen de goddelijke Almacht. Dit zijn opnieuw eenvoudige waarheden die nu overal ter wereld worden erkend; alleen de kinderlijke geest of zij die vegeteren in een formule uit het verleden ontkennen ze.

Je hebt aangedrongen op mijn schrijven en om de Waarheid gevraagd en ik heb geantwoord. Maar als je een moslim wilt zijn, houdt niemand je tegen. Als de Waarheid die ik breng te groot is voor je om te begrijpen of te verdragen, bent je vrij om te gaan en te leven in een halve waarheid of in uw eigen onwetendheid. Ik ben hier niet om iemand te bekeren; ik predik niet tot de wereld om naar mij toe te komen en ik roep niemand op. Ik ben hier om het goddelijke leven en het goddelijke bewustzijn te vestigen in hen die uit zichzelf de roep voelen om naar mij toe te komen en zich daaraan te hechten en aan niemand anders. Ik vraag u niet en de Moeder vraagt je niet om ons te accepteren. Je kunt elke dag gaan en het wereldse leven of een religieus leven leiden, naar uw eigen voorkeur. Maar zoals jij vrij bent, zo zijn anderen ook vrij om hier te blijven en hun eigen weg te volgen....”

23 oktober 1929
Sri Aurobindo

* * *

(In een andere brief antwoordt Sri Aurobindo aan een journalist die 27 jaar later een artikel wilde publiceren over "Het ideaal van de Karmayogin." Dit boek bestaat uit een reeks politieke artikelen die door Sri Aurobindo zijn geschreven tussen 1909 en 1910 toen hij de strijd tegen de Britten leidde.)

"Ja, ik heb het gezien, maar ik denk niet dat het in zijn huidige vorm kan worden gepubliceerd, omdat het de politieke Aurobindo van die tijd verlengt tot de Sri Aurobindo van de huidige tijd. Je beweert zelfs dat ik het boek 'grondig' heb herzien en dat deze artikelen een index zijn van mijn laatste visies op de brandende problemen van de dag en dat er in 27 jaar geen verandering is geweest in mijn visies (wat zeker bewijs zou zijn van een nogal niet progressieve geest). Hoe kom je aan dat allemaal? Mijn spirituele bewustzijn en kennis waren toen niets vergeleken met wat het nu is --- hoe zou de verandering mijn visie op politiek en leven helemaal ongewijzigd laten?..."

21 april 1937
Sri Aurobindo
Over Zichzelf, XXVI.372

Dat is heel belangrijk. Dat is heel belangrijk.

Ik wist het, maar niemand geloofde me! Hij was compleet van mening veranderd.

Ik ben blij.

November 27, 1971

Dus, hoe gaat het met je?

Zo-zo.

Zo-zo!...

Ik heb wat aantekeningen die ik kan gebruiken voor februari --- dingen die ik heb gezegd.

(Moeder geeft Satprem een stuk papier)

"Een overwinning behaald op de lagere natuur zal een diepere en meer blijvende vreugde geven dan enig uiterlijk succes."

En dan dit (*Moeder geeft nog een papier*). Dit is een ervaring die ik gisteren had... (*Moeder glimlacht met haar ogen dicht*). Opeens zag ik --- ik zag de wereld op een andere manier. Voor een moment, ineens zag ik als... zoals het Goddelijke de wereld ziet, begrijp je? Er was geen menselijke visie meer. En ik zag iets zo wonderbaarlijks.... Het was zo wonderbaarlijk dat ik het niet kan beschrijven. Toen kwam langzaam het menselijke bewustzijn terug en... oh! (*Moeder neemt haar voorhoofd in haar handen*)

"Het Goddelijke heeft een gelijke liefde voor alle mensen, maar het is de duisternis van het bewustzijn van de meeste mensen die hen ervan weerhoudt deze goddelijke liefde waar te nemen...."

Ik zei het, en toen kwam de ervaring, de ervaring die ik je net vertelde:

"...De Waarheid is wonderbaarlijk. Het is in onze perceptie dat het vervormd is."

Ja, alsof het plotseling.... Een paar momenten zag ik de wereld zoals het Goddelijke die ziet. Het is.... Er zijn geen woorden, het is onuitsprekelijk. Toen begreep ik het. Alles werd helder, helder, helder....

Weet je nog, ik had je verteld dat het Goddelijke wilde dat het individuele bewustzijn de ervaring van het Goddelijke zou hebben; nou, dat was het. Dat was het, het was het individuele bewustzijn (sinds ik er bewust van werd) dat de wereld zag.... Opeens werd de wereld wat het is voor het Goddelijke.... Het is onbeschrijfelijk.

Het moet duidelijk beginnen met het bewustzijn, en daarna, beetje bij beetje, zullen dingen zo worden, dat wil zeggen, zich bewust worden van zichzelf zoals het Goddelijke zich van hen bewust is.

Voel je je beter, mon petit?

Een beetje, Moeder.

Ben je verkouden?... Wil je stil zijn, word je hier moe van?

Nee, nee, moeder, het vermoeit me helemaal niet; naar je luisteren vermoeit me zeker niet!

* * *

(Een beetje later leest Satprem verschillende brieven van Sri Aurobindo en in het bijzonder deze:)

(Vraag:) Iemand vertelde X dat Sri Aurobindo de Russische revolutie teweegbracht via Lenin. X vertelde Y dat mensen hier over gelovig waren en in zulke dingen geloofden. Y zei dat als het mogelijk is om gevaarlijke ziektes van het lichaam te genezen door yogische kracht, waarom zou het dan niet mogelijk zijn om in te werken op de geest van een ander persoon en hem immense levenskracht te schenken die zulke resultaten kan bewerkstelligen als de Russische revolutie?

(Antwoord:) De verklaring die aan X werd gegeven, was niet helemaal correct; het is dingen in een te fysieke vorm zetten. Een spirituele en occulte werkkraft levert krachten en kan toezicht houden op de leden van de uitvoering van een wereldgebeurtenis, maar om het zo te stellen, maakt de werkelijke werkers te veel tot automaten die ze niet zijn.

25 januari 1937
Sri Aurobindo
Over Zichzelf, XXVI.388

In ieder geval ontkent Sri Aurobindo niet dat hij iets heeft gedaan!

Nee! (Moeder lacht.)

Wil je een beetje stil zijn?

Ja, moeder, maar ik wil je iets vragen. Via Sujata vertelde je me dat ik iets moest schrijven voor de Indiase radio.

Ja, ze vroegen om iets. Ze willen het in het Frans. Er is niemand die in het Frans kan schrijven.

Wat wil je dat ik schrijf?

Ik weet nu niet meer wat ze vroegen.

Het radiostation wil dat iemand spreekt over "Sri Aurobindo en broederschap of menselijke eenheid."

Ja, dat zeiden ze.

Is dat wat je wilt?

Ja... Het is niet voor Pondicherry. Ze gaan het naar Delhi sturen, en Delhi gaat het naar alle Franstalige landen overal ter wereld sturen. Het wordt een wereldwijde communicatie voor Sri Aurobindo's honderdste verjaardag. Ze willen het overal uitzenden --- overal waar Frans gesproken wordt.

Denk je in dat geval niet dat het relevanter zou zijn om een algemener onderwerp te nemen: om te zeggen wat Sri Aurobindo vertegenwoordigt?

Ik denk dat je dat kunt doen, ze waren niet erg precies. Zeiden ze hoeveel tijd?

Tien minuten.

Tien minuten is niets.

Het is lang! Tien minuten is lang!

Ja, dat is beter, een thema dat de hele wereld kan interesseren.

In principe zou het goed zijn om te zeggen: "Sri Aurobindo kwam om de wereld de schoonheid van de toekomst te vertellen." En leg het dan uit.

"Hij kwam om te geven --- geen hoop: een zekerheid van de pracht waar de wereld naartoe beweegt..." Dat zijn precies alle ervaringen die ik onlangs heb gehad. En ik zie de brieven van Sri Aurobindo, dat is wat hij zegt. "De wereld is geen ongelukkig ongeluk, het is een wonder dat op weg is naar zijn uitdrukking."

En geef dan alle citaten van Sri Aurobindo over het onderwerp.

Ik denk dat dat is wat de wereld nu het meest nodig heeft, een woord dat het gevoel geeft van wat er gerealiseerd moet worden --- van wat gerealiseerd zal worden. En dan, om in ieder het verlangen te wekken om samen te werken.

Om zichzelf te begrijpen en het over te dragen aan anderen.

De wereld heeft een verzekering van schoonheid nodig --- van de toekomstige schoonheid. En Sri Aurobindo gaf de verzekering.

In die trant.

Ze hadden me dat gevraagd. Dus ik keek en ik zag dat alleen jij het kon zeggen --- ze willen dat het uitgesproken wordt. Heb je jezelf gehoord toen je voor mij sprak [het laatste bericht aan het radiostation]?

Ja, ja, Moeder.

Het was heel goed. Het was heel duidelijk, en daarom dacht ik dat jij het kon.

Zoals u zegt, Moeder, ik zal het doen en het aan u voorlezen.

Als het je vermoeit, vertel het me dan.

Nee, nee, moeder! Ik voel me heel goed.

Wil je niet comfortabeler zijn?

Ik voel me heel comfortabel!

(meditatie)

Mon petit....

December

December 1, 1971

Niets nieuws van uw kant?

Ik word een nieuw persoon.... Maar....

Het is interessant.

(Moeder gaat naar binnen)

Zie je, ik ben getuige van de transformatie van de natuur. Als ik niets te doen heb en heel stil zit, is het heel helder. Ik zie drie dingen: de natuur die wordt getransformeerd, of liever de nieuwe natuur, wat we de supramentale manier van kijken naar dingen kunnen noemen (het wordt steeds duidelijker; de herinnering aan de oude natuur blijft maar vervaagt steeds meer, tot een punt dat het soms bijna ongelooflijk is, het lijkt fantastisch om zo te zijn geweest). Dan is er nog de fysieke achteruitgang die met de leeftijd komt: bijvoorbeeld het fysieke onvermogen om te doen wat ik vroeger deed, het lichaam dat oud wordt. Maar het ouder worden is PUUR fysiek, bedoel ik, ik zit hier de hele dag en heb moeite om te bewegen, dat soort dingen, maar vanuit het standpunt van perceptie, bewustzijn, is er geen afname. Integendeel, het wordt steeds duidelijker en duidelijker en steeds preciezer. Maar ik heb bijvoorbeeld moeite met spreken (*Moeder raakt haar borst aan, ze is buiten adem*), het is moeilijk voor mij om te spreken; ik kan niet gemakkelijk spreken, het is moeilijk. Zulke dingen. Dat zijn drie dingen.

Maar als ik heel stil ben ('s nachts bijvoorbeeld), wordt het nieuwe bewustzijn steeds duidelijker, maar woorden kunnen het niet gemakkelijk uitdrukken omdat... het een soort... (hoe zal ik het zeggen?) het is bijna alsof er een nieuwe geest wordt gevormd (maar geen mentale). En dus zijn spraak, woorden... een slecht middel, terwijl de directe communicatie steeds preciezer en sterker wordt. Daarom kan ik niet spreken. Het is puur fysiek. Maar de basis van de fysieke houding, ik bedoel de fysieke gezondheid, verandert, dat wil zeggen, het wordt verschoven: wat vroeger de conditie van goede gezondheid was, is praktisch verdwenen; het wordt geleidelijk vervangen door een andere toestand, maar die er nog niet is; dus alles is in... (*gebaar van instabiliteit*), alles is niet meer dit, is nog niet dat. Zo is het. Het is onuitsprekelijk. Daarom kan ik mezelf niet uiten.

(stilte)

Interessant genoeg merk ik het in mijn manier van begrijpen van dingen. Wat Sri Aurobindo schreef is bijvoorbeeld HEEL anders.... Het is een beetje alsof je vroeger door een scherm keek en nu wordt het scherm

opgetild --- het is nog niet helemaal weg, maar het is er ook nog niet helemaal.

Maar zoals je ziet, word ik kortademig van spreken --- zonder reden, gewoon omdat... omdat het niet meer natuurlijk is.

(*stilte*)

En dan wordt de manier van waarnemen van tijd en ruimte heel anders. Het verandert compleet. Het idee van tijd en ruimte, objectiviteit en subjectiviteit --- of dingen nu concreet zijn of niet --- dat alles lijkt te zijn geweest... *hulpmiddelen* om het bewustzijn voor te bereiden op een nieuwe manier van zijn.

Het functioneren van het bewustzijn begint anders te worden. Maar ik kan het niet uitleggen.

(*stilte*)

En dan, voor het zicht bijvoorbeeld, zie ik soms duidelijker met mijn ogen dicht dan met ze open, en het zicht is HETZELFDE, fysieke, puur fysieke zicht; maar een fysiek dat lijkt... completer, ik weet niet welke woorden ik moet gebruiken. Bijvoorbeeld, als ik schrijf; soms met mijn ogen dicht zie ik wat ik schrijf of zie ik hetzelfde, maar ik zie het... (wat zal ik zeggen?... Ik zou langdradig kunnen zijn, maar dat vind ik niet leuk). Weet je, het is alsof wat je ziet completer is, maar het is hetzelfde, maar bevat meer dan het puur fysieke zicht.

Ik schrijf *verjaardagskaarten*, en Sri Aurobindo.... Ik wilde net zeggen dat ik het gevoel heb dat Sri Aurobindo me laat schrijven, maar zo is het niet, het is veel beter dan dat!... Maar als ik begin met schrijven, bijvoorbeeld, sluit ik mijn ogen en zie ik beter wat ik schrijf. Champaklal vraagt me om de kaarten te signeren, en hij vertelt me dat ik soms 3 of 4 kaarten achter elkaar schrijf met mijn ogen helemaal dicht, dan is mijn handschrift veel rechter en veel meer waar het zou moeten zijn.

Maar er is geen persoonlijke wil bij betrokken, geen persoonlijke inspanning, het is... het is spontaan. Dus....

En dan is er een soort "iets" dat in het lichaam is gevormd om de geest te vervangen, die is verdwenen. Dit "iets" heeft zijn mentale manieren om dingen te zeggen, maar het is erg onvolmaakt. Voor het, lijken mentale percepties zo dun, als een schil, de schil van iets --- zo droog, zonder echt leven erachter.

Maar het grootste probleem is praten (*Moeder raakt haar borst aan*). Ik weet het niet, ik heb hetzelfde probleem met eten. Ik denk niet dat het het gevolg is van de leeftijd, want ik voel me sterk: ik voel me sterk, het is niet dat ik moe ben, ik voel me helemaal niet moe – het is... een verandering. Maar mijn leeftijd geeft het een schijn van rede. Nou (*lachend*) ik weet niet

of het de laatste paar dagen waren (gisteren of eergisteren), ineens begreep ik het, alsof Sri Aurobindo me liet begrijpen dat het op deze gevorderde leeftijd is gekomen om de schijn van rede te geven, om... om me de grootst mogelijke vrede te verzekeren in mijn relaties met mensen.

Ik kan het niet uitleggen.

Dingen zijn in essentie wat ze zouden moeten zijn, maar het probleem is dit menselijke bewustzijn, dat zo... (hoe heet dat ook alweer?), zo dun is: het mist iets, waardoor we dingen niet kunnen zien zoals ze werkelijk zijn, of ze niet kunnen voelen zoals ze werkelijk zijn.

Wat betreft het horen, heb ik één ding opgemerkt: iemand kan me bijvoorbeeld iets vertellen met een hele luide stem, waarbij hij veel lawaai maakt – ik versta NIETS; terwijl andere keren een geluid dat anderen niet horen ik heel duidelijk hoor....¹¹⁶ Ik heb een bepaalde BEWUSTE atmosfeer nodig om te kunnen horen, en die atmosfeer wordt door de meeste mensen niet waargenomen.

December 4, 1971

(Op 2 december, acht maanden na de bloedige repressie in Bangladesh, lanceerde India een algemeen offensief tegen de Pakistaanse troepen.)

Dus ze hebben de oorlog verklaard.

Ja, het is gebeurd.

Het begon, ja, gisteren.

De ministers in Delhi hebben een brochure over Sri Aurobindo gemaakt en ze vroegen me om een bericht. Ik stuurde het in het Engels. Dit (*Moeder geeft een tekst*) is het Frans.

“Sri Aurobindo est venu annoncer au monde un glorieux avenir et a ouvert la porte sur son accomplissement.”¹¹⁷

---

¹¹⁶ Hier liep de opnameband af en Satprem maakte een angstige beweging, die Moeder onmiddellijk opmerkte (ze sprak met haar ogen dicht) en ze onderbrak het gesprek bijna onmiddellijk. Moeder kon in feite alleen spreken in een volledig transparante atmosfeer.

¹¹⁷ “Sri Aurobindo kwam om de wereld een glorieuze toekomst aan te kondigen en opende de deur naar de realisatie ervan.”

(stilte)

Gaan ze deze keer tot het einde, zonder halverwege te stoppen?

Weet ik niet.... Het lijkt serieus.

We krijgen nieuws van het front (van een generaal die aan het front is¹¹⁸), maar vanmorgen, denk ik, werd het nieuws uitgezonden op de radio. Ze konden het je precies vertellen.

Nou, dat weet ik. Ik hoop dat Pakistan op 15 augustus 1972 uiteenvalt.

Oh, dat zou mooi zijn!... Het is vrij snel.

Heb je iets?

Nee, moeder.... Het probleem is dat de machthebbers in India nog niet in hun bewustzijn hebben erkend dat India ÉÉN is; ze hebben nog niet erkend dat Pakistan niet bestaat, dat is het probleem.

*(Moeder knikt,
gaat dan 20 minuten naar binnen)*

* * *

(Een beetje later luistert Moeder naar Satprem die verschillende brieven van Sri Aurobindo voorleest, daarna een brief die zij zelf schreef in het Engels tijdens de Tweede Wereldoorlog over de houding van de discipelen tegenover Hitler en de geallieerden.)

25 mei 1941

“De wereldsituatie is vandaag de dag kritiek. Ook het lot van India hangt in de weegschaal. Er was een tijd dat India absoluut veilig was, er was geen enkel gevaar dat ze het slachtoffer zou worden van Asurische agressie. Maar de zaken zijn veranderd. Mensen en krachten in India hebben op zo’n manier gehandeld dat ze Asurische invloeden op haar uitnodigden: deze hebben sluipend gewerkt en de veiligheid die daar was ondermijnd.

Als India in gevaar is, kan er niet van Pondicherry verwacht worden dat het buiten de gevarezone blijft. Het zal het lot van de rest van het land delen. De bescherming die ik kan bieden is niet onvoorwaardelijk. Het is ijdel om te hopen dat, ondanks alles, de bescherming er over het algemeen zal zijn. Mijn bescherming is er als de voorwaarden vervuld zijn. Het spreekt voor zich dat elke sympathie of steun voor de nazi's (of voor een bondgenoot van hen) automatisch de cirkel van bescherming doorkruist. Afgezien van

---

¹¹⁸ De opperbevelhebber van de oostelijke sector, die om Moeder's zegen vroeg.

deze voor de hand liggende en externe factor, zijn er meer fundamentele psychologische omstandigheden die vervulling vereisen. Het Goddelijke kan alleen bescherming bieden aan degenen die van harte trouw zijn aan het Goddelijke, die werkelijk leven in de geest van sadhana en hun bewustzijn en preoccupatie gericht houden op het Goddelijke en de dienst aan het Goddelijke. Verlangen, bijvoorbeeld, aandringen op iemands voorkeuren en gemakken, alle bewegingen van hypocrisie en onoprechtheid en leugenachtigheid, zijn grote obstakels die de bescherming van het Goddelijke in de weg staan. Als je je wil aan het Goddelijke wilt opleggen, is het alsof je een bom op je afroept. Ik zeg niet dat dingen op deze manier moeten gebeuren; maar ze gebeuren wel heel waarschijnlijk als mensen niet bewust en strikt waakzaam worden en handelen in de ware geest van een spirituele zoeker. Als de psychologische atmosfeer hetzelfde blijft als die van de buitenwereld, kan er geen muur van beveiliging zijn tegen de duistere krachten die erin werken de beproeving van gevaar, lijden en vernietiging die hier binnenkomt.”

De Moeder

Ik zou zeggen dat *het vreselijk to the point is!*

Precies wat ik nu zag.... Als het van Sri Aurobindo was, zou ik zeggen dat ik het moet publiceren.

Het lijkt me dat, gezien de huidige omstandigheden, je brief gepubliceerd zou moeten worden.

Ik had het nu kunnen schrijven.

Zullen we het nu publiceren, in het volgende "Bulletin," met jouw opmerking "Het is vreselijk to the point"?

In het *Bulletin*? Maar we hebben het in het *Bulletin* nooit over politiek gehad.

Maar dit is geen politiek. Het is de situatie in de wereld!

(Moeder lacht) Je zou zeggen dat het nu is geschreven. In februari dus, oké.

(stilte)

Moeder, gaat de huidige omwenteling invloed hebben op je werk van persoonlijke transformatie?

Dat weet ik niet.

Ik herinner me dat Sri Aurobindo zei dat de Tweede Wereldoorlog het werk van transformatie in feite had onderbroken.

Ja, dat is waar.

Is dit...?

(stilte)

We zullen zien. Ik weet het niet.

Iemand (iemand die niets wist van het nieuws dat op de radio werd aangekondigd) had gisteravond een droom, en in de droom zag ze legers ten strijde trekken (ze wist niet dat er oorlog zou komen, ze is er helemaal weg van), Indiase legers ten strijde trekken - en toen ze ernaar keek, zag ze dat elke soldaat mijn gezicht had.

Interessant.

Ze stuurde me vanmorgen een bericht en ze wist niet eens dat de oorlog was verklaard.

Voor het moment is het niet verontrustend. Maar we zullen zien.

Sujata zegt dat haar indruk is dat de transformatie nu zo stabiel is, de basis is zo goed gevestigd, dat wat er ook gebeurt, het niet langer kan meer verstoord kan worden.

Ik heb ook enigszins die indruk, maar....

En misschien is dat de reden dat de oorlog zo werd uitgesteld....

Ja.

...Om te wachten tot alles echt heel stabiel is.

Mogelijk.

Mogelijk. Oh, ik leef steeds meer in een... het is meer dan een overtuiging --- het is een positieve zekerheid dat dingen het resultaat zijn van de Goddelijke Wijsheid.

Zelfs als je op je gezicht valt?

Zelfs als je op je gezicht valt --- het is het beste wat je had kunnen overkomen.

Altijd?

Altijd.

Zelfs als je een fout maakt?

Zelfs als je een fout maakt.... Zie je, er zijn verschillende soorten fouten. Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen... Ik heb ook gezien dat juist deze indruk van een fout maken, of slachtoffer zijn van een ongeluk, of iets dergelijks, noodzakelijk is --- de indruk is noodzakelijk in jou zodat alles precies zo verloopt als het hoort. Behalve degenen die (hoe heet dat ook alweer?) het lot of de rol hebben om de Waarheid te zien en de Waarheid te leven, wat ze in ieder geval doen... Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen.

(stilte)

Ik zou kunnen zeggen dat mijn fysieke capaciteiten door de leeftijd enorm zijn verminderd, maar ik zie waarom dat zo is, waarom het moest wachten tot deze gevorderde leeftijd.

Ja, dat begrijp ik ook, want als het jou op je dertigste was overkomen, zou niemand de fysieke beproeving die je doormaakt hebben begrepen --- omdat het is alsof het lichaam moest sterven om aan de andere kant te komen....

Oh, ja. Jazeker. Oh, hoe goed weet mijn lichaam dat!

Als dat jou was overkomen toen je jong was, had niemand het begrepen....

Ja.

Terwijl ze nu de schuld bij de leeftijd leggen.

Ja, ze leggen de schuld bij de leeftijd.

Dus het lijkt zo redelijk!

*(Moeder lacht
stilte)*

Mijn lichaam is zo *(Moeder opent haar handen)*: "Wat Jij wilt...." – maar niet eens, niet eens met woorden.

(lange stilte)

Ja, alles is onderdeel van het goddelijke plan.

Ja, ja.

*Het is alleen vanwege onze behoefte om te strijden dat we zeggen,
"Dit is slecht, het is fout..."*

Ja, ja.

"...dit is een 'fout', ik heb een 'fout' gemaakt" – het is vanwege onze behoefte om te vechten.

Ja, precies, omdat we MOETEN vechten. En als we die illusie niet hadden, zouden we passief worden --- passief en lusteloos. Weet je, er is nu iets in het bewustzijn dat naar alles lacht --- Ik ben me er terdege van bewust --- hoewel ik zie dat het fysiek nog niet zo hoort te zijn.

Ja.

We zitten nog steeds in de periode van strijd.

Nu heeft het lichaam de overtuiging dat alleen de dood zijn transformatie kan stoppen. Dus het is onmogelijk. Alleen een soort gewelddadige dood, een "ongeluk" (nou ja...) zou de transformatie kunnen stoppen, anders wordt het werk regelmatig, regelmatig gedaan (*gebaar van onweerstaanbare vooruitgang*). Zo is het, het lichaam is er nu van overtuigd, dat alleen geweld het kan stoppen --- maar als dat gebeurt, is het zeker omdat het moest gebeuren, zie je, om een of andere reden... die het niet wil weten, het kan het geen bal schelen. Maar anders, zolang het hier is, weet het dat het werk door zal gaan en door en door... ondanks alles. Dat is het.

December 8, 1971

(Moeder geeft Satprem een briefje dat ze net heeft geschreven.)

Ons menselijk bewustzijn heeft vensters die opengaan naar het Oneindige. Maar over het algemeen houden mensen de vensters stevig gesloten. We moeten ze wijd openzetten en het Oneindige ons vrij laten binnendringen om ons te transformeren.

Er zijn twee voorwaarden nodig om de vensters te openen.

1. Vurige aspiratie.
  2. Progressieve afschaffing van het ego.
- De goddelijke hulp is verzekerd voor degenen die oprecht aan het werk gaan.

* * *

(Moeder blijft boven Satprem's hoofd kijken alsof ze iets ziet. Dan duikt ze naar binnen.)

Wat zag u?

(Moeder schudt haar hoofd meerdere keren negatief, dan gaat ze weer naar binnen)

Het werk dat wordt gedaan is constant. En ik zie nu dat het lichaam lijkt te worden gebruikt als een... (wat?) een verbindingspunt (*gebaar als een kanaal dat door Moeder gaat*), zo. Maar zonder dat het het zelfs maar weet. Omdat de actie heel groot is, zie je --- heel groot en complex --- en het bewustzijn is niet op de hoogte van alle details: het voelt alleen de Kracht die werkt, dat is alles. En dat is constant, dag en nacht, non-stop.

Mijn nachten. Ik heb niet de indruk dat ik slaap, maar de tijd gaat voorbij zonder dat ik het merk, zo gewoon, gewoon de Krachten voelen die erdoorheen gaan.... Maar ik weet niet wat ze doen --- ik weet dat ze erdoorheen gaan [Moeder] en dat ze hier of daar gefocust zijn. Maar ik ben niet nieuwsgierig; alleen de indrukken van heel stil zijn zodat het proces ongehinderd kan doorgaan --- zodat niets een obstakel vormt voor het passeren van de krachten die aan het werk zijn.

En uur na uur, uur na uur, dag na dag is het zo. Met de indruk dat de tijd ongemerkt voorbijgaat. Niet lang, niet...

(Moeder gaat weg)

December 11, 1971

(Aan het begin van dit gesprek leest Satprem aan Moeder de tekst voor die ze hem had gevraagd te schrijven voor de Indiase radio voor Sri Aurobindo's honderdste verjaardag. Deze tekst is aan het einde opgenomen. Dan gaat het gesprek verder.)

Ik wil u iets vragen over een van Sri Aurobindo's aforismen. Toen de aforismen voor het eerst werden gepubliceerd in de "Bulletin," had je gezegd dat ik deze moest weglaten. Het is een nogal mysterieus aforisme --- dat ik, moet ik zeggen, goed wil begrijpen. Dus, aangezien we een complete editie van alle aforismen gaan uitbrengen, zou ik

graag willen weten of we die moeten publiceren of niet.... Sri Aurobindo zegt dit:

76 --- Europa is trots op haar praktische en wetenschappelijke organisatie en efficiëntie. Ik wacht tot haar organisatie perfect is; dan zal een kind haar vernietigen.

Waar schreef hij dat?

In de aforismen.

Ja, maar hij bedoelde niet om er een boek van te maken: het werd hier en daar samengesteld.

Nee, nee, moeder! Helemaal niet. Sri Aurobindo had een speciaal notitieboekje waarin hij de aforismen één voor één schreef.

Oh, hij schreef het in het notitieboekje....

En hij schreef deze samen met de anderen....

(na een stilte)

Een "kind"....

Wat schreef hij in het Engels, aan het begin?

"Is trots op zichzelf."

Is trots op zichzelf....

(stilte)

Ik zou het erin zetten.

Maar wat bedoelde hij?

Ik weet het niet.

Natuurlijk kan alleen de macht vernietigd worden, want de aarde wordt niet vernietigd.

Ja, je vernietigt de aarde niet, maar een beschaving kan vernietigd worden.

Ja.

Nou, hij zegt "Europa zal vernietigd worden."

Ja.... Maar welk kind? Welk kind?

(Moeder zit verzonken)

Op dit moment weet ik het niet.

Ik heb het gevoel dat het kwam als iets absoluut waar, een absoluut ware voorspelling --- maar ik weet het niet.

Eerder had u gezegd dat het beter was om het weg te laten.¹¹⁹

Maar nu is mijn indruk juist dat het gezegd MOET worden.

Maar ik denk niet dat de tijd al gekomen is --- ik bedoel "komen" voor de realisatie; de tijd is gekomen om het te zeggen, maar niet voor de realisatie ervan.

"Een kind..." misschien is het het kind van de Nieuwe Wereld?... met een glimlach zal hij het allemaal naar beneden halen.

Ja, heel goed mogelijk --- heel goed mogelijk.

(stilte)

Het bevat een angstaanjagende kracht.... iets verbijsterends.

Je kunt je de kracht die daarin besloten ligt niet voorstellen, het is echt alsof het Goddelijke Zelf zegt: "Ik wacht"....

Hij zette "*Ik wacht*"?

Ja.

Volgend jaar....

Ik zal zien of er iets komt.

* * *

ADDENDUM

(Tekst voor "All-India Radio" ter gelegenheid van Sri Aurobindo's honderdste verjaardag.)

SRI AUROBINDO EN DE TOEKOMST VAN DE AARDE

---

¹¹⁹ Zie Agenda IV, 28 augustus 1963.

Soms ziet een grote dwalende Gedachte de nog onvoltooide tijdperken, grijpt de Kracht in zijn eeuwige stroom en stort op aarde de krachtige visie neer, die is als een kracht om te realiseren wat het ziet. De wereld is een visie die werkelijkheid wordt. Het verleden en het heden ervan zijn inderdaad niet het resultaat van een duistere impuls die uit de baarmoeder van de tijd komt, van een langzame ophoping van sedimenten die ons beetje bij beetje vormen --- en ons verstikken en gevangen houden. Het is de krachtige gouden aantrekkingskracht van de toekomst die ons ondanks onszelf aantrekt, zoals de zon de lotus uit de modder trekt, en ons dwingt tot een glorie die groter is dan welke modder of inspanningen of huidige triomfen dan ook hadden kunnen voorzien of creëren.

Sri Aurobindo is deze visie en deze kracht om de toekomst in het heden te brengen. Wat hij in een oogwenk zag, zullen de eeuwen en miljoenen mensen onbewust bereiken. Onbewust zullen ze de nieuwe onmerkbare koker zoeken die de atmosfeer van de aarde is binnengegaan. Van tijdperk tot tijdperk komen grote wezens onder ons om een grote opening van Waarheid te hakken in het graf van het verleden. En in werkelijkheid zijn deze wezens de grote vernietigers van het verleden. Ze komen met het zwaard van Kennis om onze fragiele rijken te verbrijzelen.

Dit jaar vieren we Sri Aurobindo's geboortedag. Hij is slechts bij een handvol mensen bekend en toch zal zijn naam weerklinken wanneer de grote mannen van vandaag of gisteren onder hun eigen puin worden begraven. Zijn werk wordt besproken door filosofen, geprezen door dichters, mensen bejubelen zijn sociologische visie en zijn yoga --- maar Sri Aurobindo is een levende ACTIE, een Woord dat werkelijkheid wordt, en elke dag in de duizend omstandigheden die de aarde lijken te willen scheuren en haar structuren omverwerpen, kunnen we getuige zijn van de eerste terugval van de Kracht die hij in beweging heeft gezet. Aan het begin van deze eeuw, toen India nog worstelde met de Britse overheersing, beweerde Sri Aurobindo: "Het is geen opstand tegen de Britse regering [die nodig is].... Het is, in feite, een opstand tegen de hele universele Natuur."¹²⁰

Want het probleem is fundamenteel. Het gaat er niet om een nieuwe filosofie naar de wereld te brengen of nieuwe ideeën of verlichtingen, zoals ze worden genoemd. De kwestie is niet om de Gevangenis van ons leven leefbaarder te maken, of om de mens te begiftigen met steeds fantastischer krachten. Gewapend met zijn microscopen en telescopen blijft de menselijke kabouter een kabouter, gekweld door pijn en hulpeloos.

We sturen raketten naar de maan, maar we weten niets van ons eigen hart. Het is een kwestie, zegt Sri Aurobindo, "van het creëren van een nieuwe fysieke natuur die de woonplaats moet zijn van het Supramentale wezen in een nieuwe evolutie."¹²¹ Want in werkelijkheid, zegt hij, "is de onvolmaaktheid van de mens niet het laatste woord van de natuur, maar zijn perfectie is ook niet de laatste piek van de geest."¹²² Naast de mentale mens die we zijn, bestaat de mogelijkheid van een ander wezen dat de

---

¹²⁰ A.B. Purani, Evening Talks, p. 45.

¹²¹ Over Zichzelf, XXVI.112

¹²² Het Goddelijke Leven, XIX.763.

speerpunt van de evolutie zal zijn, zoals de mens ooit de speerpunt van de evolutie was onder de mensapen. "Als," zegt Sri Aurobindo, "het dier een levend laboratorium is waarin de natuur, zo wordt gezegd, de mens heeft uitgewerkt, dan kan de mens zelf wel een denkend en levend laboratorium zijn waarin en met wiens bewuste medewerking zij de superman, de god, wil uitwerken."¹²³ Sri Aurobindo is gekomen om ons te vertellen hoe we dit andere wezen, dit supramentale wezen, kunnen creëren, en niet alleen om ons te vertellen, maar ook om dit andere wezen te creëren en het pad naar de toekomst te openen, om op aarde het ritme van de evolutie te versnellen, de nieuwe trilling die de mentale trilling zal vervangen --- precies zoals een gedachte ooit de langzame routine van de beesten verstoort --- en ons de kracht zal geven om de muren van onze menselijke gevangenis te verbrijzelen.

De gevangenis begint inderdaad al in te storten. "Het einde van een evolutiefase," zo kondigde Sri Aurobindo aan, "wordt gewoonlijk gekenmerkt door een krachtige heropleving van alles wat uit de evolutie moet."¹²⁴ Overal om ons heen zien we deze paroxysmale verbrijzeling van alle oude vormen: onze grenzen, onze kerken, onze wetten, onze moraal storten aan alle kanten in. Ze storten niet in omdat we slecht, immoreel, niet religieus zijn, of omdat we niet voldoende rationeel, wetenschappelijk of menselijk zijn, maar omdat we aan het einde van het menselijke zijn gekomen! Aan het einde van het oude mechanisme --- want we zijn op weg naar IETS ANDERS. De wereld gaat niet door een morele crisis, maar door een "evolutionaire crisis." We gaan niet naar een betere wereld --- en trouwens ook niet naar een slechtere --- we bevinden ons midden in een MUTATIE naar een radicaal andere wereld, net zo anders als de mensenwereld was van de apenwereld van het Tertiair. We gaan een nieuw tijdperk in, een supramentale Quinary. We verlaten onze landen, dwalen doelloos rond, we gaan op zoek naar drugs, naar avontuur, we staken hier, voeren daar hervormingen door, stoken revoluties en contrarevoluties. Maar dit alles is slechts schijn; in feite zijn we onbewust op zoek naar het nieuwe wezen. We bevinden ons midden in de menselijke evolutie.

En Sri Aurobindo geeft ons de sleutel. Het kan zijn dat het besef van onze eigen revolutie ons ontgaat omdat we proberen dat wat al bestaat te verlengen, te verfijnen, te verbeteren, te sublimeren. Maar de aap heeft misschien dezelfde fout gemaakt tijdens zijn revolutie die de mens voortbracht; misschien probeerde hij een superaap te worden, beter uitgerust om in bomen te klimmen, te jagen en te rennen, een wendbaardere en slimmere aap. Met Nietzsche zochten we ook naar een "superman" die niets meer was dan een kolossalisering van de mens, en met de spiritualisten een superheilige die rijker begiftigd was met deugd en wijsheid. Maar menselijke deugd en wijsheid zijn nutteloos! Zelfs als ze tot hun hoogste hoogten worden gebracht, zijn ze niets meer dan de oude armoede die verguld is, de keerzijde van onze hardnekkige ellende. "Supermanhood," zegt Sri Aurobindo, "is niet de mens die tot zijn eigen

---

¹²³ Het Goddelijke Leven, XVIII.3.

¹²⁴ Het Ideaal van de Karmayogin, III.347.

natuurlijke hoogtepunt is geklommen, geen superieure graad van menselijke grootsheid, kennis, macht, intelligentie, wil,... genie,... heiligheid, liefde, zuiverheid of perfectie.”¹²⁵ Het is IETS ANDERS, een andere vibratie van het bestaan, een ander bewustzijn.

Maar als dit nieuwe bewustzijn niet te vinden is op de toppen van de mens, waar moeten we het dan vinden? Misschien wel heel eenvoudig in datgene wat we het meest hebben verwaarloosd sinds we de mentale cyclus zijn binnengegaan, in het lichaam. Het lichaam is onze basis, ons evolutionaire fundament, de oude stam waarnaar we altijd terugkeren, en die pijnlijk onze aandacht dwingt door ons te laten lijden, verouderen en sterven. “In die onvolmaaktheid,” verzekert Sri Aurobindo ons, “ligt de drang naar een hogere en veelzijdigere perfectie. Het bevat het laatste eindige dat nog verlangt naar het Allerhoogste Oneindige.... God zit opgesloten in het slijk... maar het feit zelf legt een noodzaak op om door die gevangenis heen te breken.”¹²⁶ Dat is de oude, ongenezen Ziekte, de onveranderde wortel, de donkere matrix van onze ellende, nauwelijks anders nu dan wat het was in de tijd van Lemurië. Het is deze fysieke substantie die we moeten transformeren, anders zal het, de een na de ander, alle menselijke of bovenmenselijke apparaten die we erop proberen te enten omverwerpen. Dit lichaam, deze fysieke cellulaire substantie bevat “almachtige krachten,”¹²⁷ een stom bewustzijn dat alle lichten en alle oneindigheden herbergt, net zoveel als de mentale en spirituele immensiteiten. Want in werkelijkheid is alles Goddelijk en tenzij de Heer van het hele universum in een enkele kleine cel verblijft, verblijft hij nergens. Het is deze oorspronkelijke, donkere cellulaire gevangenis die we moeten openbreken; zolang we die niet hebben gebroken, zullen we tevergeefs blijven ronddraaien in de gouden of ijzeren cirkels van onze mentale gevangenis.

"Deze wetten van de natuur", zegt Sri Aurobindo, "die u absoluut noemt... betekenen slechts een evenwicht dat is ingesteld om te werken om bepaalde resultaten te produceren. Maar als u het bewustzijn verandert, dan zal de groef ook veranderen."¹²⁸

Dat is het nieuwe avontuur waartoe Sri Aurobindo ons uitnodigt, een avontuur in het onbekende van de mens. Of we het nu leuk vinden of niet, de hele aarde beweegt zich in een nieuwe groef, maar waarom zouden we het niet leuk vinden? Waarom zouden we niet samenwerken aan dit grote, ongekende avontuur? Waarom zouden we niet samenwerken aan onze eigen evolutie, in plaats van eindeloos hetzelfde oude verhaal te herhalen, in plaats van hallucinatoire paradijzen na te jagen die onze dorst nooit zullen lessen of buitenaardse paradijzen die de aarde samen met onze lichamen laten rotten? “Waarom geboren worden als het is om er aan het einde uit te komen?” roept de Moeder uit, die Sri Aurobindo’s werk voortzet. “Wat is het voor zin om zoveel te hebben gestreden, zoveel te hebben

---

¹²⁵ *Het Uur van God*, XVII.7.

¹²⁶ Dilip K. Roy, *Sri Aurobindo Came to Me*, p. 415.

¹²⁷ *Savitri*, IV.III.370.

¹²⁸ A.B. Purani, *Evening Talks*, p. 92.

geleden, om iets te hebben gecreëerd dat, in zijn uiterlijk althans, zo tragisch en dramatisch is, als het alleen maar is om te leren hoe je eruit kunt komen --- het zou beter zijn geweest om helemaal niet te beginnen.... Evolutie is geen kronkelige weg die ons, enigszins gehavend, terugbrengt naar het beginpunt. Integendeel, het is bedoeld,” zegt Moeder, “om de hele schepping de vreugde van het bestaan, de schoonheid van het bestaan, de grootsheid van het bestaan, de majesteit van een verheven leven en de voortdurende ontwikkeling, voortdurend progressief, van deze vreugde, deze schoonheid, deze grootsheid te leren. Dan heeft alles een betekenis.”¹²⁹

Dit lichaam, dit duistere lastdier dat wij bewonen, is het experimentele veld van Sri Aurobindo's yoga – wat een yoga is van de hele aarde, want men kan gemakkelijk begrijpen dat als een enkel wezen tussen onze miljoenen lijden erin slaagt de evolutionaire sprong te maken, de mutatie van het volgende tijdperk, het gezicht van de aarde radicaal zal veranderen. Dan zullen alle zogenaamde krachten waar we vandaag de dag over opscheppen, kinderachtige spelletjes lijken voor de straling van deze almachtige belichaamde geest. Sri Aurobindo vertelt ons dat het mogelijk is --- niet alleen mogelijk, maar dat het gedaan zal worden. Het wordt gedaan. En misschien hangt alles niet zozeer af van een sublieme inspanning van de mensheid om haar beperkingen te overstijgen --- want dat betekent nog steeds onze eigen menselijke kracht gebruiken om onszelf te bevrijden van menselijke kracht --- als wel van een oproep, een bewuste schreeuw van de aarde naar dit nieuwe wezen dat de aarde al in zich draagt. Alles is er al, in onze harten, de opperste Bron die de opperste Kracht is --- alleen moeten we het in ons bos van cement roepen, we moeten de betekenis van de mens begrijpen, de betekenis van onszelf. De versterkte schreeuw van de aarde, van haar miljoenen mannen en vrouwen die het niet meer kunnen verdragen, die hun gevangenis niet langer accepteren, moeten een scheur openen om de nieuwe trilling binnen te laten. Dan zullen alle ogenschijnlijk onontkoombare wetten die ons in hun erfelijke en wetenschappelijke groef binden, afbrokkelen voor de Vreugde van de “zon-ogige kinderen.”¹³⁰ “Verwacht niets van de dood,” zegt Moeder, “het leven is je redding. Het is in het leven dat je jezelf moet transformeren. Het is op aarde dat je vooruitgang boekt en op aarde dat je je realiseert. Het is in het lichaam dat je de Overwinning behaalt.”¹³¹

“Laat wereldse voorzichtigheid ook niet te dicht in je oor fluisteren,”
zegt Sri Aurobindo, “want het is het uur van het onverwachte.”¹³²

Pondicherry, 9 december 1971

Satprem

---

¹²⁹ *Vragen en Antwoorden*, 12 november 1958.

¹³⁰ *Savitri*, III.IV.343.

¹³¹ *Over de Dhammapada*.

¹³² *Het Uur van God*, XVII.1.

December 13, 1971

(Een opmerking van Moeder)

Communicaties van de psyche komen niet in een mentale vorm. Het zijn geen ideeën of redeneringen. Ze hebben hun eigen karakter, dat duidelijk verschilt van het denkvermogen, zoiets als een gevoel met een zelf-vervatte betekenis en invloed.

Van juist zijn natuur is de psyche kalm, stil en lichtgevend, begripvol en genereus, breed en progressief, streeft het altijd naar begrip en vooruitgang.

Het denkvermogen beschrijft en verklaart.

De psyche ziet en begrijpt.

December 15, 1971

Ik heb je deze brief gestuurd, kan die ergens voor gebruikt worden?

Ja, Moeder, zeker.

“Moeilijke periodes komen op aarde om mensen te dwingen hun kleine persoonlijke egoïsme te overwinnen en zich uitsluitend tot het Goddelijke te wenden voor hulp en licht. De wijsheid van mensen is onwetend. Alleen het Goddelijke weet het.”

Het kwam gebiedend.

Wat Vrede en Harmonie wil, zat in mij en....¹³³ Ik voelde een soort druk, en dat kwam. Het kwam dwingend --- gewoon, dwingend. Zonder dat zouden mensen nooit vooruitgang hebben geboekt --- ze zouden nooit vooruitgang boeken.

---

¹³³ Moeder zinspeelt op de oorlog in Bangladesh. Moeders briefje is waarschijnlijk geschreven met betrekking tot die oorlog.

(stilte)

Die oorlog is erg absorberend.

De oorlog?

Ja, het is dag en nacht, dag en nacht....

Helaas krijg je de indruk dat ze in het westen [het westelijk front met Pakistan, d.w.z. Kasjmir en Rajasthan], niets willen doen. Indira heeft verklaard dat India absoluut geen interesse heeft in de opsplitsing van Pakistan: "Helemaal niet geïnteresseerd."¹³⁴ Ze willen alleen Bangladesh bevrijden en dat is alles.

(Moeder zit er heel lang geabsorbeerd bij)

Er is niets?

Nee, het is laat, Moeder.

Hoe laat is het?

Tweeëntwintig over elf.

Tweeëntwintig over tien.

Nee, tweeëntwintig over elf!

Oh!...

Deze oorlog is.... Ik ben de hele tijd druk, de hele tijd.

We krijgen brieven van het front; verschillende generaals en hoge officieren zeggen dat ze mijn aanwezigheid de hele tijd voelen. En het is waar, ik ben de hele tijd druk.

Hebben ze je verteld dat de Amerikanen er zijn met hun "nucleaire schip"?

Ze zijn er nog niet, zo lijkt het. Het is niet helemaal zeker --- ze hebben het gestuurd, maar het is niet helemaal zeker.¹³⁵

Ze zijn helemaal gek.

---

¹³⁴ Mevrouw Gandhi verklaarde dat India niets tegen Pakistan heeft. De regering en het volk van India zijn helemaal niet geïnteresseerd in de opsplitsing van Pakistan." (*The Hindu*, 11 december 1971)

¹³⁵ "Weet niet zeker" of ze zover zullen gaan als Bangladesh om het terugtrekkende Pakistaanse leger te helpen.

Ja, dat zou een ramp zijn.

Ze zijn gek - en dom.

Ja. Die president moet worden afgezet.¹³⁶

Oh, ja! Ja.

Degene die ze op zijn plaats willen zetten is een vriend van India. Maar niemand vindt dat leuk... [Nixon], alleen een minderheid steunt hem --- niet iedereen.

Ze zouden gewoon... (gebaar van schoonvegen) moeten regelen.

Kunt u dat niet regelen?

(Moeder lacht veel)

... Ik ben constant druk.

December 18, 1971

Goedemorgen! Ik was laatst mijn zakdoeken aan het doornemen en heb er drie voor je bewaard!

Hoe gaat het met je? Wat is er nieuws?

Nou, ze zijn gestopt met vechten in het westen....¹³⁷

(Moeder knikt)

Wat betekent dat het probleem nog niet is opgelost.

Nou, dat zal het deze keer ook niet zijn.

Het zal niet op die manier gebeuren. Ik heb gezien hoe. Het zal niet via een gevecht gebeuren: de verschillende delen van Pakistan zullen afscheiding eisen. Er zijn er vijf. En door zich af te scheiden, zullen ze zich

---

¹³⁶ Watergate zal zes maanden later uitbreken, op 17 juni 1972.

¹³⁷ Op het front van Kasjmir en Rajasthan, dat wil zeggen de weg naar West-Pakistan, de kern van de problemen.

bij India voegen --- om een soort confederatie te vormen. Zo zal het gebeuren.

Het zal van binnenuit uiteenvallen, ja, ik zie het.

Dat klopt. Zo zal het gebeuren.

Ik zag het, ik weet niet meer welke dag (onlangs), plotseling, gedurende meerdere uren was er een contact met de Goddelijke Kracht en Visie --- het was... het was prachtig, dingen werden buitengewoon; toen, de volgende dag meteen, veranderde al het nieuws. Echt buitengewoon. Wat er werkelijk gebeurde is niet wat ik zag, want het werd jaren van tevoren gezien.... Maar dat maakt niet uit, het is goed.

*(Sujata komt laat binnen.
Moeder geeft haar de zakdoeken, lachend)*

Dit zijn mijn zakdoeken!

We hebben altijd haast, want het leven op aarde is kort, maar als je ziet wat er in het verschiet ligt... (*groot, cirkelvormig gebaar*). Echt prachtig, veel beter! Het kost meer tijd, maar het is veel beter.

Een van de dingen die in het verschiet ligt, is de bekering van Amerika, de Verenigde Staten, maar dat zal tijd kosten.

De bekering van de Verenigde Staten.

Het grootste deel van het land is al tegen die president, maar het moet sterk genoeg worden om dat... bepaalde beleid te laten verdwijnen.¹³⁸

In één woord, zoals altijd, het moet absurd ver gaan om mensen te laten begrijpen hoe vals het is.

Ja. Ja.

Heb je iets?

Niets.... Misschien wat persoonlijke vragen.

Nou, vraag het.

Ik heb de indruk dat er nu ongeveer een jaar lang geen creatieve kracht in mij is gekomen --- geen inspiratie en geen creatieve kracht. Ik sprak er een paar dagen geleden met Sujata over en zij had een visioen: ze zag iets als twee enorme zilveren deuren --- die gesloten waren. Dus ik weet het niet, ik vraag me af wat dat betekent. Waarom die sluiting?

---

¹³⁸ Het zal tien jaar later, in 1981, weer verschijnen.

(na een stilte)

Nou, er is al een tijdje veel meer nadruk op persoonlijke transformatie dan op creatie, voor jou. Dat heb ik gezien. En het lijkt me van kapitaal belang, begrijp je?... Er is een speciale nadruk op persoonlijke transformatie. Wat betekent dat, wanneer dat gedaan is, het creatieve werk van een veel, VEEL hogere orde zal zijn.

Dus ik zou me geen zorgen moeten maken?

Nee, helemaal niet. Integendeel.

Om het kinderachtig te zeggen: de Goddelijke Wijsheid is veel groter dan de onze. Ik neem dat voortdurend waar. Wij hebben een heel kort overzicht van dingen --- heel kort en beperkt. Terwijl de Goddelijke Wijsheid is.... Je krijgt zo'n gevoel van niets weten als je jouw manier van zien vergelijkt met de manier van zien van het Goddelijke (ik zeg het nogal kinderachtig).

Ja, maar in de praktijk zijn er twee mogelijke houdingen met betrekking tot de scheppende kracht: ofwel om volledig passief te zijn en te wachten (maar is die passiviteit dan niet gewoon een soort inertie?), ofwel te doen wat zij die creëren doen, dat wil zeggen, de Kracht aanroepen en die naar beneden halen. Met andere woorden, ze grijpen actief in om te creëren.

Er is een derde houding. Die is de beste. Om heel attent te zijn; in plaats van passief en inert te zijn, om heel attent en alert te zijn. En dan te voelen wanneer de Impuls om iets te doen komt, en het te doen. Ik heb dat de afgelopen dagen in de praktijk gebracht, en dat is de oplossing. Zie je, de moeilijkheid zit in het hebben van actie ZONDER de persoonlijke beperkingen --- die zijn onlosmakelijk verbonden met ons bewustzijn, en de passiviteit waar je het over hebt is er om de twee te scheiden; maar als je eenmaal... ik weet niet, de perceptie of sensatie van de staat waarin je volledig openstaat voor de Goddelijke Impuls, dan kun je weer actie toestaan. En dat is de oplossing.

Het is heel moeilijk uit te leggen, maar ik heb de ervaring onlangs gehad (gisteren of eergisteren, het is heel recent), de ervaring van een houding van onvermengde ontvankelijkheid --- onvermengd met enige persoonlijke activiteit --- een activiteit waarvan de impuls alleen van het Goddelijke komt (ik had dit in verband met de oorlog, de huidige gebeurtenissen, en zo begreep ik het). Maar het is onbeschrijfelijk.

Dus, de dingen die in het verschiet liggen zijn een federatie van alle staten van India, en een andere die in het verschiet ligt is de bekering van de Verenigde Staten. Een federatie van de staten van India volgens *The Ideal of Human Unity*, zoals bedacht en uitgelegd door Sri Aurobindo. En

de bekering van de Verenigde Staten is in hetzelfde idee, precies volgens Sri Aurobindo's openbaring. Maar dat zal tijd kosten.

Het kwam op een dwingende manier.

Ik hoorde ook iets dat Sri Aurobindo schreef, waarin hij zegt dat om het Supramentale op aarde te laten manifesteren, het fysieke denkvermogen het moet ontvangen en manifesteren. En het fysieke denkvermogen, ik bedoel het lichamelijke denkvermogen, het mijne, is nu precies het enige die ik nog heb. En zo werd het me heel duidelijk dat dat de reden is dat die ene alleen nog over was. En die wordt heel snel en interessant omgezet. Het fysieke denkvermogen¹³⁹ ontwikkelt zich onder de supramentale invloed. En het is precies wat Sri Aurobindo schreef, dat het onmisbaar was zodat het Supramentale zich op een permanente manier op aarde kon manifesteren.¹⁴⁰

Dus alles is goed --- het is niet gemakkelijk! (*Moeder lacht*) Maar alles is goed.

Ja, dat is nou net het probleem waar ik over nadacht. Je zegt dat voor mij bijvoorbeeld de nadruk ligt op persoonlijke transformatie --- nou ja, ik zag iets ("ik zag" --- nou ja, in ieder geval voelde ik iets), ik voelde dat de transformatie (van de lagere natuur, bijvoorbeeld) niet echt mogelijk is tenzij er een soort radicale verandering van positie in het bewustzijn plaatsvindt, of een verandering van visie....

Ja.

...tenzij dingen en mensen anders worden gezien.

Ja, ja.

Maar dan vraag ik me af hoe het mogelijk is.

Op die manier is het mogelijk.

Maar het moet wel behoorlijk radicaal zijn.

---

¹³⁹ Laten we erop wijzen dat Moeders "terminologie" niet vaststond, waarschijnlijk omdat de ervaring in ontwikkeling was, maar ze bedoelt bijna altijd de LICHAMELIJKE GEEST, zoals de rest van het gesprek laat zien.

¹⁴⁰ Misschien verwijst Moeder naar deze tekst van Sri Aurobindo: "En er is ook een obscuur denkvermogen van het lichaam, van de cellen, moleculen, bloedlichaampjes. Haeckel, de Duitse materialist, sprak ergens over de wil in het atoom, en de recente wetenschap, die zich bezighoudt met de onberekenbare individuele variatie in de activiteit van de elektronen, komt er dichtbij om te beseffen dat dit een zeer tastbare waarheid is; vanwege de obscuriteit en het mechanische vasthouden aan eerdere bewegingen en de gemakkelijke vergetelheid en verwerping van het nieuwe, vinden we er een van de grootste obstakels in voor de doordringing door de supramentale kracht en de transformatie van de werking van het lichaam. Aan de andere kant, als het eenmaal effectief is omgezet, zal het een van de meest waardevolle instrumenten zijn voor de stabilisatie van het supramentale Licht en de Kracht in de materiële Natuur." (XXII.340)

Maar het is radicaal, mon petit! Je kunt het je niet voorstellen, het is alsof... Ik zou echt kunnen zeggen dat ik een ander persoon ben geworden. Alleen is dit (*Moeder wijst naar het uiterlijk van haar lichaam*) nog steeds zo, hetzelfde als het was.... In hoeverre zal het kunnen veranderen? Sri Aurobindo zei dat als de fysieke geest wordt getransformeerd, de transformatie van het lichaam heel NATUURLIJK zal volgen. We zullen zien.

Maar kunt u me een sleutel of een hefboom geven om de radicale verandering te bewerkstelligen?

Ah, ik weet het niet, want voor mij werd alles gewoon weggenomen - de geest is helemaal weg. Als je wilt, qua uiterlijk was ik een idioot geworden, ik wist niets. En het is het fysieke denkvermogen die zich langzaam, langzaam ontwikkelde.

In mijn geval weet ik het niet, het werk werd voor mij gedaan --- ik deed niets. Zo werd het gedaan, heel radicaal. Het kon gedaan worden omdat ik ZEER bewust was van mijn psychische (het psychische wezen dat door alle levens heen werd gevormd), ik was er heel bewust van, en het bleef; het bleef en stelde me in staat om met mensen om te gaan zonder dat het enig verschil maakte, dankzij die psychische aanwezigheid. Dat is waarom er heel weinig zichtbare veranderingen waren. Dus ik kan alleen spreken over wat ik weet, en ik zal dit zeggen: het psychische moet heel erg de leiding houden over het hele wezen --- het hele lichamelijke wezen --- dat het leven leidt, dan heeft de geest tijd om getransformeerd te worden. De mijne werd gewoon weggestuurd.

Zie je, de transformatie van de lichamelijke geest was onmisbaar, want dat was de enige die ik nog had, begrijp je?... Heel weinig mensen zouden dat accepteren. (*Lachend*) In mijn geval werd het gedaan zonder mijn mening te vragen! Het werk was heel gemakkelijk.

Dat is precies wat er gebeurde.

Ik wou dat er iets drastisch met me zou gebeuren....

(Moeder lacht)

Ik dacht bijvoorbeeld (het is kinderachtig), maar ik dacht laatst: als ik gewoon met de ogen van Sri Aurobindo kon zien....

(Moeder lacht)

In plaats van door mijn ogen te kijken, laat me dingen door zijn ogen zien.

Maar het waren niet zijn fysieke ogen. Het waren niet zijn fysieke ogen.

Ik wou dat het zo kon zijn. Maar is het mogelijk?

Je bedoelt met het bewustzijn van Sri Aurobindo te zien?

Ja, dat klopt. Maar om mensen, dingen, omstandigheden FYSIEK te zien, op die manier.

Het is mogelijk. Het is mogelijk.... Maar zou je accepteren wat er met mij is gebeurd, dat wil zeggen, het individu, de persoon voelt zich absoluut dom?

Oh, ik ben er klaar voor!

Je zou niet wanhopen?

Nee, nee. Absoluut niet.

Zie je, wat permanent wortel schiet, als het ware, is dit: de niet-entiteit van de persoon --- de absolute niet-entiteit en onvermogen. En dan ben je... je bent prima; je bent heel natuurlijk als een kind, je zegt tegen het Goddelijke, "Doe alles voor mij" (er is niets meer over, dus je kunt niets doen!), dan gaat alles direct goed - direct.

Zie je, het lichaam heeft zichzelf volledig gegeven. Het zei zelfs tegen het Goddelijke, "Ik smeed U om mij te laten verlangen naar mijn ontbinding als ik moet sterven," zodat ik ZELFS DAAR geen weerstand zal bieden, mocht het nodig zijn voor dit lichaam om te sterven - om mijn ontbinding te willen. Dat is zijn houding, het was zo (*gebaar van open handen*). Maar in plaats daarvan kwam er een soort... (Ik kon het in woorden uitdrukken, maar het waren geen woorden): "Als je lijden en ongemak accepteert, is transformatie beter dan ontbinding." En dus als het ongemakkelijk voelt, accepteert het.

Zo is het niet; wat ik zeg is [ontoereikend]. Het is niet echt zo, maar het is moeilijk uit te leggen. Het is echt een nieuwe houding en een nieuwe sensatie, ik kan het niet uitdrukken.

En voor elk moet het natuurlijk anders zijn.... Voor mij was het heel radicaal --- ik had geen keuze, begrijp je: het was zo, en dat is dat.

Maar we moeten echt... Wat het makkelijk maakte, is dat het psychische bewustzijn volledig op de voorgrond stond en het leven regeerde, dus het ging gewoon rustig door zonder zich zorgen te maken over de rest.

Het is net als zien en horen, ik heb gemerkt dat het geen fysieke achteruitgang is: het is gewoon dat ik mensen alleen begrijp en hoor als ze helder denken wat ze zeggen. En ik zie alleen wat is... wat het innerlijke leven uitdrukt, anders zijn dingen... wazig of gesluierd. Het is niet dat mijn ogen niet zien, het is "iets", het is iets anders - alles is nieuw.

(stilte)

Het was wat Sri Aurobindo me vertelde toen ik vroeg om te vertrekken (we wisten allebei dat een van ons moest gaan); ik zei onmiddellijk tegen hem: "Ik zal gaan." En hij zei nee, hij vertelde me: "Jouw lichaam is veel beter in staat dan het mijne om het werk van transformatie te dragen." Sri Aurobindo vertelde me dat. En dus accepteerde het, maar....

Het is waar, het lichaam moet HEEL goedwillend zijn --- het is zo dat het mijne dat is; en het is natuurlijk geen mentale goodwill, het is echt een lichamelijke goodwill. Het accepteert, het accepteert alle nadelen.... Maar de houding is belangrijk, niet de gevolgen (ik ben ervan overtuigd dat de nadelen niet onmisbaar zijn), het is de houding die belangrijk is. Het moet zo zijn (*gebaar van open handen*), zie je. Ik heb echt gemerkt dat overgave aan het Goddelijke in de meeste gevallen niet betekent vertrouwen in het Goddelijke --- want als je je overgeeft aan het Goddelijke, zeg je: "Zelfs als U mij laat lijden, geef ik me over," maar dat is een absoluut gebrek aan vertrouwen! Dat is echt grappig, overgave IMPLICEERT GEEN vertrouwen; vertrouwen is iets anders, het is... een soort kennis --- een *onwrikbare* kennis, die niets kan verstoren --- het zijn WIJ die veranderen in moeilijkheden, lijden, ellende wat is... volmaakte vrede in het Goddelijke Bewustzijn. Het zijn wij die die kleine "transformatie" creëren.

En ik had een paar buitengewone voorbeelden.... Het zou uren duren om te beschrijven.

Maar het is echt het bewustzijn dat moet veranderen --- en zelfs het bewustzijn VAN DE CELLEN, begrijp je?... Dat, dat is een radicale verandering. En er zijn geen woorden om het uit te drukken, omdat het niet bestond op aarde --- het was latent, maar het was niet gemanifesteerd.

Alle woorden... missen het doel, dat is het nooit helemaal.

(*stilte*)

Als je wilt, zou ik kunnen zeggen dat je bij elk moment het gevoel hebt dat je eeuwig kunt leven of kunt sterven (*gebaar van een lichte kanteling van de ene kant naar de andere*). Elke minuut is zo. En het verschil [tussen de twee] is zo klein dat je niet kunt zeggen: doe dit en je zult aan deze kant zijn, doe dat en je zult aan de andere kant zijn --- niet mogelijk. Het is een manier van zijn die bijna niet te beschrijven is.

(*stilte*)

Wanneer kwam je naar de Ashram?

Zeventien jaar geleden, Moeder.

Heb je Sri Aurobindo gezien?

Ja, een keer.

Op 24 november? Wanneer?

Ik weet niet meer wanneer ik hem zag, maar het was in 1947.

Oh, in 1947 – drie jaar...

Ik zag hem maar één keer.

Maar één keer?

*(stilte,
dan gaat Moeder voor een lange tijd naar binnen)*

Voelde je iets?

Heel erg jouw kracht. Heel erg de Kracht, ja.

(Moeder schudt nee met haar hoofd)

Het is zo'n buitengewone Vrede. Voel je het niet?

Ja, ik voel Kracht, Vrede, Macht....

Maar ik, als het zo is, word ik me ervan bewust dat er geen tijd meer is. Ik weet niet hoe ik het moet uitleggen. Het staat volledig buiten de tijd --- het kan een minuut zijn, het kan een uur zijn.... iets anders.

*(Satprem vertrekt,
Sujata gaat naar Moeder toe)*

En jij? Wat voel je?

Voor mij, Moeder, is het heel fysiek.

Ja.

Fysiek --- een absolute stilte....

Ah!

...Overal, binnen, buiten.

Het is fysiek, nietwaar? Dat is het, FYSIEK.

Gespannen zenuwen ontspannen, absoluut.

Ja, dat is het. Dat is goed. Goed.

December 22, 1971

Dit is mijn kerstboodschap:

“De tijd is gekomen dat de heerschappij van de leugen eindigt.
Alleen in de Waarheid is redding.”

Dus, wat heb je meegebracht?

Ik heb een kort briefje ontvangen van P.L. Je had gezegd dat de mensen bij de Missie “gekalmemd” moesten worden, ze veroorzaakten veel problemen en je zei dat we P.L. konden vragen om iets te doen. Dus hij heeft iets gedaan.

Aha!

Hij zegt dit: “Ik heb met kardinaal Tisserant¹⁴¹ gesproken over het probleem dat je noemde. Hij schrijft vandaag nog naar de bisschop van Pondicherry in de trant die je me gaf --- hij is verontwaardigd om te horen dat jij het object bent van zulke onchristelijke uitingen en gevoelens. Ik hoop dat deze brief de Missie ‘kalmert’.”

Oh, ze bewegen niet meer, dat moet het zijn. Ik hoor niets meer over ze. Precies, ik merkte gisteren of eergisteren dat ze helemaal stil waren geworden. Dat moet de reden zijn. Dus je kunt hem vertellen dat iedereen even stil is, alles is in orde.

(Moeder zoekt naar een papier op tafel)

Stuur hem de Kerstboodschap. En dan dit:

"De rode lotus is de bloem van Sri Aurobindo, maar speciaal voor zijn honderdste verjaardag zullen we de blauwe lotus kiezen, die de kleur is van zijn fysieke aura, om de honderdste verjaardag van de manifestatie van de Allerhoogste op aarde te symboliseren."

* * *

Een beetje later:

Ik hoorde (gisteren, denk ik, of de dag ervoor) een brief van Sri Aurobindo waarin hij zei dat om het Supramentale hier te fixeren (hij had opgemerkt dat het Supramentale in hem kwam en zich terugtrok, terugkwam en zich

---

¹⁴¹ De kardinaal van Frankrijk.

terugtrok --- het was niet stabiel), dus zei hij: om stabiel te worden, moet het het fysieke denkvermogen binnegaan en zich daarin vestigen.¹⁴² En dat is gewoon het werk dat nu al maanden in mij wordt gedaan: het denkvermogen is verwijderd en het fysieke denkvermogen neemt zijn plaats in, en ik had al een tijdje opgemerkt dat het... (ik vertelde je dat het alles op een andere manier zag, dat zijn relatie met dingen anders was), ik heb de afgelopen dagen opgemerkt dat het fysieke denkvermogen, het denkvermogen dat in het lichaam zit, uitgestrekt werd, zijn visioenen waren alomvattend en zijn hele manier van zien was absoluut anders (*Moeder strekt haar armen uit in een immens, stil gebaar*). Ik zag, dat is het: het Supramentale is daar aan het werk. En ik breng buitengewone uren door.

Wat overblijft zijn alleen de dingen die weerstand bieden --- je voelt (ik heb je dit verteld) dat het is alsof elke minuut (en het wordt steeds duidelijker), elke minuut: wil je leven, wil je dood; wil je leven, wil je dood?... Zo is het. En leven is eenwording met het Allerhoogste. En bewustzijn, een VOLLEDIG nieuw bewustzijn komt eraan. Zo is het, zo (*Moeder maakt een gebaar van zwaaien van de ene kant naar de andere*). Maar gisteren of eergisteren, ik weet het niet, zei het lichaam plotseling: "Nee! Ik ben er klaar mee --- ik wil leven, ik wil niets anders." En sindsdien voel ik me beter.

Oh, het zou boekdelen kosten om te vertellen wat er gebeurt. Het is... opmerkelijk interessant, en VOLLEDIG nieuw. Helemaal nieuw.

(Moeder gaat naar binnen)

Vanwege de fysieke dood is het onderbewustzijn defaitistisch. Zie je, het onderbewustzijn voelt dat wat de voortgang ook is, wat de inspanning ook is, het altijd daarmee zal eindigen, omdat het tot nu toe altijd zo is geëindigd. Dus het werk dat nu wordt gedaan is om te proberen geloof en de zekerheid van de transformatie in het onderbewustzijn te brengen. En dat... is elke seconde een strijd.

(Moeder gaat terug naar binnen tot het einde)

December 25, 1971

Goedemorgen! Het is het feest van het Licht: Kerstmis is het feest van de terugkeer van het Licht --- het is veel ouder dan het christendom! --- toen de dagen begonnen te lengen (*Moeder lacht*).

---

¹⁴² Eigenlijk bedoelt Moeder het lichamelijke denkvermogen.

En volgende zaterdag is het 1 januari. Ik zie je....

Ik hoop dat '72 beter wordt!

(Moeder knikt)

Ik ben er steeds meer van overtuigd dat we een manier hebben om dingen te ontvangen en erop te reageren die moeilijkheden CREËERT --- ik ben er steeds meer van overtuigd. Want ik heb bijvoorbeeld nogal onaangename fysieke en materiële ervaringen met eten. Je weet dat ik al heel lang helemaal geen honger meer heb (ik eet alleen om redelijk te zijn, want 'men moet' eten, anders...), en ik heb wat kleine moeite met slikken of ademen (belachelijke dingen), maar alles verandert afhankelijk van of je er aandacht aan besteedt of niet, afhankelijk van een houding zoals deze (*gebaar van gefocust zijn op jezelf*) waarin je jezelf ziet leven, of een houding waarin je (*groot gebaar*) in dingen, in beweging, in het leven bent; en een derde houding waarin je alleen aandacht besteedt aan het Goddelijke. Als je erin slaagt om altijd zo te zijn, zijn er geen moeilijkheden --- en toch zijn de dingen hetzelfde. Dat is de ervaring: het ding op zichzelf is zoals het is, maar het is onze reactie erop die verschilt. De ervaring is steeds beslissender. Zie je, er zijn drie categorieën: onze houding ten opzichte van dingen, de dingen op zichzelf (die twee geven je altijd problemen), en er is een derde categorie waarin alles, maar dan ook alles, betrekking heeft op het Goddelijke, in het Bewustzijn van het Goddelijke --- alles is wonderbaarlijk, alles is gemakkelijk! En ik heb het over materiële dingen, over het materiële, fysieke leven (voor psychologische dingen, we kennen het al lang), ik bedoel materiële dingen zoals kleine ongemakken van het lichaam, of reacties, pijn voelen of niet, omstandigheden die misgaan, je avondeten niet kunnen doorslikken – de meest banale dingen waar je geen aandacht aan besteedt als je jong en sterk bent en in goede gezondheid (je besteedt er geen aandacht aan, en dat geldt voor iedereen), maar als je leeft in het bewustzijn van je lichaam en wat ermee gebeurt en de manieren waarop het dingen ontvangt die komen en ga zo maar door --- oh, het is ellende! Als je leeft in het bewustzijn van anderen, van wat ze willen, wat ze nodig hebben, hun relatie met jou --- is het ellende! Maar als je leeft in de Goddelijke Aanwezigheid en het is het Goddelijke dat alles doet, alles ziet, alles is... is het Vrede --- het is Vrede, tijd heeft geen duur, alles is gemakkelijk en.... Niet dat je vreugde voelt of voelt... het is niet zo... het is het Goddelijke dat er is. En het is de ENIGE oplossing. Dat is waar de wereld naartoe gaat: het Bewustzijn van het Goddelijke – het Goddelijke dat doet, het Goddelijke dat is, het Goddelijke.... Dus dan, dezelfde IDENTIEKE omstandigheid (ik heb het niet over andere omstandigheden), dezelfde IDENTIEKE omstandigheid (het is mijn ervaring de afgelopen dagen, zo concreet, weet je, zo concreet); eergisteren was ik ziek als een hond, en gisteren waren de omstandigheden hetzelfde, mijn lichaam was in dezelfde staat, alles was hetzelfde en toch... alles was vredig.

Ik ben er heilig van overtuigd.

Als ik maar niet zoveel moeite had met praten... Dat verklaart alles. Het verklaart alles, alles, alles.

De wereld is hetzelfde --- het wordt gezien en gevoeld op een totaal tegengestelde manier.

Alles is een fenomeen van bewustzijn --- alles. Alleen, het is niet een kwestie van dit bewustzijn, of dat, of dat andere, dat is het niet: het is onze manier, de menselijke manier van bewust zijn versus de goddelijke manier van bewust zijn. Dat is alles. Dat is de hele vraag. En ik ben heilig overtuigd.

(stilte)

Kortom, de wereld is zoals het zou moeten zijn op elk moment.

Ja.

Wij zijn het die het verkeerd zien of verkeerd voelen of het verkeerd ontvangen.

Het is als de dood, zie je. Het fenomeen is tijdelijk, maar het lijkt ons alsof het al eeuwig bestaat (het is voor altijd voor ons omdat ons bewustzijn zo is --- *Moeder tekent een klein vierkantje in de lucht*), maar wanneer je dat goddelijke bewustzijn hebt, oh!... worden dingen bijna onmiddellijk, begrijp je. Ik kan het niet uitleggen.

Er IS beweging, er IS progressie, er IS wat voor ons door tijd wordt vertaald, dat bestaat, het is iets... iets in het bewustzijn.... Het is moeilijk uit te drukken.... Het is als een object en zijn projectie. Een beetje zo. Alle dingen ZIJN, maar voor ons zien we ze als het ware op een scherm geprojecteerd: de een komt na de ander. Het is een beetje zo.

Ja, Sri Aurobindo zei dat in het supramentale bewustzijn verleden, heden en toekomst naast elkaar bestaan op een enkele kaart van kennis.¹⁴³

Ja, dat is het. Dat klopt. Maar voor mij is het een ervaring. Niet iets wat ik "denk" (ik denk niet), maar een ervaring. En moeilijk uit te leggen.

En het effect ervan op ons, de sensatie die het in ons produceert, hangt uitsluitend af van de positie van ons bewustzijn. Er is het bewustzijn van in zichzelf zijn of in het geheel zijn (in het geheel zijn is al een beetje beter dan egoïstisch zichzelf zijn, en het heeft zijn voor- en nadelen, maar het is niet de waarheid), de Waarheid is... het Goddelijke als totaliteit --- totaliteit in tijd en totaliteit in ruimte. En dat bewustzijn, KAN het lichaam hebben, omdat

---

¹⁴³ "Want terwijl de rede van moment tot moment van de tijd voortgaat en verliest en verwerft en verliest en opnieuw verwerft, domineert de gnosis de tijd in een enkelvoudig zicht en eeuwige kracht en verbindt verleden, heden en toekomst in hun ondeelbare verbindingen, in een enkele doorlopende kaart van kennis, zij aan zij. De gnosis begint bij de totaliteit die zij onmiddellijk bezit; zij ziet delen, groepen en details alleen in relatie tot de totaliteit en in één visie ermee." (*De Synthese van Yoga*, XX.464)

dit lichaam het had (even, voor een paar momenten), en terwijl het het heeft, is alles zo... zie je, het is geen vreugde, het is geen plezier, het is geen geluk, niets van dat alles... een soort gelukzalige vrede... en lichtgevend... en creatief. Prachtig. Alleen, het komt en gaat, komt en gaat.... En als je eruit gaat, heb je de indruk in een vreselijke put te vallen --- ons gewone bewustzijn (ik bedoel het gewone menselijke bewustzijn) is een vreselijke put. Maar we weten ook waarom het even zo moest zijn, want het was nodig om van dit naar dat te gaan: alles wat gebeurt is nodig voor de volledige ontwikkeling van het doel van de schepping. Je zou kunnen zeggen (we zouden kunnen verwoorden): het doel van de schepping is dat het schepsel zich bewust wordt als de Schepper. Daar.

Het is verwoorden, maar het gaat die kant op.

Het doel van deze schepping is dat Bewustzijn van het Oneindige, het Eeuwige, dat almachtig is --- Oneindig, Eeuwig, Almachtig (wat onze religies God hebben genoemd: voor ons, met betrekking tot het leven, is het het Goddelijke) --- Oneindig en Eeuwig, Almachtig... buiten de tijd: elk individueel deeltje dat dat Bewustzijn bezit; elk individueel deeltje dat hetzelfde Bewustzijn bevat.

Verdeling schiep de wereld, en het is in verdeling dat het Eeuwige zich manifesteert.

Woorden zijn dom, maar zo is het. Ik weet niet of je het volgt.

(stilte)

Met daarnaast (en niet als een tegenspraak, maar als een aanvulling), de exacte betekenis van wat je verondersteld wordt te doen --- wat je verondersteld wordt te zijn, wat je verondersteld wordt te doen en waarom je bent geschapen. En dat alles SAMEN... oh!... *(Moeder heeft een gelukzalige glimlach)*

Dat geeft zowel de reden als het doel van de schepping --- beide tegelijk --- en bijna de methode van ontwikkeling.

(stilte)

Ja, het is als iets dat IS, dat als geheel is en achtereenvolgens op een scherm wordt geprojecteerd. En toch bestaat het als geheel --- en wordt het achtereenvolgens op een scherm geprojecteerd.

(Moeder gaat in contemplatie)

Ik heb het gevoel dat ik op weg ben om te ontdekken... de illusie die vernietigd moet worden zodat het fysieke leven ononderbroken kan zijn --- ontdekken dat de dood voortkomt uit een... een vervorming van het bewustzijn. Dat is het.

Het is zo dichtbij, weet je (*Moeder maakt een gebaar alsof ze het geheim op het punt staat te begrijpen*).

En zoals ik je vertelde, soms heb ik het gevoel dat het grote aantal jaren het werk wat moeilijker maakt, maar over het geheel genomen is het een GROTE hulp --- ik begreep dat ik, als ik jong was, nooit had kunnen doen wat ik doe. En als ik in het ware bewustzijn ben, op het moment dat ik in het ware bewustzijn ben, is het aantal jaren niets! --- Het lichaam voelt zo jong, zo vol van... iets anders dan jong (ervoor is jong *onvolwassen* en onwetend, dat is het niet), het is... je bent in verbinding met "iets"... dat verandert afhankelijk van de behoefte.

Onze taal (of ons bewustzijn) is... ontoereikend. Later zal ik het kunnen zeggen.

ER GEBEURT iets --- dat is alles wat ik kan zeggen. (*Moeder lacht*)
Prettige Kerstdagen, mon petit!

Prettige Kerstdagen ook voor u.

Het feest van het Licht...

December 27, 1971

(Sujata's bezoek aan Moeder.)

Een discipel in Amerika had een cartoon gestuurd die in een Amerikaanse krant was gepubliceerd en die Bangladesh ('Oost-Pakistan') liet zien, bloederig en gespietst door de horens van een woedende Indiase 'heilige koe', uitgerust met Sovjetwapens. Toen Sujata de tekening aan Moeder liet zien, wees ze deze boos af en veegde hem van haar knieën: 'Neem hem mee.' Toen, een paar momenten later, vroeg ze de tekening terug, pakte een pen en schreef over de tekening: 'Dit is walgelijk onwaar', de manier waarop iemand een occulte handeling uitvoert om iets te vernietigen of te neutraliseren.

December 29, 1971

(Een opmerking van Moeder in het Engels)

We bevinden ons op een beslissend moment in de geschiedenis van de aarde. De aarde bereidt zich voor op de komst van het supramentale wezen, en hierdoor verliest de oude manier van leven zijn waarde. Men moet zich bewust op het pad van de toekomst storten, ondanks de nieuwe eisen. De kleingeestigheden die ooit te verdragen waren, zijn dat niet meer; men moet zich verruimen om datgene te ontvangen wat geboren zal worden.

December 29, 1971

(Moeder streelt Satprem's gezwollen oog.)

Nee, nee, het doet echt geen pijn, Moeder... Heeft u iets nieuws?

Het beweegt --- het beweegt snel.

Omdat het snel beweegt, is het buitensporig (*gebaar van inspanning*).

Bijvoorbeeld, tijdens dezelfde maaltijd eet ik zonder het zelfs maar te merken, alleen in het goddelijke bewustzijn, dan ben ik ineens terug --- en ik kan niet meer slikken! Ik stik. Het is heel extreem, omdat het zo snel gaat. Maar ik weet wat het is.

Ik heb net een meditatie gegeven aan X.¹⁴⁴ Het is HELEMAAL niet meer wat het was... (wat zal ik zeggen?). Er is nu een soort stille autoriteit. Maar hij is ontvankelijk.

De Kracht... (*Moeder laat haar handen zakken in een onweerstaanbaar gebaar*), ohh! er is een grote verandering.

(lange stilte)

Ik heb een brief van Indira ontvangen.

Oh, echt waar?

(Moeder overhandigt een envelop)

---

¹⁴⁴ Een tantrische adept aan wie Moeder elk jaar op zijn verjaardag een meditatie geeft.

Eerwaarde Moeder,

Gedurende deze kritieke maanden heb ik voortdurend aan u gedacht. Ik kan geen woorden vinden om mijn dankbaarheid voor uw steun uit te drukken. Uw zegeningen zijn een grote bron van kracht. Onze moeilijkheden zijn nog niet voorbij....

(Moeder knikt)

...De Amerikaanse regering is zeer overstuurd dat haar berekeningen zo volkomen verkeerd waren, en ze zullen hun macht gebruiken om te proberen ons nederig te maken en vooral om verdeeldheid te creëren tussen Bangladesh en onszelf. Ik denk dat onze natie een stap richting volwassenheid heeft gezet. Toch zijn er velen die alleen naar vandaag kijken. Als India groot wil zijn, moeten we de kwaliteit van de denkvermogens van ons volk verbeteren. Ik weet dat dit uw wens is. Op mijn nederige manier probeer ik te doen wat ik kan.

*Met respectvolle groeten,
Hoogachtend,*

Indira Gandhi

Dat is inderdaad goed.

Het is goed. Dus antwoordde ik dit:

Aan Indira

Met zegeningen.
India moet trots zijn op jullie leiderschap.
Laat het land zijn ware plaats innemen
in de wereld door de weg te wijzen
naar de allerhoogste Waarheid.

met liefde
Moeder

Het is goed dat ze deze koers heeft gekozen.

Ja, het is goed.

Ik dacht niet dat ze zo was.

(Moeder knikt)

Maar er zijn nog veel moeilijkheden.

Oh!... Oh!... Het is een schurk die de... [president van Pakistan, Bhutto] is geworden.

Oh, bedoel je die!

Een behoorlijke schurk. En hij vermoordt zijn eigen volk. Sommige leraren zijn geëxecuteerd omdat ze een andere mening hadden. Hij begaat wreedheden in zijn eigen land.... In zekere zin is het wat nodig is om de valsheid van het hele ding [de verdeling van Pakistan en India] te laten zien.

En toch zet de nieuwe president van Pakistan een democratisch front op.

Door mensen te vermoorden!

Verschillende provincies van West-Pakistan zijn in opstand gekomen tegen de mensen die hij had aangesteld om hen te besturen.¹⁴⁵

We zullen zien.

(stilte)

Het gaat snel.

Ik vind het persoonlijk erg irritant.

Oh!... Het gaat snel. Hoe sneller het gaat, hoe meer het trekt.

Ik heb dringend uw hulp nodig --- uw actieve hulp.

Wat is er mis?

Het is moeilijk.

(lange stilte)

De snelste manier voor mij was... (hoe zal ik het zeggen?) het groeiende gevoel van mijn eigen niet-zijn --- niet-bestaan. Het gevoel dat ik niets kon doen, niets wist, niets wilde; maar toen het HELE wezen gevuld met... het is nu niet eens een aspiratie, het is zo (*gebaar van overgave, handen open*), een onontkoombaar feit: "Zonder het Goddelijke, niets, niets - ik ben niets, ik begrijp niets, ik kan niets doen. Zonder het Goddelijke, niets." Zo zijn (*hetzelfde gebaar, handen open*). En toen... een Vrede... een stralende Vrede... en zo krachtig! En als ik stil ben (ik zag het weer heel interessant, want eerder toen ik een meditatie gaf aan X, was er nog steeds een inspanning, een inspanning om te mediteren, een inspanning om...), terwijl deze keer... (*Moeder laat haar handen scherp zakken*), het dwingend was. Een dwingende Aanwezigheid --- dwingend. Buitengewoon.... Ik vroeg me

---

¹⁴⁵ Vooral in Quetta, Baluchistan.

eigenlijk af hoe de meditatie zou zijn, als het zo zou zijn als voorheen --- helemaal niet, het is zo (*Moeder laat haar handen scherp zakken*).

Dus het gaat goed.

Maar eerst moet er een absolute oprechtheid zijn, dat wil zeggen, een OVERTUIGING: Ik ben niets, niets --- ik kan niets doen, ik weet niets, ik heb absoluut NIETS... (*Moeder steekt haar wijsvinger op*) behalve het Goddelijke. Dan is het goed.

Zoals ik je al vertelde, het is zo sterk dat ik soms niet eens kan eten; terwijl ik, als het zo is, als het bewustzijn zo wordt (*gebaar van overgave, handen open*), mijn avondeten opeet zonder zelfs maar te weten dat ik eet.... Het is onuitsprekelijk. Maar geweldig.

Alleen is er geen plaats voor angst --- als je bang bent, wordt het vreselijk. Gelukkig is mijn lichaam niet bang.

(*stilte*)

Het is een beetje moeilijk, ja, maar... (*Moeder pakt Satprem's handen*).

(*stilte*)

De volgende keer is de eerste.

*Ja, Moeder, zaterdag de eerste – wat een geluk!*¹⁴⁶

(*Moeder lacht.*) Ja, het komt goed.

Ja??

(*meditatie,
dan zo'n mooie glimlach,
Moeder geeft de foto uit 1972
waarop ze eruitziet
als een Chinese baby die lacht*)

Heb je dit?

Oh, dit is zo ontzettend charmant!

---

¹⁴⁶ Wat een geluk dat het interview op de eerste dag van het jaar valt.

